1786

9 to
f.

21 H493

HERBARIUM DILUVIANUM collectum

a

JOHANNE JACOBO SCHEUCHZERO, MED. D.
Mathes. Prof. Tigurino, Acad. Leopold. Carol.
et Socc. Regg. Anglicæ ac Prussicæ Membro.

Editio Novissima duplo Auctior.

. . . . . laticum concussa lacunas
Pandit hians Tellus, et Fontibus ora relaxat:
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat Chaos. Aeterni sic vox tonat oris:
Sic formidandæ grave Spiritus infremit iræ.

Buchan. in Psalm. XVIII.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ,
Civitatis atque Academiæ Typographi.
MDCCXXIII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

JOHANNIS JACOBI SCHEUCHZERI,

Tigurini, Medicinæ Doctoris, Matheseos Professoris, Academiæ Leopoldino-Carolinæ & Societatum Regiarum, Anglicæ ac Prussicæ, Membri,

HERBARIUM DILUVIANUM.

Editio Novissima, duplo Auctior.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ,
Civitatis atque Academiæ Typographi.

M D CC XXIII.

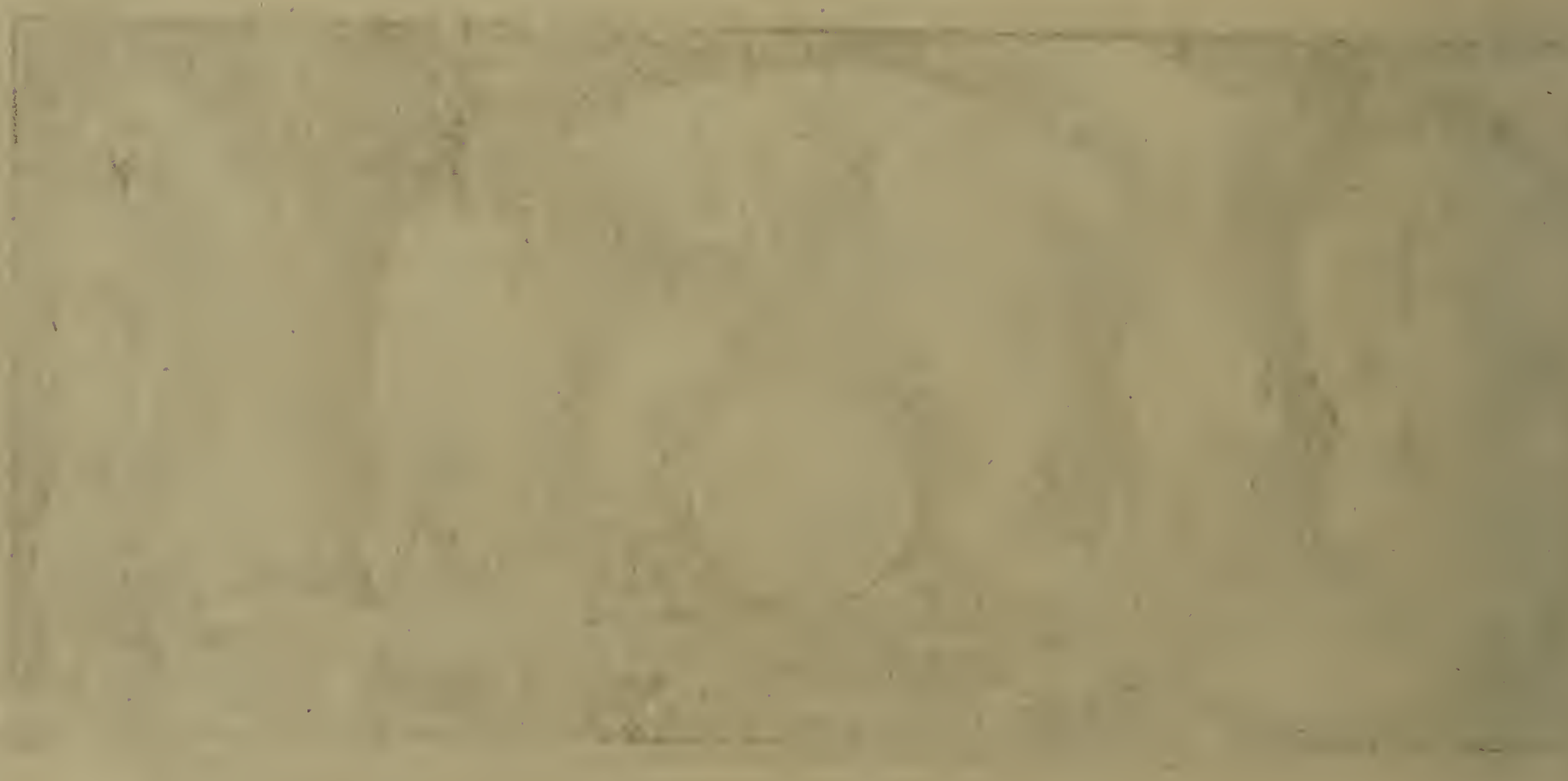

CLARISSIMO ET ILLUSTRISSIMO VIRO,

D. D. FRANCISCO XAVERIO BON,

EQUITI, REGI AB OMNIBUS

CONSILIIS,

MARCHIONI S^TI HILARII,

VICECOMITI S^TI QUINTINI,

BARONI DE FOURQUES, SOLEZ,

ET LA TOUR,

DOMINO DE CELLA NOVA, TERRADE,

&c. &c.

PRINCIPI SENATUS MONSPELIENSI,

REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ

EJUSDEM URBIS PRÆSIDI,

DOMINO MEO GRATIOSISSIMO,

Laborem hunc ſubmiſſâ Devotione

Dico

ACARNAN.

Melchior Füsslinus Tigur. pinx.
Jos. Nutting Lond. Sculp.t
JOHANNES JACOBUS SCHEUCHZERUS
Med. D. Helvetio-Tigurinus SOC. Reg. Lond. et Acad. Nat.
Cur. dictus ACARNAN Nat. IV. Non. Aug. 1672.

PRÆFATIO
AD
LECTOREM,
PRIORI EDITIONI
Præmiſſa.

In extremâ hac, cultiſſimâ ſimul & depravatiſſimâ, Mundi Senectâ ex æquo fere ſurgunt, & ad ſummum uſque gradum, Scientiæ cum Probitate, & Ignorantia cum Malitiâ. Singulari accidit Sapientiſſimæ Providentiæ Conſilio, ut eâ ætate, quâ Scholaſticiſmus, Atheiſmus & Sceptiſmus Diluvianæ Inundationis *veritatem dubiam reddere, ſi pote, evertere, vel abſurdis explicationibus obſcurare conantur, ea velut Aurum Igne depuratum reddatur tanto clarior & nitidior. Amicas invicem porrigunt manus* Scriptura & Natura. *Con-*

quiruntur hodie in omni Terræ angulo, magnâ diligentiâ, horrendæ illius Cataſtrophes, quæ ante tot mille annos toti Terræ exitio fuit, Reliquiæ: *Integra inde formant Muſea non famâ duntaxat, ſed ſtemmate quoque & dignitatibus Illuſtres in omni Europâ, & ipſis Indiis, Viri. Adeò copioſa proſtat ſupellex, ut ſeligere poſſint alii* Cochleas & Conchas, *alii* Piſces, *eorumve & aliorum Animantium partes, alii* Plantas, Ligna, Fructus, Semina, *quæ omnia ut durabilitate, curioſitate, ita quoque Antiquitate & uſu ſuperant* Numos, Sculpturas, Picturas, Regnorum *trium, Animalis, Vegetabilis & Minera-lis producta recentia, & quicquid in Pinacothecis colligit Hominum curioſitas. Speciminis loco ſit præſens* Plantarum Diluvianarum, *multis hactenus involuta dubiis, conſideratio, quam tantò planiorem reddit* Luſuum Naturæ, *ut vocantur, juxta poſitio, ut ſimul veluti in Theatro ſiſtantur DEI juſtiſſimi Peccatorum Vindicis Monumenta, & Sapientiſſimi* ἀεὶ γεωμετρῦντος *veſtigia. Lege, Benevole Lector, ani-*

AD LECTOREM.

animo, ſi placet, à præjudiciis libero, & judica, ratiocinantem rectè tolera, errantem corrige, ſed cum ratione.

ADDITA AB AUCTORE

AD

PRÆCEDENTEM

PRÆFATIONEM.

Eſt hæc, quam oculis legis & manibus, Benevole Lector, altera Herbarii Diluviani *Editio, Typis exquiſitiſſimis Officinæ* Dn. Vander Aa *ſubjecta, gratior futura priore, quia auctiorem habet Textum, &* Appendicem *integram novam, maximâ curâ elaboratam, quò Plantæ Foſſiles ad methodum* Tournefortianam *ſunt reductæ, & longâ ſerie ita ordinatæ, ut quivis abſque labore, vel parum in Re Botanicâ verſatus, Foſſiles, quas vel habet, vel videt Plantas, vel* φυτομόρφους *Lapides commodé diſponere, Herbariumque ſic omni ære perennius, blattis tineiſque invictum conficere, atque, ex confuſâ alias* λιθοφύτων *Hiſtoriâ, le-*

vi negotio ſe extricare poſſit, imo & novis vel animadverſionibus, vel additionibus, addo & correctionibus, augere. Adjecta ſunt, præter Indices neceſſarios, aliquot Tabulæ Æneæ *novæ Plantarum, tum ex proprio Muſeo, tum aliunde conquiſitarum, pro faciliori ſimul & jucundiori Operis Lectione.*

HER-

HERBARIUM DILUVIANUM.

Prodierunt non ita pridem in ſcenam Piſces, non κωφὰ πρόσωπα, *mutæ perſonæ*, ſuamque dixerunt cauſam, non invitis Eruditorum auribus. Nunc eadem quidem agitur, non Fabula, ſed Hiſtoria, ſed mutantur Perſonæ. Tremenda illa, omniumque, quas Terra unquam tulit, mutationum maxima, Diluviana Cataſtrophe, Arcæ ipſi Noachicæ ſimilis, quòd aliam ſemper ex alio conſpecta loco, oculis exhibeat Scenographiæ Ideam. Aliam ejusdem rei exhibuêre faciem Piſces, aliam nunc ſiſtent Plantæ, inde ab Inundatione fatali illa & univerſali reſiduæ. Muta Piſcium Turba juſtitiâ & ſimplicitate cauſæ confiſa, eam defendit ſine alieno ſubſidio, aſt Vegetabilia Advocato indigent, qui cauſam eorum ſuſcipiat, diſtinctiones neceſſarias anticipet, & ſolvat, nodum non unâ difficultate implicitum extricet. Plus hîc laboris, plus difficultatis, plus habemus quod defendamus, plus quod oppugnemus. *Vegetabilia*, vel Vegetabilium æmulas imagines, offendemus *antediluvianas*, *diluvianas*, in Diluvianâ ſtratorum Terræ ſubſidentiâ genitas, & *poſtdiluvianas*, quotidiè adhuc produci ſolitas. Suum cuique adminiſtrandum jus, ſuum adjudicandum tempus, ſui ſingulis Regnis ponendi limites, condendæ regulæ, juxta quas obviæ quævis in Lapidibus Plantæ poſſint cognoſci, & à falſis imaginibus dignoſci. Adſtruenda Hypotheſis, ut vulgo nunc appellitatur, Diluviana, ſed nec extra ſanæ Philoſophiæ limina pellendum illud Syſtema, quod Naturam habet productricem, Leges puta DEI mechanicas extra Regnum Vegetabile operantes, & miros in Minerali tractus delineantes. Suum tribuendum cuique. Parum autem, vel nihil, relinquetur Archæo, parum Ideis Luidianis, in Atmoſphærâ circumvolitantibus, quæ adeò tenui nituntur pede, adeò decurtatis ſunt alis, & deplumes, ut vix incedere, nedum in liberâ Aurâ

volitare, nedum in Terræ poros ſeſe inſinuare, rudimentula ſua expandere, & Piſcem integrum vel Plantam efformare poſſint. Parum id genus Diis tutelaribus aliis, ignorantiæ, vel pervicaciæ in erroribus ſemel receptis, Aſylis; DEI eſt hic Labor, non Atomorum Epicurearum, nullo ordine invicem occurſantium, non Idearum Platonicarum, non Facultatum Scholaſticarum. Oculatum nimis eſt hoc Seculum, quàm ut ineptiis hujuſmodi ſibi fucum fieri patiatur. Digna eſt materia ſolidâ inquiſitione, quæ omnium penè hominum agitat mentes, omnium ſiſtitur oculis, quæ magnâ curâ conquiritur ex omni Terræ angulo, in Muſea integra congeritur, ipſa ſtatim de ſuo ortu quæſtionem formans etiam apud illiteratos: providente ita DEO, qui in ultimâ hac Mundi ſenectâ, quâ ſcientia de DEO atque Atheiſmus ex æquo ferè ſurgunt, vires ſuas pro viribus ſinguli pro Veritate & contra, intendunt, Diluvianæ Cataſtrophes memoriam, multis nimiùm remotam, & tantùm non abolitam renovari, & Hiſtoriæ veritatem ab omni Fabulæ fuco alieniſſimam etiam per argumenta è Naturâ petita probari, & ab incredulorum inſultibus, atque Philoſophaſtrorum ſiniſtris interpretationibus liberari vult. Iterum hæc moneo, ut videant Sacrarum Literarum & Religionis Interpretes, quanti ipſis interſit, hæc ex Hiſtoriâ Naturali ſubſidia non fugitivo contemnere oculo, ſed examine æſtimare digna, & pro Veritatum Divinarum defenſione applicare. Sint Herbæ noſtræ Diluvianæ, Cochleæ, Conchæ, Piſces, aliæque reliquiæ frena, quibus Athei ad rationis normam cogi poſſunt.

Conveniunt Hypotheſes, quas quidem habemus de *Lapidibus* ita dictis *Figuratis* in eo, quòd ortum trahant ex corruptâ Naturâ. Aſt differunt, quòd Idæiſtæ & Archæiſtæ incipiant à corruptâ ſuæ Mentis Naturâ, à cerebri figmentis, quibus veluti columnis Naturæ ædificium ſuperſtruunt, quod tamen, uti illud Scholaſticorum, vel propriâ mole corruit, vel à Vento Veritatis ſubvertitur: nos verò inchoemus à corruptâ Naturâ Terræ, quæ ut nos, quotquot vivimus, portat, & nutrit, ita baſeos loco inſervit omni Scientiæ Naturali, tanquam res facti. Eſt hæc ſanè una ex graviſſimis retardati in Philoſophia Naturali progreſſus cauſis, quòd de ædificio erigendo, & compaginando omnes hactenus fuerint ſolliciti, dico, de Syſtematibus condendis, antequam Trabes fuere præſtò, antequam ſatis habuimus Obſervationum, ſatis materiæ de qua; imò una ex præcipuis cauſis tot diverſarum Sectarum, tot litium, rixarum, inutilium contentionum. Et Laudabile admodùm Societatum Regiarum Euro-

pæa-

TAB. I.

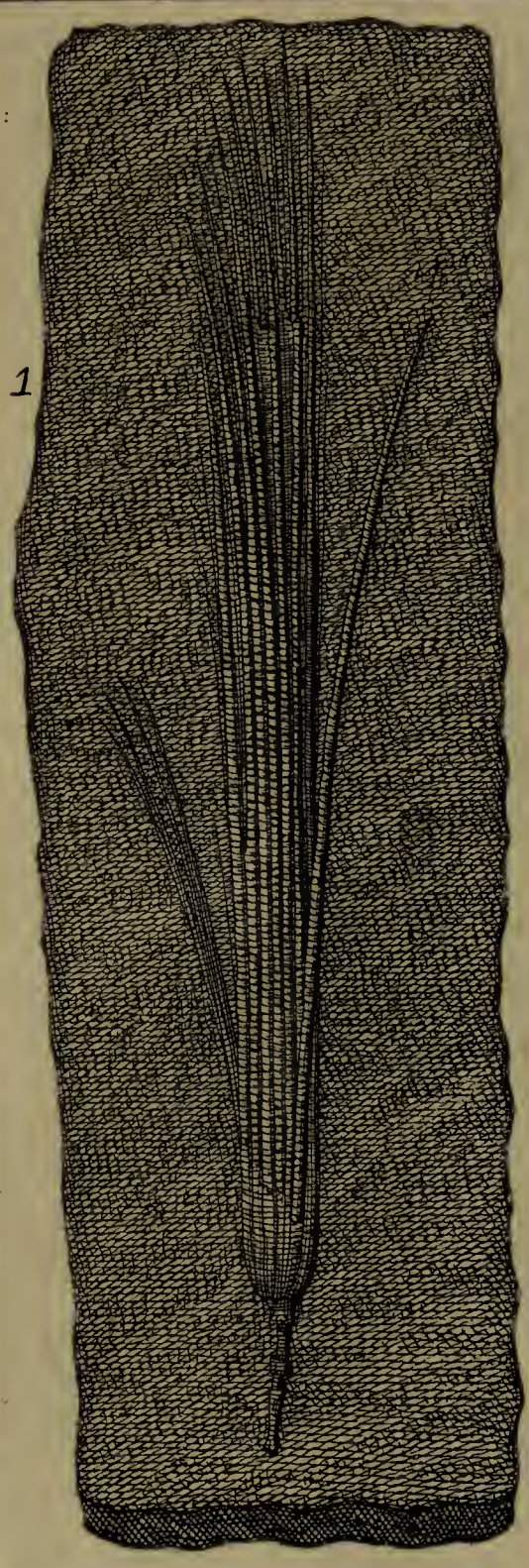
1

2

3

4

5

6

7

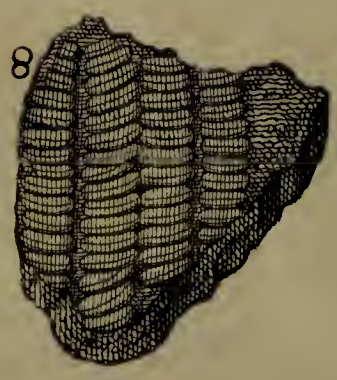
8

9

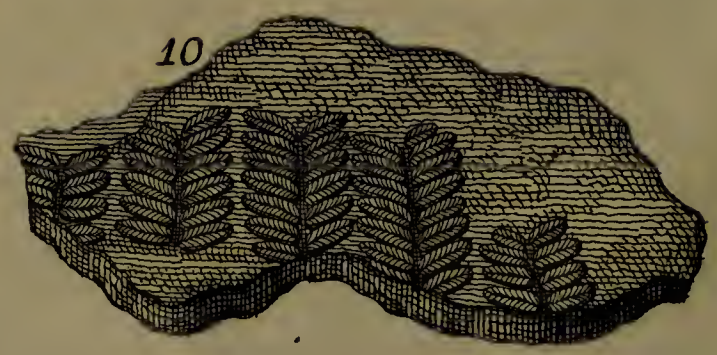
10

Reverendissimo in CHRISTO Patri Thomæ, Prov. Divina Archiepisc. Cantuariensi, totius Angliæ Primati et Metropolitano.

Joh. Hen. Huber, del. et sculp.

pærum, Scientiæ Naturalis consultarum, institutum, quo innumeras ante, de quavis materia, colligunt Observationes, quàm de Systemate condendo cogitant. Conferant ad hoc ædificium Lapides, Arenam, Ligna, Metalla, operas Angli, Galli, Itali, Germani, Populi Septentrionales, conferant non Cartesii soli, aut Gassendi, Boylei, aliique magni nominis viri, sed inferioris quoque sortis, minoris famæ homines, minorum quoque Gentium Dii. Ego, in angulo Europæ haud incurioso degens, Pisces fossiles haud ita pridem suæ restitui Familiæ, Plantis nunc reddere conabor sua jura, quibus ab usurpatoribus Mineralibus fuere defraudata; illustraturus simul integram de Dendritis, figuris Lapidibus impressis plantarum æmulis Historiam, cœptam jam ante bina Annorum lustra, & sub formâ *Dissertationis Epistolicæ de Dendritis, aliisque Lapidibus, qui in superficie suâ Plantarum, Foliorum, Florum figuras exprimunt*, Ad Celeb. D. D. *Michaelem Fridericum Lochnerum*, Medicum Norimbergensem peritissimum & eruditissimum, Acad. Nat. Curiosorum *Periandrum*, ex qua nunc, quæ ad rhombum faciunt, denuò excerpo.

TAB. I.

Ex celeberrima si non Europæ, Helvetiæ saltem, Lapicidina Tabularum nigri coloris fissilium, quæ supra pagum *Matt, Glaronensis* Ditionis centenis aliquot pedibus extat, *Pisces* protuli Diluvianos aliquot in *Vindiciis* eorum & *Querelis*. Nunc ex eadem Fodina Fig. I. profero rarum Naturæ γέννημα, testem Universalis Inundationis authenticum, imò non Historiæ duntaxat, sed Temporis quoque Indicem genuinum, *Spicam Frumenti Historicam* simul & *Chronologicam*, Ingenii cibum valde nutritium, quem Cereri, frugum inventrici, dicâsset Pagana Antiquitas, ut Monumentum ære, quod per aliquot Seculorum decursum in Terra corrodi incipit, perennius. Frumenti generali termino utor, ne Lectori, vel mihi ipsi, ex prima denominatione aliquod nascatur præjudicium. Frumenti spicam hanc esse, certum. Sed incertum, cujusnam. Sunt hujus generis Herborisationes pro Rei Herbariæ Ignaris, Tyronibus, & simul pro Botanicis expertis. Illi generali quodam Titulo ignorantiam suam velare, hi ex paucis indiciis non genus duntaxat, sed speciem ipsam de- 6
terminare possunt, licèt id sæpe sit expertissimis vel difficillimum, vel impossibile. Posset huc trahi *Triticum æstivum* C. B. Theatr. 358. *Trimestre* alias dictum, quia Martio mense satum, terno hinc Mense maturum demetitur. *Differt* enim *hoc*

à Tri-

à Tritico hyberno & *Siligine non ſolo ſationis tempore*, ſed *ſpicâ longiore, craſſiore, & longioribus ariſtis ad Hordei ſimilitudinem*, quales etiam in noſtra conſpiciuntur ſpica. Potius tamen huc traxerim *Secale hybernum vel majus.* C. B. Theatr. 425. *Secale* J. B. II. 416. *Rogga* vulgò, *Roggen*, *Rocken*, *Roggen-Korn* dictum, quod *autumno ſeritur*, & *nono plerumque à ſatione menſe in horrea convehitur.* Imò potiùs adhuc huc pertinet *Hordeum.* An verò *Diſtichon* ſit, vel *Polyſtichon*, determinare non audeo. In ſpicâ noſtrâ Hordeaceâ attendi merentur, 1. corpulentia, nam in unâ Tabula eſt concava, in altera convexa, ut grana in eo ſtatu, quo fuerunt, ſatis ſoliditatis habuerint ad exprimendam in materia Lapidis lutoſa figuram. 2. Maturitas fermè dimidia, qualis in Hordeo conſpicitur medio ferè Majo, quo Diluvium contigit, & qualem præ ſe ferunt *Avellanæ* Nuces, de quibus infrà, foſſiles, utpote ſæpiùs, ob cortices non ſatis induratos, corrugatæ, ſæpe in ambitu fiſſuram paſſæ. 3. Culmi ſummitas, cui ſpica inſidet. 4. Spica ipſa dodrantalis ferè, ariſtis, quæ Grana obtegunt, armata. 5. Lineolæ in ariſtis transverſæ, conferendæ cum *hamulis* illis *ſerratis*, in Secali & Hordeo præ aliis frugibus conſpicuis. 6. Prominentiæ nodoſæ infra ſpicam in ſummo culmo conſpicuæ, in Hordeo cumprimis obviæ. 7. Ariſtæ laterales ex ima ſpica ſurgentes, ſpicæ ſecundariæ, vel ſaltem fertilis admodùm indicium, inter Hordeaceas ſpicas ſæpiùs quoque, quàm inter frumentaceas alias, obvium.

Specialem conſiderationem meretur Locus ſpicæ hujus natalis, vel potiùs depoſitionis, Lapidum ipſorum fiſſilium fodina, quæ ejus eſt altitudinis, in Monte *Blattenberg*, qui *Liberi*, *des Freybergs*, pars eſt, quali per univerſam Helvetiam, multò minùs extra eam, Frumentum nec ſeritur, nec metitur: quo ipſo clarè evincitur, elevatam fuiſſe hanc ſpicam ſupra Locum natalem, elevari non potuiſſe aliâ, quàm Inundationis, occaſione, Inundationem hanc non aliam eſſe, quàm Univerſalem illam toti Terræ fatalem, quæ ipſa Montium altiſſimorum cacumina ſuperavit, quod alibi preſſiùs ex Naturæ Phænomenis demonſtratum ibo: in ſtratis quoque Ardeſiarum noſtrarum deponi non potuiſſe, niſi eo tempore, quo fuere formata, id eſt, in Diluvio.

In eadem hac Lapicidina quotquot hactenus reperti fuere cum ſpicâ noſtrâ Piſces, Helveticæ ſunt indolis. Quidſi igitur ex præſentiâ Spicæ hujus hordeaceæ arguerem, Helvetiæ ſuos quoque fuiſſe incolas ante Diluvium, qui frumenta ſeverint, eosque Terrico-

ricolis aliis laborioſiores, & pientiores (ſi pietas aliqua tribui poteſt *Terræ impletæ violentiâ*, in qua *omnis caro corrupit viam ſuam.* Gen. VI. 12.) quandoquidem Terra noſtra Helvetica antediluviana, utut modernâ longè fuerit fœcundior, eâ tamen proportione culturam admiſit difficiliorem, intuitu aliarum Terræ partium, quâ nunc poſtdiluviana cedit aliis etiam vicinioribus Gallicis, Italicis, & Germanicis; proindeque incolas tulit labori magis addictos, vitiis minùs deditos, ſi, quod pulchrè oſtendit Cl. *Woodwardus Geograph. Phyſ.* p. 85. &c. Terræ antediluvianæ fertilitas nimia fuit cauſa occaſionalis ſceleratæ vitæ. Qui hanc Helvetiæ primævæ conditionem, Helvetiorumvè primorum ſtatum, negat, eum rogo, ut præter Mappam Helvetiæ antediluvianæ proferat Hiſtorica genuina de Helvetis antediluvianis, vel non antediluvianis, monumenta.

Animadverti meretur circa ſtructuram Corticis exterioris Terræ, in Diluvio natam & fractam, quòd Plantæ, & Piſces in iis duntaxat ſtratis reperiantur, quæ tenuia ſunt à dimidia linea ad digitum uſque, non in craſſioribus pedalibus, perticalibus, & multiperticalibus. Exempli loco ſiſtam Glaronenſia noſtra Lapidum fiſſilium ſtrata, quæ ſola ex Helveticis, quantum quidem hactenus conſtat, Plantas & Piſces ſepultos continent, Oningenſia, Ilmenavienſia, Eislebienſia, Anglica, Veronenſia. De hoc Phænomeno ita ratiocinor: In reſolutione corticis terrei (de interiori nucleo nobis non noto nulla nunc eſt quæſtio) diſtinguendæ probè ſunt, quas in diverſis ſtratis offendimus, particulæ, cretaceæ, arenoſæ, ſaxeæ, lutoſæ, bituminoſis aliquando junctæ, terreæ, quæ diverſum habent, non duntaxat gravitatis ſpecificæ, ſed quoque cohæſionis, tenacitatis gradum. Minimè omnium cohæſere arenoſæ, quæ compoſuere ſtrata tum arenoſa, tum ſaxea; Hæ ubi in magna extiterunt copia, ut in Regionibus poſteà montoſis, qualis eſt Helvetica noſtra, ſubſedere ſine impedimento, remanentibus, quæ natârunt in ſuperficie Vegetabilibus, & Animantibus variis, ſubſidentibus tamen, ſimul cum particulis terreſtribus ſaxoſis, conchyliis & cruſtaceis, quæ ejuſdem fuêre gravitatis ſpecificæ. Hinc eſt, quòd ſaxa Helveticorum Montium nec Piſces contineant, nec Plantas, aliquando quidem, ſed rarò, Ligna carbonum foſſilium ſpecie ſæpe mediis ſaxis incluſa, ſed quidem Teſtacea & Cruſtacea, nec ubique tamen. Lubet hîc ὡς ἐν παρόδῳ orbi curioſo generalem hanc ſiſtere obſervationem, conſideratione attentâ digniſſimam. Proſtant quidem in ſummis montium Cacuminibus rupes è Conchis, cochleisque marinis conſtantes, in perpetuum Veritatis monumentum, quòd *Aquis*

operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerunt sub universo cœlo, & surrexerint Aquæ ad *quindecim cubitos supra altissimorum montium vertices.* Gen. VII. 19, 20. Pleraque tamen, eaque copiosissima, Testacea Diluviana prostant in toto Montis *Juræ* tractu à *Scaphusiano agro* in *Burgundiam* usque per Territorium *Tigurinum*, Comitatum *Badensem*, Ditionem *Solodorensem*, *Bernensem*, *Basileensem*, & Comitatum *Neocastrensem* protenso. Hujus rei oportet aliqua sit causa Physica. Ego hanc ex situ conjecto. Crustæ Terræ exteriori fractæ summitas est in summis Alpibus Helveticis, *Gothardo*, *Adula*, earumque brachiis. Hinc descenditur gradatim, sive deprimuntur strata ad Littora, & ipsum fundum Maris, non tamen per Planum inclinatum continuum, quin hîc ibi surgant aliæ inæqualitates montosæ, ortæ ex speciali stratorum interjacentium fractura, & subsidentia horum, elevatione illorum; Hinc protensio vallium, & Montium, Fluminumque fluxus, versùs omnes quidem plagas, præcipuè verò versùs meridiem & septentrionem, atque versùs ortum & occasum. Ultimi hujus generis prominentiæ sunt *Juræ*, limitaneus primus Lapis, quò Testaceorum, Crustaceorum, & Vegetabilium Aquis innatantium inter summas Alpes, & Juræ Juga fuere devolutæ, ut adhuc ibi tum in interaneis, tum in Agris superficiei, & Montis ipsius dorso passim & magnâ copiâ inveniantur; provolutis ulterius, quæ Jugum transfluxêre, undis cum suis primi orbis Animalis & Vegetabilis reliquiis, in *Alsatia*, *Palatinatu*, *Lotharingia*, *Belgio Inferiori* obviis. Eadem ratio est, cùr versùs Meridiem non statim Diluvianas reliquias sistant *Lepontiorum*, & *Rhætorum* Juga, sed *Veronensia* cum *Apenninis*. Non impedit generalis hæc regula, quò minùs hîc ibi in locis intermediis fuerint depositæ tum Animantia, tum Plantæ, quæ scil. vel motum colluviei integræ assequi non potuerunt, ut vegetabilia leviora, (unde tot in Helvetia Turffifodinæ, seu Cespitum bituminosorum ingens apparatus, qui nunc demùm in usum trahi incipit) vel aliis gravioribus adhæserunt, uti spica nostra frumentacea, vel in cœno lutoso sese sepeliverunt Animantia, ut Pisces Glaronenses saxei. Nimirum adhæsere passim Plantæ,
8 præsertim Capillares, materiæ stratorum viscidiori, quacum fuêre hîc ibi, convenienter Legibus Gravitatis, sepultæ, & sic ab interitu conservatæ, ut si non vita, figura saltem, restet. Piscium alia paulò est ratio. Natârunt hi in Aquâ Diluviali hinc inde, prorsum, retrorsum, emersuræ ex cœno, & Liquidum vitæ suæ conveniens quæsituræ, passim tamen evitantes Charybdim, incidêre in Scyllam, demersi vel in saxa crassiora, unde, veluti ex Inferno,

no, nulla redemtio, vel inter ſtrata tenuiora, unde in hiſce poſtremis temporibus, eruditis ſimul & curioſis, eruuntur, & veluti ex carcere quater mille annorum liberantur, ut Teſtes ſint Innocentiæ propriæ, & criminis alieni.

Nondum hîc contemplationum, quas Spica noſtra Hordeacea ſuggerit, finis. Supereſt uſus Chronologicus. Diſputant inter ſe Chronologi, quo Menſe acciderit Diluvium? *In Anno ſexcentesimo vitæ Noah Menſe ſecundo, decimo ſeptimo die Menſis - rupti ſunt omnes fontes Abyſſi magnæ, & feneſtræ cœli apertæ ſunt.* Ita Sacer Codex Gen. VII. 11. Diſputant ſcilicet, an hîc locum habeat ordo *Menſium Civilium*, an *Sacrorum?* Hinc aliqui ad Autumnum uſque, vel Hyemem, relegant Diluvii initium, alii ad vernum tempus, vel Principium Æſtatis. Meum non eſt, tricas, quas varia Calculi ratio ſuggerit, vel examinare, vel ſolvere, ſed intra Cancellos Hiſtoriæ Naturalis manere, & quæ contemplatio Antiquitatum Diluvialium ſuggerit momenta ponderare, nec in ullius præjudicium novâ hac argumentandi ratione uti. Tenuit alios generale hoc dubium, vix *tempore hyberno DEUM Noacho exitum imperâſſe ex Arcâ, ſed verno, ut ex ſqualore carceris liberatus exhilararetur amœnitate Veris, & Animalia paſtum invenirent. Alſted. Chronol.* p. 9. Et quî, quæſo, Noachi ipſius familia inveniſſet, vergente Anno, quo ſe nutrire potuiſſet? Quî Animantia Bruta ſeſe diſpergere per Terrarum orbem, ſingula ad id Clima, quod Temperamento ſuo convenit? Quî Plantæ ipſæ radices ſuas agere, germinare, & ad fructificandum ſe diſponere? Nonne repreſſiſſet omnia frigus, enecâſſet Animantia calidiori Climati aſſueta, Plantas in primâ germinatione ſuffocâſſet Algor, Pruinæ, Nives? Triſtis ſanè ad ſubſequens uſque Ver fuiſſet Naturæ, non renaſcentis, ſed emorientis, facies. Opus habebat Terra ſuperior limoſa, cœnoſa, non algore, ſed calore, qui humiditatem nimiam expelleret, fibras Vegetabilium nimio humore relaxatas firmaret, ſemina foveret, germina protruderet, ſuccis nutritiis motum daret, circulationem promoveret, viventia omnia ſqualore ſemimortua reſuſcitaret.

Negativa potiùs hæc eſt argumentandi ratio, videamus, quid poſitivi produci queat tum pro initio fatalis illius Cataſtrophes, tum pro fine. Januam aperit *Woodwardus* meus *Geogr. Phyſ.* pag. 228. & 229. *Idem tempus*, inquit, vernum intelligens, quo profluxerint Aquæ Diluviales, *deſignat ipſa quoquè Natura, adeò quidem exactè, ut nemo non poſſit ipſis palpare digitis convenientiam Relationis Moſaicæ, & horum Naturæ lineamentorum, utriusque etiam indicii ab eadem origine dependentiam. Ita*

conſentiunt invicem Phænomena, ut ex Reliquiarum uniformi collatione detegere potuerim ipſum tempus Anni, quo Diluviana Inundatio contigit, & ſpeciatim determinare ipſum menſem Majum; non mihi obviam venit in tanta rerum, quas oculis meis uſurpavi, multitudine unica Planta, vel aliud corpus, quod referri poſſit ad ullam aliam conſtitutionem Anni: nihil, quod maturius eſt, vel ſerius; nihil, quod provectiorem habuerit, vel molliorem ætatem, quàm nunc communiter habent in memorato menſe. Non deſunt alia Animalis, quod ante Diluvium vixit, Regni Phænomena, quæ plura alia nec minùs demonſtrativa, ſuppeditant in eundem finem Argumenta. Aſt enimverò in generali hac demonſtratione ſubſiſtit celeberrimus Vir, ſpecialiorem Reliquiarum recenſionem, & Calculi ipſius evolutionem, reſervans pro ampliori Opere, ad cujus elaborationem vires & vitam mecum apprecabuntur ex animo omnes boni. Ego veluti anticipando nunc ſiſto Spicam Frumenti ſemimaturam, quæ certè non ad Autumnale, vel Hyemale tempus, ſed ad Vernum referri debet, ſed paſſim in hoc opuſculo vegetabilia alia, & Animalia, quæ huc collimant.

Gloriæ mihi duco ſingulari, inſerere heic judicium ut ſubactiſſimum ita faventiſſimum, Ill. Actorum Societatis Regiæ Gallicæ Collectoris. *Voila des nouvelles eſpeces des Medailles, dont les dates ſont & ſans comparaiſon plus anciennes, & plus importantes, & plus ſures, que celles des toutes les Medailles Grecques & Romaines.* Hiſt. de l'Acad. Roy. 1710. p. 28. Edit. Belgic.

In gratiam eorum, qui calculi ipſius ſunt curioſi, ὡς ἐν ἐπιτομῇ integram ſiſtam Diluvianæ Inundationis ſeriem Chronologicam, viam monſtrantibus ipſis Sacræ Scripturæ Textibus.

Gen. VII. 10. *Et factum eſt, poſt ſeptem dies, venerunt Aquæ Diluvii ſuper Terram.* Septem ſcilicet dies ante ingreſſus eſt Noachus Arcam cum ſua Familia, & Animantibus, quàm Diluvium cœpit: ita ut ſeptem hi dies etiam ingrediantur calculum de mora Noachi in Arca.

Gen. VII. 11. *In Anno ſexcenteſimo vitæ Noah, menſe ſecundo, decimo ſeptimo die Menſis, eodem ſcilicet die, rupti ſunt omnes Fontes abyſſi magnæ, & feneſtræ cœli apertæ ſunt.* Hîc in ſententiarum divortia abeunt Chronologi Commentatores. Intelligunt quidam Menſem *ſecundum Civilem*, qui *octavus* eſt *Sacer*, *Marcheſuan* dictus, Joſepho Μαρσουάνη, & *Octobri* noſtro, præcipuè verò *Novembri* reſpondet. Diem 13. *Octobris* Anno ab Orbe condito 1657. numerat *Scaliger*; *Spanhemius* ad *Novembrim* tranſit: *Uſſerius* diem 7. *Decembris* determinat. Juxta hos

hos Inundatio cœpit Autumno, vel ingruente Hyeme. Aſt ſunt alii, quibus & nos calculum adjicimus, qui *Menſem ſecundum Sacrum* intelligendum volunt. Eſt hic *octavus Civilis*, *Iiar* dictus, reſpondens *Aprili*, præcipuè *Majo*. Diem 7. *Junii* pro initiali ponit *Langius*. Nos intra Maji confinia manemus, eligentes potiùs diem 4. vel 5. Maji ex *Kalendario Hebraico Seb. Münſteri*, qui nunc foret dies 15. vel 16. ejuſdem menſis.

Gen. VII. 12. *Et fuit pluvia ſuper Terram quadraginta dies, & quadraginta noctes.* *Voſſio* interprete deſinunt hi 40. dies 28. die tertii menſis, *Sivan*, qui reſpondet *Majo*, præcipuè verò *Junio*. Ut adeò finis Pluviæ hujus quadrageſimalis incidat in finem circiter Junii.

Gen. VII. 24. *Auctæ ſunt itaque Aquæ ſuper Terram centum & quinquaginta diebus.* Sub his 150. comprehendunt Commentatores illos 40. atque ſic finis horum 150. dierum incidit ad finem Octobris. *Auctæ ſunt*, ut verſio noſtra Tigurina habet, *Aquæ*, continuatâ per vices pluviâ, & eruptione ipſâ Aquarum Abyſſi, donec *inceſſerit Arca ſuper Aquas, & operti fuerint omnes montes excelſi, qui fuerunt ſub univerſo cœlo.* Gen. VII: 18, 19.

Gen. VIII. 3. *Et reverſæ ſunt Aquæ de Terra, magis, magiſque decreſcentes, imminutæque ſunt Aquæ poſt centum quinquaginta dies.* Quia nimirum DEUS *adduxit ventum ſuper Terram, & obſtructi ſunt fontes Abyſſi, atque feneſtræ cœli, cohibita eſt pluvia de cœlo.* Verſ. 1. 2.

Gen. VIII. 4. *Septimo verò Menſe, decima ſeptima Menſis, reſedit Arca ſuper Montes Ararat.* Eſt hic *Septimus Menſis Sacer Thiſri*, ex Civilibus primus, reſpondens *Septembri*, majori ex parte verò *Octobri*, ut adeò reſederit Arca ſtatim poſt finitos 150. dies, ad finem Octobris.

Gen. VIII. 5. *Et Aquæ quidem magis magiſque decreſcebant* 10
uſque ad decimum Menſem, decimo enim Menſe, prima die Menſis, viſa ſunt cacumina Montium. Menſis hic *Thebet Sacrorum decimus*, *Civilium quartus*, reſpondet præcipuè *Januario*, circa cujus initium datum fuit conſpicere Montium Juga.

Gen. VIII. 6, 7. *Factum eſt autem, poſt quadraginta dies, ut Noach aperta feneſtra Arcæ, quam fecerat, corvum emitteret.* Incidit corvi emiſſio verſus medium *Februarii*.

Gen. VIII. 8, 9. *Emiſit quoque columbam à ſe, ut videret, ſi imminutæ eſſent Aquæ à ſuperficie humi, at columba non inveniens, quò pedem reponeret, reverſa eſt ad eum in Arcam, erant enim Aquæ in ſuperficie univerſæ Terræ. Ille verò exerta manu recepit eam, introduxitque eam ad ſe in arcam.* Septiduum ex-

pectavit poſt corvi emiſſionem, ut adeò columbæ primæ evolatio incidat poſt medium *Februarium*.

GEN. VIII. 10 — 14. *Porrò quum expectâſſet alios ſeptem dies, rurſus emiſit Columbam ex Arca, quæ veniens ad eum ſub veſperam folium oleæ decerptum in ore ſuo geſtabat. Cognovit ergò Noah, quòd Aquæ imminutæ eſſent ſuper terram. Expectatis autem adhuc ſeptem diebus aliis rurſus emiſit Columbam, quæ ultra non eſt reverſa ad eum. Factumque eſt ſexcenteſimo primo Anno, Menſe primo, ejusdemque primo die, exiccatæ ſunt Aquæ de Terra, amovitque Noah operculum Arcæ, & proſpexit, & ecce ſuperficies Terræ erat ſiccata.* Bis ſeptem, vel quatuordecim hi dies, quibus emiſſæ fuerunt binæ, una poſt alteram, Columbæ, protrahunt tempus ad principium *Martii*; Reſpondet enim primus Menſis *Niſan*, Civilium ſeptimus, *Martio*, & initio *Aprilis*. Eſt *Olea* ex iis arboribus, quæ longi ævi, & facillimè regerminat, ut etiam ſtipitem Oleæ aridum & levem Terræ implantatum germinare, & radices agere *Fortunius Licetus* expertus fuerit, & hoc ipſo confirmetur illud *Virgilii*:

Truditur è ſicco radix oleagina Ligno.

Quantò magis regerminare potuit, imò verò folia conſervare, aliavè nova protrudere, Olea, quæ unà cum radicibus, Trunco, & ramis Aquæ innatavit. *Certum hoc eſt*, verba ſunt *Woodwardi* pag. 219. *quòd ultimò ſubſederint Vegetabilia, utpote Terreſtri materiâ leviora: & per conſequens jacuerint plura ex illis in ſuperficie Terræ, illa autem, quæ notabilis fuere molis, uti e. g. Arbores craſſiores, & latè ſua pandentes brachia, ſurrexerint cum ramis ſuis ad inſignem Aquæ altitudinem, imò comas ſuas elevârint in ipſum Aërem, ſicque ductum & fluxum Aquæ recedentis facilè potuerint ſequi, iis præſertim in locis, ubi ob declivitatem contigit præcipites volvi fluctus.* Tantò facilior fuit Arborum omnis generis, ſpeciatim Oleæ, conſervatio, quòd Aqua Diluvialis fuerit non ſimplex, pura, limpida, ſed cœnoſa, limoſa, partibus terreis copioſè imprægnata: Accedit, quòd prima Terræ nondum plenè exiccatæ cruſta etiam fuerit limoſa, ut nec Noachus, nec Animantia incedere potuerint ante diem 27. menſis ſecundi. Ita enim Sacer Codex:

Gen. VIII. 14. *Porrò in Menſe ſecundo, vigeſimo ſeptimo die menſis, arefacta eſt Terra*; ita ſcil. ut greſſum ferret, & ſatis ſuccreverit Herbarum pro nutrimento Hominum, & Beſtiarum. Egreſſus igitur Noachus ex Arca ſub initium *Maji*, vel verſus medium hujus Menſis, nam reſpondet *ſecundus Sacer*, *Jiar* dictus, *Civilis octavus*, *Aprili*, præcipuè verò *Majo*; diem 15. vel 16.

Maji

Maji reſpondere vult in *Kalendario Hebraico Sebaſt. Münſterus.* Conſtat hinc, Noachum ab uno Majo ad alterum, per Annum plus minusve, moratum fuiſſe in Arca.

Hæc quidem occaſione Spicæ noſtræ Hordeaceæ, cui aſſociari 11
poteſt *Spica Secalina Luid. Lith. Britt.* pag. 108. *culmus integer frumentaceus* 24. *pedum profunditate* in puteis *Mutinenſibus* repertus. *Ramazzin.* l. c. Spica Tritici in fiſſili Mansfeld. *Büttner. Rud. Dil. Teſt.* p. 203.

Fig. 2. exhibet *Vitis Folium* flaveſcentis coloris in Lapide fiſſili candido cretaceo *Oeningenſi*, in Diœceſi *Conſtantienſi*; ad Diluviana quoque referendum, uti omnia illius Lapicidinæ figurata foſſilia, ſeu Animale referant Regnum, ſeu Vegetabile. Illius plura Specimina, extant in *Querelis & Vindiciis Piſcium*; hujus plura quoque exhibebimus in præſenti Tractatu. Ex conſpectu Lapidum fiſſilium *Glaronenſium & Oeningenſium* evaneſcit dubium *Luidii* pag. 132. Cur *extra Ferri Fodinas & Puteos carbonarios nuſquam ferè appareant Folia mineralia?*

Fig. 3. Duum generum Plantas ſiſtit in eodem Lapide fiſſili nigro, ex Carbonariis Anglicis, unde tranſmiſit *Woodwardus.* Una videtur *Equiſetum paluſtre brevioribus foliis polyſpermon.* C. B. Theatr. 242. *Equiſetum minimum ſeu cauda Equina minima. Myl. Sax. Subt.* pag. 30. fig. 12. ad p. 19. Altera ad Epiphylloſpermas pertinet, difficillima determinatu. Haud multùm abludit Fig. 2. Tab. 104. *Plukenet. Amalth. Botan.* niſi quòd ſaxea noſtra acutioribus ſit foliis, illa rotundioribus.

Fig. 4. Donum eſt *Woodwardi*, Planta alia Diluviana Epiphylloſperma, ut videtur, in dimidiato ſaxo oviformi, ſive extùs convexo, ex Fodinis *Novocaſtrenſibus* Angliæ. Eſt omninò animadverſione dignum, quòd maxima Plantarum Diluvianarum pars ſit ex Familia *Epiphylloſpermarum*, ſeu *Dorſiferarum*, quæ *Capillares* vulgò vocantur, & hâc præcipuè Notâ ab aliis diſtinguuntur, quòd habeant *ſemen minutiſſimum pulvereum foliis & plerumque averſis innaſcens.* Sunt autem hujus generis Plantæ ſtructuræ tenacioris, vivacioris, fibrarum rigidiorum, quæ ſæpe per integram Hyemem virent, nec, ut alia aliarum Plantarum folia, ſeſe marceſcendo contrahunt, quæ proin expanſa potuere Aquis Diluvialibus innatare, & margæ ſaxoſæ paſſim adhæreſcere.

Fig. 5. Conferenda cum Fig. 3. *Equiſetum* conferri poteſt cum *Equiſeto majori Myl. Sax. Subt.* p. 30. Fig. 3. ad p. 16. Ut & Fig. 5.

Fig. 6. In Lapide fiſſili nigro *Ilmenavienſi*, exhibet Plantam epiphylloſpermam *Trichomani* ſimilem: quacum conferri debet

Filix

Filix mineralis mari non ramoso ſimilis, pinnulis obtuſiùs mucronatis. Luid. Lith. Britt. n. 184. *Minera Ferri exprimens Filicem marem. Wolfart. vale Hanov.* §. 10.

Fig. 7. Eſt *Filicula*, & quidem *Filicula fontana major ſive Adianthum album Filicis Folio.* C. B. Pin. 358. *Adiantum album Filicis folio.* J. B. III. 733. cui jungo *Filicem Saxatilem caule tenui fragili* Raji Hiſtor. Plant. 152. vel potiùs *Filicula montana folio vario* Tour. Inſt. 542. *Adiantum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens.* J. B. III. 735. *Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis pediculo viridi.* C. B. Pin. 355. Color Lapidis, qui induratæ paulò Margæ ſpeciem præbet, eſt cinereus, aſt Plantæ ipſius ater; Locus natalis ſunt Fodinæ Lithantracum ad pagum *Altwaſſer* duobus à *Suidnicio* milliaribus in *Sileſia.* Idem hoc videtur, quod cum *Maro*, *Majorana*, vel *Dictamino Cretico* comparat *Myl. Sax. Subt.* p. 39. Fig. 5. ad p. 26. Ab eodem eandem Plantam margæ cinereæ ſubinde colore Martiali tinctæ impreſſam obtinui *vom Schwartzwald* ex *Sileſia.* Habet & *Luidius Lith.* p. 108. *Adianthum album* ſive *Rutam murariam* Schiſto Carbonario impreſſam.

12 Fig. 8. Siſtit quoque Plantulam Fig. 2. ſimilem nigrofuſci coloris in Lapide griſeo, ex Fodinis *Manebachenſibus*, & ex *Sileſia.* Poteſt hic, ſi quis alius hujus generis Lapis, referri inter dubios, vel ſi mavis, amphibios, & vel ad Diluvianas Plantarum reliquias referri, vel ad Terrigenos. Nulli propterea dicam ſcribam, ſive prius elegerit, ſive poſterius, uſque dum certiùs ſimus informati. Priori tamen opinioni ego accedere interim malo.

Fig. 9. In eodem Lapide cinereo Sileſiaco duplicem monſtrat Plantulam: una ad *Filices* referenda videtur, altera ad *Filiculas.* Illi accedit *Trichomanes minerale longifolium ſive Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum.* Luid. num. 197.

Fig. 10. Videtur etiam *Filicis* Species in Lapide *Manebachenſi.*

TAB. II.

Fig. 1. Lapidem ſiſtit fiſſilem cinereo fuſcum ex *Muſeo* Civico *Tugurino*, cui impreſſum cernitur *Equiſetum*, & quidem, ſi conjecturæ locus. *Paluſtre brevioribus foliis polyſpermon.* C. B. Specialem attentionem heîc merentur 1. Rami, vel ſurculi ex eodem caule, vel radice, ſi mavis, prodeuntes, & ad angulos quidem acutos, qui dubiam reddere poſſent Equiſeti denominationem; quandoquidem ex radice reptante perpendiculariter ſurgere ſolent ſtolones. 2. Rami geniculati. 3. Folia è ſingulis genicu-

TAB. II.

1

2

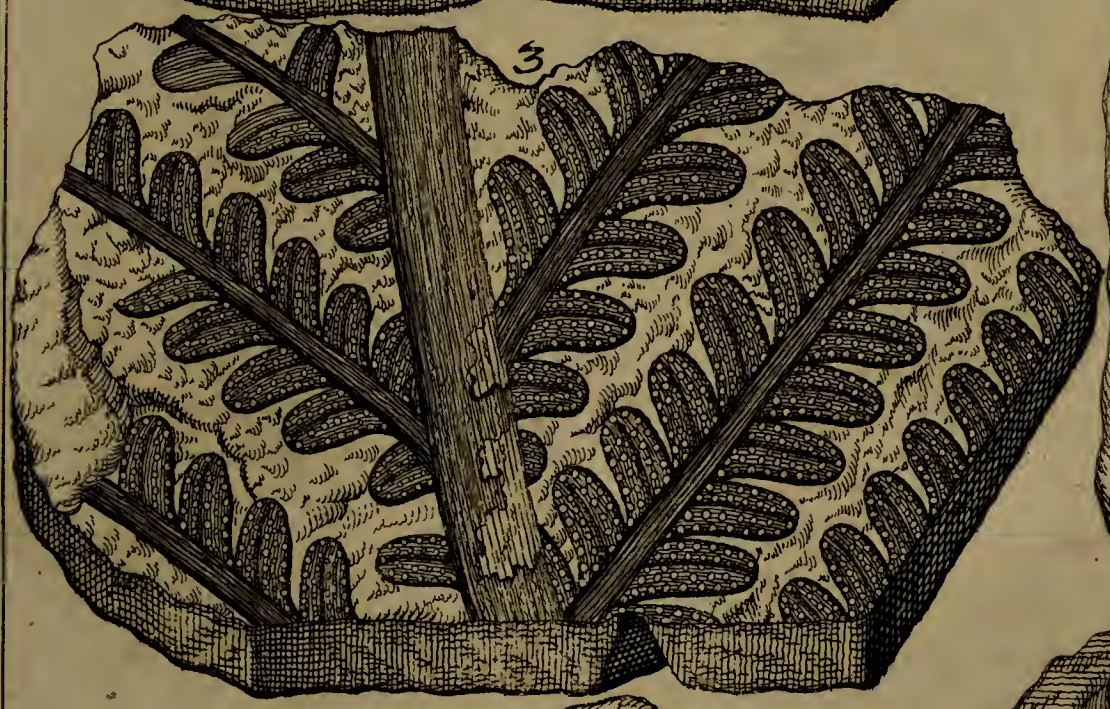
3

4

5

6

7

8

Illustrissimo Isaaco Newtòn, *Equiti Aurato, Societatis Regiæ Anglicæ Præsidi.*

niculis in orbem prodeuntia 6—8. ad 12. & plura. Qualis qualis ſit hæc Planta, inde hoc elici poteſt, quòd ſit Diluviana, & quidem ejus magnitudinis, qualem exhibet Majus. Sunt Equiſeti caules tenuiores, quàm ut conveniant Plantæ adultæ, æſtivæ, vel autumnali: *Hippuritam* hunc Lapidem vocavi aliquando.

Fig. 2. In Fiſſili Lapide *Oeningenſi* cretaceo ſiſtit, pallido flaveſcenti colore, coſtam folioſam Plantæ alicujus leguminoſæ, vel Filicinæ, quam ſpeciatim determinare arduum duco. Per medium ſingulorum foliorum nervus trajicitur, ut de origine Diluviali nullus dubitare poſſim. Haud abſimilis videtur *Filix florida ſive Lithoſmunda* Luid. n. 188.

Fig. 3. In Nigro Lapide atram monſtrat *Filicem*, &, quantum videtur, *marem folio dentato*. C. B. Modò dentatæ foliorum margines paulò forent diſtinctiores, quas non dentatas delineavit Sculptor. Fragmentum caulis adeſt cum foliis ex eo alternatim prodeuntibus. Singulari tamen conſideratione digna ſunt puncta aterrimi coloris in foliis conſpicua, quæ irrefragabile præbent Plantæ epiphylloſpermæ, nec niſi rariſſimè in Lapidibus obvium, indicium. Sunt hæc *Puncta*, ſeminum rudimenta, in foliis, non Lapide ipſo, nec caule conſpicua, ejus efficaciæ, ut veluti enſe acutiſſimo, *pungant* Adverſarios quosvis Diluvianæ Hypotheſeos. Miror hîc, adhuc cæcutire *Luidium* qui tamen p. 107. teſtatur, *nonnunquam ipſiſſima folia materiâ flexili membranaceâ conflata inveniri:* & vel hinc *reliqua ab ipſis foliis jamdudum abſumptis aliquando impreſſa fuiſſe ſuſpicit*; & p. 108. *à foſſore fide digno*, Thoma Kirkmanno *Filicem integram mineralem* repertam tradit: imò p. 118. *Filicis pinnulam obſcurè virideſcentem* (adeòque in colore haud multùm variatam) *in mediâ* 15 *Schiſto Carbonariâ ad altitudinem* 30. *pedum* inventam memorat.

Fig. 4. In Lapide cretaceo Oeningenſi folium *Populi nigræ* C. B. *quæ Populus nigra ſeu* Αἴγειρος J. B. Flaveſcenti colore à Lapide ipſo diſtinctum, figurâ ſubrotundâ, circa marginem ſerratâ, in acumen abeunte, & longo inſuper pediculo, tanquam totidem notis characteriſticis ſeſe ſatis ab aliarum Arborum foliis diſtinguens. Examinet curioſus Lector atque Spectator, num, quod tradit *Luidius* p. 133. nondum *compertum* ſit *foliorum mineralium ulla Arborum & Fruticum foliis reſpondere?* & conferat, rogo, Fig. 8. hujus, Fig. 6. & 8. Tab. III. Fig. 7. 8. 9 10. Tab. IV. & ſimul judicet, an verum ſit, quod ſcribit idem, *folia mineralia multò plerumque minora eſſe iis, quæ referre videantur?*

Fig. 5. Ex Tabulis Nob. D. *Friderici Heyn*, Fodinarum Saxo-Gothanarum primi Inſpectoris, qui de Plantis Lapidibus im-

preſſis Librum edere ſibi conſtituit, ſpicam ſiſtit *Graminis* cujusdam *panicei*, vel potiùs *Julum* prædictæ *Populi nigræ*. C. B. Qui ipſius lanuginis réliquias oſtendere videtur. Comparent autem hi juli amentacei Aprili, & Majo, ut inde rurſum argumentum peti poſſit pro Inundatione Majali. Conferri poteſt *Graminis Panicei ſpica* Luid. pag. 108.

Fig. 6. Proſtat in Nob. *D. Gothofredi Mylii* Saxonia ſubterranea, p. 30. & refert, ipſo Interprete, fructum Arboris *Ahovai* Indicum: Lapis fiſſilis, in quo conſpicitur, eſt *Manebachenſis*, productis hujus generis figuratis dives.

Fig. 7. Ex eodem Opere Myliano l. c. mutuò petitur, eſtque, ipſo ita ſentiente, *Fumaria* in Lapide fiſſili *Manebachenſi*. Eſt hæc *Lithopteris fœmina Trichomanis pinnulis longioribus. Luid. Lith. Britt.* num. 186. ipſa quoque, ut videtur *Filix ramoſa* Myl. l. c. Fig. 8.

Fig. 8. Saxum arenarium flaveſcens ac cinereum durius, ex *Abbatiſcellanorum* Territorio mihi allatum, folia oſtentans varii generis. Unum ex his, quæ depingere juſſi, eſt *Sorbi alpinæ* J. B. ſeu *Alni effigie lanato folio majoris.* C. B. quæ *Cratægi* characterem & nomen fert apud Tournefortium. Alterum anguſtius trinervium videtur *Plantagineum*, determinatu non ita facile, ut prius. Circa hunc Lapidem obſervare eſt, non mihi conſtare certò, an Diluvianis ſint adnumerandæ figuræ ei impreſſæ, an Poſt-Diluvianis. Fieri enim poteſt, ut arena per montium parietes devoluta ſecum ferat deflua ex Arboribus folia, quæ molli adhuc materiæ veſtigia ſua imprimunt, vel, ut folia ſtrato alicui jam impreſſa ſuperinducantur alio ſtrato arenario, omniaque tandem coaleſcant in ſaxum, quemadmodum videmus, quotidie folia Arborum naſci in Tofo.

TAB. III.

Fig. 1. Elegantiſſimum eſt fatalis Inundationis productum. In eodem Lapide nigro è Fodinis *Faringdonenſibus* Angliæ eruto, & à *Woodwardo* dono dato, conſpicui ſunt Stipites varii ſeu caules Plantarum, ſpeciatim Arundinis, folium item Plantæ con-
14 ferendæ cum Fig. 6. Tab. IV. ſed cumprimis oculos ad ſe rapiunt ſurculi *Trichomanis ſive Polytrichi officinarum* C. B. *Trichomanis, ſive Polytrichi*, J. B. adeò affabrè elaborati, & atrâ ſuâ Tincturâ à reliquo Lapide diſcernendi, ut nemo non Plantam primo intuitu diſtinguere, ac nominare poſſit. Non ignorant, quibus Planta hæc eſt cognita, ex eadem radice plures erigi ſurculos, nec proin mirabitur, ſi & hîc in eodem Lapide videat ſex ſeptemve ſurculos folioſos ad eandem fere plagam directos.

Fig.

TAB. III.

Jll. ac Reverend. Johanni Paulo Bignonio Parisiensi Abbati
S. Quintini, Consiliario Status ordinario.

TAB. IV.

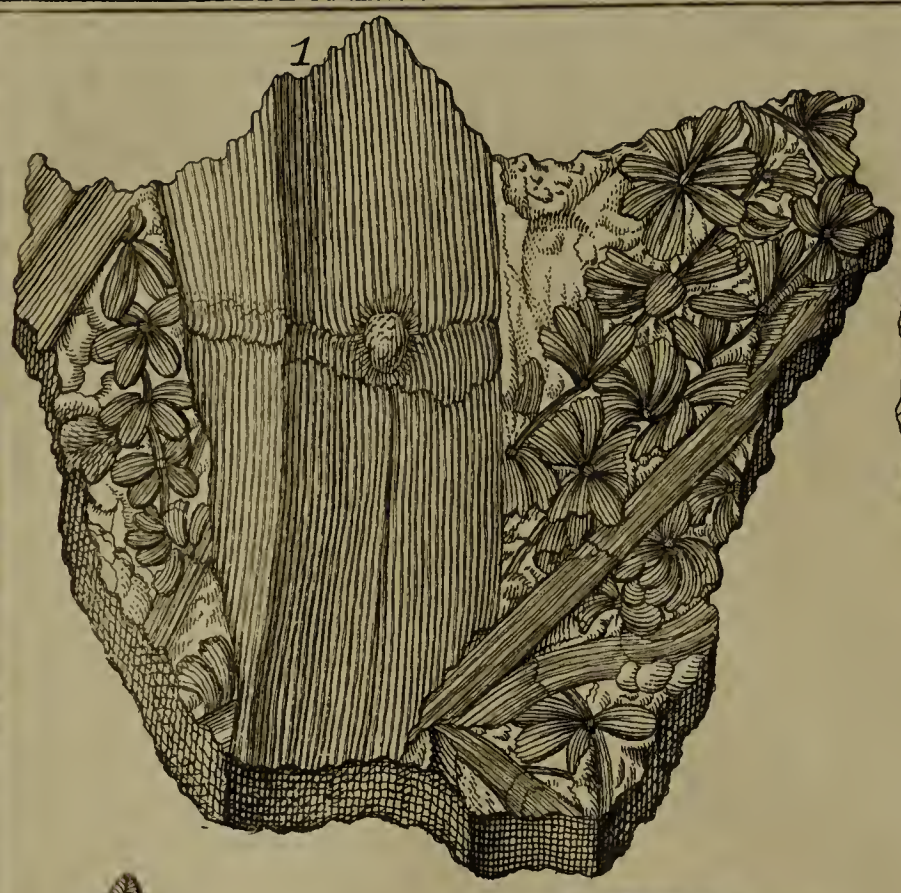
1

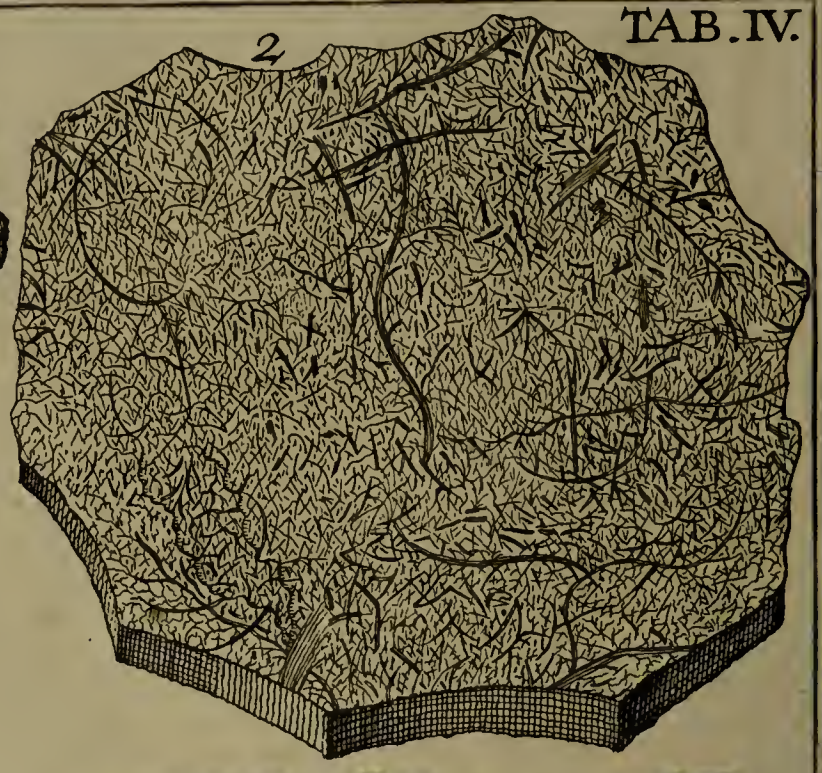
2

3

4

5

6

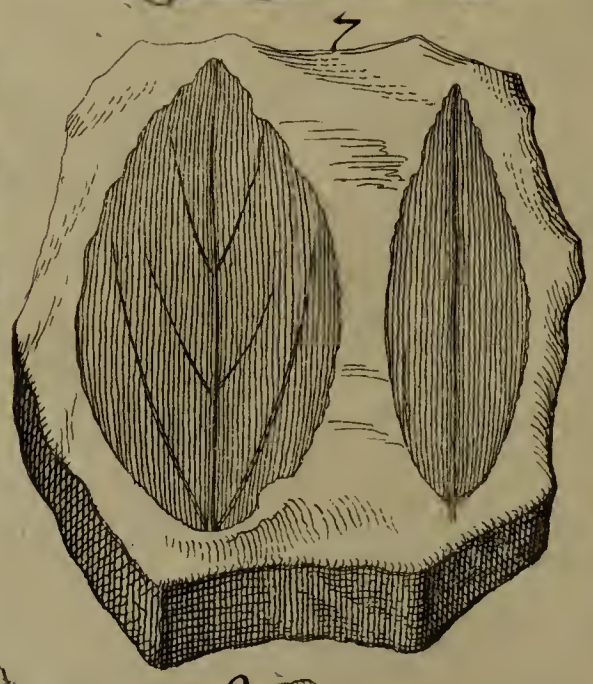
7

8

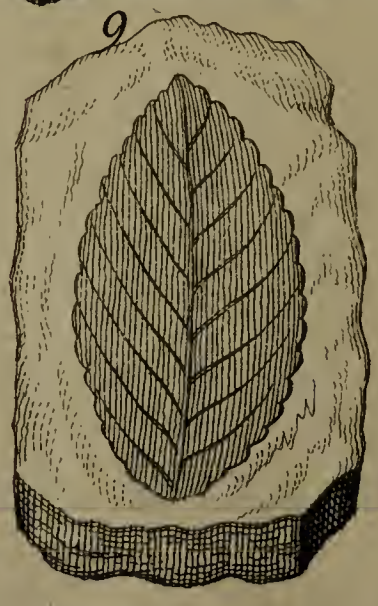
9

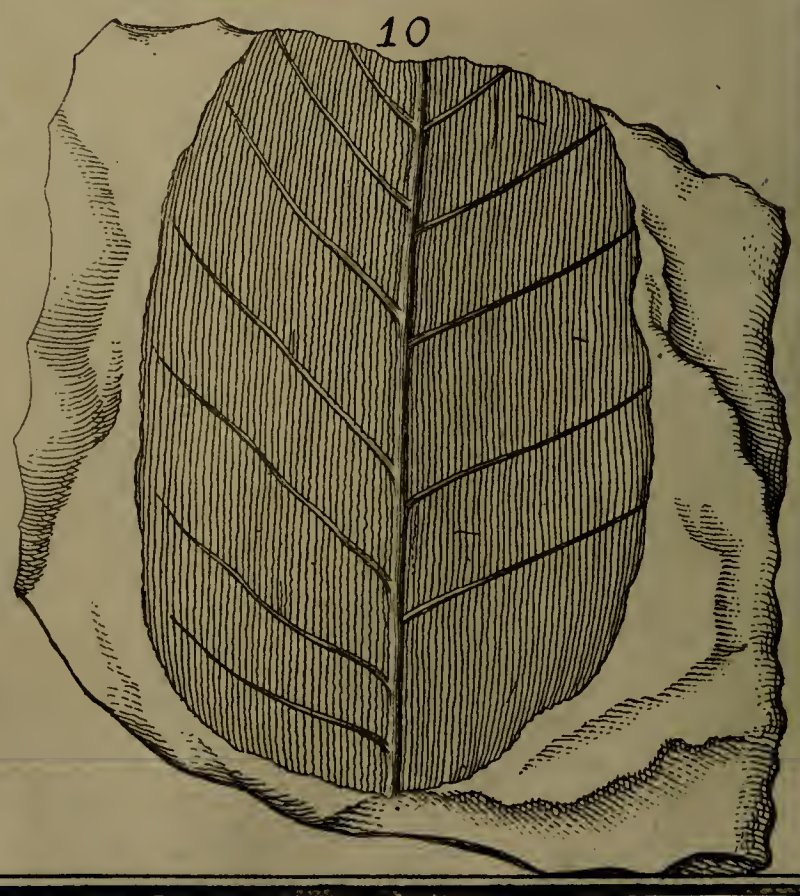
10

Jll. et Exc. Petro Valkenier Potentiss. Reip. Belgicæ ad Sac. Cæs. Maj.
Sereniss. Regem Roman. S. R. I. Comitia &c. Respp. Helv. et Rhæt. Abl. extr.

Fig. 2. Non duntaxat impreſſum Plantæ alicujus veſtigium ſiſtit, ſed, quod rarum, ſurculum, vel caulem ſolidum, in Lapidem, vel Metalliforme corpus, ferruginei coloris, tranſmutatum. Digiti craſſitie eſt hoc caulis fragmentum, in quo notabile geniculi veſtigium, & caulis ipſius tumidior ibi craſſities. Planta ipſa videtur *Arundo* quædam. Locus natalis eſt περίχωρον *Bononiæ*, ubi rarum hoc Diluvii λείψανον juxta cum aliis indubiis Inundationis univerſalis Monumentis Teſtaceis, Cruſtaceisve eruit *Johannes Scheuchzerus* Frater.

Fig. 3. Mutuò ſumta eſt ex Clariſſ. D. Eduardi *Luidii Lithophyl. Britt. Ichnogr.* num. 201. ubi hoc Titulo extat. *Aparinæ denſiùs foliatæ æmulum Lithophyton radioſum.* E Fodinis Glamorgenſibus. Videtur haud quoque abludere baſis folioſa *Alyſſi* cujusdam, vel *Myagri*, & huc quoque pertinere *Rubeola minera-lis Luid.* num. 202.

Fig. 4. In Lapide *Oeningenſi* ſiſtit Gramen quoddam, frequenter geniculatum, foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis, ac trifurcatis. Perrarum Naturæ genimen. Graminis autem quænam ſit hæc ſpecies, determinare perdifficile judico. Notum eſt ipſis ἀγρωστοφίλοις, quàm difficilis ſit Graminum etiam integrorum, Hiſtoria, à Spicis, glumisve potiùs quàm foliis definienda. Hîc autem deſunt ſpicæ floriferæ, fructiferæ, deſunt paniculæ, glumi. Nec exiguum movent ſcrupulum ipſæ foliorum in extremis bifurcationes, quoniam nullibi hactenus inter Gramina talem ſtructuram offendi, ut ſuſpicari liceat, adeſſe folia non reverà bifida, trifidave, ſed ex uno geniculo prodeuntia, nondum plenè è vaginis evoluta, ſuas tamen extremitates jam porrigentia.

Fig. 5. Ex *Sileſia* Lapis folia plura exhibens ex uno puncto prodeuntia, qualia ſunt Plantarum ſtellatarum, conferenda cum Fig. 3.

Fig. 6. Folium *Meſpili Apii folio ſylveſtris, ſpinoſæ ſive Oxyacanthæ.* C. B. quæ eſt *Oxyacantha vulgaris ſeu Spinus albus.* J. B. in Lapide fiſſili *Oeningenſi.*

Fig. 7. *Filicis* quædam ſpecies pinnulis denſo ordine coſtæ adnatis in Lapide nigro *Sileſiaco.* *Filix* Myl. Sax. Subt. pag. 30. Fig. 6. ad pag. 19. Haud abludit *Filix non ramoſa major, pinnulis longis anguſtis, profundè dentatis, ſuprema pinnâ longiùs mucronatâ.* Pluk. Amalth. Botan. p. 93. Tab. 403.

Fig. 8. *Tiliæ* folium in Lapide fiſſili candido *Oeningenſi.*

TAB. IV.

Fig. 1. Ex Fiſſilibus Anglicis nigri coloris, impreſſa ſervat veſtigia Plantæ cujusdam ſtellatæ: & quidem videre me puto caules *Gallii albi vulgaris.* Tourn. ſeu *Molluginis montanæ*

anguſtifoliæ, *vel Gallii albi latifolii.* C. B. Pin. 334. atque inſuper caulem, geniculo inſtructum, *Arundinis* cujusdam, ut mihi videtur; Frequens ſatis eſt hæc Planta in Fodinis tum Anglicis, tum Germanicis; Luidii eſt *Ignota Planta mineralis* Neurophyllon *Carbonarium dicta* num. 184. Lithophyl. Brittannic. & fortè *Lithophyllon ſinuatum facie arundineâ*, *ſive ſtriatula Carbonaria*: Item *caulis cujusdam Plantæ mineralis.* Ejusdem num. 199. 200. pag. 12. *Mylius* in *Sax. Subt.* comparationem inſtituit cum *Ligno Aloes* & *Arundine* pag. 30. imò, quod ſingulari attentione dignum judico, eandem hanc Plantam, in foliis integris, eodem modo, ut hoc Lithophyllon, geniculatis, mollibus, craſſis, offendi in ceſpitibus bituminoſis, qui propè Cœnobium *Rüti* effodiuntur, de quibus infrà amplior dicendi locus erit. Videtur huc pertinere *Arundo Sativa* C. B. Ex Anglia integra poſſideo Caulium fragmenta, utrinque ſtrata, compreſſa valde, quibuſcum conferri poſſunt Trunci hi & ſtipites Lignoſi in ſtratis ſaxeis prope Thunum reperiundi, quos offendi in Itinere Anni 1711.

Fig. 2. Lapis fiſſilis cinereus melanoſtictos & melanogrammos *Oeningenſis*, cineribus quaſi ſtipulisve combuſtis conſperſus.

Fig. 3. Mutuò ſumta eſt ex Luidii Lithoph. Brittann. n. 189. ubi vocatur *Lithoſmunda minor*, *ſive Oſmunda mineralis pinnulis brevioribus denſiùs diſpoſitis. E Carbonariis Denenſibus apud Gloceſtrenſes.* Refert ſanè nervorum è medio ſcapo folii prodeuntium paralleliſmo, atque figura ipſorum foliorum *Oſmundam regalem an Filicem floridam* Park. Tour. quæ *Filix eſt ramoſa non dentata florida*; C. B. ſeu *Filix floribus inſignis.* J. B. Conferri etiam poſſunt Icones *Filicum*, quæ extant in *Plukenet. Almag.* Tab. 402. Fig. 2. 4.

Fig. 4. Ex eodem Luidii Libro, ubi num. 191. audit *Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. E Carbonariis juxta Leeswood, in Agro Flintenſi.*

Fig. 5. *Filix* eſt quædam ramoſa, foliis denticulatis, vel leguminoſa quædam Planta, quam dono accepi à Nob. Dn. *Maximiliano Spenero* Medico Potentiſſimi Pruſſiæ Regis Aulico, Amico honorando.

Fig. 6. *Oſmunda*, vel *Filix* alia ex Northbierly, Lancaſtrenſis Agri: & ex Fodinis Flintenſibus in Cambro-Brittannia: conferenda cum Fig. 3. hujus Tabulæ; item Fig. 2. & 4. Plukenet. Alma. Tab. 402. ex fol. 82. & 83. Pl. 2. & 6. Mantiſſ.

Fig. 7. *Pyri* aliusve Arboris folium in Lapide fiſſili *Oeningenſi.*

Fig. 8. *Salicis* anguſtifoliæ folium in Lapide fiſſili *Oeningenſi.*

Fig. 9. Folium *Carpini* Dod. Pempt. 841. ſeu *Oſtryæ Ulmo ſimilis*

TAB. V.

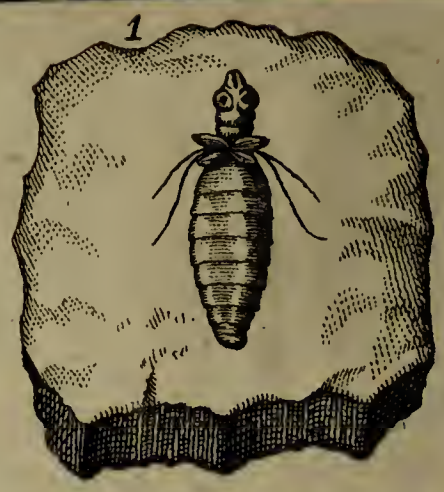
1

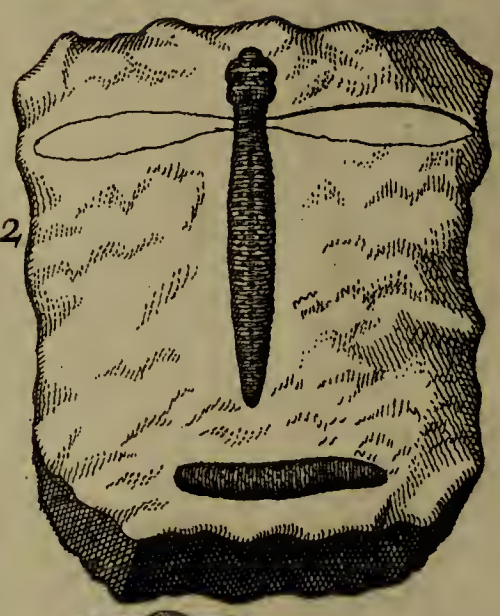
2

3

4

5

6

7

8

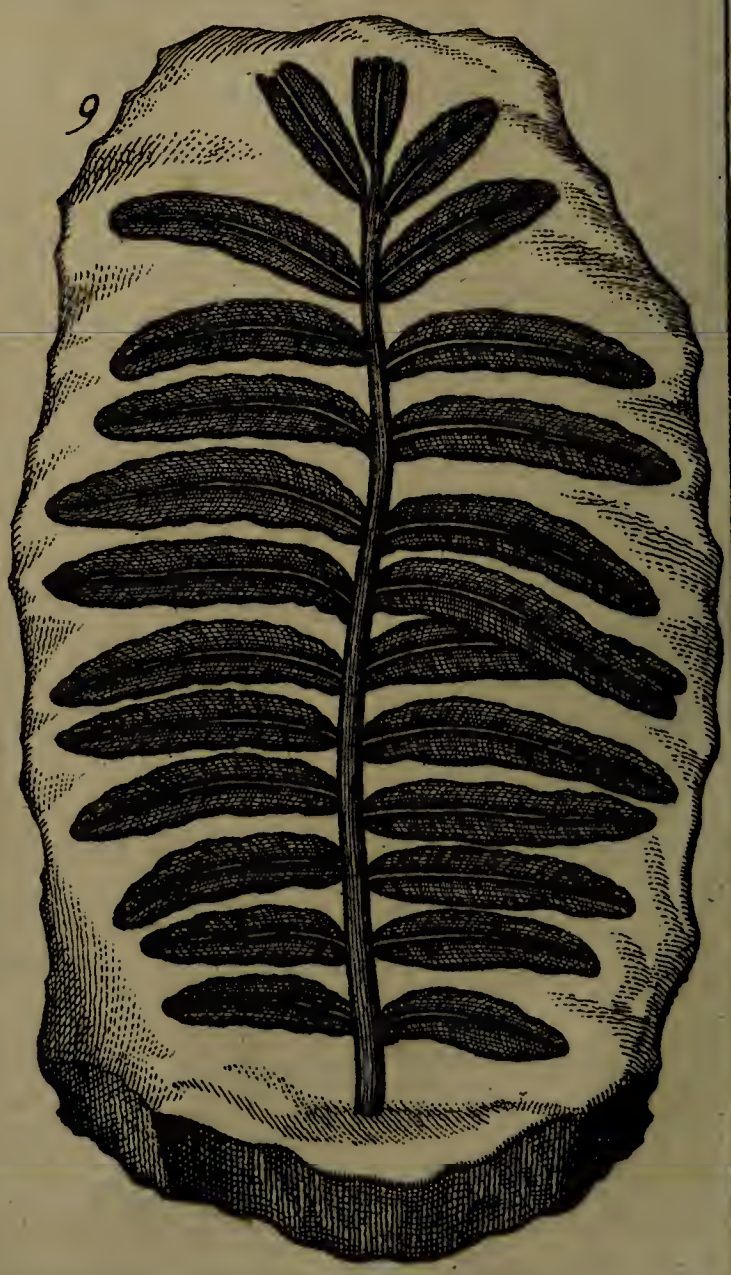
9

Illustrissimo Mauritio Emmett Equiti Anglo, Viro
Summæ Eruditionis.

milis fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 422. seu *Fagi sepium, vulgò Ostrys Theophrasti.* J. B. I. 146.

Fig. 10. Folium *Nucis Juglandis sive Regiæ vulgaris.* C. B. Pin. 417. seu *Nucis Juglandis* J. B. I. 241.

TAB. V.

Fig. 1. *Libellam* sistit, vel *Perlam*, *Cevettone* dictam Florentinis, Venetis *Coroculo*, aliis *Monachella*, *Sposo*, *Saetta*, Liburnensibus *Cavalocchio*, Gallis *Demoiselle*, Germanis *Schneidermätze*, *Augenschiesser*, Belgis *Jufferken* statæ ætatis, plenè jam elaboratam, & ejus quidem generis, quæ *maximæ* dicuntur. Figurâ prorsus convenit *Libella Sexta* apud *Jonston. Hist. Nat. Insect.* pag. 42. Tab. IV. *capite, pectore, ac dorso viridis, alvo tota cœrulea, per quam linea fertur à dorso ad extremum usque aterrima, alis cinereis, pedibus nigris.* Putaret quis primo intuitu, repræsentari in hac Figura *Vermiculum Libellæ*, eo quidem metamorphoseos statu, quo *Tubercula quatuor è dorso, ubi Thorax ventri connectitur, nitidè protuberant, quæ Tubercula Alarum sunt receptacula*, conferretque cum Fig. IV. Tab. VIII. *Swammerdam Hist. Insect.* p. 175. Sed obstat non parallela deorsum, sed cruciformis velut Tuberculorum horum expansio, quæ non nascentes, sed natas jam alas, licet in Lapide non expressas, indicat; mereturque conferri Fig. *Jonstoni* supra jam citata. Μετάβασιν hanc εἰς ἄλλο τῶν ἐντόμων genus committo lubentiùs tantò & audentiùs, quòd observatio hæc *Libellæ* in fissili Lapide *Oeningensi*, Dioeceseos *Constantiensis* (quam in Museo suo servat Exc. & πεφιλιώτατος, *D. D. Joh. Henricus Lavaterus* Tigurinus) obviæ, lucem fœneretur haud exiguam tempori, quo Diluvium contigit, quodve supra retuli ad Majum mensem, quo ipsum hoc Animal suam acquirit perfectionem, & vergente Æstate maturè sese in suos folliculos convolvit. Eodem, si non majori, æstimio haberi merentur hujus generis Producta naturalia, quo Epochæ signatæ in Nummis Asiaticarum & Ægyptiacarum Urbium.

Confirmat ratiocinium hocce aliud *Libellæ* genus in Lapide fissili candido Fig. 2. quod ex Agri *Veronensis* valle montana *Bolga* dicta obtinuit, meoque Museo donavit, vir Historiæ Naturalis, speciatim Insectorum, peritissimus *D. D. Antonius de Vallisnerius* de Nobilibus *Vallisneriis*, Medicinæ Profess. in Illustri Lyceo Patavino Clarissimus. Comparet in eodem Lapide Libella alis expansis, quarum tractus non obscurè quidem, sed nec ita clarè, ut sculptor expressit, visuntur, & ad basin vermiculus *Vallisnerio Acquajuolo* nuncupatus. Libella est ex Maximarum Familia.

Fig. 3. *Algæ* tenuifoliæ, ſeu, ſi mavis, *Graminis* ſpecies in ſaxo fiſſili candido, ejusdem cum præcedente loci natalis. Fortaſſis non longè à Veritatis ſemita aberro, ſi huc traxero *Phyciten Plinii Hiſt. Nat.* L. 37. c. 10. ita dictum ab *Algæ* Figura: vel etiam *Dendritas* latiores, qualem delineari curavi in Miſc. Nat. Cur. Dec. III. Ann. V. & VI. App. p. 59. Imò verò communiſſimos noſtros Dendritas *Phycitarum* nomine inſigniet, qui Icones eorum conferet cum *Fuco maritimo Rorismarini foliis dentatis. Boccon. Muſeo Fiſic.* p. 268. Ad præſentem Figuram pertinent forſan *Algæ tenuifoliæ* Luid. p. 108.

Fig. 4. *Hordei* Spica immatura coloris fuſci ſeu nigricantis in Lapide fiſſili griſeo, ex Fodina S. Andreæ Sylvæ Hercyniæ, *aus St. Andreas Stollen am Hartz*, memorata & depicta à Clariſſ. atque Conſultiſſ. Dn. *Gothofredo Mylio Saxon. Subterr.* pag. 15. Coincidit Spicæ hujus conditio immatura tempori verno ad æſtatem vergenti, quod hactenus indicârunt Spica Frumenti Tab. I. & *Libellæ Tab.* hujus V.

Fig. 5. *Filicis* ſpecies in ſaxo *Farringdonenſi* Angliæ, communicata ab amiciſſimo meo *Woodwardo*. Conferri poteſt cum *Filice*, cujus Iconem dat *Plukenet. Amalth. Botan.* Tab. 406. Fig. 3.

17 Fig. 6. Atrofuſci coloris Planta in ſaxo fiſſili candido ex *Bolga* valle Agri Veronenſis communicata ab Amico certiſſimo, ſimul atque deſideratiſſimo, *Valliſnerio*. Reſpondet ferè, imò, dicat quis, examuſſim, Icon *Scorpioidis montani*. J. B. II. 899. *raræ Plantæ, montiumque ſolitudinibus inacceſſis tantùm familiaris*, Ignotæ, ut videtur, ipſis βοτανικωτάτοις *Joh. & Caſp. Bauhinis*, nec niſi ex Hiſt. Lugd. cognitæ. Tantò proin rarius erit noſtrum hoc Lapidi impreſſum Diluvianæ Inundationis monumentum, ſi nec mihi, nec ullis fortè Botanicis modernis, notum eſt Vegetabile ἀνάλογον.

Fig. 7. Non minùs rârum eſt fatalis illius Cataſtrophes μνημόσυνον, Piſcis foſſilis elegans ex eodem loco natali, ejusdem Amici donarium, quod figurâ integrâ, pinnis, caudâ, *brachio utrinque extenſo in medio ferè corpore, magis tamen verſùs anteriora*, adeò exactè convenit cum *Guaperva Braſilienſibus Marggravii*, *The American Toad-Fiſch*, deſcripta in ſerie *Piſcium cartilagineorum oviparorum* ab Ill. *Franciſco Willoughby Hiſtor. Piſc.* Lib. III. cap. 3. p. 90. Ut Iconem ipſam, quæ extat Tab. O. 1. n. 4. Lapidi noſtro impreſſam dixeris. Quomodo autem rara hæc Ranæ Species ex America in oras Italiæ fuerit delata, vel an alii quoque Piſci Maris Mediterranei, vel Adriatici incolæ congruat, meum nunc non eſt determinare. Habeant alii etiam, quod indagent.

Fig.

TAB. VI

Celeb.mo Johanni Woodwardo Med. D. Phys. in Colleg. Gresham. Prof.
Colleg. Medicor. et Societatis Reg. Anglicæ Membro.

Fig. 8. *Folium* Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum ex eodem Loco natali.

Fig. 9. *Filicis* videtur ſpecies foliis longis duodecies pinnatis ſeu conjugatis, impari claudente extremum ſcapum; Iconem tranſmiſit *Valliſnerius*, qui Lapidem ipſum poſſidet, eodem cum præcedentibus loco depromptum.

TAB. VI.

Heic, in Tabulæ VI. proſpectu, aperit ſe campus Naturæ in Philoſophorum opprobrium ludentis jucundiſſimus, campus difficultatum contra Hypotheſin noſtram patentiſſimus. Hîc habent, quod Naturæ pictrici, formatrici exprobrent Vegetabilia Poëtæ illud

crudelis, Tu quoque
Falſis ludis imaginibus.

Inveniunt hîc & clypeos, & arma, quibus ſeſe defendant, & adverſarios oppugnent, quotquot Plantas Lapidibus impreſſas pro Naturæ luſibus aſpiciunt: Habent heic Aſyla Archæiſtæ, Ideiſtæ, Scholaſtici, alii, qui ſplendidos Titulos reali Philoſophiæ præferunt, ac præfigunt. Cur enim, quæſo, non proferat Natura Plantas, Folia, Flores, Piſces, Inſecta, quæ Arbuſta, Dumeta integra, in Marmoribus Florentinis inſuper Saxa, Flumina, Ædes tam affabrè pingit, ut omnem Topiariorum Pictorum artem eludat? Si opus integrum, cur non & partes? Si omnia, cur non ſingula? Si majus, cur non minus? Digna omninò eſt hæc materia, quæ penitiùs excutiatur, vel ut diſcrimen pateſcat inter Plantas Diluvianas, & generaliori alio Naturæ ludentis mechaniſmo productas falſas Herbarum imagines, atque per has æquè ac illas Potentiſſimi Creatoris ubique præſens Sapientia mentibus Hominum ſiſtatur celebranda. Lapis, quem curioſorum contemplationi ſubjicio, deſumtus eſt ex curioſo, non minùs quàm docto, *Saxoniæ ſubterraneæ* Specimine, cujus elaborationem felicibus auſpiciis, licet infelicibus temporibus, in ſe ſuſcepit *D. Gothofredus Mylius*, Lipſienſis. Vocatur communiter *Dendrita*, Δενδρίτης, à δένδρω, quia Arborum figuram in ſuperficie exhibet. Germ. *Baumſtein* in *Spener. Muſ.* pag. 91. Metallifoſſoribus *Suhlenſibus*, in quorum Fodinis & hoc ſpecimen ſanè pulcherrimum, non figurâ duntaxat, arbuſcularum magnitudine, ſed & colore flaveſcente, Locum 18
natalem accepit, *Blumen*, Flores dixeris metallorum ſubjacentium, quorum hæ arbuſculæ topiariæ ſint veluti vaſa capillaria, explicante ita Foſſorum mentem laudato *Mylio* p. 58. Apud *Ferr. Imperat. Hiſt. Nat.* Lib. XXIV. p. 578. vocatur *Pietra imboſca-*

ta

ta, *Pietra naturalmente delineata in figure dè boſchi:* item *Pietra di Sinai*, quòd ex monte *Sinai* aſportari vulgò credatur, quamvis non inficias eam, poſſe in monte Sinai extare id Lapidis genus, adeòque appellari *Dendritas Sinaiticos:* teſtatur ſanè celebris ille Itinerator *Monconiſius Voyag.* T. I. pag. 238. ſe in deſcenſu ex monte Sinai Dendritas reperiſſe. An huc pertineat *Dendrites Plinii Hiſt. Nat.* L. 37. c. 11. ubi *Dendritide alba defoſſa ſub Arbore, quæ cædatur, ſecuris aciem non hebetari ſcribit*, determinare non audeo, quandoquidem nullam figuræ deſcriptionem addit Hiſtoriographus. Certiùs aſſerimus, referendum huc eſſe *Dendrachaten Plin.* L. 37. c. 10. qui *velut arbuſcula inſignis*, licet materia Achatæ ſit nobilior vulgari ſaxo, vel Marmore, in quibus communiter conſpiciuntur Dendritæ. Attendimus hîc ad figuram, non ad materiam. *Orpheus* non unâ ſed pluribus arbuſculis eum inſigniri canit, adeò ut viridarii ſpeciem vel nemoris præ ſe ferat: Verſus hi ſunt, quibus Lapidem deſcribit.

Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χερὶ πέτρης,
Μᾶλλον καὶ τέρποιτο θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.
Δένδρεα γὰρ μάλα κατόψεαι ὡς ἐπὶ κήπῳ.
Ἀνθεμόεντα κλάδοισιν ἐπασυτέροις κομόωντα.
Τὠνεκα οἱ καὶ φῶτες Ἀχάτῃ δενδρήεντι
Θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' Ἀχάτης
Ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.

Jungo verſionem *Andreæ Chriſtiani Eſchenbachii*, p. 203.

Si in manu geſtaveris fragmentum Lapidis Dendrachatis,
Deorum immortalium valde animus delectabitur.
In quo arbores multas conſpicies, velut in horto
Florente frequentibus ramis frondente.
Idcirco ei homines Achatis arboreſcentis
Cognomen impoſuerunt, quoniam partim ſimilis eſt Achati,
Partim verò ſpeciem præbet hirtæ ſilvæ.

Hæc Orphica deſcriptio Δενδρίτου, vel δενδρήεντος Ἀχάτου *Salmaſio in Solin.* pag. 94. planè convenit cum eo, quem *Plinius* l. c. ait in India repertum nemoris ſpeciem reddere. *Et in India inventæ contra eadem pollent & aliis magnis miraculis. Reddunt enim ſpecies fluminum, nemorum & jumentorum.* Hæc quæ nemoris ſpeciem reddit, Orphei δενδραχάτης αὐτόχρημα eſt, qui λασίης ὕλης δέμας expreſſum oſtendit; Quæ & δενδρόφυτος πέτρη eidem dicitur, & δενδρήεις Ἀχάτης. *Camillus* etiam *Piſaurenſis*, teſte *Dalechampio*, Achaten ſe teſtatur vidiſſe, *in cujus planitie ſeptem Arbores delineatæ conſpiciebantur.* Hodie hæc Achatum genera non ſunt rara nimis, quin in *Indoſtanenſibus* montibus circa *Suratam Indiæ Orien-*

Orientalis ſatis familiaria, Belgiſque ſub Titulo *Boomſteenties*, *Boomties Achates* ſatis nota. Pulcherrimam ſeriem exhibet Tab. LV. & LVI. ad *Rumph. Amboinſch. Rarit. Kamer.* pag. 287. Aſt ex præſenti *Dendritarum* Familia non ſejungi duntaxat meretur ὁ Δενδρίτης λίθος, *Corallii* Synonymon in *du Freſne Gloſſario* 19
Græcitat. Sed quoque *Dendritis Calapparia*, & *Dendritis Arborea*, *Meſtica Caju* dicta, Lapides in Arborum Indicarum Truncis, reperiundi, quorum ille deſcribitur in *Rumph.* p. 321. hic p. 323.

E contrà ad Synonyma Lapidis noſtri Dendritæ reduci debent, *qui Ericeta repræſentant* ap. B. *de Boot. Gemm. & Lapid.* L. II. c. 285. Incolis pagi *Somberg* prope *Wurzburgum Waſſerſteine*, quia ſub aquis naſcantur, vocati. *Lapis artificioſâ cælaturâ in figuram Abrotani plantæ effictus:* item *Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & Typum nemoris. Calceolar. Muſ. Sect.* III. pag. 419. 420. forte etiam *Lapis fiſſilis, per quem diſcurrentes venæ ex argilla cinerea delicatiùs lapideſcente arborem coralli inſtar patulam in ramos hinc inde diffuſos repræſentant*, pro quibus tamen ſculptor perperàm figuras hominum pinxit. *Bauh. Hiſt. Font. Boll. de Lapid.* pag. 4.

Non de nihilo eſt Synonymorum hæc ex variis locis congeſtio, conjungendorum conjunctio, ſejungendorum diviſio. Non exiguam creat Mineralogiæ ſtudioſis nominum in eadem re multiplex confuſio, & optandum omninò eſt, ut, quod in Botânica immortali ſuâ laude præſtitit ὁ χαρίεστατος *Caſp. Bauhinus*, in Mineralogia ſuſciperet alius, cui quidem Regnum hocce cum ſuis Incolis, Provinciis, Urbibus, Pagis, Sylvis, Montibus, Vallibus, Fluminibus eſt perſpectum.

Verùm enimverò non ſubſiſtimus in Cortice hoc Onomatologico, nucleum intus quærimus, ætiologiam ipſam, modum generationis hujuſmodi figurarum, idque per viam variarum obſervationum, tum in Dendritis, tum alibi, obviarum.

Obſervat *Imperatus* l. c. quòd ſi igni imponatur Dendrites, brevi evaneſcat pictura, relicto Lapide ſimplice & nudo, picturâ ſuâ orbato, qui adeò ſit tenax, & igni invictus, ut diutiſſime vim ignis ſuſtineat, abſque quod calcinetur, imo continuata ignis actione in vitrum abeat. Nec omittenda ſunt, quæ Ill. D. D. *Lucæ Schröckio* Acad. Imperial. Nat. Curioſ. Præſidi perſcripſit ὁ χαριέστατος *Schulzius* Breslavienſis Medicus, quòd *nigredo a Lapide recenti abraſa, & carboni ignito injecta fumum & odorem bituminoſum ſpargat: Ipſe verò lapis, ſi fruſtulum ejus purum, & nigredinis hujus omninò expers igniatur, nec fumet, nec odorem ullum ſpiret.* Patet hinc omninò, Tincturæ illius nigræ, quâ Lapides cæterà albidi vel

cinerei, pinguntur, materiam aliam esse à materia Lapidis ipsius, & quidem illam hac esse subtiliorem, mobiliorem, fluidiorem, quia poris solidi corporis ab igne reseratis illa, sive particulæ magis volatiles, spirituosæ, sulphureæ avolant, relictâ massâ Tincturæ experte. Et esse quidem Tincturam hanc sulphureæ, bituminosæ naturæ, patet tum ex odore bituminoso & fumo, quem igni injectus Lapis de se spargit, tum ex loco natali. Memorabile quippe, quod *Schulzio* retulêre fossores, *se dum puteos in profundum agunt, strata plura Lapidis fissilis reperire, in nullo verò earum figurarum hujusmodi quidpiam conspici, nisi in ultimo, cui vena Lithanthracum immediatè subjacet.* Salinæ vitriolicæ imo & Martialis naturæ esse tincturam perhibet *Buttn. Rud. Diluv.* p. 125. & insuper observat corrosam passim lapidis materiam, ubi Tinctura confluit copiosa. Confirmat hæc observatio conjecturam Cl. D. *Liebknecht*, Literis d. 8. Ann. 1715. ad me datis, exhalationibus metallicis picturas adscribentis, cui equidem non effragor, si effluvia hæc intra Lapidum strata fluido alii commisceri addat: nam ex arbuscularum & ramorum haud confusa regularitate fluido alicui, non siccis exhalationibus figuras arcessendas esse autumo. Ita quoque fissilia varia, exprimentia figuras plantarum, deprehendi in Carbonariis Anglicis tegulæ cuidam nigræ impressas, quæ ad superficiem Carbonis proximè adjacet, scribit *Cambden. Brittan.* Edit. Londin. 1695. pag. 692. Ubi verò per hanc Ignis torturam non evanescunt picturæ, quod mihi Dendritam Pappenheimensem igni per bihorium ferè committenti accidit, cogitandum est, esse Particulas Tincturæ volatiles ita cum terrestribus alcalicis fixatas, ut ab earum compedibus vix liberari queant. Quod Imperatus memorat de evanescente per ignitionem Tincturâ, id quoque mihi accidit Adiantum fossile Silesiacum prunis exponenti, ut evanuerit nigredo, ast remanserint figuræ ipsius impressæ vestigia. Quòd verò Dendritæ adeò tenacis sint & compactæ substantiæ, ut igni maneant invicti, inde concludere licet, esse eorum substantiam valde homogeneam, in minimis partium constituentium superficieculis applicabilem, quam homogeneitatem, vel ipse fissilium saxorum parallelismus, sæpe ad ἀκρίβειαν Mathematicam exquisitus, homogenearum partium simul subsidentium Index certissimus, comprobat. Ubi varii generis particulæ in eadem massa miscentur, ibi facilitatur calcinatio, quia ignis illarum massularum vicinitatem turbat, minima sua spicula in eas frequentiùs ac impetuosiùs impellendo, & has eousque succutiendo, donec contiguitatem ac cohæsionem mutuam derelinquant, hincque quod hactenus

nus compactum & tenax, porosum, & friabile evadat corpus, vel in pulverem collabascat, sicuti Calcinationis actum optimè explicat Celeb. *Buhnius Diss. Phys. Chym.* XII. §. 4.

Solent *Dendritæ* semper solas Arborum & Fruticum ramificationes, prout ex longinquo spectantur, à Pictoribus miniato vel punctulato opere (*en miniature*) exprimuntur, repræsentare, nunquam flores, vel semina, vel fructus, nec etiam folia, prout visui propiùs admota sese offerunt. Ex hujus Phænomeni consideratione statim patet, non esse has arbuscularum imagines ipsas arbusculas, quæ extiterint aliquando, petrefactas, nec etiam Fruticum impressiones in molliori adhuc Lapidis superficie factas, nam sic exprimerentur non nudi ramuli, sed ipsa florum, foliorum, fructuumque adessent vestigia, imò conspicerentur folia non opere miniato, prout è longinquo aspectantur frondes, sed, uti suprà in Diluvianis Plantis vidimus, in naturali sua extensione, cum pediculis & fibris, atque sic distinguerentur facilè Plantæ vel Arbores unæ ab aliis. Vel inde constat, non eodem modo produci has Plantas in Lapidibus depictas, quo progerminant è Terræ gremio Vegetabilia. Qui Ideas sui pictrices in scenam proferunt, ii fateantur necesse est, transvolâsse potiùs ex Pictoris alicujus Topiarii cerebro in saxa fissilia, quàm ex ipsa Natura. Eadem cujusvis alius Principii Plastici, quod tanquam operativum produci posset, ratio & imitatio est.

Qui Dendritarum figuras potiùs conferret cum Ericæ, Abrotani, Musci Iconibus, atque sic hos ipsos suffrutices, ac Plantulas à subversionibus Terrarum, Inundationibus Aquarum &c. delatas diceret inter Lapidum fissilium strata, atque his utrinque impressas, vel ab Ideis Musciformibus ibi delineatas; hunc Tyro quivis Botanicæ facilè confutabit. Qui enim vel primis attigit digitis scientiæ hujus limina, enuntiare poterit, quanti laboris, industriæ, dexteritatis opus sit, Herbarium vivum, ut vocant, conficere, foliola singula, quæ, si recentia & succulenta fuerint, facilè confunduntur, si sicciora, corrugantur, evolvere, explicare, ut distinctè conspici, & in figura expansioneque naturali considerari queant, & ad primum Dendritæ alicujus obtutum statim, & verè quidem, judicabit, aut adfuisse summam Artis industriam, Plantam ipsam inter binas laminas fissiles collocantem, digitorum apices valde acuminatos, foliola explicantes, & cuncta ita disponentes, ut ne minima quidem facta fuerit ramusculorum vel intricatio, vel confusio, vel intersectio, aut, quod potius mihi videtur, productas esse has figuras ex motu fluidi alicujus inter duo solida inclusi, compressi & sese inter illa

diffundentis. *Kircherus Mund. Subterr. Lib. VIII.* pag. 37. quadruplici modo figuras Lapidibus imprimi posse scribit. 1. *Casu & fortuitò, ut nubes, naves, montes, urbes, Castella, Cruces, Literas Alphabethicas, figuras Mathematicas.* Exemplo possunt
21 esse Marmora Florentina. 2. *Ex dispositione terrenæ substantiæ, intra quam tanquam intra formam receptus humor tinctus tandem spiritu lapidifico in eam figuram, quam terrenæ substantiæ matrix refert, induratur, ut Pisces in Ichtyite.* Clariùs potuisset eloqui modum hunc per impressionem corporis alicujus solidi in materiam mollem, quæ moduli vice subjicitur. 3. *Ex aliquo singulari accidente, quo figuræ in Lapidibus nunc in hanc, nunc in illam figuram emergunt.* Quomodo hoc accidens à casu fortuito differat, scire desidero; vel, an accidentia dentur singularia, alia universalia? 4. *Cœlitum præsertim figuras ex dispositione Divina.* Quadrat hic non nobis, sed iis, qui cœlitibus eorumque miraculis ad superstitionem usque nimiùm tribuunt. Pro arbuscularum nostrarum Iconibus explicandis eligit *Kircherus* tertium modum ex recensitis, hancque fovet opinionem, quam propriis ipsius verbis p. 40. reperiundis exponam. *Cùm in terra*, inquit, *lapidescenten variarum stirpium Plantarumque pulveres insint, in quibus unà cum exiguo calore nescio quid spermaticum adhuc inest, quod in Lapide adhuc molli materiem nactum utcunque ad id aptam, cùm Plantarum substantiam ex ea constituere non possit, id quod potest, id est, solas in materia Herbarum imagines, plastica facultate, quæ seminali virtuti aliquo modo inexistit, depingit.* Perbella Philosophia, quæ pari passu ambulat cum Facultatibus Scholasticorum formatricibus, cum Vi Plastica quorundam Recentiorum, cum *Eduardi Luidii* Ideis, quas hoc nobili Titulo donare nondum audet pag. 134. *Lithoph. Brittan. Ichnograph. Dico*, inquit, *suspicari me, qui ex mari feruntur vapores, & formâ pluviæ aut nebularum superiora Terræ strata ad requisitam altitudinem pervadunt, testaceorum & multorum seminio sæpiùs imprægnari: atque exinde pro data seminii portione, & pro matricis congruentia, formari aliàs Pisces integros, aliàs eorum tantùm lineamenta: aliàs dentes, mandibulas, vertebras, aut alia ossicula, atque inter crustacea nunc integra animalia, quandoque eorum articulos; inter Testacea nonnunquam univalvia, & sæpiùs bivalvia. Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium, notandum enim, ea ut plurimùm folia esse dorsiferarum, Muscorum, aliarumque Plantarum, quas minùs perfectas vocare solemus: quarum semina cùm adeò sint minuta, ut nisi Microscopio utamur, visum fugiant: tanto faciliùs aquâ absorpta*

in

in Terræ penetralia devehuntur. En quàm paucis Lineis absolvi, scilicet! queat integra Lapidum omnis generis figuratorum genesis! En oraculum, quod omnem scrupulum eximit! insignem *Kircheri*, qui *spermaticum quid* residuum agnoscit, Commentarium! Democriti Puteum, ubi arcana Generationis delituerant, apertum! *Ecce volant*, animarum instar illarum ex Purgatorio redimitarum, Ideæ omnis generis Animalium & Vegetabilium, Ideæ vel rudimenta non integrorum duntaxat corporum Animatorum, Piscium, Avium, Insectorum, Musci, Polypodii, sed singularum quoque partium, Foliorum, Florum, Spinarum, Ideæ Idearum, cur non addiderimus fibrarum, Sanguinis, Lymphæ! Quis non audito tam egregio Systemate admiratione percellitur, stupore corripitur? Quis non volare sibi videtur Atomos illas Epicureorum, qui fortuito suo occursu Mundum primitùs efformârunt! Quis mirabitur, si hîc ex gremio Terræ benigno Fungorum ad instar propullulent capita, brachia, crura, oculi, caudæ, fructus, flores, folia sine Truncis? Quis, quæso, non videt innumeras circa hoc Systema difficultates, circa Idearum harum existentiam, quæ nullibi nisi in Cerebro Authorum suum inveniunt fundamentum; circa horum rudimentorum perfectionem & imperfectionem; divisionem in alia rudimentula (sit venia verbo) minutiora; circa eorum volatum sine alis: circa insinuationem in Terræ, Lapidumvè poros, circa eorum expansionem in integra folia, integras Plantas, integros Pisces, cum suis aristis, pinnis, carnibus? Longum nimis foret hæc omnia discutere, imò vix operæ pretium, longum nimis, figmenta hujusmodi, quæ nec ingenium sapiunt, nec Phænomenis Naturæ experimentisvè respondent, recensere; perspectâ veritate nostræ Hypotheseos patebit quoque aliarum falsitas. Penes Lectores stet judicium.

Notabilis est, & una ex præcipuis *Dendritarum* circumstantiis, quòd ita juxta invicem exurgant arbusculæ, ut nulla aliam impediat, una alteri cedat, nullus ramus, vel ramusculus, alium permeet, vel intersecet. Putaret quilibet, materiam fluidam inter lapidum fissuras compressam, atque super eorum plana effusam, non posse tam ordinatè & distinctè moveri, quin vel totam inundet superficiem, eamque sic uno eodemque colore tingat, vel saltem confusas sine ordine pingat maculas, non distinctas fruticum icones: difficultatem auget, quòd ne duo quidem rivuli, utut propè juxta invicem effluentes, cursus suos commisceant, ne duæ quidem arbusculæ, ne ramuli duo quidem invicem confundantur, licet interstitia tam exiguæ sint latitudinis,

ut vix oculis diſcerni poſſint. Hoc ſcrupulo menti meæ jam olim oblato ſtatuebam fluxum perennem materiæ ſubtilis per ſingulos corporis porulos, quæ jugi ſuo per corpus etiam ſolidiſſimum tranſitu non ſolùm confluxum atque miſcelam fluviorum prohibeat, ſed & ipſam fluidi tingentis ramificationem determinet, & latitudini æquè ac longitudini ſingulorum rivulorum leges quaſi & terminos figat, quos transgredi non poſſit. Magnam vim eſſe fluidi permeantis exemplo longitudinis filorum evincit *Stenon Prodr. Diſſ. de Solid. intra Solid.* pag. 65. quæ circa Magnetis poros è Ferri limatura exurgunt, non ſolùm, quando eadem limatura Magnetem proximè contingit, ſed etiam, quando intercedens charta à Magnete illam dividit: cui obſervationi nixus idem Author pag. 66. & 100. Cryſtalli incrementum per appoſitionem materiæ certis ſolùm cryſtalli faciebus, figurationem & erectionem Salium volatilium, alembici collo adhærentium, aliàque id genus Phænomena permeanti fluido ſubtili adſcribit. Verùm inſufficientiam hujus ratiocinii declarat ſimul atque viam ad veritatem pandit Experimentum facile, vel pueris notum, quo bina marmora polita, vel Lapides fiſſiles læves, ſuper invicem, oleo vel Aqua interfluente, triti, easdem prorſus, quas in Dendritis videmus, arbuſcularum figuras exprimunt, & cum hac quidem notabili circumſtantia, quòd & hîc nulli ramuli alios interſecent, ne vel minimi quidem oculis vix ampliùs viſibiles, quos artificio obtinebis, ſi trituram, quæ initio, copioſiori exiſtente fluido, craſſiores ſiſtit arbuſculas, continues, donec fluidum ſit quantitate minus, & pluribus terreis particulis intermixtum: Hîc, utrobique, idem prorſus adeſt effectus, quid impedit, quò minùs eandem ſtatuamus cauſam. In Marmorum lævigatorum experimento quamdiu Tabulæ cohærent, fluidum æqualiter preſſum ſeſe æqualiter ſuper Tabulas expandit, nullaque certa prodit figura: Verùm diductis ab invicem Tabulis fluidum inter eas medium, præſertim ſi oleoſum ſit, atque tenacius, elevatur ſimul, formanturque ex cohæſione partium extremi primùm ramuli, hinc ex pluribus confluentibus Trunci coralloidis inſtar ramoſi, quorſum ſcil. fluidi hîc ibi elevati portio ſeſe concentrat. Obſervari & hoc meretur, quòd ramificatio ſemper incipiat ex ea parte, ex qua fit Tabularum abinvicem diductio. Si hæc ſit ſupernè, Truncus ab imo ramos ſuos expandit ſurſum: ſi Tabulas diducam inferiori, quâ cohærent, parte, Truncus ſeſe ramificat deorſum. Et ſic vel dextrorſum, vel ſiniſtrorſum, arbuſculas formare poteris pro lubitu. In Terræ viſceribus, cruſtâve ſuperiori poſtquam ſubſedit reſoluta

luta in pulverem maſſa, formavit ex Strata parallela, mollia primùm ſive lutoſa, poſteà indurata, quæ ipſa nunc ſunt Marmora, ſaxavè fiſſilia hîc ibi arbuſcularum figuris pulchrè exornata, Dendritarum nomine venientia. Dubium nemini ampliùs ſupereſſe poteſt, Dendritas eodem prorſus modo ab interfluente in ſtratis fluido figuratos fuiſſe, quo arbuſcularum in Tabulis lævi- 23
gatis icones: Atque ex ſitu Arbuſcularum, quoniam Trunci ſemper in Lapidis marginibus, vel fiſſuris Lapidum, ſunt conſpicui, ramis hinc ad Tabulæ medium, ut in Tabulæ præſentis Dendrita, directis, inferri ſimul poteſt, ſaxorum fiſſilium invicem incumbentium medium vel denſius eſſe, ſive compactius, & proin in altitudine contractius, marginibus, vel ſaltem priùs, condenſatum. Imò verò hinc formari poteſt univerſalis Regula: *Ubicunque in fiſſili quodam ſaxo arbuſculæ conſpiciuntur miniato veluti pictorum opere pictæ, quarum ramuli omnes abinvicem ſunt diſtincti, neque ulli alios interſecant, ibi generatio debetur interjecto fluido.* Juxtaponenda huic eſt ſequens, ex Tabulis præcedentibus efformata. *Plantæ integræ, earumve Partes, folia cum ſuis venis, flores, Fructus in Lapidibus expreſſæ, tales quoque extiterunt olim, Vegetabili ſic Regno accenſendæ.* Quæſtio duntaxat eſt de modo, & tempore, quo hæc Vegetabilia fuerint in hæc, ubi inveniuntur nunc, aliena loca delata. Conformis eſt huic effato Prop. II. *Stenon.* lib. cit. pag. 25. *Si corpus ſolidum alii corpori ſolido non modò quà ſuperficiei conditiones, ſed etiam quà intrinſecam partium, particularumque ordinationem, per omnia ſimile fuerit, etiam quà modum & locum productionis illi ſimile erit*, quâ acutiſſimus Author Teſtacea, Cruſtaceavè foſſilia, Piſces, horumque Dentes Animali Regno vindicat, Mineraliquè demit.

Contingit aliquando, & quidem in ipſo præſentis Tabulæ Lapide, ut ſuper arbuſculas origine priores, & emarcidas quaſi, proindeque flaveſcentes, aliæ exurgant recentes nigricantes, ut hîc pulchro certè ſpectaculo ipſa Natura Naturam imitari videatur. Pro hujus phænomeni ratione ſtatuenda eſt temporis ratione prioris & poſterioris diverſitas, & adſcribenda illi geneſis foliorum flaveſcentium & quaſi marceſcentium, quia ſitu ſunt inferiora, huic productio foliorum recentium illis ſuperinductorum. Ut autem hæc diſtinctiùs intelligantur, ſupponendum, fluidum arborificum inextitiſſe ipſis Lapidum poris, atque exudare; vel potiùs exprimi à conſtrictione pororum, quæ conſolidationem Lapidis neceſſariò comitatur, ex ipſo Lapidis fiſſilis corpore; vel aliunde in Strata hæc, Dendrite jam formato, affluere. Quando

ita

ita poſt aliqualem & primam pororum conſtrictionem, ab expreſſione prima fluidi, fuit producta prior ſeu inferior arbuſcularum ſeries (ita ut etiam hæc pictura exiccata fuerit) nova fit à frigore vehementiori, vel alia cauſa, ejusdem Lapidis nondum plenè compacti ſeu conſolidati conſtrictio, tunc materia tingens fluida, in poris reſidua, de novo exprimitur, atque pro ratione ſitus vel priſtinarum arbuſcularum faciem denuò inundat, vel ſuper nudam quampiam, nec dum tinctam faciem ſeſe effundit: Idem poteſt accidere ex fluido affluente, nec poris Lapidis expreſſo: quòd autem Tinctura prior coloris ſit flaveſcentis, non atri & vividi, ſicut poſterior, ejus ratio deſumi poteſt ab illius majori tenuitate, fluxilitate, faciliori ab halitibus ſulphureis aliisque ſurgentibus mutatione, hujus verò ſtatu fixiori, craſſiori, durabiliori.

Sunt radices, vel imi trunci, arbuſcularum in ipſis Lapidum commiſſuris, ſive, quod idem eſt, incipiunt ſeſe expandere Fruticuli hi à Naturâ depicti ibi, ubi fiſſiles Lapides alios contiguos in ſua craſſitie tangunt. Concluſimus hinc jam ſuprà, denſari priùs mediam Lapidis partem, & nunc inferimus, fieri Dendritas per expreſſionem fluidi cujusdam ex ipſius Lapidis ſubſtantia, quod poſteà ſuper externam ejus ſuperficiem ſeſe diffundat, & quidem fieri exudationem illam fluidæ Tincturæ per craſſiorem & breviorem Lapidis fiſſilis diametrum, non per longiorem ſeu
24 ſuperficiem ampliorem, qua in fiſſuris ſe invicem tangunt, ſive in planitiebus ſuis ſtratorum ad inſtar ſuperimponuntur: atque hinc inſuper colligere facile eſt, fieri expreſſionem illam fluidi tingentis ex poris Lapidis per conſtrictionem pororum in duabus maximis, invicem parallelis, ſuperiore una, inferiore altera, à frigore, pondere ſuperincumbentium ſtratorum, inductam. Arguit hoc ipſum Corticis Terræ geneſis, ex ſtratis ſuper ſtratis compoſitio, vis gravitans in perpendiculari linea ſe exerens, effectum ad latera, ubi minor eſt reſiſtentia, exercens. Poteſt idem Phænomenon concipi, ex hypotheſi fluidi aliunde in ſtratorum interſtitia affluentis.

In ſingulis lapidum fiſſuris novæ obſervantur picturæ, novæ conſpiciuntur fruticum & arborum icones, & quidem eodem in duabus ſibi contiguis ſuperficiebus. Phænomeni hujus conſideratio anſam dat cogitandi, quòd 1. à cauſa conſtrictoria pluribus vicinis ſtratis inducta è ſingulis exudet fluidum tingens. 2. Fluida duo ex duobus contiguis ſtratis expreſſa, & ad idem interſtitium effuſa, ſeſe conjungant, & eandem ſimul viam ineant. 3. Si vel ex unico contiguorum ſtratorum ſeu vicinorum Lapidum fiſſilium exudaret fluidum, hoc inter binarum ſuperficierum anguſtias com-

compreſſum utrique ex dictis ſuperficiebus contiguis Tincturam eandem impertiet: Sicuti videmus poſt diſruptionem duarum Tabularum, è Lapide fiſſili nigro politarum, oleo vel Aquâ priùs illitarum, & ſuper invicem tritarum, easdem arbuſcularum effigies in utriusque Tabulæ ſuperficie exprimi.

Sunt Dendritæ, quorum Tinctura arborifica totam Lapidis craſſitiem penetrat, ita tamen, ut in ſola ſuperficie prima diſtinctas arborum icones repræſentet, quales ſunt Pappenheimenſes: hi enim ſi poliuntur, ſenſim ſenſimque obſcuriores evadunt, atque ſic eam, quâ ſuperbiebant anteà, pulchram picturam, in maculoſum neſcio quid transmutant, vel prorſus amittunt. Alii è contrà, ut Dendritæ Hetruriæ, & Dendrachatæ, quò plùs poliuntur, eò prodeunt in figuris arbuſcularum diſtinctiores, atque propterea politi capſulis vel ciſtulis ornandis egregiè inſerviunt. Alii tandem Lapides in ſuperficie duntaxat figuras oſtentant, quibus abraſis ne veſtigium quidem ullum effigiei arboreæ comparet. Horum Phænomenorum attenta conſideratio anſam dat cogitandi de æqualitate vel inæqualitate materiæ, quâ Dendritarum Lapides conſtant, uti & de tempore ac gradibus conſolidationis: notum quippe eſt ex Mineralogia generali, Lapides etiam ſolidiſſimos ſi ſecundùm Naturæ Leges producti ſint, è fluido productos eſſe, vel quaſi fluido, ut etiam hanc Prop. III. ſuis de *ſolido intra ſolidum* meditationibus in *Prodr. Diſſ.* præmittat *Stenon.* Et ſanè, niſi hoc effatum verum foret, nemo unquam ſibi poſſet concipere Dendritarum figuras ſolidum Marmoris vel Achatæ corpus penetrantes & permeantes, ut vel ex hoc ſolo Dendritarum aſpectu veritas Propoſitionis Stenonianæ abundè pateat. Prout materia ſolida Lapidis, ſive arenulæ, ſunt craſſiores & rudiores, uti pro ſolutione primi ex recenſitis modò Phænomenis ſupponendum erit, non poterit Tinctura arborifica eodem totam maſſam lapideam permeare ordine, quin à jugi arenarum craſſiorum objectu à recta pororum via deflectat, ſicque inordinatam & maculoſam quamvis figuram inordinato ſuo motu deſcribat; imò ſæpe ſeſe perdat, antequam ad mediam uſque Lapidis materiam penetret, ut non mirum, in hoc Dendritarum genere, ſi poliantur, non ſolùm diſtinctas arbuſcularum Icones, ſed ipſam quoque Tincturam evaneſcere. In Dendrachatis verò adeſt materia magis æqualis, ſubtilis, arenulæ pulviſculorum in alcohol redactorum inſtar tenues, ut ita propter æqualitatem materiæ fluidum tingens, poſtquam ſeſe per ſuperficiem ſtrati exteriorem diffudit, ſeſe etiam inſinuando in poros fluidæ adhuc Lapidis maſſæ, perpendiculari ſemper & recto

tramite incedat, absque quòd à particularum crassiorum objectu avia quærere cogatur, & hinc fit, ut consolidata hæc massa, quò plùs politur, eò nitidiores, & expressiores reddat arbuscularum imagines, licet in Dendritis Marmorum Florentinorum aliqua sæpe confusio oriatur. Pro illis tandem Dendritis, qui in extima duntaxat superficie pinguntur, statuendum est, fuisse productas arbuscularum in superficie exteriori imagines vel ex fluido tingente justò crassiori, ad ulteriorem insinuationem inepto, vel constructâ jam, & nimiùm consolidatâ Lapidis substantiâ: dum enim fluidum tingens à poris lateralibus fuit expressum, ut super externam effunderetur superficiem, potuit eodem tempore ita à causâ externâ constrictus fuisse lapis, ut ulteriori Tincturæ, quam dimisit, resorptioni factus fuerit ineptus.

Præbet tandem Dendritarum nostrorum consideratio argumentum novum pro amicissimi *Woodwardi* Hypothesi, quâ Terra, saltem exterior, fuerit dissoluta, ex subsidentia materiæ gravioris in Strata dispositа, quæ postmodùm rupturâ suâ eam, quam præ oculis videmus, Terræ inæqualitatem pepererunt. Quis, quæso, Archeus, quæ Natura, quænam Ideæ, quæ rudimenta, quæ Facultates, qui halitus, potis sunt durissimam Achatæ alicujus, vel Marmoris substantiam, in statu quo sunt, penetrare, non duntaxat superficiem, sed ipsius quoque interna viscera pingere, & veluti arterias aut venas efformare? Superant hæc Rationis captum.

TAB. VII.

Decet hominem Philalethen, Veritatis in omni Historia amantem, non ea duntaxat, quæ omnium oculis sub veri specie irradiant, proferre, sed & dubia, falsa, ἐναντιοφανέα in scenam producere, ut ex collatione diligenti, ab omni partium studio remota, tandem in lucem protrahatur id, quod adeò sollicitè quærimus, Veritatis pretiosum depositum. Exemplo talis Inquisitionis sit Tabula præsens VII. in qua varia sisto Experimenta, Hypothesi meæ, apparenter saltem, adversa, quæ reticere facilè potuissem, utpote à me ipso facta, ingenuè tamen propalo, ut adversariis quoque innotescat animi mei candor, φιλαλήθεια, cui studeo, Laboresque meos unicè foveo, tum etiam dubia à veris, fucata à certis distinguantur, atque alii ad inquisitionem ulteriorem ejus, quod ego in incerto linquo, instigentur.

Fig. 1. 2. 3. Lusus Naturæ in *Glacie* exhibent: 1. quidem foliorum æmulas figuras, quas in congelata Aqua *Borraginis* destillata conspexi d. 23. Januar. 1704. Figunt crucem Philosophis ad-

TAB. VII.

Jll. Guilielmo Scherardo I.U.D. Nationis Anglicæ Consuli
Smirnensi, Botanicorum Principi.

admirandæ ſanè in Glaciebus figuræ, nec fuit hactenus, qui genuinum, Philoſophiæ modernæ Mechanico-Mathematicæ conformem de illis protulerit conceptum. Confugiunt omnes ad principium aliquod univerſale, ſpirituoſum in Natura operans, DEO ſubordinatum, ad Archeum, Salia, eorumque vim actinobolicam, Salia Plantarum ſpecifica, quorum vires eò uſque exaltant Chymici, ut in *lixivio ex combuſtæ alicujus Plantæ cinere, vel ſale fixo parato, atque conglaciato, ſpeciem ſive Ideam ejusdem Plantæ in Glacie apparituram* perhibeant, memorante ex aliis Scriptoribus Ill. *Boyleo Tentam. Phyſiolog.* pag. m. 43. qui tamen *rem nullo ſucceſſu multoties tentâſſe* candidè, prout in more habuit, teſtatur. Nos in præſenti figura folia videmus, non 26
certè *Borraginis*, cujus fuit Aqua deſtillata, ſed, neſcio ipſe, cujusnam alius Plantæ, folia, alius, quàm Vegetabilis Regni, altioris, quale Meteoricum eſt, producta. Fibras videre putamus, & venas è ſcapo folii medio lateraliter prodeuntes parallelas, in quarum Philoſophica explicatione hæſit hactenus mens, obſcura caligine involuta. Hanc non quidem diſcutere, forſan tamen ad diſpulſionem præparare poteſt conſideratio Aeris compreſſi, ex Aqua glaciali proſilituri, à cruſta impediti, hinc paſſim ſecundùm ſuperficiei congelaſcentis longitudinem viam affectantis rectam, (quæ ſcapum medium folii efficit, & in omnibus hujusmodi conglaciationibus eſt conſpicua) porrò etiam è medio ſcapo ad angulos acutos evadentis, ſicque venas laterales efformantis. Multùm ſanè valere exiſtimo vim Aeris frigore conſtricti in Aqua ad congelationem diſpoſita, exitum hîc ibi per mediam ſæpe glaciei maſſam quærentis, & acuformes ſtricturas effigiantis; Hîc forte lux accendi poteſt geneſi obſcuriſſimæ canalium illorum, nunc cylindricorum, nunc quadrangulorum, qui in cryſtallis pellucidiſſimis aliquando conſpiciuntur, imò & varii generis & coloris acuum, pilorum, graminum, in rectas lineas protenſorum, non quidem ratione materiæ, ſed ratione directionis, ut Aeris compreſſi, frigore conſtricti vehiculo materia fluida heterogenea fuerit per congelaſcentem, ſive in procinctu cryſtalliſationis exiſtentem cryſtallum veluti projecta. Non vacat nunc, hujusmodi Cryſtallorum enumerare ſpecies; Lectorem dimitto ad Deſcriptionem *Itineris Alpini* Anni 1705. quo integra *Cryſtallorum* continetur Hiſtoria: Unum hoc animadvertere heîc volui, quòd ſingularem inter Glaciem & Cryſtallos ratione geneſeos affinitatem notent ſtriæ utrobique obviæ, in longum maſſæ ſolidæ protenſæ: unde tamen nemo proliciet quidquam in favorem exoletæ illius, & dudum confutatæ Hypotheſeos de *Cryſtallorum ex*

Glacie indurata alpina ortu. Cum prima hac figura conferri poteſt *figura Urinæ glaciatæ* apud *Luid.* p. 119.

Fig. 2. Exhibet Icones, in Aquâ Nitri Antimoniali conglaciati conſpectas die 4. April. 1701. Quis non ex Chymicorum ordine ſalis vegetabilis ſpecifici dominium plenis decantaſſet buccis, ſi in Lixivio Cinerum *Trichomanis*, vel *Filicis* comparuiſſet folioſum hoc, imò & egregiè ramoſum ſpectaculum? Adeò oculos faſcinat ſimilitudo! Adeò ſimile non eſt idem! Suſpicor ſimilitudinem pro identitate ſumſiſſe *Dn. Fridericum Hayn*, Fodinarum metallicarum Inſpectorem, qui Lapidem fiſſilem Manebacenſem per aliquot dies ſucceſſivè Igni ad uſtulandum expoſuit, poſteà pulveriſatum per cribrum trajecit, Acetum deſtillatum in vaſe vitreo ampliori ſuperfudit, ad quietem repoſuit, & in ſuperficie figuras Plantarum, quæ anteà Lapidi inerant, conſpexiſſe teſtatus. Quod idem Experimentum multoties infelici ſucceſſu tentâſſe ſe ſcribit *Myl. Saxon. Subt.* pag. 22.

Fig. 3. Novas repræſentat figuras, foliis Herbarum ſimiles, quas d. 6. April. 1701. conſpexi in Aquâ Nitri Antimoniati conglaciatâ. Ἀγαθῇ τύχῃ rurſum accidit, ut non receperim Lixivium *Urticæ*: Aliâs, & per accidens quidem prodiiſſet, quod *Digbeo* contigit, quodve inſeruit Libro ſuo *de Plantarum vegetatione*. Verba ejus hæc ſunt: *Inſignem Urticarum quantitatem, radices ſcilicet, caules, folia, & flores, uno verbo, totam Plantam priùs calcinabam. Ex hiſce cineribus cum Aqua pura conficiebam Lixivium, quod filtrando ab omni terreſtri materia depurgabam. Hoc Lixivium debito Anni tempore, ut à frigore conſtringi poſſet, à me expoſitum erat. Et certo certius eſt, quòd poſtquam Aqua frigore indurata fuerat, ibi Urticarum in Glacie congelatarum magna abundantia appareret. Non habebant quidem colorem Urticarum,* [17] *nec viriditas eas comitabatur, ſed erant albæ. Nihilominus nulla ratione ullus pictor faſciculum Urticarum exactiùs delineare poteſt, quàm illæ in Aqua deſignatæ erant.* Obſervavit jam ante illum *Quercetanus in Peſte Alexicac. in Lixivio Urticarum congelato mille Urticarum figuras cum radicibus, foliis & Truncis, adeò perfectè deſcriptas, ut qui meliùs illas ad unguem expreſſiſſet, figuraſſetque, vix pictor ullus reperiretur.* Accidit perſæpe Chymicæ Gentis hominibus, ut Nubem pro Junone amplectantur. Nolim tamen negare, vidiſſe hos viros Urticæformia folia, licet dubius hæream, an viderint folia Urticæ à ſale hujus Plantæ reſuſcitata. Ita mecum *fortuitas maximam partem* reputat Celeb. *Dn. Joh. Mauritius Hoffmannus* Med. in Acad. Altorffina Prof. figuras, quas vidit *in Lixivio ſalis* Meliſſæ *à frigore cruſtam glacialem*

cialem folia cum contextu fibroſo repræſentantem adepto, quasvè delineari curavit in *Miſcell. Nat. Cur. Dec. II.* Ann. VII. pag. 39. Huc trahendas puto *Arbuſculas pulcherrimas* Juniperi *æmulas*, quas in *Tartaro Vitriolato* conſpexit *Hannibal Barletus* Chemicus Pariſinus: *Uvam Fevrii Regis* Angliæ chymici, quam monſtravit in *ſublimatione* Salis Tartari Lixivi *per Aceti primùm deinde & purgatiſſimum vini ſpiritum præparati*, 16. *& ultra menſium patientiâ*; porrò Chamæcypariſſi *figuram ex cineribus* Cupreſſi evectam *à Borrichio* in *Act. Hafn.* Ann. 1671. Obſerv. 42. Secretum Medici illius Poloni, *qui adeò eleganter cineres cujusvis Plantæ apparare norat, earumque ſpiritus exactiſſimè conſervare, ut ſi quis rogaret ſibi Roſam aut Calendulam demonſtrari, tunc cinerem illius cum vaſculo, cujus ſpeciem eſſet editurus, vaſis fundum lucernæ admovit, ut aliquantulum intepeſceret: tum tenuiſſimus ac impalpabilis ille cinis ex ſe apertam Roſæ ſpeciem emittebat, quam ſenſim crèſcere, vegetari, ac formam penitùs totius Roſæ floridæ Umbram ac figuram exprimere videbat*; teſte *Tachen. Hipp. Chym.* p. 111. Secretum, inquam, hoc, ut *Quercetano* inſigni illi Chymico, *qui id ſummo Studio perquiſivit, nunquam tamen aſſequi potuit*, fuit ignotum, & hodie forſan omnibus Chymiatris, ſub præſentem conſiderationem non venit.

Fig. 4. Fluor eſt cryſtallinus perrarus, qui fermè vegetabilis inſtar ſuccrevit, potiùs dixerim, concrevit, Ericæformis. Ex Plumbifodinis *Arkendalenſibus* Comitatus *York* Angliæ habuit, mihique benevolè transmiſit Amiciſſimus *Woodwardus*. Non ſatis benè expreſſit ſculptor brachia Fluoris ramoſa, prouti ex radice ima, veluti centro ſurgunt. Eum Tabulæ huic inſerere volui, ut ex Cryſtallorum quoque proſapia proferrem, quod Vegetabile mentitur. Attentione dignæ ſunt in hoc Fluore Pyramides horum Fluorum bihedricæ tecti adinſtar diſpluviati in angulum acutum coëuntes, quales nunquam hactenus alibi conſpexi, & propterea delineari curavi.

Fig. 5. Arbuſculas monſtrat Dendritarum æmulas in vitri parietibus conſpicuas, cui infuſum fuit Errhinum ex *Manna* ſoluta in *Aqua Roſarum & Liliorum convallium*, menſe Februario 1704. Dixiſſes, partes ramoſas reſinoſas, ex compedibus partium aqueârum ſolutas, & ſui juris factas, figuras ſibi nativas explicâſſe. Taliſmodi ferè figuræ, & cum Fig. 1. Tabulæ hujus conferendæ viſuntur in Eſſentia *Camphoræ* benè ſaturata cum Spiritu vini, inprimis tempore hyberno. Refricant hæc memoriam Experimenti circa *Magiſterium Gummi Guttæ* ante plures retrò annos facti: hoc dum ex mente *Schröderi* cum Spiritu vini conficerem, &

poſt ſolutionem dimidiamque menſtrui abſtractionem reſiduo Aquam ſimplicem copioſam affunderem, præcipitatione autem nulla ſubſequente curioſitatis ergò Spiritum vitrioli infunderem, ſecretio quidem facta eſt copioſiſſima, ſed materiæ viſcidioris, quæ cum liquore integro in mucilaginoſum quid concrevit. Mucilaginem hanc fluidam in Concham vitream effudi, & die uno elapſo
28 rurſus decantavi, ſic quod adhæſit vitro reſiduum reſinoſum vi ſalina imbutum & actuatum in exiccatione ſui innumeras formavit ſtrias, & plures quidem ab uno puncto latè verſùs unam plagam, vel undiquaque diffuſas. Depingi figuras curavi in *Miſc. Cur. Dec. III.* Ann. V. App. pag. 67.

Fig. 6. Quæ dilineat *Salvolatile ſerici*, prouti ſeſe in deſtillatione per Retortam Recipienti affigit, commodam ſiſtit occaſionem differendi de Salibus volatilibus, eorumque arboriformibus concretionibus, quas oſtentant omnia ferè *ſalia volatilia*, Cornu Cervi, Rupicapræ, Turffæ ſeu Ceſpitum bituminoſorum, quorum ſalia volatilia etiam vidi in Recipiente, minori licet, quàm in deſtillatione Serici, vel Cornuum, copia. Horum Generationem ita ego concipio. Particulæ ſalinæ minimæ ignis vi vinculis partium terrearum, oleoſarum, & ſpirituoſo-aquearum ſolutæ, eâdem ignis violentiâ jaculorum adinſtar, vel ſagittarum, feruntur per Aerem, protruſæ in ipſum vas recipiens, quoniam ultra provehi non datur, ſeſe hîc ibi affigunt, parietibusque affixa manent, quoniam plana horum ſalium, dum in ſtatu liquefactionis ſunt, ſuperficiei vitri ſeſe accommodant. Affixa ubi fuerint, aliquandiu motum particularum internarum, ut alia quævis corpora ignita, ſervant, eum tamen ſenſim amittunt. Sed cur advolantia nova ſpicula non confuſim ſeſe, ubicunque allidunt, affigunt, ſed potiùs ſalibus jam parieti adhærentibus, & ad angulos plerumque acutos, ut arbuſcularum in ramos ſuos expanſarum figura prodeat? Hîc cardo difficultatis non contemnendæ vertitur. Num vocemus in auxilium Particularum ejusdem generis Sympathiam, imò verò amorem mutuum? Juxta motuum Leges Spicula noviter adventantia, ex collo Retortæ projecta, vel jaculorum inſtar excuſſa, hinc inde in Recipienti volantia, affigent ſeſe, ubi major eſt reſiſtentia, major quies. Hanc ubique fere invenit æqualem, in omnibus ſuperficiei internæ vitri punctis, potiùs fere, quam in ſalibus jam affixis, ut hinc elongare potiùs ſeſe deberent, quàm approximare ad ſui generis particulas: Sed conſiderandum, quòd ſalia volatilia vitro jam adhærentia ſint quoque in plana ſuperficie extantia, unde fit, ut quæ ſpicula aliunde à parietibus vitri reflectuntur, ad obices hoſce ſalinos extantes alliſi motum ſuum

per-

perdant, atque ſic numerum ramorum augeant. Eadem prorſus mihi videtur ratio arbuſcularum, quæ rigidâ Hyeme ſeſe orbibus feneſtrarum vitreis affigunt, & jucundo ſpectaculo ſæpe Abietes, integra nemora, Dendritarum æmula, repræſentant. Verùm enimverò ex hujus figuræ conſpectu ſtatim patet differentia figurarum arboriformium in ſalibus volatilibus, & dendritis. Non ſervant ſpicula ſalina hanc ſemper regulam, ut nulli rami alios interſecent, omnes ab invicem ſint ad minimos uſque ramuſculos ſeparati; Sed paſſim junguntur rami arboreſque vicinæ per alios obliquè projectos, ſylvæ ad inſtar, in qua arbores, vel rami deciſi in proximas arbores decumbunt. Eſſentialis hæc nota diſtinguit facilè, ut figuras ipſas ab invicem, ita quoque earum geneſin. In generatione ſalium volatilium animadverti porrò, ineſſe iis tenacitatem quandam, projicique ea per Aerem in formâ nunc perbrevium jaculorum, nunc longiorum: Obſervavi quippe in deſtillatione ſerici fila 4--6--8. digitorum longa ex pariete recipientis vaſis filorum ad inſtar, quas araneæ conficiunt, pendula, quæ aliter explicari nequeunt, niſi per coagulationem ſeu fixationem fili longi tenacis ſalini. Circa ſitum ſalium volatilium porrò adnoto, protendi ea à collo ferè Recipientis verſùs ejus medium, truncis arbuſcularum non verſùs fundum, ſed verſùs collum ſitis: Conſideratio hæc ſitûs novas ſuggeſſit meditationes. Dubitare mecum cœpi, num projectio ſalium, eorumque adhæſio, fiat juxta directionem à collo ad fundum, vel contra à fundo verſùs collum? Prius ſuaſit proximitas arbuſcularum ver- 29
ſùs collum, motus manifeſtus nebularum juxta ſuperficiem vitri concavam circulantium: poſterius, quod mihi magis arridet, formatio ramorum, & attentior conſideratio ſitus ipſius. Utut nebulæ, ſalibus volatilibus prægnantes, circulent juxta ſuperficiem ipſius vitri concavam, certum tamen eſt, motum fortiorem dirigi in linea recta à Retorta ad fundum, unde porrò fit reflexio juxta ipſius vitri latera, & adhæſio eo in loco, ubi major eſt in toto Recipiente quies, ſcilicet in parte anteriore verſùs collum. Ita refluere autumo ſalia eâdem viâ, quâ nebulæ fuerunt provolutæ, vel ſupra eas, Ventorum ad inſtar, qui nebulas Atmoſphæræ ſæpe in contrarias partes, infra ſupraque invicem agitant. Huc pertinet Obſervatio, quam caſus ſingularis & fortuitus ſuggerit. Sereniſſimæ Venetæ Reipublicæ nomine ad Batavos & Helvetios miſſus Illuſtris Vincenti, ex Belgio ad Tigurinos Redux fortè inter res ſuas ſociavit Sal Anglicum dictum, ſeu flores Salis Armoniaci, & cochlearia minoris moduli argentea, qualibus Theam bibentes utimur. Frangitur, quod Sal continebat

vi-

vitrum, & in Itinere variis concuſſionibus Sal extravaſatum cochleari argenteo adhærens omnem ejus ſuperficiem ramuſculis pulcherrimis cœrulei coloris (qui poſt in viridantem ſe convertit) ornat, flores Caryophyllorum & alios, ſi velis repræſentantibus. Quo cochleari Muſeum meum ditavit Illuſtriſſimus Reſidens, Fautor meus ſingularis, Ann. 1715.

Fig. 7. *Regulum* ſiſtit *Antimonii Stellatum*, in cujus conica ſuperficie viſuntur figuræ Trichomani vel Filici cuidam ſimiles; ſimiles, inquam, non eædem, conferendæ cum nonnullis Diluvianis, quas Tabulæ priores exhibent, præcipuè verò cum figuris glacialibus, in Fig. 1. obviis.

Fig. 8. Et ultima, elegantiſſimum exhibet Dendritam in Lapide fiſſili marmoreo candido, ex Lapicidina Pagi *Solnhof* Comitatus *Pappenheimenſis*, quem in Muſeo proprio aſſervo.

TAB. VIII.

Conſpectui ſeſe ſiſtunt in hac quoquè Tabula VIII. Naturæ ludibundæ, calentis, frigentiſque effecta.

Præterita Hyems Anni 1708. per totam Europam ultra Hominum memoriam duriſſima ſingulares rigoris ſummi produxit effectus, Lacuum Fluminumque incruſtationes glaciales, Hominum Brutorumque mortes, vaporum conglaciationem in omnibus ædium angulis & parietibus, Aquæ in ipſis Hypocauſtis, Febres multas, præſertim Catarrhales; Pulcherrima paſſim nemora, & Arboreta in orbibus vitreis, de quorum geneſi jam ſuprà aliquid tetigi, quorumve delineatione ſuperſedeo. Singulare tamen Phænomenon, Fig. 1. depictum præterire non potui, quin à Sculptoris ipſius manu chartæ, & proin memoriæ, traderetur, æri nunc inciſum. Orbis eſt vitreus in occidentaliori Muſei mei parte, qui curioſiſſimam hanc exhibuit figuram d. 8. Jan. 1709. *Muſci Terreſtris clavati* C. B. æmulam, ramoſam, clavis ramorum craſſiuſculis erectis, in genicula innumera diſtinctam, foliolis piloſis pulcherrimo ordine, & alternatim veluti ex ſcapi medio prodeuntibus inſignitam, rariſſimi cujuſdam in Aere rigentiſſimo motus indicem, de quo aliorum judicia audire malo, quàm immaturum quid è proprio proferre Cerebro. Dignum utique eſt hoc Problema, quod ſubtiliſſimorum Philoſophorum exerceat ingenia. Non unus duntaxat fuit orbis Iconibus his Muſciformibus exornatus, ſed in eâdem Feneſtrâ plures, non tamen alibi in aliis ædibus abs me viſi. Num alii alibi ſimile quid obſervaverint, ſcire deſidero, magis tamen, audire ſolutiones, quæ Rationi Phyſico-Mathematicis Principiis imbutæ ſatisfaciant.

Fig.

TAB. VIII.

Ill. Antonio Vallisnerio de Nobilibus de Vallisneria Publ.
Med. Pract. Prof. in inclyto Lyceo Patav. Acad. Reg. Angl. Socio.

Fig. 2. Portiunculam ſiſtit *Argenti* puri, ſui coloris, communicatam à Nob. Dn. *Mylio* Lipſienſi, qui in inſtructiſſima ſua Pinacotheca majus marcæ pondere poſſidet fruſtum, ex Fo- 30
dinis *Georgiopolitanis Saxoniæ*, Argenti ditiſſimis. Huic Argento ſequentia jungo Synonyma apud Hiſtoriæ Naturalis Scriptores paſſim obvia. *Argentum criſpatum Abrotani fruticem fermè æmulans, denſè ſtipatis ramuſculis.* Worm. Muſ. pag. 116. *Argentum purum fruticeſcens egregium undiquaque ramunculis abietinis, vel pennis ſimile.* Ein Stuffe gewachſen Silber durch und durch gleich fichtenen Aeſten oder Federn. Spener Muſ. pag. 134. *Argentum purum virgularum ſpecies præ ſe ferens*, wie Zweiglin oder Reißlin von den Bäumen. Encel. de Re Metall. Lib. I. c. 5. *Argentum quod Natura format in figuras virgularum.* Agric. Nat. Foſſil. Lib. VIII. pag. 334. *Argentum purum fruticeſcens, figurâ Abietis.* Gewachſen Silber in Geſtalt einer Fichten. Spener. Muſ. l. c. *Argentum purum arboreſcens undiquaque quaſi ramunculis præditum.* Ein Stuffe wie ein Baum gewachſen mit Aeſten / iſt durchaus gediegen Silber. Id. l. c. *Argentum arboreſcens in figuram Abietis elatum album.* Gewachſen Silber in Geſtalt einer Fichten / ſehr weiß. Id. pag. 137. *Argentum ſtatim ſuum in figuràm Arbuſti concretum.* Ein Stuflein gediegen Silber auf Bäumlein-Art gewachſen. Id. l. c. *Argentum purum arboreſcens.* Gediegen Haar-Silber auf Fichten-Art gewachſen. Id. p. 138. De hujuſmodi productionibus metallicis judico, transſudare ab æſtu Terræ, vel igne in Fodinis accenſo, Argentum per poros Saxorum, & hinc aſſumere figuras capillorum, uti *Argentum ſui coloris, purum putum, capillare*, Haar-Silber *nuncupatum*, vel cryſtalliſationes quaſdam ſubire, uti præſens fragmentum, conferendum cum *Regulo Antimonii Stellato* ſuprà exhibito in Fig. 7. Tab. VII. Longum nimis foret, & ἀπροσδιόνυσον, varias hîc enumerare figuras, quibus Argentum, aliave Metalla pura ludunt. Reſervabitur hic Labor pro *Pinace Mineralogico*, quem ad imitationem *Pinacis Botanici Bauhiniani* elaborare in animo habeo, ubi ἐκ σάλης καὶ κλύδωνος aliarum occupationum emerſero.

Fig. 3. Exhibet aliud productum metallicum. Fortiſſimo Igni Arenæ in Retorta commiſi menſe Julio hujus Anni 1709. uncias 54. Venæ *Antimonii* ex *Valle Sexamnina*, *Schams*, *Rhætiæ*, quæ præbuêre Spiritus acidi ſulphurei drachmas 3. Grana 23. Antimonii verò in flores nigerrimos ſublimati Unciam unam, cum drachma una ſemis. In fundo remanſit Antimonium ejuſdem rurſus cum cruda minera ponderis. Horum Florum delineavi quoſdam, qui quidem ſcopo præſenti inſervire vi-

debantur, & egregiè confirmant id, quod ſuprà de generatione *ſalium volatilium* expoſui, & in integra quidem ſerie à ſimpliciſſima fibra ad mage compoſitas ramoſiores, ſpiculis minimis lateralibus, veluti foliolis, ſtipatas.

Fig. 4. Aliud ſubminiſtrat Problema mihi, quod ingenuè fateor, hactenus inſolutum, rigentiſſimæ Hyemis productum. In orbibus vitreis Hypocauſti viſitationi ægrorum pauperum deſtinati, die Geſchau-Stube vocant, die 25. Jan. 1709. Sed & alibi quoque, aliis diebus, innumeras vidi figuras hexagonas regulares, ex nive denſo agmine concreta & conglaciata ortas, diaphanas, ejus magnitudinis, quam figura exhibet, unas aliis ſuperſtratas, quæ memoriæ meæ ſiſtunt rigidiſſimam primam Hyemem, Inundationis Diluvianæ ſubſequam, quâ Cryſtalli hexagonæ in viſceribus Terræ, Montiumve fuerunt, me conjectante, productæ. Non quippe novam, ſed antiquiſſimam eſſe Cryſtallorum, Fluorumve figuratorum productionem, alibi jam oſtendi.

Fig. 5. Arbuſculam ſiſtit vel Plantam in Lapide fiſſili ex *Mylii Saxon. Subt.* pag. 28. quam huic loco inſerere volui, ut conferrem cum Fig. 1. Dubius autem hæreo, an referri debeat ad Diluvianas Reliquias Plantarum, vel Naturæ lu-
dibria.

31 Fig. 6. Lapis eſt fiſſilis ex Lapicidina *Oeningenſi* Diœceſeos Conſtantienſis, innumeris Stellulis per totam ſuperficiem inſignis, Dendritis affinis. Depicta habet nigricantia puncta minutiſſima, ſtellulas majores minoreſque, arbuſculas minimas, cuncta ſubtiliſſimo quaſi penicillo expreſſa, nec à commiſſuris Lapidum, uti in Dendritis videmus, ſurgentia, ſed mediæ Lapidis Planitiei ſparſim impreſſa; Quæ circumſtantia notam dat diſtinctivam, ſimulque occaſionem cogitandi de alio modo, quo hæ figuræ generatæ fuerint: ſcilicet per exhalationes ſalinas, vel vapores aqueos ſalibus imprægnatos, qui humido abſumto coierint in ſtellulas: vel ſalium ad inſtar volatilium, eo ferè modo, quo ſimiles figuras generari videmus à frigore hyberno in orbibus vitreis. Qui Dendritarum Geneſin pro conformi agnoſcit, is ſtatuere neceſſum habet non fluidum per totam Lapidis ſuperficiem effuſum, ſed paſſim minutarum guttularum formâ ei adhærens, diductis Tabulis in ſtellulas ſingulares concretum. Illuſtrandæ hujus Lapidis geneſi apprimè facit Experimentum, quod habui menſe Auguſto Anni præſentis. Vitrum, in quo quartâ vice ſublimavi *Mercurium dulcem*, calens extraxi ex Arena fervidâ, & mox fundo parietibuſque infra Mercurium adnatas vidi ſtellu-
las

TAB. IX.

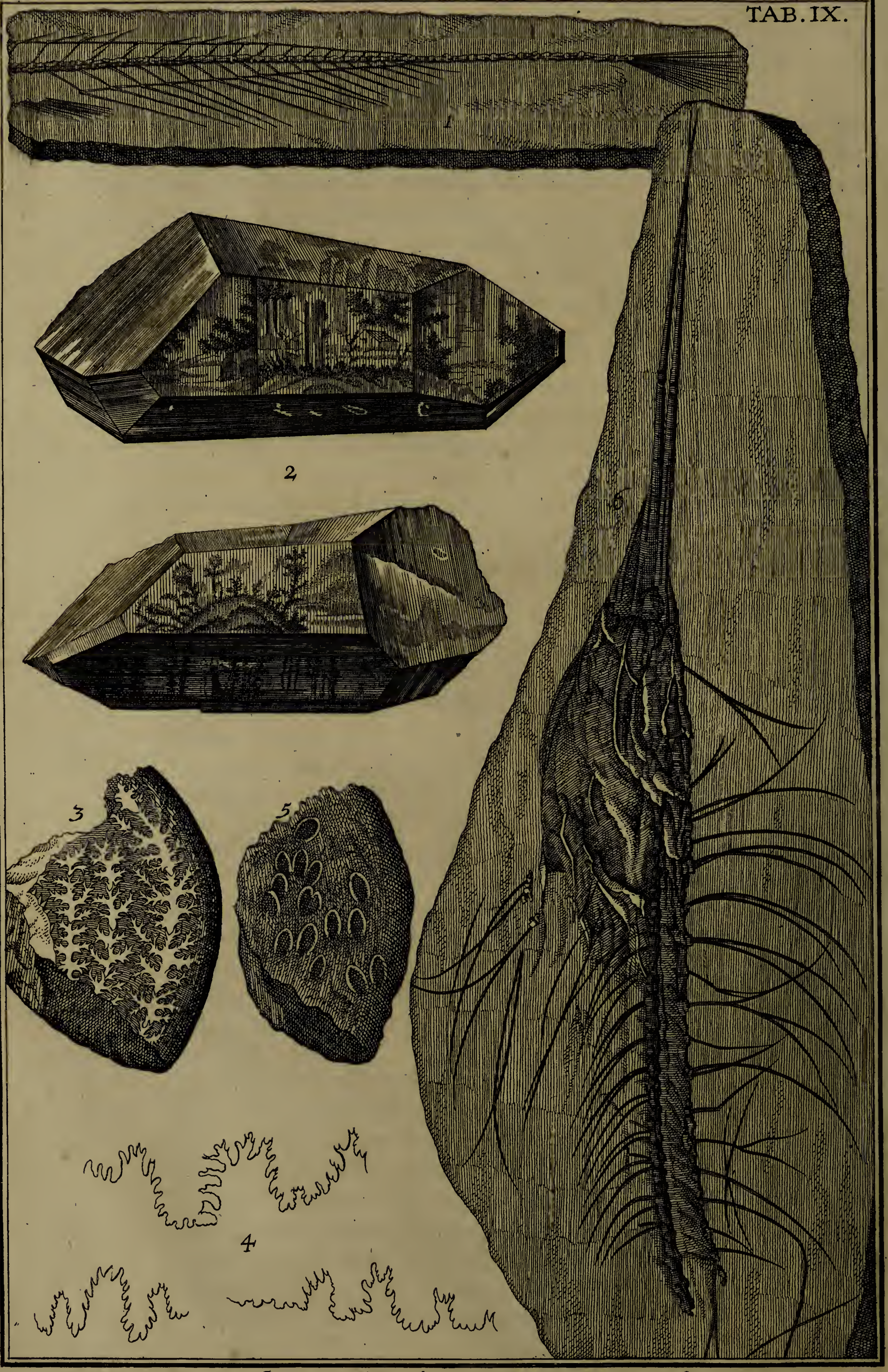

Nob.mo et Prud.mo Casparo Eschero, Reip. Tigurinæ Ducentumviro,
Vener. Colleg. Examinatorum Assessori, Amico optimo.

las plures ab invicem distinctas, similes prorsus figuris stellæformibus in Lapide nostro conspicuis, rursumque disparentes admoto igne; ut ita oculis ipsis intueri fuerit datum concretionem particularum volatilium Mercurialium, earundemque dispersionem. Ad hunc Lapidem referendum puto *Rhoditem*, non quidem illum *Plinii* Hist. Nat. Lib. 37. cap. 11. à Rosæ similitudine in colore ita dictum, sed alium, quem multis insignem Rosis non equidem vidit ipse, sed ex aliorum relatione descripsit *Gesner. de Fig. Lap.* pag. 123. *Rhoditam* verum, qui Rosas Stellarum loco (nam inter Astroitas eum recenset) exhibet *Velsch. Hecat. I.* Obs. 44. Hunc, quem ante exposui, generationis modum participant figuræ Dendritarum similes, obviæ passim in superficie *ossium fossilium*, *Unicornu fossilis*, *Marmorum*, *Achatum*, *Cornuum Ammonis*, alibique stellarum formâ.

TAB. IX.

Caput & caudam Tabulæ IX. constituunt Pisces, caput quidem Fig. 1. delineat *cauda Anguillæ* Diluvianæ in Lapide fissili nigro *Glaronensi*, jungenda & conferenda tum cum Anguillæ vivo originali, cui examussim congruit, tum verò cum corpore Anguillæ Diluvianæ medio, reperiundo in Tab. II. ad pag. 10. *Pisc. Querel. & Vindic.*

Fig. 2. *Dendrites* est *Crystallinus*, Lapis diaphanus hexagonus, in cujus sinu conspicitur, præter maculas inordinatas, arbuscularum flavescentium & nigrovirescentium series. Rarissimum Naturæ in Alpibus Helveticis summis ludentis productum: quod vel propterea sisto, ut novus pateat generationis Dendritarum, seu figurarum arboriformium modus. Crystallorum materiam olim fuisse fluidam aliunde certum est: certum quoque, immistam persæpe fluidæ huic in solidam crystallum concrescenti materiæ varias particulas heterogeneas, fluida alia viridia, nigra, rubra, flava, alitervè colorata, quæ nunc Graminis, Musci, Straminis, Acuum, figuras mentiuntur: Alibi testatum hoc reddo ex variis Observationibus, speciatim verò in *Descriptione Itineris Alpini* 1705. Idiomate vernaculo edito Tiguri in Tomo III. *Schweizerisch. Natur-Geschicht.* Linguâ vero Latinâ ad *Illustrem Societatem Regiam Anglicam* misso. Huic 32
Crystallo, quæ duplici facie sese nobis sistit, accidit, ut dum sese disponeret præcipitata & formata in Lapidem, ex superiori Tabulato cavi fornicati defluxerit materia fluida heterogenea, quæ sese in poros crystalli insinuavit, & inter plures nullius or-

dinis maculas efformaverit ſpeciem hanc Dendritæ, ita nempe ut materia gravior primò deflua dederit Truncos, levior poſt ſecuta ramos, eo ferè modo, quo Lacrymæ vitreæ Belgicæ ex gutta vitri fluida in frigidam conjecta longam caudam poſt caput trahunt, imò eo modo, quo argilla Aquæ, mixta in Liquamen, poſt obliquè ad decantationem locata circumcirca vaſis internos parietes arbuſculas format, ob partes aqueas per medias terras, quæ parietibus adhæſerunt, defluas.

Fig. 3. Exhibet foliaceas Carduo ſimiles impreſſiones, quibus exornantur perplura, omnis magnitudinis, *Ammonis Cornua*, quorum in his noſtris Regionibus largus eſt proventus. Ita hæc ornamenta illudunt imperitorum oculis, ut pro foliis Cardui revera ſpiris Cornuum impreſſis facilè aſpectent, & in comparationem adducere poſſint Ova Paſchalia, quibus circumducta folia Graminis, Petroſelini, aliusvè Plantæ figuras perbellè imprimunt. Aſt enim verò probè attendenti, & ſtructuram horum Lapidum figuratorum examinanti patebit, eſſe nihil aliud, quàm lineamenta extrema articulorum, quibus Cornua Ammonis per totam ſuam circumvolutionem diſtinguuntur, ut occaſionem inde ſumſerit *Wormius Muſ.* p. 86. articulationes haſce conferendi cum *vertebris ſpinæ ſerpentis* aut Anguillæ, & hoc genus Cornuum Ammonis nuncupandi *Lapidem ſceleton ſerpentis referentem:* ipſa autem hæc lineamenta foliacea eleganter ita deſcribit: *ſuperficies* Lapidis *exterior à Natura crebris depicta eſt ramuſculis quaſi & linearum ductibus folia Arborum quodammodo referentibus, qui ex articulationum anfractibus ortum trahunt.* Et *Liſterus de Cochlit. Angl.* ſub Tit. 2. & 5. harum figurarum meminit quoque his verbis. *Maximè in fractis* (*Cornubus* Ammonis) *articulos quoſdam obſervare licet: & in nonnullis iidem ipſi etiam extrinſecus apparent: Scil. quodam opere foliaceo* (*foliaceâ picturâ*) *ſingulos articulos diſtinguente.* En rurſus novam, quâ figuræ Plantis ſimiles in Lapidibus formari queant, rationem!

Fig. 4. Eadem exhibet foliacea ornamenta ex *Liſtero.*

Fig. 5. Aliud ſiſtit Cornu Ammonis fragmentum, & in eo ornamenta foliacea ita impreſſa, ut exprimant ferè folia trina ſuperna figuram Lilii Gallici.

Fig. 6. Alium repræſentat *Piſcem* in Lapide fiſſili *Glaronenſi:* in quo memorabiles cumprimis ſunt *antennæ* ſeu *cirri* prælongi ex capitis anteriore parte protenſi. Dubium tamen adhuc eſt, ad quamnam Piſcis hic foſſilis pertineat viventium Familiam; Talismodi enim cirros habent, ex *Anguilli-formium* Proſapia. I. *Silurus* Rondeletii, Geſneri, qui & *Glanis* Salviani,

&

TAB. X.

Nob.mo et Prud.mo Salomoni Hirzelio, Reip. Tigurinæ Ducentumviro,
Venerab. Collegii Examinatorum Assessori, Amico optimo. Huber, del. et sculp.

& Aldrovandi Lib. V. cap. 5. Willougbii Piſc. p. 128. II. *Bagre* Piſcis Braſilienſis barbati & aculeati variæ Species, quas ex *Marggravio* deſcribit *Willougbii* pag. 139. Ex Piſcium corpore contractiore, vel ſaltem non admodùm lubrico, qui Pinnis ventralibus carent, Genere poſſet huc quoque trahi cum roſtro ſuo *Guebucu* Braſilienſibus Marggrav. *Xiphiæ affinis*, *Willougb.* p. 163. Proximè tamen & quoad figuram, & locum natalem accedit *Silurus*, qui Lacuum quoque Helveticorum, & Bodamici, Moratenſis, eſt incola, in profundo eorum degens, ut proin, ſi *Silurus* hic *foſſilis* ante Diluvium Lacus proximioris Bodamici fuit hoſpes, centenos aliquot pedes in altum ſublatus, & ad Glaronenſem Lapicidinam delatus inſigne ſit horrendæ revolutionis argumentum ſanè rariſſimum, quoniam & ipſi hi Piſces ſunt perrari. In cirris hiſce memoranda inprimis eſt decuſſatio verſùs extremitates, quæ illorum flexibilitatem arguit, & roſtra aliorum Piſcium licet acuum inſtar protenſa, ſed rigida, ab analogia excludit.

TAB. X.

In Tabula hac X. & ultimâ, ὡς ἐν σκηνογραφίᾳ ſiſtitur quadruplex figurationis naturalis facies. Ad hanc in modo, ordine, Tempore, & Efficiente varietatem qui attendit, de obviis rerum formis judicare diſcet.

Fig. 1. Monſtrum ſiſtit ex Natura & Arte formatum, virunculum pedalem cum omnibus ſuis membris rudi Ruſticano penicillo depictum in Ligno Fagino, quem ex dono Rev. Dn. *Hannhardi*, Vitodurani, V. D. M. *Kurzdorffenſis* in *Turgoja*, procurante Cl. D. D. *Huldrico Hegnerò*, Vitodurano Medico, poſſideo. Quæ mea de hoc Pygmæo mens, patebit ex ſequentibus Literis, quas ad Clariſſ. νῦν ἐν ἁγίοις *Dn. Matthiam Henricum Schachtium*, Rectorem Scholæ *Cartemündenſis* in *Fionia* die 16. Nov. 1699. perſcripſi, occaſione Tractatus à laudato Viro promiſſi *de Figuris Hominum in Vegetabilibus*. Eſt prope *Frauenfeldam*, *Turgojæ* oppidum, ſylva, è qua ad uſus domeſticos deducta & diſſecta Fagus in centro ferè Trunci, duos vix à medulla media digitos, exhibet hunc virunculum. Hoc an Naturæ genimen ſit, an Artis productum, mecum penſitabunt omnes, quibus Naturæ vis & luſus ex tot Animantium monſtroſorum, Lapidum Figuratorum, atque Plantarum prodigioſarum productionibus eſt perſpecta, quibusve Artificum nihil non defraudantium techna non minus ſunt ſuſpectæ. Indaganti mihi cauſam mirandi hujus effectus hæ ſubnatæ ſunt cogi-

tationes, quæ Ruſticis facilius in mentem venirent, quàm iis, qui diu noctuque ſedent inter Libraria organa. Conſuetum eſt agreſti proli, nominis ſui famam, & decus, cum figuris variis inſcribere Corticibus Arborum, lævioribus præſertim, ut ſunt Fagorum. Ponamus nunc virunculi hujus, non metallici, ſed lignei, imaginem cortici hujus Fagi inciſam fuiſſe, id quod ſæpe fit, dum annum ageret quartum vel quintum, & inciſuras quidem ultra corticem ad peripheriam Ligni ipſius penetrâſſe, inde autem, quantum ex craſſitie Arboris conjectare licet, efflu-xiſſe ſex vel plura Annorum Luſtra; quid, quæſo, facilius eſt, quàm ſtatuere, quod in hac quinti Anni circumferentia remanſerint inciſuræ ſatis latæ atque profundæ, quæ novâ ſucci nutritii acceſſione obliterari non potuerit, veſtigia, ambientibus interim hanc pictam ſuperficiem tot ligni novis circulis, quot vixit poſteà Annos ipſa Arbor, ſicque imaginem hanc longè poſt ſe relinquentibus, *veluti Utero clauſum abortum?* Plauſibilius reddit ratiocinium, quòd inciſura fuerit haud dubiè tam profunda, ut plurimi ductus ſucciferi fuerint diſciſſi, ac nutrimentum, quod in interſtitium illud effluxit, non ita potuerit aſſimilari, ut fibræ ſuccreviſſent ligneæ tales, quales videmus in reliquis Arboris haud vulneratæ partibus, ſicuti videmus nunquam ita oſſa fracta coaleſcere, quin callus per totum circumferatur ætatem ejuſque veſtigia ſeſe conſpectui dent, non dicam periti Anatomici, ſed vel è vulgo rudis. Addit rationibus allatis pondus, quòd ex relatione Donatoris in eodem Fagi Trunco diſſecto hinc inde viſæ fuerint characterum etiam inciſorum relicta veſtigia.

36 *Imò verò extra omnem dubitationem ponunt ratiocinium hocce preſſarum extrorſum, à ſucco nutritio extravaſato, fibrarum, quæ ſuccreverunt, veſtigia in ipſis Ligni ſolidi* (*carioſum enim & veluti gangræna denigratum eſt, quod imaginem ipſam virunculi exprimit*) *fibris inciſuræ reſpondentibus conſpicua.* Judicet Lector benevolus, an hæc, quæ ad Clariſſ. *Schachtium* ſcripſi, non potiora ſint cogitatis Clar. Dn. *Joh. Chriſtophori Gottwaldi*, quæ *crucifixum in medio* pariter *Fagi Arboris Trunco depictum* attribuunt *Naturæ ſimplici impetui pro diverſa materiæ paſſivæ locique conſtitutione operanti*, vel *Morbo* cuipiam *Arboris tabifico, quo deſpumatæ ſuccorum fermentantium fæces per ſubſtantiam ſe diffundant, & diverſos occupent angulos, variaſque adeò cauſentur picturas. Miſcell. Nat. Cur. Dec.* III. *Ann.* IX. & X. *Obſ.* 158. Ita opinor nemini poſthac figent crucem *Crux in* medio Ligno Auguſtæ Vindelicorum reperta, cujus meminit *Eraſm. Franciſ. Sineſ. Luſtgart.* pag. 155. *Crux cum initiali Litera*

H. *in*

H. *in Fago Miſc. Cur Dec.* III. *Ann.* V. *Obſerv.* 29. *Crux in Ligno Fagino* è Præfecturâ *Schenckenbergenſi* illata Bibliothecæ *Bernenſi. Verba Danica Literis Latinis expreſſa in Fagino Ligno reperta. Miſc. Cur. Dec.* I. *Ann.* VI. & VII. *Obſ.* 4. *Fur è Patibulo pendens in Fago depictus Miſc. Cur. Dec.* II. *Ann.* VII. *Obſ.* 239.

Fig. 2. Exhibetur inſignis Naturæ, ut vulgò vocare ſolent cauſarum merè naturalium, ex certo Mechaniſmi principio aliud quid, quod aliam originem agnoſcit, effigiantium productum: Virunculus in Ligno nodoſo ac tortuoſo conſpicuus, cui obſcurior macularum color faciei, capillitii naturalis vel artificialis, pectoris, Mammæ dextræ, & totius fere Trunci medii ſuperioris formam quandam conceſſit, quam nec artifex quiſpiam ut in præcedente figura, dedit, nec Natura ipſa, ſi cum Scholaſticis eam introducere licet, intendit, nec ſeminale quidpiam ab Homine deciduum effigiavit, ſed imaginatio potius noſtra, ut in Dendritis Arbores, in Achatibus novem cum Apolline Muſas, & mille variantes picturas, ſibi præſentat. Nil quidem hic conſpicitur, quod non Legibus Motus ſit congruum, nîl tamen, quod humanam ſapiat, vel etiam Satyrorum ſylveſtrium, indolem, nîl, quod tam nobilis progeniei originem; verbo, productum eſt fœcundæ admodùm noſtræ Phantaſiæ, nos ipſos jucundo quodam errore nobis ipſis ſiſtentis. Ita vidit perverſa mea Imaginatio in Lignis Juglandium & Pyrorum Capita, Moniales, Monachos, & quid non? quibus Conclavium parietes, & Capſarum valvæ ſuperbiunt. In eadem cum his Lignorum maculoſis figuris Claſſe locari merentur *Stalactitæ* ſeu Stiriæ lapideæ in Cryptis ſubterraneis paſſim obviæ, quæ referunt Homines, crura, brachia, organi Pneumatici fiſtulas, & quicquid fœcunda Phantaſia noſtra parere apta nata eſt.

Quodque fidem ſuperat, Stillantes Marmora guttas
Efficere, & veris reddere Imaginibus.
Jurares Sipylo Nioben ſpectator ademtam
Uxoris ſtatuamque hîc ſupereſſe Lotho!
Phinea quis dubitet, Cephalique in Marmore Cervi,
Ulterius ſiquis progrediare, Canem?
Perſea Gorgonios nempe hîc poſuiſſe Colubros
Credibile eſt, imiſque occubuiſſe locis.
Inde rigor Steropum, ferri qui pondera mulcent,
Infuſcantque tuas, Buda, frequenter Aquas.

Uti *Antri Baumanniani* miranda deſcribit *Joh. Ludovicus Füre-* 37
rus

rus in *Joh. Georg. Behrens Hercyn. Curioſ.* cap. 1. Non ſanè ſanctiori loco ponenda autumo à Sanctis Helvetiæ Proto-Martyribus, *Felice & Regula*, à Legione Thebæa profugis, impreſſa digitorum, quæ Glaronæ viſuntur in Petra eminenti, *Burg* dicta, cava, quæ reverà aliud nihil ſunt, quàm ſtalactitarum, nubem pro Junone Sancticolis offerentium, ludibria. Et quis enumeraret hujus farinæ figuras alias, quæ ſuperſtitioni Gentilium multiplicem dedêre anſam? Tot ſanè ſunt, quot μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι. Dabitur alibi forſan materiam hanc fuſius tractandi occaſio.

Fig. 3. Siſtit Diluvianæ Inundationis μνημόσυνον, *Oſmundæ* quandam ſpeciem, haud ita pridem ex Angliæ Carbonariis Muſeo meo illatam munificentia amiciſſimi mei *Woodwardi.* Folium unicum hujus Plantæ ſiſtit *Phyllitidis mineralis* nomine *Luidius Litoph. Britt.* n. 190. *Tab.* 5. Adnumerandam autem eſſe Figuram hanc Vegetabilium Regno indicat non ſuperficialis quædam ſimilitudo, ſed integra in caulibus, foliis, fibris etiam minimis convenientia, ipſa ſæpe, quæ in hoc ſaxo ſeſe obtulit, foliorum ſuperſtes, & raſilis, textura.

Figura tandem 4. Plantarum poſt Diluvium impreſſarum ſpecimen ſiſtit in *Toſo foliis Arborum, Fruticum, & Herbarum,* ſæpe etiam *Cochleis* terreſtribus *prægnante*, paſſim in Helvetia, & alibi extra eam obvio, productis Poſtdiluvianis, imò etiam recentiſſimis accenſendo. Ecquem enim latet, Toſos ex Aquâ Tofaceâ, petrificante, id eſt, partibus terreis imprægnatâ pronaſci, & ad ipſum ſenſum accreſcere? Toſis vel Tartaro Thermali imprimi rerum ſtudio injectarum figuras? Accedit notabilis hæc Circumſtantia, quòd ea ſemper folia Quercus, Fagi, Alni, Salicis, Aceris, Oſtryæ, Vitis Toſis impreſſa reperiantur, quarum Arbores ſuperſtantes, vel proximæ fuere parentes; imò, quod adhuc magis pro novitate, & Vegetabili Regno pugnat, in mediis Toſis ſæpe reperiri folia ipſa, tanquam Archetypum Ectypo, ſive veſtigio ipſi, adhuc immanentia, una cum pediculis, licet plerumque teneriora multò, & vel in totum, vel ex parte corroſa, in pulverem mox collapſura. Qui Synonymorum eſt amator, huc referre poterit *Toſum candidum Miſenum, in quo folia Quercus & Alni ſunt impreſſa:* Kentm. Foſſ. 38. *Toſum, cui figura frondium Arborum à Natura impreſſa.* Wagner Hiſt. Nat. Helvet. 323. *Pietra Tartara Figurata di foglie e Rami di Rovo.* Imper. Hiſt. Nat. 585.

Nunc Tabularum quidem finis, nondum verò Tractationis ipſius, nondum Herbatio abſoluta; ſuperſunt Plantæ, harumque

que umbræ, pictæve imagines, integræ arbores, Trunci, rami, fructus, Ligna, folia, ſemina, inde à Diluvio relicta: Plantæ aliis quoque Scriptoribus memoratæ, in Lapidibus obviæ, quas nullo quidem memorabo ordine, quemadmodum in Herboriſatione nunc Arborem offendis, nunc Fruticem, hîc Gramen, ibi Hieracium. Sic demùm ſatisfeciſſe puto Titulo, quem Libro præfixi, *Herbarii Diluviani*, cui inſunt, ut hactenus vidimus, Herbæ veræ, quæ ante Diluvium extitere, *Antediluvianæ* jure dicendæ; porrò *Diluvianæ* in ipſo Diluvio, vel occaſione ejus, eo tempore, quo Strata fuere formata, & conſolidata, effigiatæ, quò veniunt Dendrites, eiſque affines: tandem *Poſtdiluvianæ*, poſt Inundationem illam fatalem Lapidibus impreſſæ, inque iis ſepultæ, quò referenda ſunt folia Tofis impreſſa.

Ciſſites poterit vocari, a κιστὸς hedera, Dendrites ille *Muſei* 33
Wormiani, pag. 45. Per cujus Truncum *hedera* ſerpit, diſtinguendus tamen à *Ciſſite* vel potiùs *Cyſſite* Plinii *Hiſt. Nat.* L. 37. c. 10. qui *Aetitæ* Lapidi propiùs accedit. Ita enim Sonat Textus: *Ciſſites circa Copton naſcitur, candida, & videtur intus habere partum, qui ſentiatur etiam ſtrepitu*, conferendus potiùs cum *Ciſſite*, quem eodem Capite ita deſcribit Plinius. *Ciſſites in candido collucet Ederæ foliis, quæ totam tenent: Narciſſites venis etiam Ederæ diſtincta:* Ubi *Narciſſiten* cum *Ciſſite* confundere videtur Hiſtoricus, id quod etiam obſervavit *Geſnerus Fig. Lapid.* pag. 121. 122. *Ciſſites* obtentu haud difficilis ei, qui prope Aquas petrificantes habitat, & commodo loco, ubi Aqua incruſtationes ſuas applicare poteſt, Hederam plantat. Talismodi Ciſſiten, *Hederam* in *Tofo Rorbacenſi* conſpicuam habuit quondam profundæ & copioſæ Literaturæ vir Dn. *Gotthardus Heideggerus*, ex Paſtore Rorbacenſi vocatus Inſpector Alumnorum Tigurinorum. Nondum tamen Ciſſitæ Pliniani Titulum hic meretur, hic enim videtur Achates, aliavè Gemmà, vel Marmor Hederæ foliis diſtinctum, non rudis Tofus.

Memorantur *Plinio* l. c. *Achates ſimiles limitum* (leg. al. palmitum) *floribus, quos in Thracia, & circa Oetam, & in Parnaſſo, & in Lesbo ac Meſſene, & Rhodo* reperire ſcribit. Pertinent hi ad Naturæ luſus, uti quoque *Narciſſi, Hyacinthi, Tulipæ, Pœoniæ, Gelſaminæ flores* in *Jaſpidum* generibus mira arte effigiati, quos memorat *Kircher. Mund. Subt.* Lib. 8. pag. 28.

Salicis folium in Lapide fiſſili *Oeningenſi* conſpicuum, Diluvianum delineari juſſi in Tab. IV. & in Piſc. *Querel. & Vindic. Salicis* folia Poſtdiluviana, his noſtris temporibus, vel ante

pauca Secula ſepulta in *Tofo* vidi non ſemel *Stallikonæ*, qui Ditionis Tigurinæ eſt Pagus, ad *Albii* montis radices ſitus, ubi integer tractus montoſus eſt *Tofis folioſis* prægnans; Merentur hi Lapides *Iteitarum* vel *Salicitarum* Titulum, non verò Saxa illa in Helvetia paſſim reperiunda, quæ in externa ſuperficie & ubicunque franguntur, *Salicis* folia, imò & *Leguminum*, *Seminum* figuras affabrè exprimunt, vel potiùs mentiuntur. Hiſtoriam Lapidis hujus integram heîc inſerere incongruum judico. Ampla ſatis deſcriptio extat in *Specim. Lithograph. Helvet.* pag. 30. ſub Titulo: *Lentes lapideæ ſtriatæ, utrinque convexæ, vitreis figurâ ſimiles, in maſſa lapideâ vario ſub Schemate conſpicuæ*, nec non in *Miſc. Cur.* cit. pag. 63. item in Ουρεσιφ. *Helv.* ſeu *Itin. Alpin.* Ann. 1702. pag. 4. Edit. Londin. (*pag. 7. Edit. noviſſ. Lugd. Batav.*)

Quæ porrò enumerandæ veniunt Plantæ Lapidibus impreſſæ, quas *Lithophyta* vocat *Luidius*, vocabulum hoc in alium torquens ſenſum, quàm quo vulgò apud Botanicos accipitur; *Tournefortius*, unus ex præcipuis ſeculi hujus Botanicis *Lithophyton* vocat *Plantæ genus ſubſtantiæ veluti corneæ, & Lapidem inter ac Lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus, vel Tartari æmulus. Inſtit. Rei Herbar.* pag. 573. differentiſſimo ſanè ſenſu, ut ex ſpecierum enumeratione patet) eæ ſunt vel malè denominatæ, ſcilicet non cum analogis Plantis benè collatæ, quæ collatio Botanicorum eſt, in Hiſtoria Plantarum benè verſatorum; vel denominatæ duntaxat, non verò Sculptori ad delineandum traditæ: vel malè ſculptæ: vel aliis defectibus laborantes, ut ad ſupra recenſitas certò reduci nequeant; dignæ nihilominus recenſione, vel ut ab aliis ad ſua Synonyma referantur:

Epiphylloſperma mineralis Scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimùm nervis inſignito. Luid. Lithoph. Britt. n. 180.

39 *Filix fœmina mineralis.* Luid. n. 181. cui aſſocio *Lapidis ſciſſili ferè ſimilis 5. fruſta ſilicem* (lege *Filicem*) *exhibentia.* **Fünf Stück Stein dem Schiefer in etwas ähnlich/ worinnen Fahrnkraut zuſehen.** Spener. Muſ. pag. 92.

Polypodium minus minerale, pinnulis denſiùs diſpoſitis. Luid. n. 182.

Polypodium minerale Lonchitidi majori accedens. Luid. n. 183.

Foliorum quorundam mineralium pediculi compreſſi. Luid. n. 185.

Lithopteris leptophyllos, ſive Filix mineralis longioribus & anguſtis foliis. Luid. num. 193.

Lithosmunda minor Buxifolia. Luid. n. 196.

Lithotrichomanes vulgari ſimile, pinnularum ordine alio ſurſum,

ſum, alio deorſum ſpectantibus. Luid. n. 198.

Litophyton ſinuatum facie arundineâ, ſive Striatula Carbonaria. Id. n. 199. *Lithophyton atronitenti facie politiſſimum* Coruſcatula *dictum.* Id. n 203.

An *Caulis cujuſdam Plantæ mineralis?* Id. n. 200.

Lithophyllon gelaſinis quibuſdam ſalebroſum, Malleatula *dictum.* Id. n. 204. *Malleatula minor ſive ſquamoſa.* Id. n. 205.

Quinquefolii, *Trifolii* & *Fragariæ* folia Lapidibus impreſſa. Raj. de Mund. Orb. Mutat. & Interit. Edit. German. pag. 143.

Planta incognita in Minera Ferri. Wolfart Val. Hanov. §. 10. Fig. 6. videtur *Muſci* Species, vel referenda ad Fig. 5. Tab. VIII.

Onobrychis minor Viciæ foliis. C. B. Luid. p. 108.

Folia Aſtragalina, Fraxinea. Id. l. c.

Iaceæ cujuſdam aut Centaurei majoris capitulum. Id. l. c.

Conferva Plinii. Id. l. c.

Saxifraga graminea puſilla parvo flore tetrapetalo. Raji Synopſ. Meth. Id. l. c.

Chryſanthemi neſcio cujus flos petalis bifidis. Id. pag. 109.

Abietis cujuſdam ramuli cortex. Id. l. c.

Arundinis vallatoriæ Radix. Id. l. c.

Lapis fiſſilis cinereus cupro dives, in quo ſpicæ *Frumenti. Myl. Saxon. Subt.* pag. 16. Fig. 4. ad pag. 8.

Capilli Veneris in fiſſili Lapide Manebacenſi. Id. p. 30. Fig. 2. ad p. 19.

Buxus Id. Fig. 10. l. c.

Securidaca major. Id. Fig. 11. conferenda cum *Filice mare* Ejuſd. pag. 39. Fig. 2. ad. pag. 26.

Filix fœmina minor. Id. Fig. 3. l. c.

Abſinthio Romano ſimilis. Id. Fig. 4.

Sophia Chirurgorum. Id. Fig. 6. pag. 40.

Serpillum. Id. Fig. 7. l. c.

Thymus ſeu Serpillum hortenſe. Id. l. c.

Herbario noſtro *Diluviano* inſeri merentur *Ligna* quoque *Subterranea*, *foſſilia*, quo nomine non intelligo Arborum radices, Truncosvè imos ex reſectione in Terra ſuperſtites, non Mineralia Ligni formam mentientia, ut ſunt *Marmora Salisburgenſia*, aliavè venarum & colore & figura Ligna æmulantia, *Venas* quaſdam *Ferri* pariter quoad externam ſpeciem Ligniformes, quales in *Monte Pinifero* Germaniæ aliquando offendi, non *Carbones Foſſiles*, qui ex Bitumine ſunt concreti: non *Saxa* Ligni formam aliqualem oſtentantia, quæ paſſim in Curioſorum Muſeis pro *Li-*

gnis petrefactis, ſive *Lithoxylis* reponuntur; ſed vera Ligna, licet non ſemper inflammabilia, & pro varietate locorum *Pyritæ* particulis, vel *arenulis*, vel *creta*, aliâva materiâ in poris ſuis repleta. *Ligna* veros Ligni characteres ſecum ferentia, ut componantur 1. Ex *fibris ligneis fiſtuloſis, in faſciculos coagmentatis, & in retiformes plexus contextis.* 2. *Ex Utriculis earundem maculas & ſpatia replentibus.* 3. *Vaſis ſuccum ſpecificum deferentibus.* 4. *Peculiari inſuper Vaſis genere aeri derivando deſtinato, & Animalium Tracheæ ac Pulmonibus reſpondenti*: tecto inſuper ſuo *Cortice*, qui rurſum iiſdem ferè, quibus Lignum, partibus conſtat, de quibus *Raj. Hiſt. Plant.* L. 1. cap. 4. p. 6. & fuſiùs Anatomici illi inſignes Lyncei, *Marcellus Malpighius* & *Nehemias Grew.* Adde jacentes ſub Terra *Truncos, ramos, folia, Fructus*, licet rariſſimè omnia ſimul in eodem loco adſint. De hoc Ligno foſſili, quod paſſim in Europa univerſa, præſertim in *Terra uliginoſa*, paluſtri, jacet ſepultum, aliis ſuas linquo Hypotheſes, quæ Lignorum hanc geneſin ac depoſitionem adſcribunt vel Idolo illi παντοκράτωρι, ſi Dii velint, quem *Archæi* nomine vulgò inſigniunt, vel *Hominibus* ipſis illa ſepelientibus, vel *Inundationibus* Poſtdiluvianis, vel *Ventis*, vel *Terræmotibus*, quibus refutandis pretioſum nimis mihi videretur Tempus, quàm ut impendi debeat. Jacebunt errores, ubi firmo ſtabit talo erecta Veritas, *Diluvii* fundata ruinis. Ego quippe impræſentiarum oſtendere allaborabo, non aliunde derivandam eſſe Lignorum horum ſubterraneorum originem, quàm à fatili illâ Diluviali ſtrage, præeunte Clariſſ. *Dn. Woodwardo*, qui Commentarii loco, quod ſpero, habebit haſce Meditationes in aureolum ſuum *Geographiæ Phyſicæ* Latio à me donatum Tractatum, ſpeciatim verò in pag. 97. Ubi *ex obſervationibus factis in ipſis locis Arborum ſubterranearum natalibus, circa earum Ligna, ſitum, quem obtinent in Terra, aliiſque circumſtantiis demonſtraturum ſe* promittit, *quod ibi depoſita fuerint in ipſo Diluvio, & inde ab illo tempore hîc jacuerint.* Ligna hæc ſubterranea vera Ligna fuiſſe ex Inundationibus, imprimis Diluvianâ, in Terra relicta, demonſtrat *Büttner.* p. 189. Ex Lignorum à Lapidibus ambientibus diſtincta ſubſtantia, gravitate ſpecifica, Circulis annorum, Cortice rugoſo, colore inter corticem & truncum medio, ligni poroſitate, fragmentis ſæpe à vermibus corroſis, putredine, medulla, ramis, nodis ad ramorum exortum, fiſſilitate & frangibilitate, Ligno propriâ, differentiâ Arborum ſpecificâ, variantibus coloribus. *Ligna* quæ, non dicam inflammabilitatem, colorem, figuram externam, accidentia aliis quoque corporibus

Na-

Naturalibus communia, ſed ſtructuram internam Ligni habent pro *Vegetabilibus* omninò habenda; uti corpora, quæ quoad partium internarum ſtructuram Animalia referunt, pro *Animalibus*; Nemini videbitur dubia hæc Regula generalis, qui Anatomiam Vegetabilium & Animalium juxta mentem & obſervationes Mo- 41
dernorum intelligit, non fortuiti caſus, ſed Divinæ originis ſtructuram attento adſpicit oculo, & ſpeciatim quidem in ſeminibus, Fructibus, ovulis ipſis delineatas jam, licet nondum evolutas partes nobiſcum miratur. Ubicunque igitur *Folia*, *Ligna*, *Fructus*, *Semina*, *Piſces*, *Inſecta*, *Oſſa*, *Conchas*, *Cochleas*, *Cruſtacea* vera realia offendis, ibi originem ſtatim ex ovo Regni Vegetabilis vel Animalis ſimul agnoſces; imò nec originem duntaxat, ſed quoque paulatinum incrementum ad eum uſque ſtatum, in quo reperiuntur. Qui aliter ſentit, Regna nefario modo commiſcet, & ordinem ipſum Naturæ vel ſubvertit, vel non intelligit, certiſſimum licèt in tanta obſervationum luce. Ut tandem quæſtio reſtringatur ad modum, tempusvè, quo Arbores ſubterraneæ in hæc, ubi reperiuntur, loca, fuerint delatæ? De *ſitu* Arborum ſubterranearum Belgicarum ſpeciali obſervat *Schoockius de Turffis* pag. 90. *Omnes Arbores plerumque unam plagam reſpicere mundi, namque Radices inter meridiem & occaſum, Truncos verò inter ortum atque ſeptentrionem porrigi.* Cui Phænomeno non ſanè frivola hæc quadrat ratio, quam ſubjungit, *quòd Natura ibi, ubi tum radices, tum Trunci poſiti videntur, aptior ſit, quàm alibi ad vim progenerandi prodendam.* Inundationis alicujus fatalis directio hæc Lignorum & parallelismus eſt indicium: ſitum, quem memorat *Schoockius* ſpecialem obſervamus nos quoque in *Helvetia*, licet hæc Regula non ſit ſine exceptione, ſæpeque ſine ordine jaceant depoſita Ligna. In Fluctibus Diluvianis certam fuiſſe directionem, ſpeciatim poſt ſtratorum fracturam, & demerſionem, ex multifariis Experimentis undecumque collatis tandem eruendam, colligere licet ex variis Helveticæ Naturalis Hiſtoriæ Phænomenis. Unicum nunc memorâſſe ſufficiat. *Lacus* Helvetiæ præcipui *Bodamicus*, *Gryphæus*, *Papiconenſis*, *Tigurinus*, IV. *Civitatum Sylveſtrium*, *Thunenſis*, *Genevenſis* portio, *Brientianus* paralleli invicem ſunt in directione à SO. ad NO. circiter, & ſic quoque Valles, per quas fluunt, montoſaque Juga, ripas claudentia, vallesque formantia. Porrò in ſitu adnotanda venit profunditas. In Turffifodinis noſtratibus reperiuntur Ligna a 10. 12. 16. pedum profunditatem. *In fundis nonnullis prope Urbem* Brugenſem, *dum ad* 10. *vel* 20. *ulnas ſoditur, integræ ſylvæ reperiuntur, arborum-*

que folia & Trunci tam exactè adhuc comparent, ut ſpecies Arborum dignoſci, & foliorum etiam ſeries, ſingulis Annis delapſa, diſtingui optimè poſſit. Boet. de Boot. de Gemm. Lib. II. cap. 158. *In profunditate pedum* 39. Fontium Mutinenſium *Stratum paluſtre duorum circiter pedum apparet* 1. *ex Juncis, Plantarum foliis ac ramis congeſtum:* & huic ſimile aliud *infra* 52. *pedum profunditatem* memorat Celeberr. *Bernhard. Ramazzinus de Font. Mutinenſ. admir. ſcaturig.* pag. 20. Binas en obſervationes, unam ad *Helvetiæ* occaſum, alteram ad ortum factas, quæ profundiori quidem ſitu, quàm Helvetia ipſa, Ligna depoſita oſtendunt; nec mirum, devolutos utrinque ex ſummis Alpium Helveticarum ſtratis fractis Arborum Truncos, aliaque Vegetabilia à majori Terræ mole fuiſſe obruta, quàm verò in noſtris Regionibus Alpinis, ubi ſæpè vix unius, duorumvè pedum profunditatem habent ceſpites bituminoſi Turffa dicti. Neque in Vallibus Helveticis duntaxat reperias materiam hanc Vegetabilium fermentatione putredinosâ corruptorum, pluriumvè conſervatorum, quæ *Turffæ nomine* vulgò venit, ſed quoque in Paſcuis Alpinis, in ſummis Alpium, ubi nullæ amplius Arbores creſcunt, cacuminibus, ut alibi pluribus teſtatum reddam. Pergo cum chariſſimo *Woodwardo, quòd ingens effodiatur horum Lignorum* (ſubterraneorum) *& in magnis quidem fragminibus, numerus è Terra quarundam Inſularum, ubi nullæ Arbores creſcunt, nec plantari poſſunt, propter ferociam Ventorum, ac tantam Tempeſtatum auſteritatem, quæ non patitur, ut ulla Vegetabilia ultra Fruticum altitudinem aſſurgant, niſi vallis aut aliis id genus munimentis ab injuriis externis defendantur, uti in Hortis Inſulanis paſ-*
42 *ſim videre licet.* Speciatim adnotari meretur *Lignum piceum & abiegnum* in Anglia ſubterraneum, non ſupraterraneum. Teſtem habemus graviſſimum *Julium Cæſarem Comment. de Bell. Gallic.* Lib. V. ſub init. Ubi Brittannis proſtare dicitur *materia cujuſque generis, ut in Gallia, præter Abietem & Fagum.* Idem obſervatur in *Hollandia* & *Zelandia*, ubi *Ligna foſſilia vocantur vulgo* Keenen, Kienboomen, Kienhout, *quòd vulgò perſuaſum ſit, ex Pinorum Sobole hæc eſſe, nam nomen* Keen, *aut* Kien *Pinus inter Belgas ferre ſolet:* ſicut apud nos quoque Helvetos notum eſt idem nomen, *Kien, Kienholz:* Hoc autem Arboris genus non apud imos Belgas creſcit, teſte *Schookio Turff.* pag. 74. 79. At ne quis exiſtimet, Ligna ſubterranea ſeu Anglica, ſeu Belgica non eſſe ex Pinorum genere, habemus non Truncos duntaxat, & ramos, ſed ipſos quoque Conos, ex Brittannico ſolo erutos, ſpeciatim ex Agro *Ceſtrienſi*; tales quoque effodimus

in

in Turffifodinis noſtratibus 12. & plurium pedum profunditate, juxta cum *Avellanis*, quales ex *Angliæ* Inſulæ *Vecti* quoque recepi. In profunditate pedum 26. *Coryletum cum ſuis Nucibus adhuc incorruptis* inventum memorat *Ramazzin.* l. c. Unde verò in Angliam Belgiumvè devenere Pini cum ſuis Conis? Nulla ſanè apparentia, quòd ibi creverint, & ſeu ventis proſtratæ, ſeu Aquis obrutæ fuerint ſepultæ. Devolutæ haud dubiè ex Regionibus harum Arborum feracibus, & quidem fatali illa illuvie, occaſione rupturæ ſtratorum Alpinorum, ut nullam Rationi vim illatum iri putem, ſi dixerim, translatas fuiſſe has Arbores in maritimas illas Provincias & Regna ex *Helvetia*, *Sabaudia* & *Tirolenſi* Comitatu. *Hinc ſanè eſt*, inquit *Woodwardus* pag. 220. fido me interprete, *quòd etiam nunc inveniantur hæ Arbores in Inſulis, & frigidioribus aliis Terræ Partibus, ubi nuſquam ampliùs creſcere ſolent, & fortè germinârunt nunquam. Præbent autem talium locorum Incolis utilitates non contemnendas, quatenus Ligna ſuppeditant non ſolùm in uſus Oeconomicos culinarios, in Regionibus his frigidioribus apprimè neceſſarios, ſed quoque Architectonicos, & diverſos alios: Cùm è contrà iis in locis, unde advenerunt, caruiſſent omni uſu, imò verò impedimento fuiſſent ſeminibus relictis, in nativo aptoque loco commodè tutoque depoſitis, & de novo vegetandis pro Arboreto recenti, quandoquidem ex veteri Arborum antediluvianarum materia non multùm evaſit. At enimverò magno ſunt uſui Regionibus illis, ad quas ductu Aquarum fuerunt deportatæ. Eſt certè notatu digniſſimum, & Providentiæ Divinæ ſingulare argumentum, quòd vix occurrant Regiones Ligno Arboribuſque deſtitutæ, quæ non largum habeant Arborum harum ſubterranearum proventum.* Non autem ſolis Anglis Belgisque in uſum cedit devoluta ex Alpibus Europæis ad oras uſque maritimas Vegetabilis, inflammabilis, materia, quæ Ceſpites ita dictos bituminoſos, iisque intermixta Ligna conſtituit. Etiam nobis reſervata eſt locuples talis materiæ Penus, deficiente ſenſim Lignorum proventu in uſus trahendus. Non mehercle fruſtrà apud nos depoſita eſt in Diluvio vegetabilis hæc materies, non periit hoc ſedimentum, ſed ad nobiles reſtitit uſus. Sylvam hanc ſubterraneam in Territorio *Tigurino* paſſim obviam ad uſus trahere hoc ipſo Anno cœpit & felicibus quidem, ut auguror, auſpiciis, Ampliſſimus noſter Magiſtratus, velificante Senatore Graviſſimo atque Conſultiſſimo, Nobiliſſ. Dn. *Johanne Jacobo Eſchero*, quo Præſide alii Ducentum Viri vigilanti diligentique Prudentiâ conſpicui mecum omnes intentabunt vires, ut negotium hoc Turffarum ſeu Ceſpitum bituminoſorum, ſemo-

motis difficultatibus obviis, cedere poſſit in Civitatis Agrique Tigurini ſatisfactionem, totiusque adeò Reipublicæ honorem atque commodum. Eſſe autem Vegetabilis Proſapiæ, nec Mineralis, Ceſpites bituminoſos cum Lignis foſſilibus intermixtis nullâ probatione, ſed ſolâ inſpectione, experimentoque combuſtionis indiget. Componitur hoc nobile ſedimentum, neutiquam ob ſui putrefactionem reformidandum, multò minùs ob antiquitatem contemnendum, ex ſtratis Muſcorum, Foliorum, ſeminum, ramorum, Truncorum, radicum inflammabilibus, atque in cineres reſolubilibus, Turffæ adinſtar Belgicæ. Pergo cum *Woodwardo* meo: *quòd memoratæ Arbores ſubterraneæ paſſim reperiantur Petris ipſis & Saxis v. g. in Lapicidinis incluſa: in Marga item, aliiſque Terræ ſpeciebus tumulata non minùs, ac in nominata Terra fungoſa paluſtri.* pag. 98. Obſervationes undequaque congerere opus non eſt. In Lapicidina Hungarica prope *Bruck* ad *Leitham* Fluvium offendit Frater Chariſſimus *Johannes Scheuchzerus* infra ſtratum *primum* Terræ communis nigræ, toti orbi ſuperextenſæ: *Secundum* Terræ flavæ: *Tertium* Terræ cœruleæ variis Lapidibus intermixtæ: *Quartum* Lignorum varii generis petrificatorum: infra id Oſſa petrificata Linguas & oculos Serpentum, & Sabulum, quæ omnia ſubſidentiam ordinatam indicant: Infit porrò *Woodwardus*, *quod primitùs fuerint indifferenter depoſitæ Arbores in omnem Terram, aliamvè materiam, quæ Terrei Globi ſuperficiem conſtituit: ex accidenti verò hodienum nullibi ampliùs, vel admodùm rarò, occurrant, niſi in Terra uliginoſa Paluſtri, quoniam hæc ob bituminoſam ſuam & balſamicam naturam Ligna contumulata condire quaſi valuit, atque ſic ad noſtra uſque tempora à corruptione præſervare: Arboribus aliis, quæ in alia Terra, laxiori magis, & poroſiori, fuere locata, tractu temporis diſſolutis, & à putredine prorſus conſumtis, ut nunc nil ampliùs de illis in conſpectum veniat, utcunque fodiendo inquiratur: vel, ſi quid de illis compareat, exiguarum Reliquiarum nomen mereatur: invenias quippe rariſſimè in poroſiorum Terrarum viſceribus Truncos Arborum integros, & à Corruptione adhuc liberos.* Appoſitè & obſervationibus Hiſtorico-Naturalibus congruenter! Solutam eſſe Vegetabilium ita invicem ſuperſtratorum ſubſtantiam per diutinam aliquot mille Annorum moram patet ex ipſa Analyſi Chymica. Deſtillabam per Retortam Turffam noſtram Tigurinam, quæ partim prope *Lacum Felinum*, *Kazenſee*, partim prope Cœnobium *Rütenſe* effoditur, & protraxi levi operâ non ſolum Spiritum, ſed & oleum æthereum, & Salia volatilia, & craſſamentum bituminoſum, quod in Spi-

43

ritu

ritu vini ſolutum Tincturam largitur ſanguinei coloris, haud dubiè præſtantis in Medicina efficaciæ.

In *Muſeo Wormiano* Lib. II. cap. 16. deſcribitur *Lignum foſſile*, quod *laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque ſubfuſco, ponderoſum, fragile, exiccatum ubi fuerit, aſt, cùm primùm è Terra eruitur, adeò lentum & flexile, ut viminis inſtar in quamvis partem trahi poſſit, ac flecti. Fibris conſtat obliquis, & nodis hinc inde, planè inſtar radicis majoris cujuſdam Arboris. Faber quidam lignarius, in Lignis dijudicandis peritus, Juglandis Arboris radicem longâ Annorum ſerie nigredine tantâ infectam eſſe putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conſpectæ ſunt. Polituram non facilè admittit, nec operi ſcriniario ob fragilitatem adhiberi poteſt. Iis in locis Islandiæ, ubi magnâ copiâ eruitur Terrâ ad duas ulnas effoſſâ, nullæ planè ſunt Arbores, aut fuiſſe unquam animadverti poteſt. Hoc Lignum vulgò* Sorturbrandur *vocant, & latere ajunt in monte adeò prærupto, & alto, ut eò nullus niſi audaciſſimus penetrare valeat, qui à juventute præcipitiis fuit aſſuetus, effodienda quoque Terra eſt aliquot ulnis, antequam ſe prodat hoc Lignum.* Wormii hunc Textum eum in finem allego, ut pro roboranda Hypotheſi noſtrâ conferre poſſim cum obſervationibus quibuſdam Helveticis. In altiſſimo montis *Beiſtenberg*, *Uraniæ* Ditionis, Cacumine, Lignum jacere dicitur exaſciatum, quod ad Diluvium referunt accolæ. De hoc autem Ligno non mihi certi quidpiam conſtat. Aſt certior, notatuque digniſſima eſt ſequens obſervatio. Inter altiſſimas *Rhætiæ*, imò totius *Helvetiæ*, Alpes ſurgit velut inter Viburna Cupreſſus, vel ſtellas inter Luna minores, mons *Stella Piz da Stail*, accolis *Sexamninæ vallis*, *Schams* dictus, in cujus editiſſimo cacumine, nec niſi venatoribus Rupicaprarum audaciſſimis, & ſcandendi peritiſſimis, jacet Truncus Ligneus, unam cum dimidiâ circiter orgyjam longus, ſeſquipidem circiter craſſus, ſuperiâ ſui parte, quâ Tempeſtatum injuriis eſt expoſitus, aliquatenus corruptus, infernâ parte fermê integer. Ramorum 44
principia ad uncias aliquot extra Ligni ſuperficiem porriguntur: Truncum Pini montanæ, quem *Cembro* Alpicolæ nuncupant, putant fideles venatores αὐτόπται, qui hoc ipſo Anno Fratrem meum veritatis hujus rei & circumſtantiarum cupidum, eodemque mecum in inquiſitione Hiſtoriæ Naturalis deſiderio tractum, ad ſacras haſce Reliquias ducere, Julio menſe, volebant, ſed irrito prorſus, ob Nivem copioſam nimis, ſucceſſu, ut re infectâ Tigurum redire, & alterâ quidem vice, quâ idem tentare volebat, coactus fuerit. Ut interim Lectori curioſo conſtet altitudo, ad quam pervenit, & quam oculis duntaxat, non pedibus,

ſcandere fuit datum, inſero heic Obſervationes ſuas Barometricas, unà cum Calculi ſumma.

Pro altitudine *Anderæ*, qui Pagus eſt Sexamninæ vallis præcipuus, Die 10. Jul. Mercurii altitudo hor. 3. p. m. 24. dig. 9. Lin. Pariſin. quibus reſpondent in Tabulis *Mariotti* 435. hexempedæ, toiſes, 5. Ped. Pariſ. in Tabulis *Caſſinianis* verò 520. 0. Pro altitudine loci ſupra Horizontem Maris. Die 11. Jul. hor. 7. a. m. altit. Merc. 24. $8\frac{1}{2}$. Die 12. Jul. h. 7. a. 24. $9\frac{1}{2}$. & h. 1. p. 24. 10. Die 13. Jul. h. 7. a. 24. 10. Die 14. Jul. h. 11. a. 24. $11\frac{1}{2}$. Die 15. Jul. h. 4. a. 24. 11. ſummæ altitudini reſpondent juxta *Mariottum* 406. 1. juxta *Caſſinum* 479. 0. Ut proin altitudo media æquata foret juxta *Mariottum* 421. 0. ſive 2526. pedd. Pariſin. & juxta *Caſſinum* 499. 3. ſive 2997. pedd. pro altitudine Vallis Sexamninæ ſupra Mare.

Die 13. Jul. In Montis *Tſchieræ* eo loco, ubi nullæ ampliùs creſcunt Arbores (notandum enim hîc ὡς ἐν παρόδῳ, ad certam duntaxat altitudinem circiter 5442. pedd. creſcere Arbores, nec ultrà ob cauſas alibi expoſitas ſurgere poſſe) horâ 11. obſervata Barometri altitudo 21. 7. quibus reſpondent juxta *Mariottum* 919. 4. ſeu 5518. pedd. & juxta *Caſſinum* 1270. 3. ſeu 7623. pedd.

Eodem die horâ meridianâ 12. eò uſque ſcanſum fuit, ut Mercurius delapſus fuerit ad 21. 1. è contrà atmosphæra ſurrexerit ſuprà Maris Horizontem juxta *Mariottum* 1002. 4. ſeu 6016. pedd. juxta *Caſſinum* 1411. 0. ſeu 8466. pedd. Pariſin.

Nondum verò hîc ſumma, quam quidem Frater attigit, altitudo. Die 15. Jul. In Monte *Surſees* dicto altitudinem habuit 20. 7. cui reſpondent juxta *Mariotti* Tabulas, non quidem huc uſque productas, 6439. Pedd. Pariſ. juxta *Caſſinianas* 9196. ſecundum Fratris computum verò 6585.

Stellæ montis cacumen, quantum ex aſpectu conjectare potuit Frater, altitudinem hanc montis Surſees ſuperat circiter 3000. pedd. foretque adeò 4000. circiter pedibus altior Truncus noſter, eo loco, ubi creſcere deſinunt Arbores. Quis autem, obſecro, Truncum arboris, centenarios aliquot gravem & informem, nullis uſibus aptum, huc detulit? Quæ curioſitas homines impulit? Imò, quæ Machinæ eum ſublevârunt? Eſt enim loci tam præceps ſitus, ut nullis penè humanis viribus, nullis Regum maximorum ſumtibus, nullis Potentiis Mechanicis hîc, ubi nunc jacet, deponi potuerit, nihilque proin maneat, quàm fatale illud, & univerſale quidem, quo altiſſimi Montes Aquis fuere cooperti, Diluvium, niſi in ſubſidium vocare malis ex leviſſimæ armaturæ Hypotheſi Luidiana, foliis quibusvis & plumis leviores Ideas arborificas, quarum aliqua tantæ fue-

rit

rit efficaciæ, ut ex minutiſſima atomo ſeſe expandere potuerit in formam Arboris ingentis detruncatæ. Quis autem non videt, in levi habendam Hypotheſin? Dabitur aliquando occaſio illuſtrandi obſervationem hanc de Trunco extra omne dubium Diluviano rariſſimam per circumſtantias alias. Non quippe, ſi DEUS vitam conceſſerit & vires, deſiſtam aliis invigilare occaſionibus, quibus culmen hoc editiſſimum à Fratre, me ipſo, vel curioſis aliis conſcendi poſſit.

FINIS.

INDEX IN HERBARIUM DILUVIANUM.

A.

Abietis *Ramuli Cortex.* 51
Abſinthio *Romano ſimilis.* 51
Adianthum. 16.
Ahovai *Arboris Fructus.* 18
Alga. 22
Anderæ *Altitudo.* 58.
Anguillæ *Diluvianæ cauda.* 43
Antimonii *flores nigri igne producti.* 41
Aparinæ. 19.
Arca *quando reſederit.* 12
Argentum *purum arbuſculi formâ concretum.* 41.
Arundinis *Caulis.* 19
— *Vallatoriæ Radix.* 51.
Aſtragali *folia.* 51
Avellanæ *ex Terra erutæ.* 55
Augenſchieſſer. 21
Autumnale *tempus juxta nonnullos initiale Diluvii, ſed falſo.* 12

B.

Baumſtein. 23
Blumen. 23
Boomſtenties, Bomties Achates. 25
Borragines *Aqua congelata, in qua Foliorum æmulæ figuræ conſpiciebantur.* 35
Bruck, *Lapicidina Hungarica, ejuſque ſtrata.* 56.
Buxus. 51

C.

Capilli *Veneris.* 51
Carduo *ſimiles impreſſiones in Cornubus Ammonis.* 44
Cavalocchio Liburn. 21
Ceſpites *Bituminoſi. vide* Turffa
Cevettone Flor. 21
Chryſanthemi. *Flos.* 51
Ciſſites. 49.
Columbarum *emiſſio.* 13. 14
Conferva *Plinii.* 51
Cornua *Ammonis ornamentis foliaceis notata.* 44
Corocculo Venet. 21.
Cruces *in Ligno conſpicuæ.* 46
Cryſtallinus *Fluor Ericæformis.* 37
Cryſtallus *hexagona, in qua arbuſculæ conſpiciuntur.* 43

D.

Danica *verba in Ligno conſpicua.* 47
Demoiſelle. 21
Dendrachates *Plinii.* 24
Δενδρήεις Ἀχάτης. 24
Dendrita. 23. &c.
—— *Hypotheſi Diluvianæ contrariari videtur.* 23

Dendrita *Arborea & Calapparia ejus non ſunt ſpecies.* 25
—— *Tinctura, qua pingitur, differt à Natura Lapidis.* 25. 26
—— —— *quæ ſit.* 26
—— *igni non cedit, ſed plerumque picturas perdit.* 26
—— *Arborum ſaltem & fruticum ramificationes, nunquam folia nec ſemina, nec fructus repræſentat.* 27
Dendritæ *pictura cum Ericis, muſcis, &c. affinibus Plantis non convenit.* 27
Dendritarum *productio juxta Kircherum & Luidium.* 28
—— *arbuſculæ ſe invicem nunquam interſecant.* 29
—— —— *fluxui materiæ ſubtilis adſcribi nequeunt.* 29. 30
—— —— *comparantur cum Arbuſculis ex attritione Marmorum politorum vel Lapidum fiſſilium intercurrente aliquo fluido oriundis.* 30.
—— *exiu Origo deducitur.* 31
—— *in uno ſæpe diverſorum colorum ramificationes ſibi ſuperincumbentes comparent.* 31
—— *Arbuſcularum radices ſunt ad commiſſuras Lapidum.* 32.
—— *Novæ comparent picturæ in ſingulis fiſſuris.* 32
—— *Diverſitas, ejuſve Ratio.* 33
—— *conſideratio monſtrat totam ſuperioris Terræ Corticis in Diluvio deſtructionem.* 34
—— *æmulæ arbuſculæ ad parietes vitri, cui Errhinum ex Manna ſoluta infuſum.* 37
—— —— —— *in Eſſentia Camphoræ.* 37
—— *geneſis comparatur cum Geneſi ſalium volatilium.* 42. 43
Dendrites *Cryſtallinus.* 43
Δενδρίτης λίθος *Corallii Synonymon.* 25
Δενδρόφυτος πέτρη. 24
Diluvii *Initium tempore verno.* 11
—— *ſeries Chronologica.* 12. &c.

E.

Epiphylloſperma *mineralis Scutellata Luid.* 50
Epiphylloſpermæ *Plantæ.* 15. *& paſſim.*
Equiſetum, 15. 16.
—— *Majum Menſem Diluvii initialem monſtrat.* 17

F.

Felicis *& Regulæ digiti, quæ Glaronæ Lapidi impreſſi viſuntur, ſtalactitæ ſunt ludibrium.* 48
Filicula. 16
Filix. 16. 19. 20. 22. 23. 50. 51.
Flores *Narciſſi, Hyacinthi &c. in Jaſpidibus & Achatis occurrentes, quo referendi.* 49
Fragaria. 51
Fraxini *folia.* 51
Frumenti *ſpica.* 7. 51
Fumaria. 18
Fur *e patibulo ſuſpenſus in Fago pictus.* 47.

G.

Gallium *album vulgare.* 19
Gramen. 18. 19.
Graminis *ſpica.* 18
Guaperva *Braſilienſis.* 22

H.

Hexagonæ *figuræ regulares in vitreis orbibus obſervatæ.* 42
Hippurita. 17
Hordei *ſpica.* 8. 22
—— *Deſcriptio.* 8
—— *Origo à Diluvio.* 8
—— *offert conjecturæ locum circa Helvetos Antediluvianos.* 8
—— *Diluvii initium ponit in Tempus vernum.* 11. & ſeqq.

I.

Jaceæ *capitulum.* 51
Imboſcata (*Pietra.*) 23
Jufferken. Belg. 21
Juglandis *folium.* 21
Juniperi *æmulæ Arbuſculæ in Tartaro vitriolato conſpectæ.* 37
Jura *Mons præcipuum Teſtaceorum Diluvianorum habitaculum.* 10

K.

Keenen. 54
Kienboomen. Kienhout. 54

Kir-

Kircheri *circa Dendritarum aliorumve Figuratorum productionem sententia affertur & eluditur.* 28

L.

Lentes *Lapideæ.* 50
Libella *Diluviana Diluvii Initium ponit in Majum.* 21
Ligna *subterranea.* 51
—— *Notæ characteristicæ.* 52
—— *Origo à Diluvio.* 52. 53
—— *Situs.* 53.
—— *Profunditas,* 53
—— *reperiuntur in Cespitibus bituminosis & Terra uliginosa.* 53. 54. 56.
—— —— — *Insulis, ubi Arbores ipsæ non proveniunt.* 55
—— —— — *Regionibus, quibus minus largus supraterraneorum proventus.* 55
—— —— *Petris & saxis inclusa.* 56
Lignum *in Cacumine Montis Stellæ.* 57. 58.
Lilii *Gallici foliorum æmula ornamenta in Cornubus Ammonis conspicua.* 44
Lithophyta. 50. 51
Lithopteris. 18. 50
Lithosmunda. 20. 50
Litho *Trichomanes.* 50
Luidii *circa Figuratos Lapides Sententia affertur & eluditur.* 28

M.

Majus *Mensis juxta Woodwardum initialis Diluvii, & finalis.* 11. 14
Monachella. 21
Musci *terrestris clavati effigies in vitreo Orbe.* 40

N.

Neurophyllon. 20
Nitri *Antimoniati aqua congelata figuras conspiciendas dat.* 36

O.

Olea. 14
Onobrychis. 51
Osmunda. 20. 48
Oxyacantha. 19

P.

Perla. 21
Phycites *Plinii.* 22
Phyllitis *mineralis Luid.* 48
Pini & *Abietis Lignum in Anglia subterraneum non supraterraneum.* 54. 55
Pisces. *vide* Plantæ.
Piscis *antennis prælongis in Lapide fissili.* 44
Piscium *fata in Diluvio.* 10
Plantæ & *pisces Diluviani cur in tenuibus duntaxat stratis reperiantur.* 9
Plantarum *Lapidibus impressarum Origo à Diluvio asseritur.* 5. 7.
Pluviæ *quadragesimalis initium cadit in Majum.* 13
—— —— *finis in Junium.* 13
Polypodium. 50
Populus *nigra.* 17
Pyri *folium.* 20

Q.

Quinquefolium. 51

R.

Rana *Piscis.* 22
Regulus *Antimonii stellatus Trichomani vel Filici similes figuras superficie exhibens.* 40
Rhodites *Gesneri.* 43
Rubeola *mineralis Luid.* 19

S.

Salis *Armoniaci flores argentum arbusculis ornant.* 39
Salium *volatilium, eorumque arboriformium concretionum generatio.* 39
—— *situs.* 39
Salix. 20. 42
Saxifraga. 51
Schaidermätz. 21
Scorpioides *montanum IB. an?* 22
Secalis *spica.* 15
Securidaca *major.* 51
Serici *sal volatile ejusque figura.* 38
Serpillum. 51

Sexamninæ *Vallis Rhætorum Altitudo.* 58
Siluri *Sceleton.* 45
Pietra di Sinai. 24
Sophia *Chirurgorum.* 51
Sorbus *Alpina.* 18
Sorturbrandur. 57
Stalactitæ *res varias repræsentantes.* 47
Stella *mons.* 57. 58.
—— *in eo Truncus ligneus.* 57. 58
—— *ejus altitudo.* 58
Stellulæ *in fissili Lapide Dendritis affini conspicuæ.* 42
Surfee *Montis altitudo.* 58

T.

The American Toadfisch. 22
Thymus. 51
Tiliæ folium. 19
Tofis *impressæ Figuræ Diluvianarum numero eximendæ.* 48
Trichomanes. 15. 18. 20
Trifolium. 51
Tritici *spica.* 15.
Tschieræ *Montis altitudo.* 58.
Turffa. 54
Turffa *Agri Tigurini.* 54. 55
—— *destillata.* 56
—— *non in vallibus solum offenditur, sed & in summis Alpibus.* 54

V.

Vernum *Tempus Diluvii fuisse initiale probant Argumenta ex Natura desumpta.* 11
—— —— *Noachi exitui destinatum.* 11
Veronensium & *Apennina Juga Reliquiarum Diluvianarum magis sunt feracia, quam verò Lepontiorum & Rhætorum.* 9. 10.
Virunculus *in Ligno Fagino.* 45. 46
—— *ejus Origo.* 45
Vitis *Folium.* 15
Urticarum *figuræ in Lixivio Cinerum hujus plantæ congelato conspicuæ.* 36
Uvæ *repræsentatio in Lixivio Cinerum clavellatorum.* 37

W.

Wasserstein. 25

FINIS.

HERBARII DILUVIANI APPENDIX.

Ecennium est, ex quo Plantas Diluvianas inde ab Exundatione hac fatali simul & universali veluti sepultas, novâ & inauditâ forsan palingenesiæ specie resuscitavi, & Naturæ Curiosorum applausum, de quo mihi gratulor, reportavi. In Editione hac alterâ ut major Systemati meo accenderetur lux, constitui mecum Plantas sive veras, sive spurias, fossiles redigere ad Methodum Tournefortianam, *ut quid ex quavis classe hactenus quidem repertum fuerit Orbi curioso simul & erudito innotesceret; indigitaturus simul, quid, meo quidem judicio, pertineat ad Diluviana, quid ad Postdiluviana, quid ad dubia, quid ad Naturæ lusus? Sit itaque*

CLASSIS I.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo, campaniformi.

1 APARINÆ densius foliatæ æmulum ex Silesia. *Herb. Diluv.* TAB. III. *fig.* 3. & 5. *Mus. Dil. n.* 69. Aparinæ densius foliatae æmulum Lithophyton radiosum Luidii. *Lith. Britt. n.* 201. an Rubeola mineralis Luidii. n. 202. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 3. & 5.

2 Gallium album vulgare *Tour.* Mollugo montana angusti folia vel Gallium album latifolium. CB. TAB. IV. *fig.* 1. Volkm. Siles. T. XV. f. 3. *Diluv.* TAB. IV. *fig.* 1. & TAB. XIII. *fig.* 3.

3 *Donichte Erde oder Lett mit einem Zweiglein von dem* Tithymalo Cypariſſia foliolis anguſtis. CB. *Cypreſſen kleine Wolfsmilch.* volkmann. Siles. 108. T. XII. f. 3. i. e. Terra argillacea cum Ramo Tithymali Cypariſſiæ &c.

4 Gallium luteum. CB. Convenit quoque Rubiæ anguſtifoliæ ſpicatæ. CB. *bey* Volkmann. *Sil. III. T. XIII. f.* 8.

CLASSIS II.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo infundibuliformi & rotato.

5 Folium quoddam trinervium an PLANTAGINIS TAB. II. fig. 8. *Dub.*

6 Folium

6 Folium rotundum CYCLAMINIS videtur in Lapide Oningenſi. *Diluv.*

CLASSIS IV.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo labiato.

7 SERPILLUM & THYMUS. Myl. *Saxon. Subt.* p. 40. fig. 7. *Dubium nomen.*

CLASSIS V.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis cruciformibus.

8 RAPA in Lignum mutata. Lang. *Hiſt. Lapid.* p. 73. Eximenda munero & Diluvianorum & Foſſilium.

CLASSIS VI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis roſaceis.

9 TRIFOLY & FRAGARIÆ folia. Raj. *de mutat. & interitu Orb.* p. 143.

10 Lithophyllon, *ſo mit einem groſſen blatt der* Opuntiæ majoris, *oder groſſen Indianiſchen feigen faſt überein kommet*, ſeu Lithophyllon Opuntiæ majoris æmulum. Volkmann. *Sil.* 106. *T.* XI. *f.* 1.

11 Nigella Arvenſis cornuta. CB. *Id.* 110. *T. XIII. f.* 5.

12 Floſculus Stellatus. *Sternblümlein auf grauem Schiefer, kommet dem blümlein einer Alſine bey.* Convenit Alſines floſculo. Id. 113. T. XV. f. 7.

13 Alſines ſpergulæ flore ſeu Arenariæ. I. B. obſcura veſtigia in Lapide à Sole ferè calcinato, in circuitum expanſa. Helwing *Luth. P. II. p.* 94.

CLASSIS VII.

Herbæ floribus polypetalis umbelliferæ.

14 *Myrrhis* Sylv. Camer. Cerefolium Sylv. perenne Mor. *Myrrhen Körffel, an dem die ſtängel und Blätter pechſchwarz und glatt ſind*, foliis & caule nigris lævibuſque. Volkmann. *Sil.* 108. *T. XII. f.* 1.

15 Apium montanum ampliori folio. CB. *auf grauem Schiefer natürlich und Schwarz marquirt.* Id. T. XII. f. 4. p. 109.

16 Fœniculum vulgare. CB. ſeu Mille folium Aquaticum folio Fœniculi. *Id.* 112. *T. XIV. fig.* 6.

CLAS-

TAB. XI.

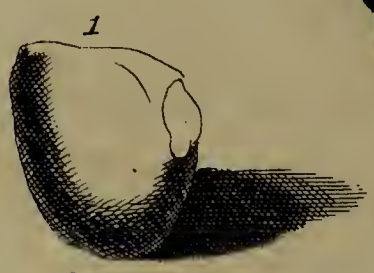

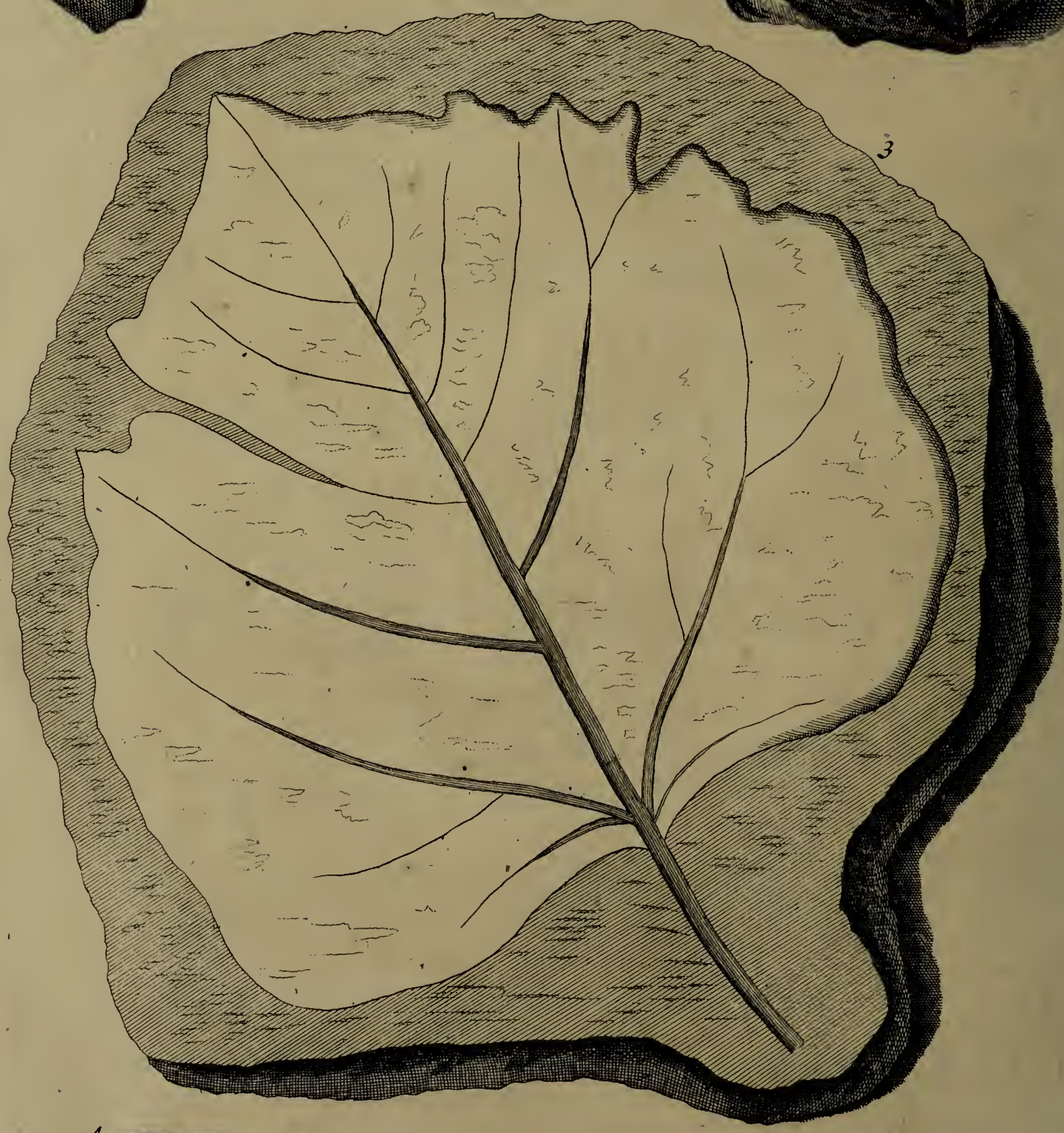

Celeb^mo D^n. Hermanno Boerhaave *Botan. Chem. & Coll. Pract. in Illustri Academia Lugduno-Batavâ Professori.*

CLASSIS. X.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis papilionaceis.

17 ONOBRYCHIS minor Viciæ foliis. CB. Luid. p. 108. Diluv. *Kozia rut ka w Kamieniu* Pol. Helwing. Ind. Foſſ. Pol.

18 PISA coloris viridis in ſaxo fuſco, *Wickenſtein.* Muſ. Dil. n. 120. Dub. *Ein Stein darinn Bohnen und Feldwicken.* Myl. Sax. P. I. p. 37. f. 2. 3. *Braunrothes Geſtein darinn Früchte wie Bohnen, Erbſen, und Wicken,* i. e. Piſcolithus, *die äuſſerliche Schale iſt Grasgrün, die Membrana über dem Kern weiſs, dieſer aber ein weiſſer Kieſs.* Volkm. Siles. 129. T. XXII. f. 5. *Brauner leberfarbener Stein, in welchem Zimmetfarbene Steinlein, ſo theils länglicht in Gröſſe und Geſtalt der Pinolen, theils rund in Geſtalt kleiner Wicken liegen.* Piſeolithus, Piſis partim oblongis, partim rotundis. *An ſtatt des Kernes iſt ein heller Cryſtall Fluſs.* Volkm. 131. T. XXIII. f. 6. 7. 8. *Leberfarbene, und ſehr harte Handſteine, in welchem Saamen ſtecken den Türckiſchen oder gemeinen Bohnen gleich.* lit. a. *andere den kleinen weiſſen rundlichten und ovalen* bb. *Grüne Erbſen den natürlichen ganz gleich.* cc. *Andere denen Feldwicken und Linſen nicht unähnlich.* dd. *nebſt einem Eindruck einer Mandel.* ee. Id. T. XXIII. *f* 9. 10. Piſa majora Matth & Fuchs. rufa, *groſſe rothe Erbſen.* Id. 134. T. XXIV. f 13.

19 SCORPIOIDES montanum IB. TAB. V. *fig.* 6. Muſ. Dil. n. 8. *Diluv.* TAB. V. *fig.* 6.

20 Phaſeolithus, *in einem gelben verſteinten Lett, iſt dem* Phaſeolo Peregrino magno coloris Caſtanei lævi, cum magno hilo Chabr. *in allem ganz gleich, auch der Hilus tieff eingekählet, und mit dem Cortice einerley Couleur;* i. e. Phaſeolus peregrinus magnus &c. in marga lutea. *Der innwendige Kern hat ſeine natürlich weiſſe farb,* Nucleus interior albus eſt. Volkmann. *Siles.* 130. *T. XXIII. f.* 2.

21 *Eine Frucht dem* Phaſeolo Ægyptiaco colore rufeſcente *ähnlich* aa; *nebſt einer unbekanten Plätſchichten Frucht* bb. *welche gleichfals eine* ſpecies Phaſeoli *ſcheinet in Braun rothem Geſtein.* Id, 133. T. XXIII. f. 12.

22 *Siehet wie der* Phaſeolus Peregrinus hortenſi affinis fructu tumidiore minore niveo. CB. Id. 134. *T. XXIV. f.* 11.

23 Phaſole, *die dem* Phaſeolo Braſiliano rubro *gleichet.* Id. 134. T. XXIV. f. 17.

24 Siliquaſtrum Phaſeolatum, ſeu ad PHASEOLI valvulum quodammodo accedens. Mort. Northampton. *Tab. X. fig.* 28. *p.* 245. Luid. *n.* 1440. *Act. Philoſ. n.* 200. *fig.* 1. *Diluv.* TAB. XI. *fig.* 1.

luv. Sed an Phaſeoli ſit ſiliqua, vel etiam vegetabilis Proſapiæ, de eo adhuc dubito. Idem judicium eſto de ſequentibus. In *Lexico Diluviano* reperias inter piſcium partes.

25 Siliquaſtrum latiuſculum, ſeu LUPINI valvulo æmulum. Luid. n. 1448. *A Bone of the Shape of a Lupine Shell.* Mort. l. c. *Act. Phil. n.* 200. *fig.* 2.

26 Siliquaſtrum minimum vibratum. Luid. n. 1466. *The Smalleſt of all the ſtrait Siliquaſtra-Kind.* Mort. l. c.

27 Siliquaſtro congener *Ricinus*, ſeu Siliquaſtrum minus inſtar ſeminis Phaſeoli. *Act. Philoſ. n.* 200. *fig.* 5. Luid. *n.* 1499. *A ſpecies of the ſize and ſhape, of a Kidney-Bean.* Mort. p. 246.

28 Siliquaſtrum minus gibboſum. Luid. *n.* 1467. Mort. l. c.

29 Siliquaſtrum tortile gibboſum minutis punctulis conſperſum, ſeu Siliquaſtrum marmoreum, *Punctularia* tortilis dictum. *Act. Londin. n.* 200. *fig.* 4. Luid. *n.* 1482. Morton. *l. c.*

30 Siliquaſtrum minus triangulum. Luid. *n.* 1488. Mort. *l. c.*

31 Siliquaſtrum phaſeolatum anguſtiſſimum. Luid. *n.* 1443.

32 Siliquaſtrum tenue longiuſculum in dorſo ad cylindrum vergens. Luid. *n.* 1444.

33 Siliquaſtrum Piſi ſiliquam referens ſubviride, vibrato margine inſignitum. *Act. Phil. n.* 200. Luid. *n.* 1445. Idem coloris anthracini. *n.* 1446.

34 Siliquaſtrum omnium quotquot vidimus maximum, duas uncias, ſi quadrantem excipias, longitudine, latitudine unam complectens, coloris nigri radice ſpoliatum. Luid. *n.* 1449. *fig.*

35 Siliquaſtra marmorea, vel lævisſimè expolita, coloris alias fuſci aut hepatici, alias è luteolo ſubviridis, variæ magnitudinis. Luid. *n.* 1451.

36 Siliquaſtra radice ſulculis transverſis leviter exarata. Luid. *n.* 1452.

37 Lupinati ſpecimen minus coloris e cinereo ſubfuſci, perpendiculari margine, argutè admodum rugoſâ. Luid. *n.* 1456.

38 *Saamen von dem* Lupino ſylveſtri flore luteo CB. Volkmann. *Sileſ.* 135. *T. XXIV. f.* 21.

39 Siliquaſtrum minus gibboſum, ſubtenue, ſeu vulgari ſimile, arcuatum anguſtius. Luid. *n.* 1467.

40 Siliquaſtrum gibboſum ex albido rufeſcens ſabuletorum radice inſigni donatum. Luid. *n.* 1473.

41 Siliquaſtrum Silo conditum, ſeu recuviroſtrum gibboſum, ſtrigâ quadam à dorſo ad mucronem procurrente. Luid. *n.* 1476.

42 Sili-

42 Siliquaſtrum gibboſum tortile. Luid. *n.* 1480.

43 Siliquaſtrum *Portellaria* dictum, ſive gibboſum marmoreum. *Act. Philoſ. n.* 200. *fig.* 4. Luid. *n.* 1481.

44 Siliquaſtri tortilis gibboſi varietas, ad triangulare minus accedens, ob extremum alterum quaſi obliquè reſectum *Limularia* dicta. Luid. *n.* 1487.

45 Siliquaſtrum minus triangulum ſeu minus Conchæ ad inſtar roſtellatum. *Act. Phil. n.* 200. *fig.* 3. Luid. *n.* 1488.

46 Ricino accedens Siliquaſtrum umbonatum ſeu ſcutulatum minimis adnumerandum. Luid. *n.* 1497. *fig.*

47 Siliquaſtrum umbonatum longiuſculum. Luid. *n.* 1498. *fig.*

48 Siliquaſtrum aſellarium ſeu minimum, Aſello inſecto nonnihil ſimile. Luid. *n.* 1499.

49 Siliquaſtrum minimum punctulatum, Arquatula dictum. Luid. *n.* 1500. *fig.*

50 Siliquaſtrum Bufonitam orbiculatum minorem referens. Luid. *n.* 1501.

51 Siliquaſtrum minimum orbiculatum marmoreum, minutiſſimis punctulis conſperſum. Luid. *n.* 1502.

52 Siliquaſtrum litorale venoſum, (venulis nimirum à litore dorſali undequaque inſculptum) ſeu Limaculum corrugoſum. Luid. *n.* 1503. *fig.*

53 Siliquaſtrum venoſum radiolare, nodulorum ſerie in dorſo inſignitum, ſeu ſiliquaſtrum à radioli textorii ſimilitudine, *Radius nodoſus* dictum. Luid. *n.* 1505.

54 SECURIDACA major. Myl. *Saxon. Subt. Fig.* 11.

55 Lapis niger lævis, *Fabæ* parvæ perſimilis. Helwing. *Lith. Ang.* 38. Forſan ad Silices.

56 Fabæ Siliqua minimè veſca, veræ tamen formâ perſimilis, turgentibus intus granulis prægnans. Calc. Muſ. 411 Pol. *Stræc bobowy Kamienny.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

57 *Siehet einer zuſammen gepletſchten groſſen Feige, oder* Fabæ Indicæ Arboreſcenti, ex Guinea latiſſimæ fere quadratæ Cluſ. *gleich, oder der* Fabæ arboreſcenti ſeu phaſeolo plano longo nigro. Volkm. *Sileſ.* 137. *T. XXIV. f.* 23.

CLASSIS XI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis anomalis.

58 FUMARIA. Myl. *Sax. p.* 30. potius Lithopteris fæmina Trichomanis pinnulis longioribus. Luid. *Lith. n.* 186. vel *Filix* ramoſa. Myl. *fig.* 8. v. TAB. II. *fig.* 7. Diluv. *Schiefer mit* TAB. II. fig. 7.

der Fumaria officinarum. Volkmann. *Sileſ.* 111. *T. XIV. f.* 2.

59 *Siehet wie* ſemen Momordicæ ſeu Balſaminæ fœminæ, *wann er noch in der rothen Schalen oder häutlein ſtekt*, dum adhuc membrana rufeſcente veſtitur. Id. 134. *T. XXIV. f.* 12.

CLASSIS XII.

Herbæ & Suffrutices floribus floſculoſis.

60 JACEÆ cujuſdam aut Centaurii majoris capitulum. Luid. *Lith. p.* 108.

61 *Eine Blum von der* Jacea nigra Pratenſi latifolia. CB. *kommet auch der* Jaceæ montanæ candidiſſimæ CB. *oder* Jaceæ montanæ hirſuto capite *bey*. Cluſ. Pan. Volkman. *Sil.* 113. *T. XV. f.* 6.

CLASSIS XIV.

Herbæ & Suffrutices floribus radiatis.

TAB. XI. *fig.* 3. 62 TUSSILAGINIS folium in Lapide Fiſſili Oeningenſi. *Muſ. Dil. n.* 248. b. *Diluv.*

63 CHRYSANTHEMI neſcio cujus flos petalis bifidis. Luid. *Lith. p.* 109.

64 *Radiatula*, an flos cujuſdam Chryſanthemi. Luid. *in Transact. Phil. n.* 337. *p.* 95. *Tab. I. fig.* 4.

65 *Eine Blum auf einem dunkelgrauen Schiefer*, *ſo dem* Buboni luteo ſeu Aſteri montano luteo folio ſalicis glabro CB. *am allerähnlichſten iſt.* Flos Aſteri montano &c. ſimilis in Fiſſili fuſco. Volkmann *Sil.* 113. *T. XIII. f.* 9.

66 *Auf einem Pomeranzenfarben Schiefer* Aſter anguſtifolius, Aſter Pyrenaicus præcox flore cœruleo fortè. *H. R. Par.* Tour. Id. *p.* 113. *T. XV. f.* 5.

CLASSIS XV.

Herbæ & Suffrutices floribus apetalis ſeu ſtamineis.

67 HORDEI ſpica Diluviana Lapidi fiſſili Glaronenſi im-
TAB. I. *fig.* 1. preſſa. *Muſ. Dil. n.* 1. v. TAB. I. *fig.* 1. Diluv.

TAB. V. *fig.* 4. 68 *Eine unreiffe Gerſtenähre.* Myl. *Sax. p.* 15. v. TAB. V. *fig.* 4. Diluv.

69 Spica SECALINA. Luid. *Lith. p.* 108. Pol. *Klos zytny w Kamieniu.* Helw. Ind. Foſſil. Polon.

70 Culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in puteis Mutinenſibus repertus. Ramazzini, *Font. Mutin. orig.*

71 Spica

71 Spica TRITICI in fiſſili Mansfeldico. Buttn. Rud. Diluv. p. 203. *Diluv.* Spicæ Frumenti *in Schwarzem Kupferſchiefer von Franckenberg.* Myl. Muſ. n. 887. *Schiefer, mit einer und dreyfachen Kornähren* Id. n. 905. 906. Spicæ Frumenti Metallares ex Fodinis Franckenbergenſibus Haſſiæ. M. D. n. 248. b. 3 *Metalliſche Frucht Aehren von Franckenberg.* Wolfart. Hiſt. Nat. Haſſ. 35. *T.* 5. *n.* $\frac{3}{5}$. 6.

72 GRAMEN quoddam frequenter geniculatum foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis ac trifurcatis in Lapide fiſſili Oeningenſi. TAB. III. *fig.* 4. Muſ. Dil. n. 40. Deſcriptione adde, quod exactius intuenti hanc Plantam, mihi videatur hoc qualecunque Gramen immaturum, ut folia nondum vaginis plene evoluta bifurcatorum ſpeciem mentiantur. TAB. III. *fig.* 4.

73 ALGÆ vel GRAMINIS folia in lapide Fiſſili Oeningenſi. *Muſ. Dil. n.* 42. Diluv. *Brauner Lett von der Alaun Gruben bey Joachims thal in Böhmen mit Gras.* i. e. Gramen in Argilla fuſca ex Fodinis Aluminis vallis Joachimicæ in Bohemia. Myl. *Muſ. n.* 762.

74 Alga marina Lapidi impreſſa ad Littora Maris Balthici, ubi Alga marina *Lob.* vel Fucus marinus alter. *Dod.* alias Alga anguſtifolia vitriariorum CB. copioſiſſimè fluctuans ejicitur. *M. D. n.* 248. D 3. In Lapide duro ductibus inordinatis albo colore conſpicua. Helw. *Lith. P. II. p.* 94. *T. II. f.* 1.

75 Graminis Panicei ſpica. Luid. *Lith. p.* 108. qua cum contuli ſpicam, ſi non Julus & populi nigræ. CB. v. TAB. II. *fig.* 5. Diluv. *Trawne liſcie w Kamienach Wyraſone.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Polon. TAB. II. *fig.* 5.

76 Graminis videtur, & Avenacei quidem, ſpecies, Lapis fiſſilis impreſſionibus frugum elegantiſſimè notatus. *Schieferſtein mit Frucht Aehren aus dem Kleinen Schmalkalder Thal oder Grund.* Wolfart. *H. N. Haſſ.* 35. *T. V. f.* 3.

77 *Grauer Schiefer* cum Spica Graminis Alopecurini, II. Tab. vel potius Graminis Canini, III. Tab. *Aus einer Kohlgruben zu Breitenhau.* Volkm. Sil. T. IV. f. 8.

78 Silex duriſſimus cœrulaſcens, in cujus utroque ſuperficie Gramen tenuiſſimum ex uno Radicis principio in circuitu expanſum foliolis ex utraque parte geniculati culmi copioſè prodeuntibus, & in extremitatibus velut in ſpicam collectis, aliis quidem extantibus & manifeſtis, aliis ferè detritis. Helwing. *Lith. P. II. p.* 94. *Tab. II.*

79 Ignota Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium. Luid. *n.* 184. v. TAB. IV. *fig.* 1. Lithophyton ſinuatum facie A- TAB. IV. *fig.* 1.

RUNDINEA ſive ſtriatula Carbonaria. *n.* 199. Caulis cujuſdam Plantæ mineralis. *n.* 200. Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium dicta. Luid. *Muſ. Diluv. n.* 10. Planta ſtellata quædam Diluviana cum Neurophyllo in atri coloris ſaxo margaceo. *Muſ. Dil. n.* 13. v. TAB. IV. *fig.* 1. Striatula Carbonaria & varia foliorum fragmenta ex Anglia. *Muſ. Dil. n.* 20. Neurophyllon Carbonarium tum impreſſum, tum integrum compreſſum. *n.* 23. Neurophyllon in Lapide fiſſili Oeningenſi. *n.* 41. Neurophyllon Carbonarium ſeu ſtriatula tenuior in ſaxo nigro Sileſiaco. *n.* 49. Neurophyllon ſeu ſtriatula Carbonaria Anglica. *n.* 51. Neurophyllon aliud picei lævoris & ſplendoris ex Germania. *n.* 52. Lapis griſeus Melanogrammos cum Neurophyllo ſeu ſtriatula ex Anglia. *n.* 54. Neurophyllon ſeu ſtriatula referens Gramen pictum ſtriatum in Saxo Cretaceo Oeningenſi. *n.* 57. Caulis Plantæ cujuſdam in Lapide Oeningenſi. *n.* 61. ARUNDINIS aliuſve Plantæ caulis ſolidus metalliformis prope Bononiam erutus. *n.* 67. v. TAB. III. *fig.* 2. conferendus cum Fœniculi caulibus lapidoſis. *Calc. Muſ.* 411. Striatula Carbonaria ex fodina Lithanthracum Planitzenſi. *Muſ. Dil. n.* 116. Arundinis folia & Filicula quædam ex eodem loco. *n.* 119. Striatula & caules cum foliis ſtellaris cujuſdam plantæ ex eodem loco. *n.* 121. Neurophylla in Lapide Manebacenſi margaceo. *n.* 246. Comparat vegetabile hocce Myl. *Sax. p.* 30. Ligno Aloes & Arundini, confidentius ego Arundini; confirmant me obſervationes in Turffifodinis Rütenſibus factæ, ubi offendi taliſmodi Arundinea folia adhuc mollia, quorum eminentia transverſa in fiſſilibus quoque ſeu foſſilibus obvia finis eſt vaginæ caulem obvolventis, & initium folii ipſius: *Brauner Letten aus dem Joachims Thal mit Kannenkraut.* Myl. Muſ. n. 801. *Sehr breiter und geſtreifter glatt und Schwarzer ſchilff, kommet mit ſeinen ſtreiffen gleichen, oder gelenken dem* Arundini Saccharinæ, *Zukerrohr ziemlich bey, oder, ob es eine Arth von dem als Ebenholz ganz ſchwarzen geſtreifft und glatten Rohr iſt, das ſonſt. in der Provinz Quantung häuffig wächſt. Volkm.* Sileſ. 101. Tab XIII. f. 7. *Eine beſondere Arth von einem breiten und geſtreiften Rohr auf grauem Schiefer in den Kohlgruben zu weiſſſtein.* Id. 332. T. IV. f. 3.

TAB. III. *fig.* 2.

80 Arundinis vallatoriæ radix. Luid. *p.* 180.

81 Arundo Indica in Lapidem verſa Corallii fere Naturâ ſimilis *Calamites*, à Calamo. Geſn. Fig. Lap. 115. Ἰνδικὸς καλαμὸς ἀπολελιθωμένος. Theophr. de Lap. Ad Columellos non ineptè refert Helwing. Lith. P. II. 114.

TAB. I. *fig.* 5.

82 EQUISETUM Diluvianum in ſaxo cinereo nigricante margaceo,

gaceo, ex Anglia. Muſ. Dil. n 22. *Diluv.* Ad *Squamata Schemata* refert Luid. *p.* 110.

83 Equiſetum adhuc tenellum in denſam foliorum ſpicam congeſtum, vel ſpica Plantæ alicujus hactenus ignota ex Anglia. *Muſ. Dil. n.* 25. Conf. Ahovai Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*

84 Equiſetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. *fig.* 5. *Muſ. Dil. n.* 53. Conf. Equiſetum majus. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 3. & 5. *ad p.* 16. *Diluv.* TAB. I. *fig.* 5.

85 *Grauer Krauterſchiefer mit dem* Equiſeto paluſtri longioribus ſetis. CB. Volkm. *Sil.* 333. *T. XIV. f.* 7.

86 Equiſetum paluſtre brevioribus ſetis polyſpermon CB. vel Equiſetum minimum ſeu Cauda equina minima Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 12. *ad pag.* 19. v. TAB. I. *fig.* 3. Diluv. *Siehet auch der* Spergulæ Rovill. Alſines ſpec. dictæ majoris CB. *nicht ungleich* Volkm. Sil. 112. T. XIV. f. 7. TAB. I. *fig.* 3.

87 Equiſetum in lapide fiſſili cinereo fuſco. Muſei Tigurini. TAB. II. *fig.* 1. TAB. II. *fig.* 1.

88 Equiſetum fœtidum ſub Aqua repens petrificatum. *Steinern Kaſſerſchaftheü oder Katzenwadel.* Lang. Hiſt. Lapid. p. 53. TAB. XIII. pertinet ad petrificata Poſt-Diluviana. Conf. *Mort. North. p.* 150. *Plot. Staffords.* 190.

89 Hippurites. *Or a ſtone with the impreſſed image or ſignature of the Equiſetum, or Horſe-Tail.* Grew. Muſ. 268.

90 Herniaria cum Caulicnlis, foliolis & vaſculis ſeminalibus, in ſaxo, ſingulis quaſi virentibus & eminentibus. Helwing. *Lith. Ang. p.* 40. *Tab. I. fig.* 21.

91 Rhabarbarum lapideum hoc nomen nonniſi colore Rhabarbari meret, & ſtructurâ plurimum à Radice illa Sinenſi differt. Besl *Muſ.* 103. *T. XXXVI.*

92 *Ganz weiſſe Saamen in grauen Geſtein, den Hirſekörneren nicht ungleich.* Volkm. *Sileſ.* 133. *T. XXIII. f.* 11. Milium vulgare, Milium album, *Weiſſe Hirſenkörner, aus und innwendig weiſs.* Id. 134. T. XXIV. f. 16.

CLASSIS XVI.

Herbæ & Suffrutices, qui floribus carent, & ſemine donantur.

93 M. D. n. 12. FILICIS Species in ſaxo fiſſili margaceo nigro Manebacenſi TAB. I. *fig.* 8. 10. *Dryopteris* nigra Luid. Lith. p. 108. *Diluv.* Poroſa *Fronde* di Felai. Imp. 577. *Paproc w Kamieniu* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol. TAB. I. *fig.* 8.

94 M. D.

94 M. D. n. 15. Filix quædam Diluviana ex Fodinis Cumbriæ. *Diluv.*

95 M. D. n. 16. Filicis ſpecies Diluviana ex Anglia. conf. TAB. III. *fig.* 7.

TAB. III. *fig.* 7. 96 M. D. n. 44. In eodem Lapide cinereo Sileſiaco duplex Planta Diluviana, una Filix videtur, alia Filicula. TAB. I. *fig.* 9. Cum priori confer Trichomanes minerale longifolium, ſ. Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum. Luid. n. 197.

TAB. I. *fig.* 9.

TAB. I. *fig.* 10. 97 M. D. n. 45. Filicis folia in Lapide Manebacenſi. TAB. I. *fig.* 10. *Diluv.*

TAB. V. *fig.* 5. 98 M. D. n. 47. Filicis ſpecies in ſaxo Faringdonenſi Angliæ. TAB. V. *fig.* 5. Conf. Pluken. Amalth. Botan. Tab. 406. fig. 3. *Diluv.*

TAB. III. *fig.* 7. TAB. XIII. *fig.* 4. 99 M. D. n. 48. Filicis ſpecies pinnulis denſo ordine Coſtæ adnatis in Lapide nigro Sileſiaco. TAB. III. *fig.* 7. conf. Filix. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 6. ad. *p.* 19. & Filix non ramoſa major pinnulis longis anguſtis profunde dentatis, ſupremâ pinnâ longius mucronatâ. Pluk. Amalth. p. 93. Tab. 403. *Diluv.* Filicula petræa pinnulis longis anguſtis dentatis. Volkm. *Sileſ. T. XIII. f.* 3.

100 Filix ramoſa mas, pinnulis obtuſis mucronatis. *Groſs Farrenkraut männlein mit unterkeifften Blätteren, auf weiſslichtem Sandſtein.* Volkm. Sil. 106. T. XI. *f.* 2. 3.

101 *Leberfarber ſchiefer mit der Silice querna* CB. *Eichfarren, Klein ſteinfarrenkraut weiblein.* Id. 108. T. XII. *f.* 2.

102 Filicula petræa *IV. Tab.* foliis non ſerratis, *an dem die Blätter ganz, und gar nicht zerkerffet: kommet auch mit der* Filice ſaxatili non ramoſa, nigris maculis punctata CB. *über ein auf Schwarzgrauem Schiefer*, Id. 109. T. XIII. *f.* 1.

103 Filicula petræa fæmina. *III. Tab.* Id. 110. *T. XIII. f.* 2.

104 Filicis Ramulus in Lapide fiſſili calcario albo. Helwing. *Lith. P. II. p.* 94.

105 M. D. n. 50. 58. Oſmunda vel Filix ex North. Bierly Lancaſtrenſis Agri, & ex Fodinis Flintenſibus in Cambro Britannia. TAB. IV. *fig.* 6. conf. *fig.* 3. TAB. *cit.* & *fig.* 2. ac 4. Plukenet. Almag. Tab. 402. Diluv. *Schiefer mit Blätteren von der* Filice non dentata florida. CB. Volkm. *Sil.* 111. *Tab. XIV. f.* 1. Folia Oſmundæ vel Filicis alius. Id. 112. *T. XV. f.* 2.

TAB. IV. *fig.* 3. & 6.

TAB. I. *fig.* 5. 106 M. D. n. 53. Equiſetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. *fig.* 5. *Diluv.*

TAB. II. *fig.* 3. 107 Filix mas folio dentato. CB. in Lapide fiſſili, Muſei Civici Tigurini. TAB. II. *fig.* 3. *Diluv.*

108 Filicis ſpecies foliis longis duodecies pinnatis ſeu conjugatis

tis impari claudente extremum ſcapum. TAB. V. *fig.* 9. *Diluv.* TAB. V. *fig.* 9.

109 Filix quædam pinnulis valde tenuibus. Hain. *fol.* 26. *fig.* 3.

110 Filix fœmina major. Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*

111 Filix quædam ramoſa foliis denticulatis vel leguminoſa. TAB. IV. *fig.* 5. TAB. IV. *fig.* 5. *Diluv.*

112 Ramulus truncatus Filicis folia referens, maſſæ lapideæ albæ incluſus. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *Tab. II. fig.* 5.

113 Lapis ſciſſili ferè ſimiles filicem & alias herbas petrefactas exhibens. *Stein dem Schiefer etwas ähnlich, worinnen Farnkraut, und andere kräuter, ſo zu ſtein geworden zuſehen.* Spen. Muſ. 92.

114 Lapis partim ſciſſili, partim Lithomargæ ſimilis, Herbarum ſylveſtrium Filicis Polypodii & aliarum folia petrificata exhibens. *Stein zum Theil dem Schiefer, zum theil dem Steinmarg ähnlich, worinnen petrificierte Waldkräuter, als Farrn, Engelſüſs, und dergleichen enthalten.* l. c.

115 M. D. n. 24. TRICHOMANES minerale ex Anglia. TAB. IV. *fig.* 4. Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. Luid. n. 191. Diluv. *Ein Schwarz und grau, bey uns ſonſt unbekantes gewächs.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1. TAB. IV. *fig.* 4.

116 M. D. n. 56. Planta epiphylloſperma Trichomani ſimilis in Lapide nigro Ilmenavienſi. TAB. I. *fig.* 6. conf. cum Filice mari non ramoſo ſimili pinnulis obtuſius mucronatis. Luid. *n.* 184. & Minera Ferri exprimente Filicem marem. Wolfart. *Vale Hanov.* §. 10. Diluv. TAB. I. *fig.* 6.

117. M. D. n. 66. Trichomanes ſeu Polytrichum officinarum C B. & caules Arundinis è Fodinis Faringdonenſibus Angliæ. TAB. III. *fig.* 1. Diluv. TAB. III. *fig.* 1.

118. M. D. n. 123. Trichomanes in marga ſubfuſca ex Commodavia Sileſiæ. *Diluv.*

119 Trichomanes minus & tenerius C B. *ſiehet auch dem* Adiantho albo tenui folio Rutæ Murariæ accedenti *nicht ungleich.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1.

120 M. D. n. 2. 248. b³. FILICULA fontana major, ſ. Adianthum album Filicis folio. *CB.* in marga cinerea ex Fodinis Lithanthracum ad pagum *Altwaſſer*, duobus à *Suidnico* milliaribus in Sileſia. TAB. I. *fig.* 7. conf. non tantum Adianthum album Filicis folio. *IB.* Sed & Filix ſaxatilis caule tenui fragili. *Raji.* Filicula montana folio vario. *Tour.* ſeu Adianthum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens. *IB.* Adianthum foliis minutim in oblongum ſciſſis pediculo viridi. *CB.* Confer Myl. *Sax. p.* 39. *fig.* 5. ad *p.* 26. Marum Majoranam & Dictamnum Creticam. Memorat & Luidius *p.* 108. Adianthum album, ſ. Ru- TAB. I. *fig.* 7.

tam murariam Schisto Carbonario impressam. *Diluv.* Filicula petræa fœmina Tab: in marga cinerea colore picta nigro, *von Gablau*, $1\frac{1}{2}$. *meil von Landshut.* Kisn. Mus. n. 8. de quo Loco natali v. Volkmann. *Siles. p.* 108. qui *p.* 109. *T. XIII. f.* 5. sistit Filiculam petræam seu saxatilem *IV. Tab.* foliis serratis, & Filiculam fontanam folio vario. Id. *p.* 112. *T. XIV. f.* 5.

121 M. D. n. 3. Filicula alia Diluvialis *vom Schwartzwald in Schlesien.* Diluv.

122 M. D. n. 117. Filicula ex Fodina Lithantracum Planitzensi. *Diluv.*

123 M. D. n. 118. Filicula quædam & stellaris cujusdam Plantæ folia ex eodem loco. *Diluv.*

124 M. D. n. 131. Filicula ex montibus Giganteis Silesiæ. *Diluv.*

125 M. D. n. 239. Filicula eadem cum n. 3. *von Rablau in Schlesien.* Diluv.

126 M. D. n. 240. Filicula quædam & Neurophylla in marga fissili Planitzensi Silesiae. *Diluv.*

127 M. D. n. 17. OSMUNDÆ species Diluviana ex Anglia.

TAB. X. *fig.* 3. TAB. X. *fig.* 3. Phyllitis mineralis Luidii. *n.* 190. *Tab. V. fig.* Phyllitis trifolia in Transf. Phil. n. 337. p. 95. Tab. I. Fig. 5. *Diluv.*

128 M. D. n. 18. Osmundæ præcedentis videtur extremitas ex Anglia. *Diluv.*

129 M. D. n. 21. Osmunda alia Diluviana ex Anglia. *Tab. IV. fig.* 3. 4. Lithosmunda minor s. Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis. Luid. *n.* 189. Conf. Osmunda Regalis, an Filix florida. Parkins. *Tour.* Filix ramosa non dentata florida. CB. Filix floribus insignis IB. ut & Pluken. Almag. Tab. 402. fig. 2. 4. *Diluv.*

TAB. II. *fig.* 2. 130 M. D. n. 62. Plantæ leguminosæ vel Filicinæ cujusdam costa extrema foliosa in Lapide Oningensi. TAB. II. *fig.* 2. Conf. Filix florida sive Lithosmunda. Luid. n. 188. *Diluv.*

131 M. D. n. 46. Planta Diluviana epiphyllospermos in saxo dimidiato convexo-plano in profunditate ingenti reperta in

TAB. I. *fig.* 4. Fodinis Ferri prope Newcastle Northumbriae. TAB. I. *fig.* 4. Lapis Mineræ Ferri Pilæformi similis in cujus meditullio unum vel plura Filicis folia repræsentantur Anglis fossoribus *Cathead, Catscamp.* Thoresby in Transact. Phil. n. 277. p. 1071. *Catshead.* Raji. Topog. obs. 311. *Diluv.*

132 Epiphyllosperma mineralis scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. n. 180. *Diluv.*

133 Li-

133 Lichen petræus latifolius petrificatus, ſeu Hepatica fontana. C. B. *Steinenes Leberkraut.* Lang. Hiſt. Lap. p. 53. Tab. XIII. *Poſtdiluv.*

134 *A ſtone with the exact Signature of a ſtem of Polypody, with the Leaves* Grew. Muſ. 268. *Polypodium* minerale Luid. *Caprotka Kamienna.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol.

Not: Omnis generis Plantæ Lapidibus impreſſæ propter Filicum Frequentiam Foſſoribus Carbonariis Anglis vocantur *Carreg-Redynog.* i. e. *Fernſtone.* Luid. in Trans. Phil. n. 337. p. 94.

CLASSIS XVII.

Herbæ & Suffrutices, quarum flores & fructus conſpicui deſiderantur.

135 M. D. n. 248. o. Tartarus lapideus ex pluribus MUSCIS tartarum penetrantibus variegatus prope Florentiam videtur. *Poſtdiluv.* Muſcus lapideus. Pol. *Mech Kamienny.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol.

136 M. D. n. 248. q. s. Lapis Calcarius Fiſſilis Dendrites adinſtar Muſci ſquamoſi ad ſuperficiem inſignitus prope Florentiam. Videtur *Poſtdiluv.*

137 Muſcus ſquamoſus niger in marga cinerea *von Altwaſſer.* M. D. n. 248. a. 4. Pinus montana ſylveſtris. Kiſn. Muſ. *n.* 26.

138 Muſcus vulgatiſſimus petrificatus. *Steinenes gemeines mooſs.* Lang. Hiſt. p. 53. Tab. XIII. & Muſcus Filicinus petrificatus. *Steines Fahrnkraut mooſs.* Ejuſd. Sunt *Poſtdiluv.*

139 M. D. n. 198. FUNGUS Lapideus marinus pyxidatus. Columnæ de Gloſſopetr. Fungites Plotii Staffordshire. *Tab. XII. Fig.* 3. 4. v. Icon. *in Querel. Piſc.* p. 33. Tab. V. Tit. Caryophyllus marinus foſſilis. Ex Agro Bononienſi. *Diluv.* Ramulus Corallii rubri cum Caryophyllo marino minore. Volkm. *Sil.* 126. *T. XXI. f.* 11. Columellus major turbinatus ſubtiliſſime in longitudinem ſtriatus, & in extremitate latius expanſa ſtriatus; Caryophyllus marinus maximus. *Sehr groſſe graue Seemutter nägel* Id. 336. T. V. f. 10.

140 *Eine andere Arth von einem* Caryophyllo marino, *an denen etliche* Striæ *biſs an das underſte Theil lauffen.* Volkm. Sil. 123. Tab. XX. f. 4.

141 M. D. n. 199. Alius ejuſdem generis Cornu adinſtar recurvus. Bononienſis. *Diluv.*

142 M. D. n. 200. Idem ex montibus Querfurtenſibus. *Diluv.*

143 M. D. n. 201. Idem ex monte Randio lapideus. *Diluv.*

144 M. D. n. 202. Idem in Lapide calcario Gothlandico fluoreus. *Diluv.*

145 M. D. n. 203. Idem ex ſabuleto Teuttenſi Haſſiæ exiguus. *Diluv.*

146 M. D. n. 204. Idem ex Fodina Weiſſenſteinenſi Haſſiæ. *Diluv.*

147 M. D. n. 205. Idem prope Maſſel Sileſiæ. *Diluv.*

148 M. D. n. 206. Idem ex Agro Baſileenſi. *Diluv.*

149 M. D. n. 209. Fungus Lapideus Sileſiacus Maslenſis. *Dil. The Champinion or Toadſtool.* Trans. Phil. n. 314. Pol. *Grzybiaſty Kamienn.* Helwing. Ind. Foſſ. Polonic.

150 *Tartofale* impetrite. *Moſc. Muſ.* 175.

151 Fungus pileatus. Bajer. *Or.* 46. *T. I. f.* 32. Fungus lapideus. Pol. *Grzyb Kamienny.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

152 M. D. n. 245. Columelli varii ſtriati ex montibus arenoſis Querfurtenſibus. *Diluv.* Columellus. Pol. *Slupick.* Helwing. Ind. Foſſ.

153 Columellus majuſculus arcuatus, triuncialis longitudinis, & craſſitiei pollicaris, per ſuperficiem ſtriatus in baſi paulum excavatus, ſtellatus ſæpe. Helwing. *Lith. P. II.* 105.

154 Alcyonium majoris moduli, longitudine quinunciali inflexum; in diſtantia cujuſque Unciæ faſciis crebris cinctum, ſtriis per longitudinem (exaratum atque ita incurvatum & intortum, ut extremitates a ſe invicem vix latitudine duorum digitorum diſtent, in baſi profunde excavatum. *Id. l. c.*

155 Alcyonium fimbriatum in cujus baſi ſtella à centro internarum partium initium ſumens, ad externas partes fimbriæ inſtar expanditur, ut Caryophylli cujuſdam ſeſe explicantis figuram mentiatur, cui Icon Bajeriani Alcyonii *Tab. I. n.* 33. *Oryct. Noric.* quam proximè accedit. Helw. *l. c. Tab. III. f.* 4.

156 Alcyonium Proliferum depreſſum, vix uncialem magnitudinem æquans, obtuſiori ſua extremitate & depreſſa in turbinem abit, quæ depreſſio arctius compactas & frequentiores in eo faſcias, & inter faſcias, ſtrias exhibere deprehenditur. Cæterum, qua parte expanſa cavitas ad modum patellæ conſpicitur, in cujus fundo Pectunculus nigredine ſplendeſcente conſpicuus immerſus hæret, in expanſione numerantur 13. alia Alcyoniola, ſibi invicem in circuitu arcte ſtipata, & ita minuta, ut vix longitudine ad granum hordeaceum accedant, ex omni tamen parte perfectè ſtriata, faſciata, & in aperturis ſuis pulcherrimè ſtellata, tali ordine,

ordine, ut venuſtiſſimam roſeam Corollam effingere videantur. *Id. l. c. T. III. f. 5.*

157 Alcyonii profundè ſtriati ſpecimina plura ex uno principio. Conſtat hoc ad minimum ex novenis columellis, qui extremitatibus cuſpidatis ita connectuntur, ut ex uno quaſi vadicationis puncto initia ſumpſiſſe videantur, diſtinguuntur præterea profundis ſtriis craſſis angulis.

158 Alcyonium ex uno principio pluribus ramis diſtinctum. In hoc ex una quaſi radice eriguntur plures excreſcentiæ, verùm non ſtriatæ, quarum quælibet crebris ramis extuberat, & cum ſuperior pars detruncata, ſimulque in duriſſimam materiem corallinam mutata ſit, ſtellifera non eſt, ſed ad latera circulis exornata. Halcyonio foraminoſo Imp. ſeu 4. Dioſc. haud abſimile. *H. N. L. XXVIII.* c. Helw. *p.* 106.

159 Alcyonium columnare polygonum. Ex geniculis denſis & craſſiuſculis, craſſitie pennæ anſerinæ conſtructum, ſtellarum expers. *Id. l. c.*

160 Columellus ſtellatus Adamante gravidus. Extremitas qua baſin eſt capulæ adinſtar cava, ſtriiſque profundis ſulcata Id. *p.* 107.

161 M. D. n. 248. hh. Lapis Fungo petrificato ſimilis.

162 M. D. n. 248. ii. Fungiformis alius Lapis candidus prope Bononiam. *Diluv.* TAB. XIII. *fig.* 1.

163 Fungites poroſus hujus nominis Fungo ſimilis. *Ein in ſtein verwandelte Morchel.* Helwing. Lith. Ang. p. 40. Tab. II. fig. 1.

164 Fungites Fungum Lœſelii XVII. exprimens. Germ. *Rothkopf.* Lapidi duriſſimo, ut radici inſidens. Id. *Tab. II. fig.* 2.

165 Lapis Fungum Cluſii XVI. S. Auguſti menſis. J. & C. B. primo intuitu repræſentans. verum accuratius obſervatus Artocreas parvum, *eine Kleine paſteten*, mentiens. Id. Tab. II. fig. 3. *Mycetartocreites.*

166 Fungites ex Agro Eboracenſi *A Merret Pin.* 215.

167 Fungites cinereus Humberianus gyratim ſubtus undulatus, ſeu Porpites undulatus litoralis. Luid. *n.* 157.

168 Fungus pileatus. Bayer. *Oryct. p.* 46. *Tab. I. fig.* 32.

169 Fungitæ ſeu Fungi petroſi. *Natürliche Steinpiltze und Schwämme.* Herm. Maslof. *p.* 219. *Tab. XI. fig.* 1. 2. 3. 4. 5. 6.

170 *Mycetite*, Fungitæ. *A coarſe Spar in form of a Small Mushrome, reſembling the* Fungus Infundibuliformis *of Ray.* Syn. Stirp. Britt. n. 25. p. 17. *A very Small* Mycetites *of a Conic-ſhape, and ſo ſtriate, as the* Mycetitæ *uſually are, viz from the*

circumference at the top, downthe ſides to the apex *of this Conical littleſtone, of a bluish colour* &c. Mort. North. p. 181. *A mother of this figure, and thus ſtriate, but uſyally of à Bulkier ſize, conſiſting Wolly of ſpar, is the* Columellus turbinatus albidus. Luid. *n.* 134. Id. l. c.

171 Fungi Genus lapideum, intus ſtriatum, plerumque hemiſphæricum, baſi in plures circulos concentricos diſtincta. M. D. *n.* 248. 1.[3] Lapides rotundati, hemiſphærici, faſtigiati, poroſi, ſulcati, rugoſi, cavernoſi, ſtriis capillaceis præditi, quorum baſis plana, & in nonnullis circinis exaſperata viſitur. Helwing. *Lith. 72. Tab. VIII. fig.* 15. 16. 17.

172 Fungus marinus plicis repundis. *Ein See Schwamm mitt übergeſchlagenen falten, oben mit einen grüblein, worinnen der ſtiel geſtanden, ſiehet auch einem weſpenneſt nicht unähnlich.* Volkm. Sileſ. 123. Tab. XX. f. 6.

173 Fungus marinus foſſilis albus orbiculatus, *weiſſer runder Schwamm, rauch und ſcharff als ein Bimſenſten, unten hohl.* Id. 124. T. XXI. f. 8. 9.

174 Fungita Fungum Favaginoſum cavum ſeu Radicem Ariſtolochiæ rotundæ exiccatæ referens. Id. 137. T. XXIV. f. 24.

175 —— veluti in nodum collectus. Id. 138. T. XXIV. f. 25.

176 LYCOPERDITES vulgaris major. Lang. *Hiſt. p.* 52.

177 Lycoperdites rotundus orbicularis. *l. c.*

178 Lycoperdites minimus pediculo donatus. *l. c. Dubii.*

179 *A petrifyd Tuber with ſeveral knobs, not much unlicke that called* Cervi Boletus. Grew. Muſ. 274.

180 M. D. n. 6. ALGA tenuifolia ſeu Graminis ſpecies Diluviana. TAB. V. *fig.* 3. conf. Alga tenuifolia Luid. p. 108. *Poraſt w Kamieniu* Pol. Helw. Ind. Foſſ. it. *Poroſtowy Kamien.* & forte Phycites Plin. *Lib. XXXVII. cap.* 10. Sed ſeparandus Fucus petrificatus. Lang. *Hiſt. p.* 53. *Tab. XIV.*

TAB. V. *fig.* 3.

181 M. D. n. 248. c. Dendrites Algæ ramoſæ ſimilis in Lapide viridanti.

182 M. D. n. 248. d. Alga alia latifolia ramoſa in marmore viridi.

TAB. XIV. *fig.* 3.

183 M. D. n. 248. e. Alga alia tenuifolia ex Monte Mavore in ſaxo cinereo.

184 M. D. n. 248. m. Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus, quaſi Fucos vel arbores aphylla ad extimam partem exhibens.

185 Fucus folio rotundo C. B. *Opuntia* lapidea ſimilis Opuntiæ marinæ littorali & ſaxatili. Cluſ. Helw. *Lith. P. II. p.* 96.

186. M. D.

TAB. XII.

1

2

3

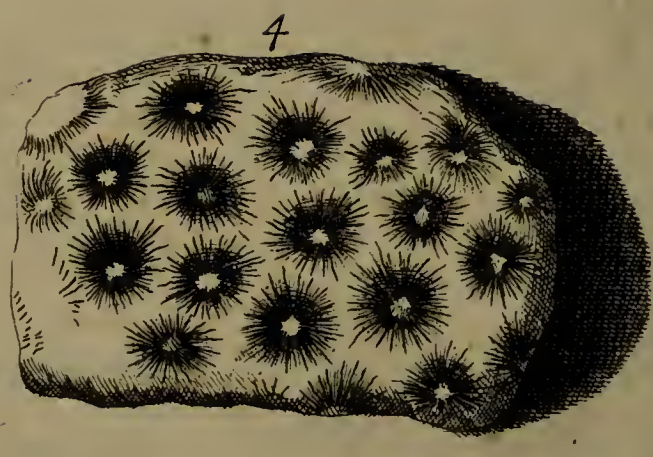
4

Celeb.mo D.r Garidel *Aquis extiensi Med. Doct. ac Prof. Regic. de Historia Naturali inprimis Provinciæ meritissimo.*

186 M. D. n. 113. Silex igniarius nigricans CORALLIIS fistulosis, rarissimis & Retepora Diluviana obsitus ex pago Muck prope Lipsiam. *n.* 122. Saxum Coralliis refertum prope Lipsiam. *n.* 127. Pyrites siliceus ex montibus arenosis Querfurtensibus Corallio reticulato fossili prægnans. Corallium. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 2. Corallium fossile. Mell. *Lap. Fig. Lub. p.* 21. *T. II. f.* 2.

187 M. D. n. 188. Corallium fossile albidissimum prope Lipsiam.

188 M. D. n. 129. Corallia varia fossilia ex montibus arenosis prope Querfurtum.

189 M. D. n. 40. Corallium fossile cortice reticulato obductum. *Spec. Lith. Helv. p.* 14. *fig.* 17. Porus Gallinaceæ pennæ minoris crassitie undequaque punctulatus. Luid. *p.* 105. Corallites major reticulatus. Lang. Hist. p. 56. Tab. XVII. *Berg- Corallen.* Corallium album punctatum rugosum, aliquando læve, furcatum & ramosum. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *Tab. IV. fig.* 1. 2. 3. conferendum cum Corallio tuberoso punctato. Worm. *Mus.* 233. Mellen. *Lap. Fig. Lub. p.* 22.

190 M. D. n. 145. Corallium album marinum fossile ex Gallia.

191 M. D. n. 147. Porus Coralloides fossilis ex Sicilia. *Corallites.* Grew. Mus. 271.

192 M. D. n. 162. Corallium quoddam album ramosum in saxo arenario. *De Remoulins en Languedoc.*

193 M. D. n. 168. Corallium porosum seu stellatum cinerei coloris in saxo Querfurtensi. Resp. Corallum album stellatum. CB. Corallium stellatum Imp. Volkm. *Silef.* 123. *T. XX. f.* 9.

194 M. D. n. 169. Corallium albidum vel cinereum Querfurtense conferendum cum Hippuri saxea. Corallo articulato. Imperat. *Stor. Nat. L. XXVII.* Scilla vana speculaz. disingan. p. 142. Tab. XXI. *Tiene annodamenti simili alle giunture de gli Animali — ramoso nel modo de gli altri coralli, composto di pezzi simili de' stinchi d'Animali sanguigni, de' quali l'uno all'altro con profondi articoli si congiunge.*

195 Corallium littoreum, Hippuris marina, Hippuris saxea. *Clus.* seu Equiseto similis saxea: Columellus Coralloides crassiusculus. *Luid.* Columellus sulcis transversis exaratus. Herm. Masl. *Ist ein grosses Stuck von dem Stengel, der rund und glatt, mit gleichen oder gewerben unterschieden, die* Striat *sind, Zwischen den gewerben, und oben, wo es abgebrochen,* radiat, *Braun oder Braungelb, oder weiss.* Volk. Silef. 119. Tab. XVII. f. 8.

f. 8. *Ein ſtuck von einer* Hippuride ſaxea majori ſtriata, *groſſen ſteinernen Pferde Schwanz-Katzenzagel.* Id. 124. T. XXI. f. 6. Conf. n. 278. a. Pol. *Strzæ pecza Kamienna.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol. Hippuris ſaxea littorea Rumphii craſſior, & articulis profundè ſtriatis, iiſque abinvicem facile ſeparabilibus diſtincta. Helw. *Lith. P. II.* 95.

196 M. D. n. 170. Corallii poroſi Querfurtenſis fragmentum pollicaris craſſitiei.

197 M. D. n. 171. Silex Achatinus niger Querfurtenſis Retepora flaveſcente obductus. Conf. n. 161.

198 M. D. n. 172. Corallii foſſilis fragmenta parva varia ex Montibus Querfurtenſibus.

199 M. D. n. 188. Corallinorum Lapidum ſtriatæ matrices ex Randio.

200 *The branched ſort of Coralloids.* Mort. North. *p.* 185. *Tab. II. fig.* 11. Forſan potius pertinet ad vermes tubulatos.

201 Corallium foſſile exalbidum minimum Luid. n. 16. *A branched Coralloid-bodie.* Morth. North. p. 185.

202 Corallium foſſile ramuloſum, Coralloides fruticoſa recta alba. CB. *Die zu ſtein gewordene Erde oder Lett, ſo ſich Zwiſchen die* Ramulos *oder* Virgulas *geleget, iſt ockergelb, oder Pomerantzenfarb, die* Virgulæ *weiſs und glatt.* Volkm. Sileſ. 119. T. XVIII. *f.* 1.

203 Maſſa Lapidea ex ramulis Corallinis punctatis tam rectis, quam inclinatis, ſæpe etiam ramoſis conſtans, & adinſtar vermiculorum uncialis Longitudinis craſſitie Lumbricis junioribus ſimili ſibi invicem ſtipatis. Hujus Specimina nonnulla, quoniam ramulos ſtellatos in extremitate oſtendunt, ad Milleporam referenda reor. Helwing. *Lith. p.* 50. *Tab. IV. fig.* 14. *XI. n.* 5.

204. Alia ejuſdem farinæ, in qua ramuli Corallini partim punctati, partim poroſi, partim pectunculi adinſtar ſtriati, nonnulli denique depreſſi apparent. Id. *Tab. IV. fig.* 15. Conf. Büttn. *Coralliog. Tab. IV. n.* 1. eadem cum Campoide Helwingii, & Ramulis ſeu fragmentis Corallinis ſtriatis. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 5.

205 Fruſtum Corallii dendrici, lividi & albi coloris, fibris non rectis, ſed paulum inclinatis, atque arctiſſime compactis conſtans, quorum denſa conſtipatio in extremitate in catenulam effigiatur. Büttn. *Coralliog. Tab. V. fig.* 1.

206 Corallii fiſtuloſi ſpecimina, fluctuum interluentium iterata vi exeſa & ſtrigis ac profundis ſulcis exarata, quae expanſione

ſione ſua in Corallium in Büttn. *Tab. II. fig.* 8. expreſſum figurantur. Id. *p.* 51.

207 Corallium ramoſum Luidii Aſtropodio ramoſo vulgari, ſeu ſtellæ foſſili arboreæ virgulto ſimile, cujus iconem vide inter Luidianas. *n.* 1132. Id. *Tab. XI. n.* 4.

208 Maſſa Corallina, quæ ſparſim minutis eminentiis fiſtuloſis turget, quas inter circelli & ductus quidam albedine corallina conſpiciuntur, totumque lapidem penetrant. Id. *Tab. V. fig.* 2. Fragmenta Corallii tubuloſi albi cortice tenui. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 9.

209 Lapis totus ex ſubtilibus Tubulis fiſtuloſis denſiſſime conſtipatus, fiſtulis quidem ſucco petricoſo farctis, quondam vero, ut conjicitur, poroſis, ideoque non incongruè poris Imperati aſſociandus. Luid. *Tab. V. fig.* 3.

210 a. Tubulariae Coralloidis ex fiſtulis collateralibus compoſitæ ſpecimen. Id. *Tab. V. fig.* 4.

210 b. Lapis, in cujus ſuperficie inordinati ductus albi, vermium petrificatorum materia Corallinorum exponuntur. Id. *Tab. VI. fig.* 2.

211 Corallii dendrici generis particula, ſtructuræ ſubtilis, in extremitate faciem ſtellatam exhibens. Id. *Tab. V. fig.* 5. Simillima eſt Büttneri *Coralliog. T. I. f.* 14.

212 Fruſtum Corallinum, in quo variæ expreſſiones ductus & fiſtulæ repræſentantur, quibus catenula accuratè articulata implicatur. Helwing. *T. V. fig.* 6. *VI. f.* 1.

213 Lapis, in quo vegetatio Corallina ex fiſtuloſis excreſcentiis cavis, iiſque ſurſum prominentibus apertiſſimè cognoſcitur. Id. *Tab. V. f.* 7.

214 Lapis Corallii nigri figuris vegetabili cuidam non diſſimilibus ex utraque parte indiſtincte effigiatus. Id. *T. V. f.* 8. *VI. f.* 3.

215 Corallium foſſile craſſius ſtriatum. Id. *T. V. f.* 18. *p.* 53.

216 Ejuſdem ſpecimina ovalis fere figuræ. Id. *T. V. f.* 19.

217 Corallii faſciati, & in ſuperficie in longum ſtriati ſpecimina, inter Columellum & Hippurim ambigentia, ut vult Büttn. *Corall. T. II. n.* 10. Id. *T. V. f.* 20. 21.

218 Ramulus corallinus ſtriatus, gyris nonnullis cinctus, cæteroquin geniculatus. Id. *T. VI. fig.* 10.

219 Lapis albidus Catenula tam pulchrè articulata, quaſi Aurifabri manu fabricata fuiſſet, circumvolutus. Id. *T. VI. f.* 1. *V. f.* 6.

220 Matrix Corallinorum, in qua Corallinæ fiſtulæ denſe

muſci inſtar ſtipatæ ſunt, & circumcirca eminere deprehenduntur. Id. *T. VI. f.* 2.

221 Corallium externè fiſtuloſum, intus cancellatum. Büttn. *Tab. I. n.* 12. 13. falſo à nonnullis pro gypſo ſpumoſo venditatum. Id. *T. VI. f.* 4.

222 Corallii craſſioris ſtriati fragmentum, cujus ſtriæ ita manifeſtæ ſunt, ut fiſtuloſis Coralliis aptiſſimè aſſimilentur. Id. *T. VI. f.* 5.

223 Maſſa Lapidea, in qua confractorum Coralliorum internæ partes profundius ſulcatæ, & ſimul transverſalibus ſtriis exaratæ conſpiciuntur. Id. *p.* 54. *T. VI. f.* 8.

224 Corallium poroſum in latum & ſinuoſum ambitum fungiformem expanſum. Id. *T. VI. f.* 9.

225 Corallium aliud intus materia cretacea impletum, extra loco ſtriarum tuberculis punctulatis ſine ordine poſitis conſpicuum. Id. *T. VI. f.* 7.

Merentur recenſionem particularem Corallia foſſilia, prouti ea deſcripſit Cl. Büttnerus *in Coralliographia* ſua *ſubterranea*. nempe:

226 Tab. I. fig. 1. Tuber ſeu Globus corallinus fiſtuloſus, & quodammodo eroſus & obtuſus, conferendus cum *Tab. XII. n.* 10. Maslog:, & ex marinis cum *Tubularia Coralloide*. Tab. VIII. fig. 5. Relat. Ind.

227 — — — 2. Fragmentum Trunci Corallini poroſi. conf. cum *Corallio marino*. Valentin. *Muſ. Muſ.*, *p.* 108.

228 — — — 3. Tubularia Coralloidis ſeu Globus corallinus.

229 — — — 4. Fruſtulum Corallii cujuſdam nodoſi ac leviter ſtriati. Videtur ſpecies *Hippuridos ſaxeæ vel Corang-Alea.*

230 — — — 5. Particula Corallii albi truncoſi ac nodoſi, caveis aſtroformibus diſtincti. Accedit ad ſpeciem Corallii albi ac lævis, *Carang Bonga* dictam. Volkm. *Sil.* 126.

231 — — — 6. Particula Corallii punctati.

232 — — — 7. Globus Corallinus exhibitus quoque à Myl. *Mem. Sax. P. II.* Conf. cum *Waffelſteine*. Relat. Ind. p. 116. b.

233 — — — 8. Furculoſa punctati Corallii particula. Conf. cum Alcyonio *n.* 347.

234 — — — 9. Fragmentum maſſæ lapideæ ramulis corallinis repletis, ſtriatis, intortis, præruptis ac affabre formatis. Convenit quodammodo cum Carang-Goyla Aſiatico.

235 — — — 10. Fragmentum Corallii. Conf. cum *A-*

carba-

carbahar ſpeciei rubeæ, vel *Datu Suangi* Relat. Ind. p. 114 b. Placenta corallina tubuloſa ramulis tenerioribus, *Corallen klump, mit vielen kleinen Pfeiffen, dicht aneinander ſtehend.* Volkm. Sil. T. XXI. f. 1.

236 Tab. I. Fig. 11. Corallium globoſum & quodammodo preſſum, ductibus erroneis gyratis & contortis. Idem cum Maſſa Corallina Indis dicta *Patu Parudan.*

237 — — — 12. 13. Fragmentum Corallii fiſtuloſi externè, intus cancellati: adjudicanda maſſæ eidem *Patu Parudan.*

238 — — — 14. Particula Corallii placentiformis, ſtructuræ ſubtiliſſimæ generis lignei.

239 — — — 15. Corallion ejuſdem ſpeciei ac Indolis. Corallium placentiforme ſtellatum; Aſtroites ſtellulis elegantiſſimis exornatus. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 6.

240 — — — 16. Particula Corallii e genere lignoſo poroſi magis quam ſtellati.

241 — — — 17. Particula ejuſdem indolis denſior præcedente. An Eſchara marina rimis ſeu poris longiuſculis. Volkm. *Sileſ.* 123. *T. XX. f.* 7.

242 — — — 18. Foſſile, quod proxime accedit ad *Cylindriten* geniculatum ſubcœruleum. Herm. Maslog. *p.* 221. *Tab. XI. n.* 36.

243 — — — 19. Fruſtulum Corallii albi Dendrici generis, ſed indurati.

244 Tab. II. fig. 1. 2. Corallinum foſſile ramis collateralibus nodoſis, Zonulis elegantioribus inſtructis ac leviter ſtriatis.

245 — — — 3. 4. Truncus Corallinus albida ac punctata cortice obductus. Conf. cum Maslog. *T. XI. f.* 62. Luid. *Lith. f.* 176. item *Corallio albo pelagio.* Relat. Ind. T. VIII. f. 4. 7. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 7.

246 — — — 5. Pars Corallii lignei ac ſtellati generis. conf. cum *Tab. I. fig.* 14. 15.

247 — — — 6. 7. Maſſula Corallina globulum poroſum una cum ramis incurvatis ac punctatis continens.

248 — — — 8. 9. Corallium fiſtuloſum ac luridum.

249 — — — 10. 11. Fragmentum rami Corallini denſioris, nodoſi, ſtriati ac gyrati. Medium tenet inter Columnellum & Hippurim ſaxeam. videtur Carang Alea. *Relat. Ind. p.* 116.

250. — — — 12. 13. Corallium album marinum vulgare. Conf. Maslog. *T. XI. f.* 57.

251 — — — 14. Extremitas cujusdam Corallii lignei.

252 Tab. II. fig. 15. & 16. Superior & inferior pars Placentæ Corallinæ. Huic æmulum Corallium, in cujus una parte ramuli tubulosi tenues, ut culmuli arcte cohærentes &c. Helw. *Lith. P. II.* 126.

253 — — — 17. Particula Hippuridis, ut videtur, incurvata, gyrata, perdura, pernigra.

254 — — — 18. Massa saxea, lurida, coralliis Candidis fistulosis, leviter gyratis, sed diffitis conspicua. conf. cum *Millepora Imperat.* delineata in *Relat. Ind. T. VIII. f.* 10. Corallia candida Zonis seu gyris circumscripta. Volkm. *Sil.* 124. *T. XXI. f.* 2.

255 — — — 19. Columnellus conf. cum *Polonglant*, Corallio marino Asiatico, & *Caryophyllo marino.* Querel. Pisc. p. 33. Caryophyllus marinus stellis majoribus. *Grosse Seemutter Nelke.* Volkm. Sil. 122. T. XX. f. 1.

256 — — — 20. Massa calcaria, qua captivi tenentur articuli stellarum marinarum, cum duobus caryophyllis marinis pressis.

257 — — — 21. Coryophyllus minor, seu Columnellus albidus, conf. cum *Tsienielant* Malabarum. *Seenagelein.*

258 Tab. III. fig. 2. Id. cum *n.* 192.

259 — — — 3. Corallion, Lithostrotion ac Basaltes *Luidio*, & *Hermanno* dictum, instructum majoribus stellis ex Maslog. *T. XII. n.* 20. mutuatum. Corallium fossile Madrepora. Imp. Volkm. *Sil.* 117. *T. XVI. f.* 1.

260 — — — 4. Fragmentum Corallii, idem cum *n.* 192. ex *Spec. Lith. Helv. f.* 50.

261 — — — 5. videtur Fungi marini pars.

262 — — — 6. Idem videtur cum *n.* 334. &c.

263 — — — 8. videtur Corallion generis lignei placentiformis.

264 — — — 9. Fossile cortice nigro & Castaneo ad Corallina referendum.

265 — — — 10. 11. 12. Vegetabile quoddam marinum.

266 Tab. IV. fig. 1. Corallia subtilissima (flores Corallinos dixerim) in massa lapidea. TAB. XI. *fig.* 2.

267 — — — 2. Ramulus Microscopii ope major justo delineatus.

268 — — — 3. Reticulum Corallinum cavum & porosum, itidem Microscopio subjectum.

269 — — — 4. Ramuli Corallini, porosi, punctati, exsoluti è Lapide corneo.

270 Tab.

270 Tab. IV. fig. 5. Truncus lapidis cornei ramulis præruptis ac concavis, in cavitate albicantibus.

271 — — — 6. Fragmentum lapidis cornei ramis ſubnigris & punctatis.

272 — — — 7. Truncus ex utraque parte præruptus, ſtriis eminentioribus: luridus & cretacea circumdatus veſte.

273 — — — 8. Lapis corneus ramulis ac globulis ſibi invicem adunatis.

274 — — — 9. —— —— reticulo marino ſeu Reteporâ & Eſcharâ obductus.

275 — — — 20. Corallium latiforme, ſtriatum, punctatum, nodoſum, fuſcidum.

276 Tab. V. fig. 8. 10. 11. Ramuli Corallini in lapide corneo.

277 — — — 9. Ramulus præciſus prædicti lapidis cornei partim ſtriatus, partim punctatus.

278 — — — 12. 13. 14. 15. Ramuli Corallini poris in modum gyri ac Zonulæ inſtructis.

279 — — — 16. 17. Reticula marina in lapide corneo. Hucuſque *Büttnerus*.

Ex Volkmanni *Sileſia*.

280 Corallium foſſile ramoſum ſeu furcatum, *In einem liecht-gelben Sandſtein*. p. 117. T. XVI. f. 2.

281 Corallium tuberculoſum, Fungum Coralloid, *Corallen Schwamm, ſiehet auch einem* Alcyonio *nicht ungleich, iſt weiſs, wie mit vielen Hoggern, hat die geſtallt eines Gehirns*. Id. Fig. 3.

282 Fragmenta Corallii albi, Corallii albi fortè geniculati. Chabr. *weiſſe Corallen Röhrlein, oder abgebrochene röhrichte Zincken, hin und her zerſtreuet auf weiſſem Stein*. Id. T. XVII. f. 1.

283 Madrepora, *oder* Corallium rotulis ſeu Circulis punctulatis albis, *in braungelben Geſtein*. Id. 118. fig. 2.

284 Corallium Madrepora dictum albidum, foraminoſum, Lapis Corallinus albus eleganter ſtellatus, Aſtroites Maris Orientalis, nonnullis. *Iſt löchericht, wie ein Schwamm, oder ein* Os ſpongioſum, *doch ſteinhart, die* Tubuli *hohl und oben geſtirnt*. Id. f. 3.

285. Corallium foſſile verrucoſum, & cancellatim ſtriatum. Corallium album verrucoſum *Boetii de Boot*. An potius Pſeudo Corallium foſſile puſillum ramulorum loco tuberculis compoſitum. Luid. *Auſswendig grau und geſtreifft, hin und wieder höckericht und mit kleinen* verrucis *oder Wärzlein beſezt, welche* poros, *und um den rand weiſs ſind*. Id. 118. T. XVII. f. 5.

286 Corallina cortice reticulato, planta marina retiformis.

Cluſ. *ſiehet wie ein geſtriktes weiſſes, und über einen Stein gezogenes Netze aus, das von dem Geſtein etwas erhoben.* Id. f. 6. Corallina reticulata. Id. *T. XXI. f.* 5.

287 Corallium catenulatum, *weil es wie eine gliederkette geſtallt, die* Catenulæ *ſind weiſs, der Stein Ockergeel, kommet mit dem* Aſtropodio ramoſo vulgari, ſeu Stellæ foſſilis arboreæ Virgulto, Luid. *in etwas überein*, Id. f. 7. Corallium catenulatum ductibus erroneis, gyratis, & catenulatis notatum, *die* Catenulæ *ſind kleiner, mehr erhoben mit weiſſen rändlein.* Id. T. XX. f. 3.

288 Aſtroites littoralis punctatus, *das Geſtein iſt braunroth, und glatt, die* puncta *fleiſchfarb, zuweilen iſt das Geſtein grau, oder Aſchfarb, die* puncta *weiſs.* Id. 119. Tab. XVII. f. 10.

289 *Ein Ziegelfarbener Stein mit dunkelrothen Ringlein, welche vor das obere theil eines* Corallii tubuloſi, Alcyonii rubri fortè, *können angeſehen werden.* Id. T. XVII. fig. 11.

290 *Eine* Species Corallii foſſilis, Aſtroites dictus, circellis albis radiatis paſſim notatus. *Der Stein iſt dunkelgrau, die* Circelli *oder* Aſteriſci radiati *weiſs.* Id. T. XVIII. f. 3.

291 Corallium Arachnion, Aſtroites Arachnoides, ſeu telis quaſi araneis obtextus, pentagonus, Aſtroites vorticalis, *weil er einem weiſſen ſtein, der mit den allerſubtilſten und meiſt fünfeckichten Spinnenweben über zogen wäre, oder die* vortices Carteſii *artlich* repræſentiert, *ähnlich ſiehet.* Id. 120. T. XVII. f. 5.

292 Alcyonium ſpongioſum, ſeu poroſum, *aſchgrau um und um als wie mit einer nadel getüpft.* Id. T. XVIII. f. 6.

293 *Scheinet das obere theil von einer* Urtica marina, *und zwar von der vierten* ſpecie Bouſſueti de Nat. Aq. *Oben iſt es grau, glatt und* rugos, *unten da es zuſammen gepreſſt, um und um mit vielen braunen und ſubtilen hährlein als ſtachlen beſezt.* Id. T. XVIII. f. 7.

294 Corallium ſtriatum ſeu Columnellus ſtriatus glandiformis, *ſiehet wie eine Eichel, die noch am* Calyce *oder Köpflein ſizt, grau, nach der Länge von unten bis oben aus geſtreifft, wie ein* Lapis Judaicus. Id. T. XVIII. f. 10.

295 Aſtroites aſteriſcis magnis ſeu radiis ſolaribus notatus, *Sonnenſtein, iſt grau, rauch, und von einer Kiſelhärte.* Id. 121. T. XVIII. f. 12.

296 Corallium non ramoſum Madreporæ ſecunda ſpecies Chabr. *in grauem kieſichten Stein: die* Tubuli *ſind grau, mit einem breiten rand hohl, und bis in die tieffe geſtreifft.* Id. T. XIX. f. 2.

297 *Sehr*

297 *Sehr* curieuſes *und groſſes* Corallium, *ſo eine* ſpecies Madreporæ. *Die* tubuli *nebſt dem Geſtein, ſind roth, von unterſchiedener Gröſſe, dicht aneinander geſezt, eines guten meſſerrukens dick, auch dicker, gehen durch und durch; die innere* ſubſtanz *iſt ſchwammicht, einem* Oſſi ſpongioſo *gleich.* Id. 122. T. XIX. f. 5.

298 *Eine beſondere arth* Aſtroiten, *braun, durch und durch geſtirnt.* Id. 123. T. XX. f. 2.

299 *Eine* Placenta Corallinoides, *und eine* ſpecies reticuli marini, *oben* punctulat, *unten* rugos, *oder* undulat, *grau.* Id. T. XX. f. 5.

300 *Scheinet ein* fragmentum *Palmæ* ſeu *manus marinæ.* Geſn. CB. *braun, oder ruſsfarb, runtzelicht, löchericht, und hin und wieder gekrümmet, auch oben wieder in zwey oder drey kleine finger zertheilt.* Id. 123. T. XX. f. 10.

301 Corallium cortice reticulato & tubulis repleto, *weiſs und gegittert, oder wie mit einem* ſubtilen *nez überzogen.* Id. T. XX. f. 11.

302 *Ein* vegetabile marinum, *deſſen untere theil kommet dem* Fungo marino, *oder Meerſchwamm*, Buttn. T. III. fig. 5. *nicht ungleich, das obere aber iſt ohne falten, mehr* convex *und* punctulat. Id. T. XX. f. 11.

303 Aſtroites, *deſſen durch und durch geſtirnte* ſubſtanz *wie Röſslein ausſiehet*, Rhodites. Id. 124. T. XX. f. 13.

304 Maſſa Corallina poroſa, Aſtroites cellulis quaſi depictus. Herm. Masl. T. XI. n. 29. *Corallen klumpen, mit runden klumpen, wie zellchen for.* Id. 124. T. XXI. f. 1.

305 Corallia fiſtuloſa. *Corallenpfeiffen, welche tieff im Geſtein ſteken.* Id. T. XXI. f. 3.

306 *Ein ſtuk oder Schale einer* Urticæ marinæ parvæ Bouſſueti de Nat. Aquat. *oder eines* Malo Granati. Id. 125. Tab. XXI. f. 9.

307 Corallina alba Tab. Corallina tenuifolia. *Velſch.* Flores Corallini, *weiſſe Corallen blümlein*, Muſcus marinus Coralloides *in einem gelben* Lapide corneo ſeu Silice. Flores Corallini *auf einem mit gelbem Lette überzogenem dunkelgrauen Hornſtein. Die* Flores *ſind theils* punctulat, *theils ohne* punctis, *und* fiſtulos, Corallina minima fiſtuloſa *genannt.* Id. 126. T. XXI. f. 10

308 Corallium nigrum foraminoſum ſeu poroſum, *das um und um mit runden löchlein, und oben von dem inneren* Circul *an bis zu der* Peripherie *geſtreifft oder geſtirnt iſt.* Id. 334. T. V. f. 4.

309 *Ein*

309 *Ein dicker Aſt, von einem* Corallio punctulato, *der oben und unten mit den allerſubtilſten* ſtriis *von dem inneren* Circul *an bis zu der* peripherie *geſtirnt, als wenn ſie mit einer nadel hinein geſtochen wären.* Id. 335. T. V. f. 8.

Ex Helwingio.

310 Corallium ramulis punctatis maſſæ lapideæ immerſis, magnitudine & craſſitie ſua notabili, Corallia punctata ramoſa, hucuſque à Lithographis propoſita ſuperans. Helwing. *Lith. P. II.* 126. *T. VI. n.* 1.

311 M. D. n. 135. MADREPORÆ ſtellæ in marmore Eyſtettenſi.

312 M. D. n. 136. Aſtroites pyxidatus ſeu faraginoſus Sabuletorum. Luid. *Lith. n.* 167. ex Sabuletis Oxonienſibus. Aſtroites cellulis quaſi depictus, *Bienenzellchen, Bienen ruſt.* Herm. Masl. *p.* 221. *fig.* 29. Fabago ſeu Favago lapidea. Helw. *Lith. P. II.* 124.

313 M. D. n. 137. Aſtroites ex Danubio.

314 M. D. n. 138. Aſtroites in Marmore griſei coloris Salisburgenſi

315 M. D. n. 141. Aſtroites Tyrolenſis crudus *n.* 142. politus. *Starryſtone, Starred-ſtone.* Angl. Grew. Muſ. 305.

316 M. D. n. 146. Madrepora ſtellata foſſilis. *De Chaumont en France.*

317 M. D. n. 148. Conf. n. 259. Aſtroites majoribus ſtellis ex Birſa. Spec. Lith. Helv. p. 36. fig. 49. 50. *Pierre etoilée avec les Etoiles amples. Pierre etoilée marquée de grands pores raiſonés.* Coralloides. Boccon. *Rech. Nat. p.* 119. Porpitæ aliquatenus affinis Radiatula. Luid. *n.* 158. Lithoſtrotion ſeu Baſaltes minimus ſtriatus & ſtellatus. Id. *p.* 122. *Tab. XXIII.* Lapidis Aſtroitidis ſ. ſtellaris primum genus B. de Boot. *L. II. c.* 146. *Cat. p.* 2. Trans. Phil. n. 252. *Pietra Stellaria di Gregorio.* Tranſter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Mars. Ficin. *de Vita Cœlit. compar. L. III. c.* 15. Lapis ſtellaris. Card. *Rer. variet. L. VII.* Draconites ſive Dracontias. Agric. *Nat. Foſſ. L. VI.* Aſtroites diſtinctiſſimè ſtellas æmulans. Muſ. Swammerd. *p.* 6. Aſtroites Geſn. *Fig. Lap.* 35. Stellatus Lapis Aldrovand. Muſ. Met. p. 872. fig. p. 877. 878. 879. *Aſtroites or Stary Stones* Plot Oxfordshir. p. 87. Tab. II. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. VIII. fig. 2. Millepora Imperat. *p.* 720. Aſtroites ligneus elegantior ſtellulis totam maſſam permeantibus. Luid. *p.* 9. *n.* 160. *Tab. II.* An Aſtroitæ congener Radularia cretacea. Ejuſd. *p.* 10. *n.* 176. *Tab. II?* & *Tab. III. n.* 98.

TAB. XII. *fig.* 4.

Aſte-

Aſterias Cardioides major. Velſch. Hecat. *p.* 60. Aſterias ſtellis majusculis. Aſterias ſtellis minoribus. Cometites an Rhodites? an Aſteria confuſè ſtellas repræſentans. Ejusd. l. c. *Starſtone.* Aſtroites in Anglia repertus, atque ita immutatus, ut in Achateam vel ſiliceam duritiem & diaphaneitatem converſus ſit. Sloane *Nat. Hiſt. of Jamaica. Tab. XXI. fig.* 10. 11. Aſtroites Mort. *Nat. Hiſt. of Northampt. p.* 183. 184. *Tab. II. fig.* 9. 10. Aſtroites vulgaris cinereus. Lang. *Hiſt. p.* 59. *Tab. XVII.* Aſtroites Stellis maximis, *Geſtirnſtein mit den gröſten Sternen.* Id. Tab. XX. Aſtroites tubularis candidus. *Ein Röhrigeſtirn Stein.* Id. T. XVII. Aſtrochites. *The ſtars are round. The ſpaces between the ſeveral ſtars and Rays of a dark blakish colour. They rays or ſtars themſelves are pale. And alſo ſurrounded with a toothed Circle: ſo as not unaptlly to repreſent the wheel of a watch, from whence i have nam'dit.* Grew. Muſ. 305. Aſtroites ſtellis prominentibus, foraminibus apertis. Helwing. *Lith. Ang. p.* 31. *Tab. I. fig.* 2. 3. Millepora Imperati ſeu Corallium foſſile tubulis Lumbricorum ad inſtar craſſis, ramoſis, & tam in ſuperiore, quam inferiore parte prominentibus, extremitatibus ſtellatis & ſucco petrificante imprægnatis & clauſis. Id. *p.* 49. *Tab. IV. f.* 7. Corallium albidum ſuperficie figuris atriformibus. Id. *T. V. f.* 22. quod Echinometræ meo *Spec. Lith. fig.* 85. minus rectè comparat. Lapis Jaspideus cinereo-rubeſcens &c. Hort. Cath. *lege.* Lapis marmor è rubro pallens, ſtellis multo majoribus, Petra ſtellaria marmoria. Sic Cup. *Hort. Cath. Suppl. att.* 48. Idem Jaspidea ſubſtantia &c. Hort Cath. *lege.* Lapis Marmor è rubro pallidus, ſolari ſpecie ſigillatus, Petra ſtellaria Marmoria, *cu ſtiddi grandi comuſuli.* l. c. Lapis ſtellatus vel ſtellaris, aut Aſtroites marmoreus candidus. Petra Stellaria marmoria uranea. Sic. Id. *p.* 49. Idem cinereus. Petra ſtellaria Chiummina. l. c. Lapis ſtellatus major arenoſus. Poroſus ſtellatus major Imp. Petra ſtellaria duci ordinaria. l. c. *A ſort of Marble, wich when polishd' repreſents a number of ſmall Oranges cut acroſs; the reaſon whereof is an infinite quantity of Porus or Alcyonium, ſtulck throug the ſtone.* Luid. in Tranſact. Philoſ. n. 337. p. 275. Poroſa ſtellata *maggiore è minore.* Imp. 577. Aſtroites, *Sternſtein theils mit groſſen braunen Sternen auf weiſſen boden, theils mit hellbraunen Sternen auf dunckelem Boden.* Brack. Muſ. 8. Aſtroites *mit 5. groſſen, tieffen, runden löcheren, in welchen Sternen von vielen* Radiis *zuſehen. l. c. Rarer* Aſtroites *mit groſſen Sternen, iſt hart wie ein Marmor, und gläntzet, wie ein Glaſs.* Id. 9. Aſtroites *mit ganz verfloſſenen und confuſen löcheren.* l. c. Aſtroi-

tes Indicus, *Sternſtein aus India.* Besl. Muſ. 100. Tab. XXXV. hic non eſt foſſilis. Aſtroites undulatus & ſtellatus. *l. c.* Huc quoque pertinere mihi videtur Lapis catenulâ albâ obductus. Helw. *Lith. Ang. p.* 53. *n°* 40. *M. D. n.* 248. *f.*³. Aſtroites minoribus ſtellis marmoreus. Bajer. *Or.* 42. *T. I. f.* 17. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 4. Aſtroites *Mercat. Met.* 235. Corallium album Madrepora dictum, *in braunem eiſenhaltigem* Tofo. Volkm. *Sileſ.* 117. *Tab. XVI. f.* 4. Madrepora foraminoſa minor, Pſeudo-Corallium album, *iſt ſchwammicht, die* Tubuli *geſtreifft, hohl, und in der höhe geſtirnt.* Id. 118. Tab. XVII. f. 4. Aſtroites radiis ſolaribus undulatis. *Dieſer hat ſeine ſchlangenformichte Strahlen nicht inner, oder zwiſchen, ſonder auſſer den* Circulis, *die in einem graugelben und platten Stein um etwas erhöhet.* Id. 119. T. XVIII. f. 4. Aſtroites, *der mit ſeinen geſtirnten* tubulis *Cometen vorſtellet,* Cometites; *iſt leicht, poros, tubulos, durch und durch geſtirnt.* Id. 120. T. XVIII. f. 11. Lithoſtrotion ſeu Baſaltes albus, ſtriatus, & ſtellatus aſper, *der oben und unten von dem* Centro *an bis über die* Circul *oder* Tubulos *geſtreifft iſt. Die* Aſteriſci *ſezen durch und durch.* Id. 121. *T. XIX. f.* 1. Aſtroites tubularis. Id. 123. *T. XX. f.* 8. Aſtroites faſciatus ſolaris, *Sternſtein, Sonnenſtein, weiſs und glatt, mit etwas dünkleren* faſciis *oder* Zonis *umgeben, auf welchem* 3. *kleine ſchwarze* Aſteriſci, *wie Sonnen zuſehen.* Id. 334. T. V. f. 2. Rhodites *oder* Aſtroites, *der hin und wieder auf der glatten und* convexen *ſeiten mit artigen dunkelgrauen Röſschen, und zwiſchen denſelben mit mit ſchwärzlichten puncten beſezet iſt, von Maſſel.* Id T. V. f. 3. Rhodites Pol. *Rozany kamien.* Helw. Ind. Foſſ. Pol. Aſtroites ſtellulis plurimis radiis circinata rotunditate in Lapide coralloide digitalis craſſitiei, ex utraque parte conſpicuus. Id. *Lith. P. II.* 124. *Tab. V. fig.* 2. Aſtroites ſubſtantiæ Corallinæ partim ſtellulis in globulos elevatis, partim profundius immerſis. Id. *l. c.* Aſtroites magnis ſtellis in ſilice vulgari radiantibus. Id. *l. c.* Aſtroites Madreporæ ſtellas in Lapide albo, fuſco & griſeo exhibens. Id. *l. c. T. V. f.* 1. 2. Aſtroites tubularis ex Littore Niendorpienſi. *Mell. Lap. fig. Lub. T. I. f.* 5.

318 M. D. n. 149. Aſtroites minoribus ſtellis. *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 52. Ex Birſa. Aſtroites luteus ſtellulis minoribus elegantiſſimis, totam ſuperficiem permeantibus, notatus. *über und über lauter wolgebildete und ordentlich locierte Sterne.* Herm. Maslog. 221. fig. 32.

319 M. D. n. 150. Aſtroites minimis ſtellis. *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 53.

320 M. D. n. 151. Aſtroites Baſilienſis ſtellulis in globulos elevatis. Ex Birſa.

321

321 M. D. n. 152. Madreporæ vel Corallii in longum ſtriati fruſta tum ſimplicia tum bifurcata. Ex Birſa. *Spec. Lith. Helv. p.* 43. *fig.* 58. Branchiali congener Columellus ſtriatus ſeu Bryoniæ Radix lapidea Plotii. Luid. *n.* 120. conf. Madrepora verrucoſo punctata. *Tour.* Corallium album verrucoſum punctatum. CB. *The Schafft.* Tranſ. Phil. n. 314. p. 78.

322 M. D. n. 153. Cometites *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 54. ex Birſa.

323. M. D. n. 154. Madrepora lapidea Baſileenſis in longum ſtriata, Ficui vel Caricæ ſimilis. Ex Birſa, forſan huc pertinet Lycoperdites vulgaris major. Lang. *Hiſt. p.* 52. *T. XII.*

324 M. D. n. 156. Aſtroites ſcolopendrites Baſileenſis. Ex Birſa. Lapidis Aſtroitidis, ſ. ſtellaris tertium genus. B. de Boot. *L. II.* c. 146. *Fig. B. Cat. p.* 2. Aſtroites undulatus. *Muſ. Swammerdam. p.* 6. Aſtroites undulatus major concavus, capitium repræſentans, duorum pedum circumferentiam habens. Ejusd. An Hydatites ſ. Cymatites. Velſch. *Hecat. p.* 60. *T. XXI.* Fungus lapideus major undulatus. Sloane *N. H. of Jamaica. p.* 54. Ejusd. *p.* 56. *Tab. XVIII. fig.* 5. Scolopendrites Geſn. *Fig. Lap.* 169. Scolopendrites magnitudine nondum æqualis ovo Gallinaceo. *Naſſel oder Ohratzelſtein.* Spen. Muſ. 102. Scolopendrites. Lætii. *L. II. c.* 28. *p.* 176. Adde *M. D. n.* 248. *K.* Aſtroites ſtellis ſcolopendræformibus griſei coloris ex Agro Placentino & *n.* 248. *cc.* Aſtroites undulatus major totus ſaxeus, cujus nonniſi Cavitates in extima ſuperficie, eæque non ſtriatæ ſuperſunt. Ex Territorio Raperſuilano. Comatiformes ſtriæ à Lapidis medio verſus peripheriam expanſæ ſcoparum in modum. *Spec. Lith. Helv. p.* 38. *fig.* 51. *M. D. n.* 159. Lapis Agarico ſtriato fermè ſimilis. Ex Birſa. *The wared ſtone.* Grew. Muſ. 305. *Erotylos*, ſ. *Amphicome.* Merc. Met. 314. it. *Lapis lumbricatus.* Pol. *Stonogowiek.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol. *Undulago.* Id. Lith. P. II. 126.

TAB. XII. fig. 3.

325 M. D. n. 157. Aſtroites tubularis maximus & elegantiſſimus Baſileenſis. *Querel. Piſc. p.* 31. *Tab. V.* Idem cum *n.* 148.

326 M. D. n. 158. Aſtroites majoribus ſtellis in ſaxo poroſiori ex Birſa.

327 M. D. n. 160. Aſtroites elegantiſſimis ſtellulis in ſaxo griſeo flaveſcente. *De Chatelaut* Burgundiæ. Congruere hic videtur cum Lepidote Plinii, qui ſquamas Piſcium variis coloribus imitatur, juxta interpretationem nempe Mercati. Met. 315. Ubi ita deſcribitur: *Materia lenior marmore duritiem habet mediocrem, albidus color alteri, in alio rubidus; momentis coloris fuſci, partim ſquamas, partim cutem piſcis referentibus, hinc undulatim conſtipatis, inde in gyros converſis.*

328 a. M. D. n. 161. Aſtroites Maslenſis Sileſiæ.

328 b. M. D. n. 163. Aſtroites cinerei coloris lapideus ex Montibus Querfurtenſibus.

329 M. D. n. 164. Aſtroites fluoreus flaveſcenti colore tinctus Querfurtenſis, ſtellulis in globulos elevatis.

330 M. D. n. 167. Aſtroites flaveſcens ſpongioſus levis Querfurtenſis.

331 M. D. n. 168. Aſtroites albus ſpongioſus Querfurtenſis.

332 M. D. n. 196. Millepora Imperati ex Inſula Gothlandiæ Carlsöhe. Pertinet potius ad vermes tubulatos.

333 M. D. n. 197. Madrepora lapidea ex Bognolo Ditionis Veronenſis.

334 Madreporæ Imperati ſimilis. Helwing. *Lith. T. IV. fig.* 11. *p.* 50.

335 Madrepora compreſſa punctata foſſilis. Id. *T. IV. fig.* 12.

336 Madrepora placentiformis. Büttn. *T. II. n.* 9. fiſtulis tenuiſſimis ſucco petricoſo impletis. Id. *T. IV. fig.* 13.

337 LITHOPHYTA in ſenſu Tournefortiano Diluviana nulla novi, ſed plurima in ſenſu Luidiano, quo inſignit omnes Claſſis inprimis XV. Plantas.

338 M. D. n. 165. 194. TUBULARIA lapidea Querfurtenſis. Reſpondet namque Tubularia purpurea Imperati. *Stor. Nat. p.* 631. Tubularia Coralloides, *Corallenſchwamm, weiſs, grau, ockergeel.* Volkm. Sil. 120. T XVIII. f. 9.

339 M. D. n. 145. Tubulariæ fragmina maſſæ ſaxeæ ſine ordine immerſa.

340 Tubularia hexagonis plerumque tubulis frequentibus interſepimentis diſtinctis petrefacta. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *T. IV. f.* 5. M. D. *n.* 248. k^3.

341 Tubularia pentagona, in qua tenuiſſimi tubuli ſepimentis albidis ſegregantur. Id. *T. IV. f.* 6. M. D. *n.* 248. l^3. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 5.

342 Tubularia Coralloidea tubulis minoribus, tribus ordinibus fiſtuloſis diſtincta, cujus fiſtulæ omnes & ſingulæ ſucco petricoſo ita farctæ ſunt, ut in ſuperficie quaſi protuberare videantur. ad Büttn. *Corall. T. I. n.* 3. delineatum quam proxime accedens. Id. *T. IV. fig.* 9.

343 Tubulariæ Coralloideæ purpureæ Imp. ſeu Halcyonio Mileſio licet non colore, tamen effigie ſimili. Id. *T. IV. fig.* 10.

344 Tubularia foſſilis poroſa, lævis, Angerburgica. *M. D. n.* 248. p^3.

345 Tubularia alba, *in einem grauen geſtein, an der die* Tubuli

buli *hohl.* Volkm. Sil. 119. T. XVII. f. 9. *Eine* ſpecies Tubulariæ, *in einem grauen geſtein, die dem* Alcyonio rubro CB. *nit ungleich ſiehet.* Id. 119. T. XVIII. f. 2.

346 M. D. n. 173. 174. ALCYONII bifurcati fragmentum. Ex monte Legerio & Randio. *Spec. Lith. Helv. p.* 15. *fig.* 18. conf. Madreporæ cujusdam foſſilis fragmentum. Luid. *n.* 107. Alcyonium foraminoſum vel quartum. *Dioſc. Imp. p.* 641. Corallium foſſile furcatum & ramoſum. Helw. *Lith. p.* 49. *T. IV. f.* 2. M. D. *n.* 248. *o*³.

347 M. D. n. 175. Alcyonium foſſile ſtuppoſum Imp. ſ. quartum Dioſc. *Spec. Lith. Helv. p.* 15. *fig.* 19. Ex Randio & Legerio. Fungus lapideus Wagneri. *Hiſt. Nat.* 309. Fungites maximus pileolo lato. Lang. *Hiſt. p.* 52. *Tab. XII.* Fungites major orbicularis. Id. *p.* 52. *T. XI.* Fungites major oris intus reflexis. Id. *l. c.* Fungites fungos referens Infundibuliformes. Melle. *Lap. fig. p.* 34.

348 M. D. n. 176. Alcyonium tuberoſum formâ fructus alicujus, Ficus, vel Alcyonium quintum *Dioſc. Imper. p.* 641. *Spec. Lith. Helv p.* 17. *fig.* 20. 24. Ex Randio & Legerio. Ficoides, Caricoides, *Feigenſtein.* Wagner. An Tubera lapidea. Calceol. *Muſ. p.* 40. Huc quoque pertinent Branchiali congener columellus ſtriatus, ſive Bryoniæ radix lapidea Plotii. Luid. *n.* 120. Spec. Lith. fig. 58. p. 43. Ficoides Bajeri N. 46. f. 30. 31. *Kommet den kleinen fruchten der* Ficoid. African. Herm. *Hottentots feigen am ähnlichſten.* Volkm. Sil. 121. Tab. IX. f. 3. a & b. Columellus major Ficoides ſtriatus, Ficoides, ſeu Caricoides, *geſtreiffter Feigenſtein.* Id. 336. T. V. f. 11. Pol. *Figownik.* Helw. Ind. foſſ. Pol. apud Langium proſtant ſpecies ſequentes. *p.* 72.

349 Alcyonium tuberoſum majus cinereum in baſi cavitate donatum. *Tab. XIX. fig.* 1.

350 Alcyonium majus cinereum oblongum & acuminatum, punctis quadratis Corallitæ reticulati inſtar inſignitum, & in baſi tuberoſa cavitate donatum. *T. XIX. fig.* 2.

351 Alcyonium cinereum bifurcatum punctis quadratis Corallitæ inſtar reticulati inſignitum, & in baſi tuberoſa cavitate donatum. *T. XIX. fig* 3.

352 Alcyonium minus cinereum pediculo inſidens, & in baſi tuberoſa ac ſtriata cavitate donatum. *T. XIX. fig.* 4.

353 M. D. n. 177. Alcyonium non ſtriatum, ſed ſtigmatibus veluti acu factis punctulatum. *Spec. Lith. p.* 17. *fig.* 21. ex Randio.

354 M. D. n. 178. Idem tuberoſius. Tuber lapideum ex Randio. *Spec. Lith. p.* 17. *f.* 22.

355 M. D. n. 179. Idem ſulcis profundis excavatum. *Ibid.* Alcyonium Bajer. *Or.* 46. *T.* 1. *f.* 33.

356 M. D. n. 180. Alcyonium vel Fungus ſtriatus compreſſior. *Spec. Lith. p.* 17. *f.* 22.

357 M. D. n. 182. Alcyonium formæ Radicis nodoſæ. *Ibid.*

358 M. D. n. 184. Alcyonium pennæ anſerinæ craſſitie longum ex Legerio. *Spec. Lith. p.* 18.

359 M. D. n. 186. Alcyonium ſtriis veluti annularibus transverſis præditum. Ex Randio.

360 M. D. n. 189. Alcyoniis accedens Faſciculus Luidii. *n.* 105. Ex Cumbriâ. Aliis junciformis Lapis. Attentius conſideranti hoc foſſile videtur referendum potius ad vermes tubulatos.

361 M. D. n. 190. Faſciculus aliis conſtans tubulis intus fluoreis & flaveſcentibus in marmoreo ſaxo nigro. Ejuſdem videtur cum præcedenti Proſapiæ. Icon ipſorum vermium tubulatorum marinorum videri poteſt in *Mem. de l'Acad. Royal.* 1711. *p.* 128.

362 M. D. n. 191. Faſciculus è columnulis polygonis conflatus. Ex monte Tigurino.

363 M. D. n. 192. Saxum cinerei fere coloris ſpongioſum leve. Cylindris ſtriatis coralliformibus refertum. *Waxenvein from Arkendale in Yorkshire.* Milleporo petrificato. *Scilla van ſpecul. p.* 133. *T. XVII.*

364 M. D. n. 193. Saxum ejuſdem generis candidum Querfurtenſe.

365 M. D. n. 208. SPONGIA marina foſſilis Bononienſis. ſunt hæc recenſita omnia Diluviana, ſed ut quidem exiſtimo, durante ipſo Diluvio pleraque ex præcipitata materia nata. Spongoetes, ſeu Lapis Spongiam marinam referens, *Schwammſtein, um und um ſpongios und löchericht.* Volkm. Sil. 62. Tab. IV. f. 2.

366 Retepora ſeu ESCHARA marina foſſilis. Lang. *Hiſt. p.* 57. *Tab. XVII.* Retepora ſeu Eſchara marina Imperati lapidea. *Spec. Lith. Helv. p.* 13. *f.* 16. Reteporæ ſeu Eſcharæ marinæ ſimilis. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *Tab. IV. fig.* 4. Eſchara marina, *an der die* puncta, *wie mit einer Nadel geſtochen.* Volkm. Sil. 121. T. XIX. f. 4. *Siatkowy Kamien.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol.

367 Corallinum, ut videtur, foſſile, perrarum ex multis veluti laminis ſtriatis, Alveolorum & Infundibulorum forma invicem inſertis conſtans. Angerburgo Pruſſiæ. *M. D. n.* 248. *q*³. conf. *c. n.* 195.

CLAS-

CLASSIS XVIII.

Arbores & Frutices floribus Apetalis.

368 FRAXINEA folia. Luid. p. 108. Pol. *Jeſionowe liſcie w Kamieniu.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

369 *Eſchenes Holz, ſo zu ſtein worden.* Volkm. Sil. p. 104.

370 BUXUS. Myl. *Sax. T. XXX. fig.* 10. Buxus Germanicus, Buxus vulgaris, ſeu humilis. Dod. Volkm. *Sil.* 110. *Tab. XIII. fig.* 4.

CLASSIS XIX.

Arbores & Frutices floribus apetalis Amentaceis.

371 M. D. n. 43. Folium NUCIS JUGLANDIS, ſ. Regiæ vulgaris in Lapide fiſſili Oeningenſi. TAB. IV. *fig.* 10. *Diluv.* TAB. IV. *fig.* 10.

372 M. D. n. 73. AVELLANÆ & ſarmenta CORYLACEA putreſcentia ex Vecti Inſula n. 91. Avellanæ ad 10. pedum profunditatem repertæ in Turffa Rütenſi. *Diluv.* Conf. Mort. Northampt. 88. 256.

373 Nux Avellana petrificata. Helwing. Lith. Ang. 38. Avellana Lapidea. Bauh. Font. Boll. 30. Lapillus nucleum Avellanæ referens. Id. 36. Silex cinereus Avellanæ domeſticæ ſimilis. Id. 36.

374 M. D. n. 59. CARPINI aliaque folia in lapide Oeningenſi. TAB. IV. *fig.* 9. TAB. IV. *fig.* 9.

375 Oſtryæ lignum impetritum. Helwing. *Lith. Ang.* 41. Lignum Orneum petrificatum. *Ein ſtuck Hagenbuchen Holz* 15. *zoll lang, iſt von ungläublicher Härte, glanzt und klenget wie ein Thon.* Brack. Muſ. 16. Ligni Ormi particula alia. *Ein ander ſtucklein Hagenbuchen Holz, mit ſeinen adern und rinden in ſtein verwandlet.* l. c. Oſtryæ Lignum in duriſſimam, ſiliceamque cotem mutatum. Geſn. *Fig. Lap.* 130. *b.* Pol. *Grabina Kamienna.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

376 M. D. n. 28. Lignum foſſile videtur QUERCINUM, ex ſtrato lignorum foſſilium ſupra Thunum. Diluv. *A piece of oak barque, coverd with a ſtony cruſt.* Grew. Muſ. 270. Lignum Quercinum petrefactum. M. D. n. 248. f³. *Eichenes Holz, welches durch und durch marcaſiert* --- Dryites, *ſchwarz-eichens, ſo vitriol und ſilber hält.* Volkm. Sil. 104. *Drzæwnick, Dæmbownick.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol. Quercina Ligna lapidea. Helw. *Lith. P. II.* 202.

377 Ramus quernus una cum Cochlea adhærente petrificatus. Lang. Hiſt. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

378 Cortex ejuſdem Arboris petrificatus. l. c. *Dub.* Pol. *Kora Dæmbowa Kamienna.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

379 Folia Quercus petrificata. Id. p. 54. Tab. XVI. *Poſt-Diluv.* Folium Quercinum petrificatum. *Eichenlaub, ſo zu Stein worden.* Brack. Muſ. 16.

380 Calyx Glandis Quercinæ una cum pediculo petrificatus. Id. p. 55. Tab. XIX. *Dub.* GLANDITES. *verſteinerte Eichel.* Helw. Lith. P. II. p. 99.

381 Balanites major cinereus verrucoſus. Lang. *Hiſt. p.* 48. *Tab. X.*

382 Tubulites Balanorum Calicem referens lævis mediocris, ſubcinereus, ore latiore. Lang. *Hiſt.* 161. *T. L. f.* 1.—— idem ore magno, quadrato, tuberoſus. Id. *T. L. f.* 2.—— idem ore anguſto. Id. *T. L. f.* 3.

383 Gallites puniceus conglomeratus. Lang. *Hiſt. p.* 48. *Tab. X.* Ex Monte Legerio ut & præced. *Dub.*

384 Fragmenta Gallarum anguloſarum. *Stucke von eckichten Gall-äpflen, und der* Gallæ Indicæ. n. 3. Chabr. *am ahnlichſten. In der mitte ſiehet man noch die Grüblein, in welchem im Frühjahr ſich eine Made generirt, liegen in einem rothen mit einem Cryſtallfluſs vermiſchten* Toſo. Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 4.

385 *Ein ausgebrochener Galläpfel.* Galla anguloſa. CB. Id. 134. T. XXIV. fig. 5.

386 *Die helfte eines petrificirten Galläpfels;* Gallæ minoris rotundæ lævis. Id. 131. *T. XXIII. f.* 5.

387 Quernum Lignum colore nigro in lapidem induratum. Helwing. *Lith. Ang.* 42.

388 M. D. n. 212. CASTANEA atri ſplendentis coloris è Montibus Querfurtenſibus. v. Büttn. Rud. Diluv. T. XVIII. n. 1. *Diluv.* Caſtanites. *Steinerne Caſtanien.* Valent. Muſ. P. II. 19. ex Aldrov. Forſan huc pertinet Lapillus Caſtaneam ſimulans corticibus exutam, colore paleari, expreſſis ſtriis. *Mercat. Met.* 283.

389 M. D. n. 27. Folia bina, unum videtur Salicis, alterum ABIETIS albæ in marga albicante prope Pagum Erla Ditionis Bernenſis. *Diluv.* Cum hoc Abietis albæ congruit, Lapis fiſſilis impreſſionibus frugum elegantiſſimè notatus. *Schieferſtein mit fruchtähren.* Wolf. Hiſt. Nat. Haſſ. T. VI. n°. 4.

390 Abietis cujuſdam ramuli Cortex. Luid. *p.* 109.

391 M. D. n. 29. PINI videtur ramus valde compreſſus, Cortice ſuo adhuc veſtitus. Ex ſtrato prope Strättlingen ſupra Thunum. *Diluv. Fichtenes Holz.* Volkm. Sil. p. 104. Pini Lignum petrificatum. Helw. *Lith. P.* II. 201.

392

392 M. D. n. 30. Pini videtur Lignum foſſile. Ex eodem Strato. *Diluv.* Pinea Ligna vel Abiegna ſubterranea. *Firwood* Anglis dicta inſtar Ebeni, nigra multa & grandia. v. in *Trans. Phil. n.* 228. 277. *p.* 1073.

393 Conus Picea lapidea ſtrobilitis, ſeu Pineum fructum æmulans Lapis. Besl. *Muſ.* 91. *T. XXXI.* Aldrov. *Muſ. Met. p.* 829.

394 Fructus Pineæ lapidei. Besl. 102. *Tab. XXXVI.*

395 Nucleus Piniæ (*lege* Pini) lapideus. *Steinen Pinien Niiplein* (lege *Niiſslein*) Id. 104. *Tab. XXXVII.* referendus ad Judaicos lapides inter Cruſtacea Diluviana.

396 Abiegnum lignum petrefactum. Angerburgo Pruſſiæ. *M. D. n.* 248. *b*.

397 *Zweige von dem* Pinu ſylv. *Mugo* dicta. Tab. Pinu montana altera. CB. *auf dunkelgrauem ſchiefer.* Volkm. Sil. 109. T. XII. f. 6.

398 *Æſte von dem* Pinu Sylv. montana. Tab. Pinu montana minore. Gerh. cum Julo. Id. 111. *T. XIV. f.* 4.

399 *Eindruck eines* Coni pinaſtri alpini repentis, Pinus humidæ alpinæ. *Schwenck.* Sylv. repentis. Matth. *Zapfen eines kleinen Alpenkiefers, in gelbem Sandſtein; die* veſtigia *der Schuppen ſind gelb, wie der Sandſtein, das ubrige des Eindruckes ſchwarz.* Id. 129. Tab. XXII. f. 3.

400 *Sehr netter Eindruck eines* Coni Laricis, *Zapfens vom Lerchenbaum, von farben braunroth, in gelbem Sandſtein.* Id. 129. Tab. XXII. f. 4.

401 *Groſs und kleine* Pineoli, *Pinolen, Pinnlein.* Id. 134. T. XXIV. f. 9.

402 Elatites ſeu fruſtum ligni Abiegni iconi Geſnerianæ *p.* 125. delineatæ æquale. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *T. II. f.* 6. Elatites *mit Vitriol und Schwefel imprægniert.* Volkm. Sil. 104. Pol. *Krwawnick Jedlinowy Kamien.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

403 M. D. n. 70. Conus Abietis fæminæ ex ceſpitibus bituminoſis Agri Ceſtrienſis *n.* 238. Pinei Coni ex ceſpitibus bituminoſis Rutenſibus Ditionis Tigurin. *Diluv.*

404 Fructus TAXI petrificatus. Lang. *Hiſt. p.* 56. *Tab. XIX. n.* 3. Ex monte Legerio. *Dub.*

405 *A ſtone, which in colour and texture ſeems to reſemble a piece of Yew-Tree.* Grew. Muſ. 269.

406 M. D. n. 32. Folia varia ALNI, Salicis in marga albicante, prope pagum Erla Ditionis Bernenſis. *Diluv.*

407 M. D. n. 34. Folia Alni unum vel Fagi alterum, tri-

nervium in ſaxo arenario flaveſcente duriori. Ex Abbatiscellano Territorio. *Dub.*

408 Folia Alni petrificata. *Steinene Erlenblätter.* Folia item FAGI petrificata, *Steinene Buchblätter.* Lang. Hiſt. p. 54. T. XVI. Fagi folia in Tofo Stallikonenſi Ditionis Tigurinæ. *M. D. n.* 215. Tofus candidus Miſenus, in quo Folia Quercus & Alni ſunt impreſſa. Kentm. *Foſſ.* 38. Tofus, cui Figura Frondium Arborum à natura impreſſa. Wagn. Hiſt. 323. *Pietra Tartara figurata di foglie è Rami di Rovo.* Imperat. Stor. Nat. 585. v. TAB. X. *fig.* 4. Sarnius Lapis. *Merc. Met.* 328. Append. *T. XIV. f.* 22.

TAB. X. *fig.* 4.

409 Ligni Alnei petrificati fruſtum. *Ein Stuck petrificiert holz, von einer Erlen, welche ſehr tieff unter der Erden, mit äſten, und wurzlen gefunden worden.* Brack. Muſ. 17. *Clethrites*, ſeu Alneum lignum petrificatum. Helw. *Lith. P. II.* 201.

410 SALICIS anguſtifoliæ folium in Lapide fiſſili Oeningenſi. TAB. IV. *fig.* 8. Diluv. *Krauterſchieffer mit einem weidenen Blatt.* Myl. Muſ. n. 790.

TAB. IV. *fig.* 8.

411 *Ein aufgedrucktes Blatt von einer Weiden, die* Salix ſaxatilis. Scwenckf. Salix pumila alp. Cluſ. *heiſſt.* Volkm. Sil. 111. Tab. XIV. f. 3.

412 Folia ſalicis petrificata. *Steinene Weidenblätter.* Lang. Hiſt. p. 54. Tab. XVI. *Poſtdiluv.*

413 Salicites ejusdem *p.* 69. ad Vegetabilia prorſus non pertinet.

414 M. D. n. 60. POPULI nigræ folium in Lapide Oeningenſi. TAB. II. *fig.* 4. Diluv.

TAB. II. *fig.* 4.

415 Dendrites folium Populi albæ repræſentans. Lang. *Hiſt. p.* 40. TAB. VIII. *fig.* 3. Dendrites folium Populi albæ magis elongatum repræſentans. Ejusd. fig. 4. *Diluv.* In Lapide fiſſili Oeningenſi. *Krauterſchiefer mit einem Blatt von einer Pappel.* Myl. Muſ. n. 798.

TAB. XIII. *fig.* 7. 8.

416 *A ſtone, which looks like a piece of Bechwood.* Grew. Muſ. 269.

417 Fagus ferrificata. *Liebknecht.* Diluv. 290.

418 Cletrites Lapis ab Alni ſimilitudine. *Boot.* 529.

419 *Betulatum* Lignum petrificatum. *Ein ſtuck Bürkenholz mit ſeiner Rinde, ſo zu Stein worden.* Brack. Muſ. 17. *Birkenholz zu Behlendorff bey Lübeck.* Volkm. Sil. 87.

420 Lignum Fagi lapideum. *Oxytites* Besl. Muſ. 92. Tab. XXI. *Phegites* è Fago. *Buchen in Stein verwandlet.* Kentm. Foſſ. 39. Pol. *Bukowy Kamien.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

CLAS-

1

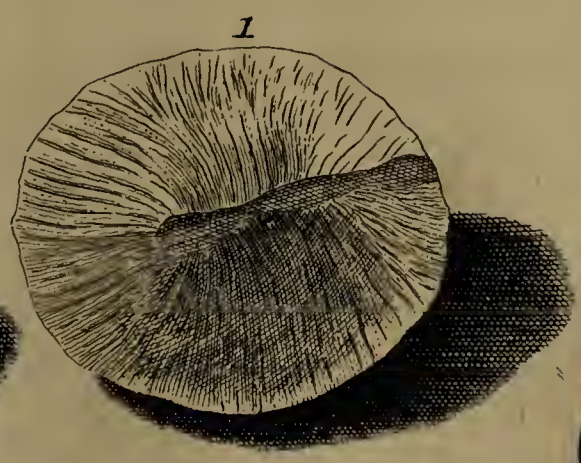
1

2

3

4

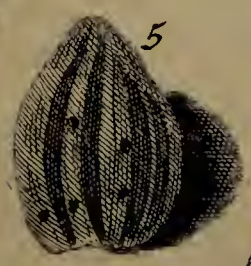
5

6

7

8

Summi Rev.^do Dn. **Eberhardo Friderico Hiemero** *SS. Theol. D.*
Ser.^mo Wirtenbergensi Duci à Concionibus et Consiliis aulicis.

CLASSIS XX.
Arbores & Frutices floribus Monopetalis.

421 MYRTILLITES major cinereus umbilico magis excavato. Lang. *Hiſt. p.* 56. *Tab. XIX. fig.* 1. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante. CB.

422 Myrtillites major cinereus umbilico minore. Id. *fig.* 2. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis albicantibus. CB. uterque *Dubius* valdè.

423 *Ulmi* aſſulæ in nigrum lapidem mutatæ. Helw. *Lith. P. II.* 202.

CLASSIS XXI.
Arbores & Frutices foliis Roſaceis.

424 M. D. n. 168. TILIÆ folium in lapide fiſſili Oeningenſi. TAB. III. *fig.* 8. Dendrites folium Tiliæ cum gramine repræſentans. Lang. Hiſt. p. 40. Tab. VIII. fig. 2. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 8. & TAB. XIII. *fig.* 6.

425 Fruſtum Ligni Tiliæ petrificatum. *Steinenes Lindenholz.* Lang. Hiſt. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

426 Ciſſites in candido collucet EDERÆ foliis, quæ totam tenent. Narciſſites venis etiam Ederæ diſtinctæ. Plin. *L. XXXVII. c.* 10 Quid ſit, non conſtat, videtur Naturæ luſus, in Achate. Hedera in Tofo Rorbacenſi eſt *Poſtdiluv.* Pro Narciſſites *Inociſſites* viri docti reſtituendum judicant. Nihil enim huic Gemmæ cum Narciſſo convenit. At poſterius nomen ex argumento naturæ optime acceptum eſt. Ἰνοκισσίτης enim dictum eſt & ab ἶνες, venæ, & κισσὸς Hedera, cum illam venis Hederæ diſtingui ſcriptum reliquerit *Plinius.* Aſſalt. *Not. ad Mercat.* 276.

427 M. D. n. 55. VITIS, ut videtur, Folium Lapidi fiſſili Oeningenſi impreſſum, eique melano grammo. TAB. I. fig. 2. *Diluv.* TAB. I. *fig.* 2.

428 M. D. n. 5. Pruni folium, ut videtur, in Lapide fiſſili Oeningenſi. Tab. IV. fig. 7. *Diluv.*

429 *A ſtone like a petrify'd damaſcene plum. A gread petrify'd ſtone of an exotick Plum-A blackſtone figur'd like the ſtone of (a Praecock-Plum) an Aprecock.* Grew. Muſ. 266. Prunellarium, ſ. Lapis pruneoli oſſiculum referens majus. Luid. *n.* 233. Prunellarium minimum longiuſculum. Id. *n.* 234. *Cocco Meloitæ*, ſeu Lapides prunum referentes, *Pflaumſteine, wie Pflaumen geſtaltet, braun oder Oliven farb, glatt.* Volkm. Sil. 62. T. IV. f. 3. *der wie ein* Prunum magnum rotundum rubrum CB, *oder das* Prunum Ibericum Tragi, *als wie blaue Marunken geſtallt.* fig. 4. *Ein braun-*

gelber, *der dem* Pruno dulci amygdalino ſeu æreo noſtrati, Germ. *Spillerchen gleichet.* Id fig. 5. *Ein ganz ſchwarzer*, *der wie das* Prunum Hungaricum, Prunum magnum dulce atrocœruleum CB *ausſiehet.*

430 *Siehet wie ein* Myrobalanus Bellirica, *oder auch*, *wie* Nux inſana *oder* Prunulum inſanum Chabr. *aus, von farbe braunroth.* Id. 134. T. XXIV. f. 10.

431 M. D. n. 114. AMYGDALITES vel Amygdaloides. Lapis Planitzenſis ex Agro Zuiccavienſi. Myl. Sax. p. 35. *Dub.* Amygdaloides conſtans ex materia ſiliadoſa cruſtâ exteriore gypſeâ. Helwing. Lith. Ang. 38. *Steinerne Mandeln.* Valentin. Muſ. P. II. 19. Lapis Fructui Amygdali ſaccharo incruſtato ſimilis. Geſn. *Fig. Lap.* 126. *b.* Lapides, qui Amygdalam ſaccharo incruſtatam tam probè referunt, ut ſimpliciores facile ſit iis fallere. Continent autem intus ſiliculum Amygdaliformem; cruſta autem gypſea eſt. Læt. *p.* 175. Αμυγδαλοειδης, Amygdaloites à forma Amygdalorum ita dicti, uti ad Albulam Tiburtinam inveniuntur. Kirch. *Mund. Subt. L. VIII. p.* 82. Hi ſæpe ſunt factitii. Aliquando Lapides, non ſolum Amygdali nucleum, ſed & os ambiens referunt. Huc pertinet Lapis Amygdali oſſi perſimilis. Geſn. Fig. l. c. *A ſtone being very agreable to the Amygdaloides of Aldrovand.* Muſ. Metall. L. IV. c. 1. Plott. Oxfordsh. p. 195. Amygdala in Lapidem converſa. Besl. *Muſ.* 103. *Tab. XXXVI.* Amygdalam referens Lapis. Bajer. *Or.* 45. *T. I. f.* 23. Siliculi Amygdaliformes. Lapides Amygdalis perſimiles. *Mandelſtein. Steine wie Mandeln formirt.* Volkm. Sil. 62. *Eine Mandel, wie ſie noch in der auſſerlichen grauen Schale liegt.* Id. 134. T. XXIV. f. 6. *Kamien Migdalowy.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol.

432 M. D. n. 244. Amygdaloides Echterdingenſis. *Dub.*

433 Amygdaloides ſubluteus major & minor. *Mandelſtein.* Lang. Hiſt. T. XIX. p. 56. videtur *Silex Mandole* impetrite. Moſcard. Muſ. 175.

434 M. D. n. 241. ff. Lapides fuſci Amygdalas, Nucleos prunorum, Ceraſorum, aliosque fructus referentes : Ex lutifodina Altdorffina. Nodi *Soapballs. Beaumepotts* dicti. Liſt. *Cochlit. Angl. p.* 213. Naturæ luſus.

435 *Stein*, *der iſt wie ein* Malus Perſica, *Pferſing*, *auf der einten Seithen grau*, *auf der anderen braunroth*, *etwas gepletſcht.* Volkm. Sil. 133. Tab. XXIV. f. 3.

436 Silex cinereus Piſtacii fructum exprimens, Bacch. Font. Boll. 36. *Eine Piſtacien, mit der gelben harten Schalen.* Volkm. Sil. 134. T. XXIV. f. 7. *der länglichte Kern oder Nüsslein auſſert der Schale.* Id. fig. 8.

437

437 M. D. n. 9. PYRI folium in lapide Oeningenſi. Diluv. *Brauner Letten bey Joachims Thal mit einem Birnbaum blatt.* Myl. Muſ. n. 787. TAB. IV. *fig.* 7.

438 M. D. n. 36. Folium Pyri, aliudve in ſaxo cretaceo fiſſili Oeningenſi. Dendrites folium Pyri repræſentans. Lang. Hiſt. Lap. p. 40. Tab. VIII. fig. 1. *Diluv.*

439 M. D. n. 92. Pyri petrefactæ & maledictæ Norimbergenſis fruſta. *Poſt-Diluv.*

440 Lapillus pyriformis. Lang. *Hiſt. p.* 56. *T. XIX. n.* 2. Dub. *A petrifyd Katherine Pear.* Grew. Muſ. 265. Pyra Moſchatellina. *Steinerne Zuckerbirn* Bajer. Oryct. 46. Valentin. Muſ. P. II. p. 19. Pyrum Moſchatellinum, aut aliud exiguum, aliudve Pyrum grandius. Bajer. Or. 46. T. I. f. 26. 28. *Eine Frucht, wie eine Birn, oder die Orientaliſche Frucht* Sambos. Volkm. Sil. 133. T. XXIV. f. 1. *Eine andere gleich einer Birn. ſiehet auch der krummen Frucht des* Solani pomiferi 5. CB *nicht ungleich.* Id. f. 2.

441 M. D. n. 11. Saxum arenarium durius, cinereo flaveſcens, in quo folia SORBI alpinæ I. B. Ex Cantone Abbatiſcellano. TAB. II. *fig.* 8. TAB. II. *fig.* 8.

442 *Steinerne Pomerantze: die couleur, glätte, und tüpflein an der Schalen iſt den natürlichen und friſchen Pomeranzen ganz gleich, worann auch oben das grüblein, darinnen der Stiehl geſtanden, zuſehen, hat eine kieſelhärte.* Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 1.

443 M. D. n. 64. Folium MESPILI Apii Folio ſylveſtris ſpinoſæ ſive Oxyacanthæ CB. in Lapide Öningenſi TAB. III. *fig.* 6. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 6.

CLASSIS XXII.

444 *Zwey Schooten auf einem grauen Schiefer, die obere ſcheinet eine* Siliqua Arboris Judæ (Siliquaſtrum Tour.) *oder auch* Viciæ dumetorum maximæ CB. *die untere eine* Siliqua *Aſclepiadis* Tab. Fuchs. Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 1.

445 Ficui haud abſimilis Lapis ex Muſeo Valkeneriano, cui illatus ex Suitenſium montibus prope Artam. *Eine kleine Feige,* Ficus communis CB. *Auswendig, wie bey den meiſten Feigen braun oder dunkelroth, inwendig röthlicht oder roſenfarb, wie das fleiſch einer Feige, mitten eine ſchwarze Erden oder Moſer mit vielen verweſten dunnen* capillamentis *oder Fäſerlein, welche etliche* Botanici, *vor die Blüth der Feigen halten, nebſt einem Cryſtall flufs.* Volkm. Sil. 130. Tab. XXIII. f. 3.

PLANTÆ INCERTÆ

sive

Ad nullam certam Claſſem redigendæ.

446 M. D. n. 7. Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotunda-
TAB. V. *fig.* 8. tum in ſaxo fiſſili candido ex Bolga Valle Agri Veronenſis. TAB. V. fig. 8. *Diluv.*

447 M. D. n. 13. Planta ſtellata quædam Diluviana cum Neu-
TAB. IV. *fig.* 1. rophyllo in atri coloris ſaxo margaceo, ex Fodinis Cumbriæ. TAB. IV. fig. 1. *Diluv.*

448 M. D. n. 14. Alia Planta Diluviana ex eodem loco.

449 M. D. n. 19. Lapis margaceus melanogrammos cine-
TAB. IV. *fig.* 2. reus quaſi, ſtipulisve combuſtis conſperſus ex Anglia. TAB. IV. fig. 2. *Diluv.*

450 M. D. n. 26. Plantula videtur ſpinoſa ex Anglia. *Diluv.*

451 M. D. n. 31. Congeries varia Lignorum & Corticum foſſilium, ex ſtrato ſupra Thunum. *Diluv.*

452 M. D. n. 33. Folium quoddam majus & latius in Lapide fiſſili Oeningenſi. *Diluv.*

453 M. D. n. 35. Folium trinervium flaveſcens in ſaxo cretaceo fiſſili Oeningenſi. *Diluv.*

454 M. D. n. 37. Folia alia in Saxo Oeningenſi. *Diluv.*

455 M. D. n. 38. Terra foliata Siculæ ſimilis mollior in lapicidina Oeningenſi.

456 M. D. n. 39. Lapis fiſſilis Terræ foliatæ Siculæ haud abſimilis durior, ex eadem Lapicidina. Terra foliata bituminoſa mineralis foſſilis ex Italia. Bocc. *Muſ. di Piante rare.* 157.

457 M. D. n. 63. Folia Arborum diverſarum in ſaxo cinereo flaveſcente Territorii Abbatiscellani. *Dub.*

458 M. D. n. 71. maſſa quædam leviſſima ex materia vegetabili in Terris ſepulta, omnino conſtans, ex Agro Ceſtrienſi Angliæ *n.* 88. Ceſpes bituminoſus leviſſimi generis prorſus ex vegetabili materia conſtans. Ex Weſtmorlandia Angliæ. *Diluv.*

459 M. D. n. 72. LITHOXYLON ex Inſula Antego. *Diluv.* & omnia pene ſequentia. Lignum foſſile. Pol. *Drzewo Kamienne.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol.

460 M. D. n. 74. Lignum foſſile ex Fodinis aluminoſis Dübenſibus Saxoniæ.

461 M. D n. 75. Lignum bituminoſum foſſile, quod paulo infra Terram bituminoſam Muſcovienſem invenitur.

462 M. D. n. 76. Lithoxylon Bononienſe ex Argilla erutum.

463

463 M. D. n. 77. Lignum petrificatum ex oppido Bitterfeld.

464 M. D. n. 78. Terra aſſuloſa vel Ampelitis pyrite æroſo copioſiſſime imprægnata, ex valle Grundſpurgenſi Agri Altorffini, Territorii Norimbergenſis. Libav. *Sing. P. III. L. VIII. c.* 8. *p.* 1034. Bajer. *Oryctog. Norica. p.* 81.

465 M. D. n. 79. Lithoxylon nigricans in ſaxo arenario duriori ex Agro Altorffino.

466 M. D. n. 80. Lithoxylum nigrum Pruſſicum.

467 M. D. n. 81. Lignum foſſile Luneburgicum ex Fodinis Argillaceis.

468 M. D. n. 82. Lithoxylon ex Hiſpania.

469 M. D. n. 83. Lithoxylon foſſile bituminoſum, Lithantraces etiam repræſentans. Ex Crypta Diaboli, & prope Grundspurg (*Grünſperg*) Agri Altorffini.

470 M. D. n. 84. Lignum foſſile ex prato *Kellen im Waltikumerriedt*, milliari ferè à Tiguro.

471 M. D. n. 84. Lithoxylon argentiferum Franckenbergenſe Chryſocolla adſperſum.

472 M. D. n. 85. Lignum foſſile, vulgo *Steinkohlen von dem Habichtwald bey Caſſel.*

473 M. D. n. 86. Lignum in venam Ferri converſum Laubacenſe. Liebknecht *Diſcurſ. de Diluv.* Gieſſ. &. Francof. 1714. 8.

474 M. D. n. 89. Lithoxylon ex Fodina Vallis Joachimicæ.

475 M. D. n. 90. Lignum foſſile Pyrite vitriolico fœtum ex montibus Pruſſicis, in quibus ſuccinum effoditur.

476 M. D. n. 93. Lignum prorſus petrefactum ex Fodinis ſuccini Pruſſici.

477 M. D. n. 95. Lithoxyla Altdorffina.

478 M. D. n. 125. Lignum foſſile Dübenſe ad Muldam 3. Leucis à Lipſia.

479 M. D. n. 126. Lignum petrificatum ex montibus arenoſis Querfurtenſibus.

480 M. D. n. 130. Lignum foſſile ſtrato petroſo ſubſtratum Querfurtenſe.

481 M. D. n. 132. Lignum foſſile ex ſtratis Lithanthracum Dübenſium.

482 M. D. n. 217. Lignum foſſile ex Sylvâ ſubmerſâ 4 horis à Querfurto, 1. à Sangerhuſâ verſus NW. Büttn. *Dil. Teſt. p.* 303.

483 M. D. n. 218. Lignum foſſile ex altiſſimo jugo Thuringiæ, *Finne* dicto.

484 M. D. n. 219. Lignum foſſile ex montibus arenoſis Querfurtenſibus.

485 M. D. n. 220. Lignum foſſile nigrum Bononienſe.

486 M. D. n. 221. Lignum ex montibus arenoſis Querfurtenſibus candidum, Faginum videtur. Büttn. *Dil. Teſt. p.* 189.

487 M. D. n. 222. Lignum foſſile Pyrite imprægnatum, cui oſtreum lapideum adhæreſcit. *D'Yves aupres de Cant ſur le bort de la mer en Normandie.*

488 M. D. n. 223. Lignum foſſile fuſci coloris Querfurtenſe.

489 M. D. n. 224. Lignum Laubacenſe ferrificatum, cui vena Ferri adhæret.

490 M. D. n. 225. Lignum ferrificatum Laubacenſe è nucleo Trunci, ut videtur, deſumptum.

491 M. D. n. 226. Idem minus ex majori fruſto decerptum.

492 M. D. n. 230. Lignum foſſile metalliſatum, quod in valle Buſeccenſi 1. horâ à Gieſſa diſtante intra Terram ad 12. orgyas lutoſam repertum eſt.

493 M. D. n. 231. Lignum foſſile petrificatum ad Thermas Wisbacenſes repertum.

494 M. D. n. 234. Carbones bituminoſi Haſſiaci.

495 M. D. n. 235. Lignum foſſile, quod in Terra Gieſſenſi præſertim ad Flumen Lanum in maxima copia reperitur. Liebknecht. *de Diluv. p.* 49.

496 M. D. n. 247. Lithoxylon videtur impreſſum lapidi fiſſili Glaronenſi.

497 M. D. n. 248. Lignum anthracini coloris Pyrite vitriolico prægnans, forſan ad Lithanthraces referendum. Ex Lapicidina Megenweilenſi in liberis Provinciis, ubi & oſſa foſſilia & Gloſſopetræ reperiuntur.

498 M. D. n. 248. a. Lignum foſſile conferendum cum Carbone foſſili Xylode Libavii. *Vom Heiligenberg im Furſtenbergiſchen.*

499 M. D. n. 248. z. Lignum foſſile prope Lubecam ad pagum *Behlendorff* 3. milliaribus a Lubeca.

500 M. D. n. 248. bb. Lignum foſſile ex Italia.

501 Lithoxylon ſciſſile ſive tegulatum ex albo & caſtaneo verſicolor, ſtalagmite refertum. Ex arenoſis Aſplejanis in Agro Bedfordienſi. Luid. *n.* 211.

502 Lithoxylon tabulatum rubiginoſum. Id. *n.* 212.

503 —— confragoſum Faringdonenſe rubigine infectum. Id. *n.* 213.

504 —— luteum ſordidum ſive Ochram referens Cirenceſtrenſe. Id. *n.* 214.

505

505 Lithoxylon ſtriatum atrorubens. Id. *n.* 215.

506 —— album, ſuſcitabuli ſive Ligni incendiarii æmulum. Ex arenoſis Marchamiæ lapicidinis. Id. *n.* 216.

507 —— cryſtallinum, ſive ex Fluore Belemnitæ ad inſtar ſtriato conflatum exterius rubiginoſum. Ib. Id. *n.* 217.

508 —— atrorubens nitidum Antimonii ad inſtar ſtriatum. Ib. Id. *n.* 218.

509 —— teres, fuſcum, ſive paxillare inter Ligna & oſſa foſſilia ambiguum Marchamiæ. Id. *n.* 220.

510 —— rubiginoſum venis nigris diſtinctum. E Lapicidinis Byfeldianis apud Northamptonienſes. Id. *n.* 221.

511 —— fuſcum pulverulentum è Fodina Ashleana in eodem Comitatu. Id. *n.* 222.

512 —— fuſcum fluoribus minimis refertum. Id. *n.* 225.

513 —— fuſcum Sabrinianum Selenite ſaturatum. Ex Littore Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Gloceſtriæ.

514 —— exiguum ferrugineum cuneolum referens Witnejæ. Id. *n.* 227.

515 —— Sabrinianum ligno Quercino æmulum ex æſtuario Sabriniano ad Trajectum Pyrtonenſe. Id. *n.* 228.

516 —— anthracinum vitriolatum. Ex Lapicidina Kidlingtonenſi prope Oxonium. Id. *n.* 229.

517 —— Gagati æmulum littorale. Ex Agro Lincolnienſi. Id. *n.* 230.

518 —— textile ſ. reticulatum capillare ſabuletorum. Ex ſabuleto Framptonienſi. Id. *n.* 231.

519 —— ſtupoſum ſ. punicea raritate leviſſimum. Id. *n.* 232.

520 *Loughneagſtone* in Hybernia pro Lithoxylo habet Molyneux *in Transact. Phil. n.* 158.

521 M. D. n. 87. Carbones ex Ceſpitibus bituminoſis Agri Ceſtrienſis.

522 *Great numbers of Trees, particularly Oaks and Firs in the Peath-Earth of Northolm.* &c. Morton. Nat. Hiſt. of Northampt. p. 253. 255. 263. *Mosswood.* Raji Topographical. Obſ. 7. Plot. Staffordsh. 217. Transact. Phil. n. 275. *Sorturbrandur.* Worm. Muſ. 169.

523 *A large piece of petrify'd wood.* Grew. Muſ 269.

524 *A globular ſtone wich loocks, as if it had been a piece of Ahswood Tourned in a Lathe in to that figure.* Grew. l. c.

525 *A piece of incombuſtible wood, as it were half petrify'd. Forbeing Held into Fire, it bekomes red like à Coal.* Grew. l. c.

526 *A very odd piece of the branch of a Tree as Thik as a Ca-*

ble rope, whereof the barque, is turned into perfect Iron, or at leaſt a very rich Ironore and the wood intoſtone. Grew. l. c.

527 *The petrify'd barque of a Tree. Tis thin and Rowled up as Cinamom but rather of the colour of that called winterane's.* Grew. 270.

528 Lignum nigrum foſſile. *Blackoack* Scotis. Sibb. Prodr. Hiſt. Nat. Scot. p. 44.

Occaſione Lignorum foſſilium monendum, non Quercina duntaxat Ligna, ſed & alia plurima, ubivis fere Terrarum mutationem fuiſſe paſſa ratione coloris, & nigrum quidem induiſſe multis in locis tantum non carbonificata; & ibi quidem, ubi vel Pyritæ adſunt vitriolici, ipſis Lignis ſæpe adhuc adhærentes, vel venæ Ferri & ſulphuris. Non mirum hoc videbitur iis, qui norunt ex miſtura Limaturæ Ferri, Sulphuris & Aquæ excitari non duntaxat ingentem Fermentationem, & æſtum, ſed etiam Flammam quæ in Terræ viſceribus ſtatim à Diluvio Ligna demerſa facile mutare poterant in Carbones, vel iis ſaltem nigrum colorem inducere.

529 M. D. n. 124. Arborum folia in Tofo duriori ex Saxonia. *Poſt-Diluv.* Arborum folia in Tophaceis Lapidibus. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *Tab. II. fig.* 4.

530 M. D. n. 143. Surculus lapideus Adarce vel Tartaro incruſtatus. *Spec. Lith. Helv. p.* 20. *fig.* 25. Montis Legerii. *Diluv.*

531 M. D. n. 144. Glomellaria ſpongioſa. Luid. *n.* 110. Ex Monte Legerio.

532 M. D. n. 155. Lapis haud abſimilis trunco abſciſſo Arboris, in quo Circuli annui conſpiciuntur. Ex Birſa. *Diluv.*

533 M. D. n. 181. 187. Patella lapidea. *Spec. Lith. Helv. p.* 19. *fig.* 24. Wagner. *Helv. Curioſ. p.* 318. Ex Randio & Legerio forſan ad Fungos referenda. *Diluv.*

534 M. D. n. 207. Nux Vomica lapidea. *Spec. Lith. p.* 44. *fig.* 60. Lapis Nuci vomicæ ſimilis, *Stein den Krayenaüglein gantz gleich.* Brackenhof. *Muſ. p.* 10. Conf. baſis Urticæ marinæ. *Mem. de l'Acad. Roy.* 1710. *p.* 475. *fig.* 24. Diluv. *A petrify'd Nux Vomica.* Grew. Muſ. 266. *Caſtanites.* Aldrov. Muſ. Met. Pol. *Wronowe oko Kamienne.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

TAB. XIV. *fig.* 2. 535 M. D. n. 248. l. Folium nigri Coloris longius in acutum deſinens mucronem, nervo per medium decurrente in marga cinerea. Ex monte Blancano prope Mavore in ditione Bononienſi. *Diluv.*

536 M. D. n. 213. Palmæ corymbiferæ ſarmenta, ut videtur, Monſpelii foſſilia. *Dil.*

537

TAB. XIV.

1

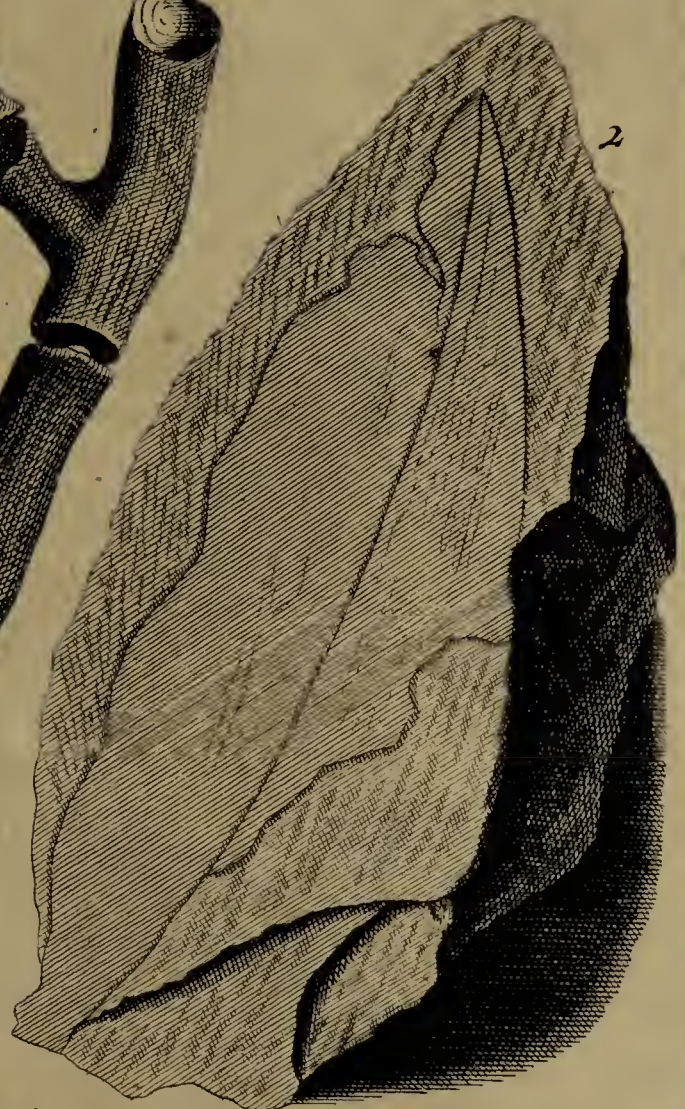
2

3

Ill. Dn Samueli Kőlesero de Keres-eer, *Secretario Guberniali Cæsareo-Regio Principatus Transylvaniæ.*

537 M. D. n. 214. Ceſpes bituminoſus Kreyſingenſis Thuringiæ. *Diluv.*

538 M. D. n. 243. Semen Plantæ cujusdam umbelliferæ lapideum. Echterdingæ in Ducatu Wirtembergico. *Dil.*

539 M. D. n. 248. ee. f³. Nux Moſchata lapidea. Ex Birſa. *Spec. Lith. Helv. p.* 42. *f.* 57. Helwing. *Lith. Ang.* 37. Nux myriſtica lapidea cinerea. Bauh. Font. Boll. 35. *Stein, ſo eine Muſcatnuſs præſentirt.* Myl. Sax. P. II. p. 74. fig. *Muſcatnuſs*, Nux Moſchata fructu rotundo CB. *die ihre couleur ſo wol aus als inwendig behalten. Auf der harten braunen ſchalen ſiehet man a. den eindruck, oder Adern, da die blüthe gelegen, und als man ſie zerſtuffet, die braunen* ſtriæ, *ſo von der* peripherie *des Kernes bis an das* Centrum *lauffen.* Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 6. *Siehet aus, wie die grüne Muſcaten Nuſs, von farb, braunroth.* Id. 133. T. XXIV. fig. 4. Pol. *Muſcatowa galka Kamienna.* Helw. Ind. Foſſ. Pol. Nux Moſchata lapidea tota ſiliciæ ſubſtantiæ, referens ex aſſe Nucem Moſchatam fructu oblongo. CB. Helw. *Lith. P. II. p.* 97. *Tab. III. n°.* 3. qui Nuces Moſchatas lapideas hactenus cognitas refert ad *Tubera* quædam marina, quondam vel ſaxis adnata, vel ſub Muſco marino progenita. TAB. XIII. *fig.* 2.

540 Foliorum quorundam mineralium pediculi compreſſi. Luid. *n.* 185.

541 Lithophyllon gelaſinis quibusdam Salebroſum Malleatula dictum. Id. *n.* 204.

542 Planta incognita ex minera Ferri. Wolfart *Vale Hanov.* §. 10. *fig.* 6. conf. *Tab. VIII. fig.* 5.

543 Capilli Veneris in Lapide fiſſili Manebacenſi. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 2. *ad. p.* 19.

544 Conferva Plinii. Luid. *p.* 108. Pol. *Gaebka w Kamieniu.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

545 Arbuſcula vel Planta in Lapide fiſſili. Myl. *Sax. p.* 28. v. TAB. VIII. fig. 5. *Dub.* TAB. VIII. *fig.* 5.

546 Fructum quendam exprimens Lapis Metallicus. *Spec. Lith. Helv.* 67. *fig.* 89. conf. Sceleton Echini marini intra Teſtam reperiundi. TAB. XIII. *fig.* 5.

547 Virgulta petrificata. *Steinenes geſtaüd.* Lang. Hiſt. p. 53. Tab. XIV. *Poſt-Diluv.*

548 Radix petrificata. *Steinene Wurz.* Lang. Hiſt. p. 54. Tab. XIV. *Dub.*

549 Fructus Arboris AHOVAI Indicus. Myl. *Sax. p.* 30. TAB. II. *fig.* 6. *Diluv.* Ejus nucleus. Volkm. *Sil.* 134. *T. XXIV. f.* 18. TAB. II. *fig.* 6.

550 Folia quædam (an Leguminoſa?) rotunda in lapide fiſſili. Ex Muſco Vallisneriano.

551 *Stelechites* effigie ſtipitis truncati, cum rudimentis ramorum, in lapide albo & cinereo quandoque nigricante, per longitudinem ſtriato. Alii radici Raphani ruſticanæ æmuli. Helwing. *Lith. Ang.* 42. *Tab. II. fig.* 7. 8. M. D. n. 248. t'.

552 *Two ſtrait slender ſtones reſembling the Columns erected in the middle of Some Flowers, one convex of the top, and almoſt-flat. The other ſphericalles Triangular, ſomewhat like the ſeedcaſe of a Tulip.* Grew. Muſ. 267.

553 *Two other joynted ſtones, looking as if they were pieces of the geniculated ſtalk, of ſome Plant.* Id. l. c.

554 Lapis divaricationes ramoſas vegetabilis cujusdam oſtendens, colore albo. Helwing. *Lith. p.* 53. *T. VI. fig.* 3. conf. *Tab. V. fig.* 8.

555 Hexapetalon Carbonarium Luid. *in Tranſact. Phil. n.* 331. *p.* 95. *Tab. I. fig.* 3.

556 Abietis an potius Lycopodii cujusdam ramulus? Id. *l. c. f.* 6.

557 Lignum Molavin petrefactum Paracalenſe, exalbidum corticem verſus ſubfuſcum, ſubluſtre & Pyrite compar ſoliditate. Camell. *in Tranſact. Phil. n.* 311. *p.* 2405. Aliud coloris ſubglauci.

558 Ligni aliud fruſtum Palicpicanum, verum non videtur eſſe Ligni Molavin, ſed potius Ligni Guixo. Coloris æruginoſi, corticem verſus luteo & rubente & fuſco varium, pectinibus minus rectis quaſi interruptis. Id. *l. c. p.* 2406.

559 *Baobab* lapideus, Fructus illius ſimilitudinem gerit, quo ad extinguendam ſitim Æthiopes utuntur, de quo Proſper Alpinus *Plant. Ægypt.* & C. Cluſ. *L. II. c.* 1. *Exotic.* quemve à nautis, qui ex Æthiopia redierunt, redemptum Londino miſerat. Jac. Garetus. *Calc. Muſ.* 414.

560 *Ebenum foſſile.* Hildesheimii reperitur in Commiſſuris intra Terram aluminoſam — Stips nigra foliis & fructu carens, cornu politi modo ſplendida, ſolida, lævis, omnino aſpectu ſimilis Gagati Lapidi, ſed naturâ diverſâ. Nam Ebenum, ignem non ſentit, Gagates accenſus ardet & igne perit. Agric. *Nat. Foſſ. L. VII. c.* 22. Pol. *Heban.*

561 Ebenum foſſile in Islandia laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque ſubfuſco, ponderoſum, fragile, exiccatum ubi fuerit, Faber Ligniarius in lignis judicandis peritus juglandis Arboris radicem longâ annorum ſerie nigredine tanta infectam eſſe putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conſpectæ ſunt;

ſunt; Polituram non facile admittit ---- Hoc Lignum vulgo *Sorturbrandur* vocant, & latere ajunt in monte adeo prærupto & alto, ut eo nullus niſi audaciſſimus penetrare valeat. Worm. *Muſ.* 169.

562 *Lignum foſſile Umbriæ*, quod reperitur in Umbria in Territorio Todi. Inveniuntur particulæ ex parte cretoſæ, ex parte ligneæ, ex parte Carbonis inſtar aduſtæ. Siquidem de minerali ac vegetabili participare videtur, *Metallophitum* ſeu *Minerephitum* appellari poſſe videtur, ſimile Cedro Montis Atlantis in Mauritania. Colore eſt Leonino obſcuro, venis inordinatis, obſcurioribus aliquanto reliqua ſubſtantia. Id. *l. c.*

563 Lignum Carbonis modo nigrum, aridum, ac leve, effoditur in montibus vallis D. Joachimi 40. Orgyiarum profunditate. Cord. *Obſ.* 218.

564 Petrificirtes *Flöſsholz*, Lignum petrefactum, *aus der Saal.* Myl. Muſ. n. 641.

565 —— *Eichenholz*, Quercinum, Id. *n.* 642.

566 —— *Holz, von Giebichenſtein bey Hall.* Id. n. 643. 655. — *aus Moſcau.* n. 644. *aus Thuringen, halt der* C. $1\frac{1}{2}$. *lot Gold.* n. 645. *aus dem Teufelstümpel zu Merſeburg.* n. 647. — *vom Pfaffendorffiſchen acker.* n. 649. *von Görlitz.* n. 651. *von Altorff.* n. 652. *von Merſeburg.* n. 653. *aus Siam.* n. 654. *von Halle.* n. 661. *von Querfurth.* n. 670. 673.

567 *Holz ſo petrificirt, vitriol haltend von Querfurth.* Id. n. 646. *vitrioliſch gegraben Holz.* n. 656. Lignum petrefactum Vitriolicum.

568 Lithoxylon Ligno Abiegno albo æmulum *von Abrechtsdorff im Neumarkiſchen.* Id. n. 649.

569 Lignum foſſile Bituminoſum *von Querfurth.* Id. n. 650. è vena quadam ſuccini Boruſſica. Id. n. 662.

570 Lithoxylon ſeu Lignum foſſile ſtriatum in ſua matrice, *aus dem Kirchberge bey Landshut.* Id. n. 658.

571 Ligni fruſtum, hujus generis Arbores vaſtæ effodiuntur cum Ceſpitibus bituminoſis in Agro Weſtmorlandiæ. Id. *n.* 659.

572 Lignum foſſile Goldbergenſe. Id. *n.* 665.

573 —— —— *daran die* Reſina *zuſehen.* Id. *n.* 666.

574 *Zu eiſen gewordenes Holz*, in ferrum mutatum, *aus Engelland.* Id. n. 668. *Zu ſtein* &c. Id. n. 667. *Zu Marcaſit.* Id. n. 669.

575 *Ein ſtückgen brett brauner Farb vom* Ligno foſſili, *ſo bey Caſſel gegraben wird.* Id. n. 676.

576 Truncus Ligni è Valle Joachimica in Lapidem converſus. Besl. *Muſ. p.* 91. *T. XXXI.* ubi legitur Inſcriptio. A. MDLXXVII.

DISER BAUM IST MIT S. BARBARA PRULNSTOLN ANTROFFEN VOM MUNTLOCH MM, UND VOM TAGSAIGER CL. LACHTER DEN XVII. FEBRUARI IM JOACHIMSTHAL.

577 Myrobalanus lapideus. Id. 104. T. XXXVII. Myrobalanus nigra seu Indica. Volkm. *Sil.* 135. *T. XXIV. f.* 20.

578 Piper longum lapideum. l. c.

579 Lignum fossile Bituminosum seu Matrix succini Hartmanni, sine & cum Vitriolo. Ex Littore Maris Balthici. M. D. *n.* 248. *g*³.

580 Lapis metallaris sciſſilis cinereus, variorum seminum signaturis copiosè exornatus, ut Melonum Anisi, Fœniculi, fortè Lapis frumentarius. Wolfart. Hist. *Nat. Hass.* 34. T. V. f. 4. *Ein Erzschieffer aus denen Franckenbergischen Bergwerken, auf welchem hulsen von mancherley saamen ligen.* Dubito ego valdè, an sit Lapis ita dictus Frumentarius.

581 Radix lignosa dentibus obsita ex fovea profunda propè Tennebergam Thuringiæ arcem eruta. Mercat. *Met. App. p.* 36.

582 Lithoxylon Ligno Quercino æmulum, *an dem die Rinden, wie an den alten Eichen grau, runzlicht und gerissen.* Volkm. Sil. 93. T. VII. f. 1.

583 —— striis seu lineis rectis, & transversis cancellatum, *ein stuck steinernes holz, nach der länge, und quer gestreifft, braungelb.* Id. f. 2.

584 —— complanatius, latè striatum, & quasi reticulatum, *ein stuck mit weit von einander stehenden streiffen, und uber denselben gleichsam, wie ein netze gegittert.* Id. f. 3.

585 —— striis rectis, rarioribus, magisque depressis exaratum, *mit seicht und weit von einander stehenden strichen, braunroth.* Id fig. 4.

586 —— —— seu sulcis altioribus cancellatum & alveolatum, *mit erhobenen strichen gegittert, braunroth und mit vielen gruben.* Id. f. 5.

587 —— striatum & nodosum, ligno Quercus petræ seu Roboris æmulum, *nach der längen und quer mit gleichen linien gestreift, rund und mit vielen knoten und knorren um und um besezt.* Id. f. 6.

588 —— altius striatum, & geniculatum, *braun mit erhobenen und breiten streiffen, und mit vielen knotichten gleichen oder gewerben unterschieden, wie der* Calamus Aromaticus, *oder das rohr.* Id f. 7.

589 —— cancellatum, & quasi articulatum, atque compressum,

ſum, *caſtanienbraun, nach der länge breit geſtreifft, und zwiſchen den* Articulis, *mit ſubtilen querlinien gegittert, hin und wieder eingedrukt, und gequetſcht.* Id. Tab. VIII. f. 1.

590 Lithoxylon ſtriatum, compreſſum, cortice aduſto, *ſchwarzbraun, unter der noch klebenden ſchwarzgebranten Rinden geſtreifft.* Id. f. 2.

591 —— arenoſum leviter ſtriatum, & arcuatum, *ein ſtuck von einem krumgebogenen Aſt, ruſsfarb, von der hin und wieder gebranten Rinden geſchwärzt, und ungleich geſtreifft.* Id. f. 3.

592 Lithoryza ſtriata & nodoſa, *ſiehet mehr einer wurzel, als einem holz ähnlich, braun, glatt, etwas geplätſcht, nach der länge geſtreifft, um und um mit* ſtriis *oder* faſciis Catenulatis, *und mit vielen knoten beſezt.* Id. fig. 4.

593 Lithoxylum paxillare aſperum, *ocker oder Leimgelb mit vielen Runzlen, riſſen und ſpälten, wie die Rinde an einem Lerchenbaum.* Id. f. 5.

594 —— denſius & ſubtilius ſtriatum & articulatum, *ein nach der länge ſehr eng und ſubtil geſtreifftes, verſteinertes ſtuck braunes holz, mit krummen querſtrichen oder gelenken.* Id. fig. 6.

595 *Ein ſtuck von einer Zwieſel, ſiehet dem Eichenholz nicht ungleich, die Rinde iſt allenthalben buckelicht oder Tuberculos.* Id. f. 8.

597 *Ein* nodus, *oder ausgeſprungener knorre braunroth, wie an dem Eichenholz.* Id. f. 9.

598 Lithoxylon ſquamoſum, *Leimfarb, mit groſſen breiten und ſtumpffen Schuppen gleich denen fiſchſchuppen beſezt.* Id. fig. 10.

599 —— —— ſquamis longioribus & cuſpidatis. *Auf der Rinde des* Pinus ſylv. Mugo dictæ Tab. *gleich, klebet hin und wieder ein ſchwarz gebrantes Harz, wie ein Pech.* Id. f. 11.

600 —— —— —— —— & majoribus minus cuſpidatis, *mit langen ſchmalen, ſtumpf und dicht über einander ſtehenden grauen ſchuppen beſezt, der ſchuppichten Rinden des* Pinus maritimæ III. Tab. *nicht ungleich.* Id. f. 12.

601 —— —— coloris ferruginoſi arenâ & ochrâ infarctum. *Braungelbes oder rothfarbenes ſtuck mit langen, ſchmalen, erhöheten, und etwas zugeſpizten ſchuppen, wie an dem* Pinu ſylv. vulgari ſeu Tæda. Id. f. 13.

602 —— —— margaceum; *Grau, mit vielen langen, ſehr ſpitzigen ſchuppen, wie an dem* Pinaſtro Auſtriaco majori, *mit einem grau und harten ſteinmark gefullet.* Id. f. 14.

603 —— —— ſquamis anguſtioribus & obtuſioribus à ſe invi-

invicem disjunctis, *mit langen und ſtumpen ſchuppen, welche weit von einander geſezt.* Id. f. 15.

604 Lithoxylon ſquamoſum ſquamis minimis cuſpidatis, *ſiehet wie eine Zwieſel von einen kleinen Aſt, des* Pinus Italicæ *aus, mit kleinen ſpitzigen Schuppen, braunroth.* Id. f. 16.

605 *Ein Stuck von einem kleinen Aſt, ſchwarzbraun, mit kleinen runden Schuppen.* Id. f. 17.

606 *Zwey Stuk mit langen und ſchmalen Schuppen braun oder ruſsfarb, mit etwas grau untermiſcht.* Id. T. IX. f. 1.

607 Lithoxylon ſtriatum læve, *geſtreifftes braun und glattes holz.* Id. fig. 2.

608 —— denſius ſtriatum ex cinereo cœruleum. *Ein blaulichtes Stuk mit dichteren ſtreiffen.* Id. f. 3.

609 *Ein rares Stuk mit runden und holen* tuberculis *reihenweiſe beſezt, die ſich gar leicht in 4. theile von einander theilen laſſen, den diken ſchuppen, aus welchen die* Coni *an dem* Pinu Italica *zuſammen gepakt, oder auch den* tuberculis *der Indianiſchen Ananaſſen frucht nicht gar unähnlich, grau und platt.* &c. Id. f. 4.

610 *Ein brauner ſchuppichter Aſt, mit einer Zwieſel von einer rothen Tanne.* Id. f. 5.

611 *Ein geſtreifftes Stuk, hin und wieder gekrümt, eingebogen, und gefalten.* Id. fig. 6.

612 *Eine Zwieſel von einem ſtarken Aſt, grau, auf der Rinde punctulat, oder mit kleinen puncten, die mit kurzen* ſtriis *durchzogen.* Id. f. 7.

613 Lithoxylon verrucuſum, *braunes Stuk von einem diken Aſt, mit runden pucklen oder knoten beſezt.* Id. f. 8.

614 —— ſquamis rotundioribus luteum, *ein gelbes Stuk mit runden ſchuppen, ſo ſich getheilet und geſpalten.* Id. fig. 9. 10. *das Marck* fig. 11.

615 —— arenoſum nodoſum. — Ligno alno æmulum — læve albidum, *dem weiſs buchenen Holz nicht ungleich.* — rotundum læve ſpadiceum. Id. p. 97.

616 Cortices Arborum lutoſi & arenoſi, *deren etliche tuberculos, etliche ſquamos oder ſchuppicht ſind.* Id. p. 98.

617 *Ein Stuk einer dicken und krummen wurzel nicht ungleich, ruſsfarb, geſtreifft, und mit gleichen.* Lithoriza ſtriata, & quaſi geniculata; Cornu Animalis cujusdam referens. Id. p. 100. T. IX. f. 12.

618 Lithoxylon ſquamis cancellatim diſpoſitis aſperum, *ein ſtarker Aſt, an dem die ſchuppen, um und um gegitteret ſtehen.* Id. f. 13.

619

619 Lithoxylon ſtriis hamulatis *Braunes und ſteinernes holz, hin und wieder mit kurzen* ſtriis, *oder ſtrichen, ſo wie hoklein, formirt.* Id. f. 14.

620 —— luteum denſe nodoſum, *das uber und uber ſtatt der ſchuppen mit lauter buckeln dichte beſezt.* Id p. 101. f. 15.

621 *Scheinet ein kleiner Aſt eines* Pinaſtri Auſtriaci tenuifolii. Cluſ. *oder einer Weiſstanne.* Id. p. 102. fig. 16.

622 Lithoxylum ſquamoſum cortice nigro, *die ſchuppen ſind breit und ſtumpf.* Id. p. 102.

623 —— nigrum oculatum — alveolatum, articulatum & ſtriatum. Id. l. c.

624 *Geſtreifftes und ſandichtes* Lithoxylon, *das in etwas geplätſcht, und unter der ſchwarzgebranten Rinden geſtreift.* Id. fig. 17.

625 *Ein groſſer Stam im Burgberg.* Id. Tab. X.

626 Lignum foſſile atro purpureum, *woraus eine ſchwarze* Reſina *dringet.* Id. p. 104.

627 *Ein unbekantes* vegetabile. *Die Rinde iſt ſchwarzgrau und geſchuppt. Die zierlich ubereinander ſtehende ſchuppen ſchwarz und glatt, welche den ſchuppen des Palmbaums nicht ungleich.* Id. 113. T. XV. fig. 4.

628 *Ein unbekante geſchupte frucht oder* Conus, *deren ſchuppen gegittert ſtehen auf dunkelgrauem ſchiefer. Die auf beiden ſeiten daran ſtehende Blätter ſehen wie ſchilfblätter aus, und ſind wie die Frucht, ſchwarz und glatt.* Id. 129. T. XXII. f. 2.

629 *Fruchte ſo dem* Piperi nigro, *ſchwarzen Pfeffer oder auch den Cubeben gleich, auswendig ſchwarz, inwendig grüngelb oder grau.* Id. 134. T. XXIV. f. 15.

630 *Kommet mit der frembden frucht* Tab. II. fructu ſubrotundo cineraceo duplici angulo. CB. *überein.* Id. 134. T. XXIV. f. 19.

631 Fructus Indicus Juglandi ſimilis. *Chabr.* Fructus rotundus flavus tuberculis obſitus. CB. Id. 137. T. XXIV. 22.

632 Lithoxylum albidum, tuberculis circum circa notatum; *verſteintes holz, aus dem Kirchberg vor Landshut, auſswendig glatt mit ovalen warzen oder knoten.* Id. 331. T. III. f. 1.

633 —— tuberculis quaſi cancellatum, *ſcheinet ein* Cortex tuberculoſus *zuſein, an dem die mehr vierekicht, als runde* Tubercula *an und ubereinander gegittert ſtehen.* Id. T. III. f. 2.

634 *Abdruk eines* Vegetabilis *mit leiſten oder faltzen, zwiſchen welchen viel unten und oben zugeſpizte, und eingedrukte ſchuppen oder Flämmchen zuſehen ſein.* Id. T. III. f. 3.

635 *Ein abdruk in grauem ſandſtein, vermuthlich von einem* vegetabili, *allenthalben mit narben beſezt, als wan man mit ei-*

nem meſſer hinein geſtochen oder geſchnitten. Id. 332. T. III. f. 4.

636 *Eindruck in grauem Sandſtein, von einem* vegetabili, *mit* pinnis in forma quincuncis, *die wie ein Lateiniſch* V. *ausmachen.* Id. T. II. f. 5.

637 *Villeicht ein abdruck von einem* vegetabili *auf der einen ſeiten allenthalben mit runden löchlein oder grüblein gezieret, oben ſiehet man etwas, wie eine Quaſte oder Bluhme mit einem geſchupten Knopff, wie bey den* Cyanis *und* Jaceis. Id. T. III. fig. 6.

638 Lithoxylum nigrum articulatum, ſtriisque undulatis notatum, *verſteintes ſchwarzgraues holz mit vielen gleichen oder gelenken, und zwiſchen diſen oben mit ein wenig, unten aber mehr auſswarts gebogenen und tieffen ſtreiffen aus einer Kohlgrube zu Schönhutt.* Id. T. IV. f. 1.

639 Lithophytus canaliculatus, *ſchwarzer Kräuterſchiefer mit Hohlkählen, aus gleichem Kohlſchacht.* Id. T. IV. f. 2.

640 *Eine glatte, glänzichte und ſchwarze rinde, die wie das innere theil von einer geſchuppten Rinde ausſiehet, dann die ſchuppen alle vertiefft in grau und Leberfarbenem ſchiefer von Liebersdorff bey Gablau.* Id. 333. T. IV. f. 4.

641 *Geſchupter grauer Schiefer an dem die ſchuppen kleiner, erhöhet, oben rund, und unten etwas zugeſpizt.* Id. T. IV. f. 5.

642 *Grauer geſchupter Kräuterſchiefer auf beiden ſeiten mit erhobenen groſſen ſchuppen beſezt, derer die meiſten oben ſtumpf, unten alle ſpitzig zugehen, und darauff gewurfflet ſtehen. Diſe Steine werden* Lepidotæ, *Schuppenſteine genennet.* Id. T. IV. f. 6.

643 Anthracodendrum oculatum, *ſcheinet, wie eine ganz ausgekohlte Rinde eines Baums, aus einem Kohlſchacht zu Rudolfsdorff.* Id. T. IV. f. 9. *Die auſswendige ſeite iſt mit runden* tuberculis *beſezt, in geſtalt der augen, in welchen die* Pupillæ *ein wenig erhöhet, glatt, und gläntzicht, wie eine Steinkohle.*

644 *Scheinet eine auslandiſche Frucht zuſein, nnd zwaren eine Art eines Kerns einer* Nuculæ *oder* Avellanæ Indicæ, *auf der einen ſeiten* a *flach, doch ein wenig eingebogen, auf der andern* b *convex, mit einem erhabenen ſtreiffen, der mitten um den weiſſen Kern laufft.* Id. 336. T. V. f. 12.

PSEUDOPHYTA,

Lapides, qui Plantarum figuras mentiuntur.

TAB. VI. 645 DENDRITA, Δενδρίτης. *Baumſtein.* Spen. Muſ. p. 91. *Bluh-*

Bluhmen, Fossoribus Suhlensibus. *Wasserstein* circa Wurzburgum. Dendrites Plin. L. XXXVII. c. 11. Dendrachates, velut Arbuscula insignis. c. 10. Δενδρήεις ἀχάτης, Δενδραχάτης, Δενδρόφυτης πέτρη. Orph. Lap. p. 203. *Pietra imboscata. Pietra naturalmente delineata in figura de' boschi. Pietra di Sinai.* Imperat. Stor. Nat. L. XXIV. p. 578. *Pietra del monte Sinai.* Mosc. Mus. 147. Achates in cujus Planitie 7. arbores delineatæ conspiciebantur, Camill. Pisaurens. apud Dalech. *Boomsteentje*, *Boomtje Achate.* Rumpf. Amboinsch. Rariteitk. p. 287. Lapides qui Ericeta repræsentant. B. de Boot. *L. II. c.* 285. Lapis artificiosâ cælaturâ in figuram Abrotani plantæ effictus. Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & typum nemoris. Calc. *Mus. sect. III. p.* 419. 420. Lapis fissilis, per quem discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatius lapidescente arborem Corallii instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant. Bauh. *Hist. Font. Boll. de Lapidib. p.* 4. Icones varias Dendritarum vide *Herb. Diluv. TAB. VII. & VIII.* Dendrita Saxonicus, Sylvas & Dumeta pulcherrime repræsentans. M. D. *n.* 96. Dendrita elegantissimus in lapide fissili marmoreo candido. Ex Lapicidina pagi Solnhof Comitatus Pappenheimensis. *n.* 97. TAB. VII. *fig.* 8. Dendriticum Marmor Florentinum. *n.* 98. Dendrites Suhlensis niger in marmore carneo. *n.* 99. Myl. *Sax. Relat. VIII. n.* 100. Dendrites Suhlensis subtilissimus in marmore flavescente. *n.* 100. Myl. *l. c.* Marmor album Dendritis nigricantibus in ipso corpore hinc inde delitescentibus perfusum ex Valle Raurica prope Terznach. *n.* 101. Dendrita Glacensis ex Bohemia in lapide fissili rubente. *n.* 102. Dendritæ prope pagum Popperg Ducatus Solisbacensis. *n.* 103. Dendrita fruticeti surgentis effigie ex Lapicidina prope Solnhof. *n.* 104. Dendrita Hassiacus in marmore fissili flavescente. *n.* 105. Dendrita vel stigmita in Marmore seu saxo candido Scaphusiensi. *n.* 106. Dendritæ & stigmitæ in Badensis Comitatus Ferrifodinis prope Cappel in marmore flavo albescente. *n.* 107. Dendritæ parvi ex Agro Basilienſi. *n.* 108. Dendritæ & stigmitæ in saxo fissili Öningensi. *n.* 109. TAB. VIII. *fig.* 6. Dendrites Algæ fere figura. Ex Agris Altenburgensibus Misniæ *n.* 110. Saxum Montis Legerii Ditionis Tigurinæ, in quo obscura Dendritarum & Astroitarum indicia. *n.* 111. Dendrita fucum ferè referens in saxo carnei coloris ex collibus Euganeis. *n.* 112. Dendrites Eystettensis elegantissimus nigro-flavus. *n.* 133. Eystettensis martialis Tincturæ arbusculis crassioribus. *n.* 134. Dendritæ obscura vestigia in marga fissili candidâ ex Gallia. *n.* 241. Stellæformes figuræ Astroitis similes in marmore subflavo ex montibus Bononiensibus.

TAB. VII. *fig.* 8.

TAB. VIII. *fig.* 6.

n. 248. *f.* Stellulæ nigræ in ſilice marmoreo coloris rubroſuſci ex montibus iiſdem. *n.* 248. *g.* Silex marmoreus pallidi coloris ſtellulis nigris conſperſus ex montibus iiſdem. *n.* 248. *h.* Silex marmoreus albidus ſtellulis nigricantibus conſperſus. ibid. *n.* 248. *i.* Lapis calcarius fiſſilis Dendrites Muſci ſquamoſi inſtar in ſuperficie pictus. Prope Campiliam Hetruriæ. *n.* 248. *n.* Lapis calcarius dendrites griſeus, quaſi muſcos albidos marinos repræſentans. Ex Agro Florentino. *n.* 248. *p.* Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus ramulis quaſi cupreſſinis dimidiatæ eminentiæ & opere cruſtaceo perbellè à Natura depictus. Conferendus cum Lapide marmoreo Rhombi fere figura, altero latere protuberantibus quaſi graminulis albis obducto. Spen. *Muſ.* 91. Prope Florentiam. *n.* 248. *x.* Lapis Calcarius Florentinus, ex tribus varietatibus Alberini del Ponte à Rignano al Fiume d'Arno. *n.* 248. *y.* Cryſtallus in cujus ſinu conſpicitur flaveſcentis & nigroviridantis coloris arbuſcularum ſeries inter Dendritas rariſſimos jure referenda. *Muſ. Mineral. n.* 553. Dendrites major Triangularis per integram circumferentiam frutices repræſentans. Lang. *Hiſt. p.* 39. *Tab. IX. f.* 1. Dendrites major roſeus in extremitate ramificationum Tinctura ſublutea ornatus. TAB. IX. *fig.* 2. Dendrites ſylvulam repræſentans, in principio ramificationum Tinctura nigricante ornatus. TAB. VII. *fig.* 3. Dendrites. Grew. Muſ. 268. *A nother repreſenting a plein Field, incloſed with a hedge of Trees* — Dendropotamites. *A Kind of Alabaſter having a mixture of browne, tawny with and green, and not unaptly reſembling a couple of Rivers.* Id. l. c. *Bushy Marble* Angl. Sibb. Prodr. de Foſſil. p. 46. Lapis Sinai ſeu montis Hyeruſalem aut nemoratus *Imp.* Lapis ſubluride cineraſcens, maculis nigris arbores exprimentibus lamnulatus. Petra *Scaghiola* o *Ciappeddi*, *Ciappeddi virdozza annirizza*, *pinta niura d' Arvuli.* Sic. Cup. Hort. Cath. Suppl. alt. 52. Marmor Dendrites integram quaſi ſylvam arbuſtorum egregie repræſentans, *Baumſtein, ſo gleichſam einen ganzen Wald von Baumen artig preſentirt.* Spen. Muſ. 91. Simile collem exhibens dumetis coopertam. Dito, *ſo einen Hügel mit Dornhecken umgeben vorſtellet.* l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. *Dunkelgrauer Baumſtein.* l. c. Marmor Dendrites. *Baum Marmor.* Brack. Muſ. 78. Marmor cum fruticibus, Herbulis & aranea. Besl. Muſ. 96. T. XXIV. Δενδρόφορος, *Dendrophorus*, *Dendrophytos* triplex. 1. Gypſo paululum durior mediam continet coagmentationem ſilicum coloris fuſci, ordinatis circumquaque arbuſculis, & fruticibus, herbis enaſcentibus, floſculis dejectis, interea colore croceo aſperſus. *Gaſidanes* Plinii

TAB. IX. *fig.* 2.

TAB. VII. *fig.* 3.

eſt

eſt &c. 2. Sinaites eſt, proveniens in Melane monte Arabiæ, quem Sinai vocamus. Turla Mauri. Diſtinguitur duritie amplioris figuræ. Plantas edit, raris maculis & flavis magis, quam croceis. 3. Brixianus ſimilis ſecundo, extra quod pumilas plantas & frequentiores abſque ordine figuret. Mercat. *Met.* 272. Lapidis cujuſdam fiſſilis & mollioris Tabulæ, aut cruſtæ Montium, & in illis Arborum tenuiſſimarum figuris diſtinctæ. Id. App. p. 37. *Ein gelblichter runder ſtein auf welchem ſich hin und wieder ſchwarze baümlein, wie ein* Muſcus ſaxatilis repens minimus, *klein kriechendes ſtein mooſs præſentirt.* Volkm. Sil. p. 58. T. II. fig 1. *Ein andere von gleicher couleur mit der abbildung des* Muſci cupreſſiformis ſeu foliis Abrotani fœminæ. Tab. repentis ramoſi, *kriechendes uud äſtiges Cupreſſen mooſs.* Id. fig. 2. *ein grauer Stein, worauff ein in der ſchönſten miniatur arbeit geſchildertes Baümlein zuſehen.* Id. fig. 3. *ein weiſſer, auf dem das ſchwarze Baümlein einem* Muſco Corallino, ſeu Corallinæ mont. Tab. *nicht unähnlich.* Id. fig. 4. *Ein gelber, auf dem die Baümlein unten mit ſtarken äſten und ſtamm, oben mit den allerſubtilſten* ramuſculis, *wie die allerfeinſte miniatur arbeit ſtehen.* Id. fig. 5. *Ein groſſer* Dendrites *von Cuntzendorff, an dem die Farbe weiſs, mit gelben Fleken, und einem ſchwarzen gröſſern Baümlein, ſo mit dem* Muſco Coralloide lato folio. CB. *oderauch* Candido Betulino *faſt uber ein komt.* Id. Tab. III. fig. 1. *Ein weiſſer Kieſs von Gottesberg, in welchem ein angeflogenes ſchwarzes Baümlein, an deme die Blättlein tieff zerkerfft, etwas breit, und oben rund und ſtumpf, wie an den blätteren des* Chelidonii querni. Id. T. II. n. 6. *Ein weiſſer Kies, auf deme ſich præſentirt, eine aus kleinen geburgen, und einem hohen und ſpitzigen felſen beſtehende Landſchaft, mit ſehr zarten Baümlein.* Id. T. III. fig. 2. 3. *Ein graugelber Kalchſtein von Lemberg im Jauriſchen, mit ſchwarzen und ſubtilen Baümlein.* Id. 324. T. I. f. 2. Lapis corneus, *Feuerſtein, von Maſſel, mit bleyfarb gebildeten Baümlein, nebſt einem gelben Belemniten.* Id. f. 3. *Gielbichter Kies von Hermsdorff mit ſchwarzen Baümlein, die der* Erica vulg. *Heide, ähnlich ſehen.* Id. 329. f. 4. *Glatte weiſſe Stein oder Kieſel von Reichenbach, mit ſchwarzen und ſubtilen Baümlein.* l. c. Pol. *Kamien Drzewny. Galeziſty.* Helw. Ind. Foſſ. Pol. Dendrites vel Δενδροειδὴς potius Angerburgicus. Id. *Lith. P. II.* 85. *Tab. I. n.* 1. Dendrites calcarius Angerburgenſis ad Littora Kehlenſia obvius, qui ramos per totum lapidem frondoſos nigrore notabili conſpicuos exhibet. Id. *p.* 93. *T. I. n.* 2. Dendrites calcarius Inſterburgenſis, per totam ſuperficiem figuras quaſi ſtellatas exhibens. Id. *T. I. n.* 3.

Lapillus totus quantus arbuſtis ac virgultis obſitus. Melle *Lap. fig. Lubec. p.* 23. *Tab. II. fig.* 3. *a.*

646 M. D. n. 4. Lapis fiſſilis cinereus ornamentis foliaceis viridibus & cœruleſcentibus pulchre notatus Franckenbergenſis ærifer. *Fliegenfittich*, quia veluti muſcarum alis eſt conſperſus. Lapis metallaris, combuſtis quaſi ſtipulis conſperſus. *Ein Erz-ſchieffer, ſo gleichſam verbrennten Stoplen ähnliche Flecken hat, deswegen von dem gemeinen mann Fliegenfittich genennet wird.* Wolf. H. Nat. Haſſ. p. 30. T. III. f. 6. Winckelmann. Chronol. Haſſ. P. I. p. 37.

647 M. D. n. 65. Lapis fiſſilis cinereus melanoſtichos & melanogrammos Öningenſis. TAB. IV. *fig.* 2. TAB. IV. *fig.* 2.

648 Figuræ in congelata Aqua Borraginis deſtillata conſpectæ. TAB. VII. *fig.* 1. Icones Filicis vel Trichomanis æmulæ in Aqua Nitri Antimoniati conglaciata. TAB. VII. *fig.* 2. 3. Figuræ Plantarum in ſpecie Muſci clavellati æmulæ in Glacie feneſtris adhærente. TAB. VIII. *fig.* 1. TAB. VII. *fig.* 1. 2. 3. TAB. VIII. *fig.* 1.

649 Concretiones Plantarum æmulæ in Aqua Camphorata conſpicuæ. Icones Arbuſcularum vitro adhærentes, cui infuſum fuit Errhinum ex Manna ſoluta in Aqua Roſarum, Liliorum Convallium. TAB. VII. *fig.* 5. TAB. VII. *fig.* 5.

650 Sal volatile Serici. TAB. VII. *fig.* 6. TAB. VII. *fig* 6.

651 Argentum purum Arbuſculi forma. TAB. VIII. *fig* 2. Argentum criſpatum Abrotani fruticem ferme æmulans denſe ſtipatis ramuſculis. Worm. *Muſ. p.* 116. Argentum purum fruticeſcens egregium undequaque ramulis abietinis, vel pennis ſimile. *Ein ſtuffen gewachſen Silber durch und durch gleich fichtenen Aeſten oder Federen.* Spen. Muſ. p. 134. Argentum purum virgularum ſpeciem præ ſe ferens, *wie Zweiglen oder Reiſslein von den Baümen.* Encel. *de Re Metall. L. I. c.* 5. Argentum, quod Natura format in figuras Virgularum. Agric. *Nat. Foſſil. VIII. p.* 334. Argentum purum fruticeſcens figura Abietis. *Gewachſen Silber in geſtalt einer Fiechten.* Spen. Muſ. l. c. Argentum purum arboreſcens undequaque quaſi ramunculis prædítum. *Ein ſtuffe wie ein baum gewachſen mit Aeſten, iſt durchaus gediegen Silber.* Id. l. c. Argentum arboreſcens in figuram Abietis elatum album. *Gewachſen Silber in geſtalt einer Fiechten ſehr weich.* Id. p. 137. Argentum ſtatim ſuum in figuram Arbuſti concretum. *Ein ſtüffli gediegen Silber auf Fichtenart gewachſen.* l. c. Argentum purum Arboreſcens. *Gediegen Har Silber auf Fichtenart gewachſen.* Id. p. 138. TAB. VIII. *fig.* 2.

652 Figuræ Plantarum æmulæ in Regulo Antimonii ſtellato. TAB. VII. *fig.* 7. TAB. VII *fig.* 7.

653

653 Flores Antimonii ſublimati nigri. TAB. VIII. *fig.* 3. TAB. VIII. *fig.* 3.

654 Fluor Cryſtallinus Ericæformis. TAB. VII. *fig.* 4. TAB. VII. *fig.* 4.

655 *A ſort of Alabaſtrites, repreſenting a transverſe ſection of the Trunck of a Tree.* Grew. Muſ. 268.

656 *A ſtone expreſſing part of a transverſe ſection of Olive-wood.* Id. 269.

657 *Another ſort of Jaſper, repreſenting a piece of wood. One would take it for a ſort of* Lignum vitæ. Id. l. c.

658 *A ſtone figur'd like a piece of Angelica Root.* Id. 274.

659 *Two ſtones, one reſembling the Root of Cichory, the other of Tormentile.* l. c.

660 *A ſtone ſomewhat flat like the Root of Iris.* l. c.

661 *A ſtone as it were bared of the Rind, and having one End with a Kind of button, on which the rayswind toward the center, as the lines of a rhumb upon a map or the ſuites of the attire of any corymbiferous Flower.* l. c.

FIGURAE IN PLANTIS VEL LIGNIS

Naturâ, vel Arte elaboratæ.

662 Virunculi effigies in Ligno Fagino. TAB. X. *fig.* 2. TAB. X. *fig.* 1.

663 Virunculus in Ligno nodoſo ac tortuoſo conſpicuus. TAB. X, *fig.* 2. TAB. X. *fig.* 2.

664 Crux in Ligno Fagino conſpicua. In Biblioth. *Bernenſ.*

665 Corona Regia in apice gladii ex ſcypho ſurgentis, cum infra ſcriptis numeris 167. qui indicant Fago inciſam eſſe hanc figuram anno quodam poſt ſeptuageſimum ſeculi præteriti. Reſecta hæc Arbor A. 1717.

666 Crux cum lit. H. & infra tribus clavis in Ligno Fagino. Valentin. *Muſ. P. II. p.* 76. Ex *Miſc. Nat. Curioſ.*

667 Crux cum informi icone & corona in Ligno. Valentin. l. c. Ex *Miſc. Cur. An. VIII. & IX. Dec. III. p.* 191.

668 Crux triplex in Ligno Fagino. Valentin. l. c. ex *An. IX. & X. Dec. III. Miſc. Cur. p.* 187.

FINIS.

IN-

INDEX IN APPENDICEM.

A.

Abies, *num.* 389.390.556.
Abrotanum. 645.
Acarbahar *ſpeciei rubeæ.* 235.
Achates. 645.
Adianthum. 120.
Ahovai. 83.549.
Alberini. 645.
Alcyonium. 154. &c. 346. &c.
Alga. 73.74. 180. &c.
Alnus. 406. &c.
Alſine. 12.13.
Ampelites. 464.
Amphicome. 324.
Amygdalites. 431.
Amygdaloides. 431.
Ἀμυγδαλοειδὴς. 431.
Amygdalus. 431.
Anthracodendrum. 643.
Antimonii *flores.* 653.
—— *Regulus ſtellatus.* 652.
Aparine. 1.
Apium. 15.
Arbor Judæ. 444.
Argentum *Arbuſculi figura.* 651.
Arquatula. 49.
Artocreas. 165.
Arundo. 79. &c.
Aſclepias. 444.
Aſter. 65.66.
Aſteria. 317.
Aſtrochites. 317.
Aſtroites. 290. &c. 311. &c.
Avellana. 644.
Aurantium. 442.

B.

Balanites. 381.
Balſamina. 59.
Baobab. 559.
Baſaltes. 259.
Baum Marmor. 645.
Baumſtein. 645.
Beaumepotts. 434.
Bechwood. 416.
Betula. 419.
Bienenruſt. 312.
Bienen Zellchen. 312.
Blackoack. 528.
Blumen. 645.
Boomſtentje. 645.
Boomtje Achate. 645.
Bryoniæ *Radix.* 321. 346.
Bukowy Kamien. 420.
Bushy Marble. 645.
Buxus. 370.

C.

Calamites. 81.
Κάλαμος Ἰνδικὸς. 81.
Campoides. 204.
Capillus Veneris. 543.
Caprotka Kamienna. 134.
Carang Bonga. 230.
Carang Goila. 234.
Caricoides. 348.
Carpinus. 374.
Carreg-Redynog. 134. Not.
Caryophyllus marinus. 139. 255. 257.
Caſtanea. 388.
Caſtanites. 534.
Cathead. 131.
Catscamp. 131.
Catshead. 131.
Centaurium *majus.* 68.
Champinion. 149.
Chryſanthemum. 63.
Ciappeddi. 645.
Ciſſites. 426.
Cletrites. 409.418.
Cocco Meloites. 429.
Columellus. 139.152. &c. 170.255. 348.
Cometites. 317.322.
Conferva *Plinii.* 544.
Corallites. 189.191.
Corallium. 186. &c.

Co-

Corallium *Marinum Aſiaticum*. 227.
Corang Alea. 229. 249.
Corona Regia. 665.
Corylus. 372.
Crux *in Ligno Fagino*. 664. &c.
Cryſtallinus Fluor *Ericæformis*. 654.
Cryſtallus Dendrites. 645.
Cubebæ. 629.
Cyclamen. 6.
Cylindrites. 242.
Cymatites. 324.

D.

Dæmbownik. 376.
Datu Swangi. 235.
Dendrachates. 645.
Δενδραχάτης. 645.
Δενδρήεις ἀχάτης. 645.
Dendrita. 645.
Δενδείτης. 645.
Dendrophorus. 645.
Dendropotamites. 645.
Δενδρόφυτα πέτρη. 645.
Dendrophytos. 645.
Draconites. 317.
Dryites. 376.
Dryopteris. 93.
Kamien Drzewny. 645.
Drzewnik. 376.
Drzewo Kamienne. 459.

E.

EBenum foſſile. 560.
Echini marini Sceleton. 546.
Echinometra. 317.
Elatites. 402.
Equiſetum. 82.
Ericeta repræſentans Lapis. 645.
Erotylos. 324.
Eſchara. 366.
Pierre Etoilée. 317.

F.

FAba. 55. &c.
Fabago. 312.
Fagus. 417.
Fagino Ligno *impreſſæ variæ figuræ*. 662. &c.
Faſciculus. 360.
Favago. 312.
Feigenſtein. 348.
Fernſtone. 134. Not.
Ficoides. 348. 445.
Ficus. 445.
Figownik. 348.
Filicula. 102. &c. 120. &c.
Filix. 93. &c.
Firwood. 392.
Fliegenfittich. 646.
Florentinum Marmor. 645.
Fœniculum. 16.
Fœniculi *Caules*. 79.
Pietra forte. 184. 645.
Fragaria. 9.
Fraxinus. 368.
Fructus *figura Lapis*. 546.
Frumenti *Culmus*. 70.
Fumaria. 58.
Fungites. 139. 346.
Fungus. 139. 344. 346.

G.

Gäbka w Kamieniu. 544.
Galeziſty. 645.
Gallites. 383. &c.
Gallium. 2. 4.
Gaſidanes. 645.
Geſtirnſtein. 317.
Glandites. 380.
Glomellaria. 531.
Grabina Kamienna. 375.
Gramen. 72. 73. &c.
Grzyb Kamienny. 151.
Grzybiaſti Kamien. 149.
Gypſum ſpumoſum. 221.

H.

HEban. 560.
Hedera. 426.
Herniaria. 90.
Hexapetalon. 555.
Hippuris ſaxea. 229.
Hippurites. 89.
Hordeum. 67. &c.
Hydatites. 324.

J.

JAcea. 60. 61.
Jedlinowy Kamien. 402.
Jeſionowe liſciew Kamieniu. 368.
Pietra Imboſcata. 645.
Inociſſites. 426.
Juglans. 371.
Junciformis Lapis. 360.

K.

K*Atherine-Pear*. 440.
Klos Zytny w Kamieniu. 69.
Kora Dæmbowa Kamienna. 378.
Korſen Tamariſkowy Kamienny. 321.

Kotzia rutka w Kamieniu. 17.
Krwauwenik. 402.

L.

LArix. 400.
Leberkraut. 133.
Lepidotes. 642.
Lichen *petræus.* 133.
Lignum *fóſſile.* 459. &c.
Limaculum. 52.
Limularia. 44.
Lithophyllon. 541.
Lithophyton. 337.
Lithopteris. 58.
Lithosmunda. 129. &c.
Lithoſtrotion. 259.
Litho *Trichomanes.* 96.
Lithoxylon. 459. &c.
Loughneagſtone. 520.
Lumbricatus Lapis. 324.
Lupinatum. 37.
Lupini *ſiliqua.* 25. 38.
Lycoperdites. 176. 323.
Lycopodium. 556.

M.

MAdrepora. 311. &c.
Malleatula. 541.
Mandale. 431. 432.
Mandelſtein. 431. 432.
Manus marina. 300.
Mech Kamienny. 135.
Meſpilus. 443.
Metallophytum. 562.
Kamien Migdowy. 431.
Milium. 92.
Millefolium. 16.
Millepora. 254. 332. 363.
Minerephitum. 562.
Molavin. 557.
Momordica. 59.
Morchel. 163.
Moſchata *Nux.* 539.
Moſswood. 522.
Muſskatowa galka Kamienna. 539.
Muſcus. 135. 645.
Mycetartocreites. 165.
Mycetites. 170.
Myriſtica Nux. 539.
Myrobalanus. 430. 577.
Myrrhis. 14.
Myrtillites. 421.

N.

NArciſſites. 426.
Neurophyllon. 79.
Nigella. 11.

O.

O*Hratzelſtein.* 324.
Onobrychis. 17.
Opuntia. 10. 185.
Osmunda. 105. &c 127. &c.
Oſtryæ *Lignum.* 375.
Oxytites. 420.

P.

PAlma *Corymbifera.* 536.
— *marina.* 300.
Paprocw Kamieniu. 93.
Patella lapidea. 533.
Patu parudan. 236.
Perſica. 435.
Pflaumſtein. 429.
Phaſeolithus. 20. &c.
Phaſeolus. 20. &c.
Phægites. 420.
Phycites. 180.
Phyllites. 127.
Pietra forte. 184.
Pinei Coni. 393. &c.
Pinus. 137. 391.
Piper. 578.
Piſa. 18.
Piſtacii Fructus. 436.
Plantago. 5.
Polonglant. 255.
Polypodium. 98.
Populus alba. 415.
Populus nigra. 414.
Poraſtw Kamieniu. 180.
Poroſa *ſtellata.* 312.
—— *Fronde di Felai.* 93.
Poroſtowy Kamien. 180.
Porpites. 326.
Portellaria. 43.
Porus. 189.
Prunellarium. 429.
Prunus. 428.
Punctularia. 29.
Puſchſtein. 645.
Pyriformis *Lapis.* 440.
Pyrus. 437. &c.

Q.

QUercus. 376.

R.

RAdiatula. 64.
Radius *nodoſus.* 53.

Ra-

Radix *petrificata*. 548.
Radularia. 317. Rapa. 8.
Retepora. 366.
Reticula. 279.
Rhabarbarum. 91.
Rhodites. 303. Ricinus. 27.
Rozany Kamien. 317.
Rubeola. 1.

S.

Salicites. 413.
Salix. 410.
Sarnius Lapis. 408.
Scaghiola. 645.
The Schafft. 321.
Schuppenſtein. 642.
Scolopendrites. 324.
Scorpioides. 19.
Secalina *ſpica*. 69.
Securidaca. 54.
Seenägelein. 257.
Serpillum. 7.
Siatskowy Kamien. 366.
Siliquaſtrum. 24. &c. 444.
Silo. 24.
Pietra di Sinai. 645.
Slupik. 152.
Soapballs. 433.
Sonnenſtein. 295. 317.
Sorbus *Alpina*. 441.
Sorturbrandur. 522. 561.
Spongia. 365.
Spongodes. 365.
Starredſtone. 315.
Staryſtones. 315.
Stelechites. 551.
Stellaria Pietra. 317.
Stellaris *Lapis*. 317.
Stellatus *Lapis*. 317.
Stigmita. 655.
Stonogowiek. 324.
Storyſtone 315.
Stræk bobowy Kamienny. 56.
Striatula. 79.
Strzæ peczka Kamienna. 195.
Surculus Lapideus. 530.

T.

Tartofale. 150.
Taxi *fructus*. 404.
Terra *foliata Sicula*. 456.
Thymus. 7.
Tilia. 424. 425.
Tithymalus. 3.
Toadſtone. 149.
Tofus *cum foliis*. 408.
Trawne Liſcie w kamienach Wyraſone. 75.
Trichomanes. 115. &c.
Trifolium. 9.
Tritici ſpica. 71.
Tſiencelant. 257.
Tubera Lapidea. 348.
Tubularia. 226. 338. &c.
Tubulites. 382. Tuſſilago. 62.

V.

Vicia. 444.
Virgulta *petrificata*. 547.
Virunculus. 662. 663. Vitis. 427
Vitis *Idæa*. 421. 422.
Ulmus. 423.
Umbriæ *Lignum foſſile*. 562.
Undulago. 324.
Vomica *Nux*. 534.

W.

Waffelſtein. 232.
Waſſerſtein. 645.
Wawedſtone. 324.
Waxenvein. 363.
Wronowe Oko Kamienne. 534.

FINIS.

EMENDANDA.

Pag. 79. in marg. ad num. 194. ponendum erat: TAB. XII. *fig.* 1. 2. & TAB. XIV. *fig.* 1.

ADMONITIO AD BIBLIOPEGUM,

Quò Figuræ inſerendæ.

TABULA	I.	Pag. 7	TABULA	VIII.	Pag. 40
	II.	16		IX.	43
	III.	18		X.	45
	IV.	19		XI.	65
	V.	21		XII.	79
	VI.	23		XIII.	98
	VII.	34		XIV.	106

CATALOGUS LIBRORUM,

Qui noviſſime apud PETRUM VANDER Aa prodierunt.

OPuſculum Anatomicum de fabrica Glandularum in corpore humano, continens binas Epiſtolas: quarum prior eſt Hermanni Boerhaave, ſuper hac re, ad Fredericum Ruyſchium; altera F. Ruyſchii ad H. Boerhaave, qua priori reſpondetur, 4°. *cum figuris.*

Hermanni Boerhaave Index alter Plantarum quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur, 4°. 2 voll. *cum figuris.*

—— de comparando certo in Phyſicis, 4°.

—— de Chemia ſuos errores expurgante, 4°.

—— de Vita & Obitu Viri Clariſſimi Bernhardi Albini, 4°.

Guiljelmi Jacobi 's Graveſande Phyſices Elementa Mathematica, Experimentis confirmata, ſive Introductio ad Philoſophiam Newtonianam, 4°. *cum figuris*, 2 voll.

—— Inſtitutiones Philoſophiæ Newtonianæ, in uſus Academicos, 12°. *cum figuris.*

Theſaurus Antiquitatum & Hiſtoriarum Italiæ, Neapolis, Siciliæ, Sardiniæ &c. ex Conſilio & cum Præfationibus Petri Burmanni, Tomus IV^us V^us VI^us VII^us VIII^us & IX^us in folio, 21 voll. *cum figuris.* Tomus X^us Siciliam, Sardiniam &c. complectens, brevi prodibit.

Johannis Jacobi Scheuchzeri Herbarium Diluvianum, Editio Noviſſima, duplo auctior, in folio, *cum figuris.*

ΟΥΡΕΣΙΦΟΙΤΗΣ Helveticus, ſive Itinera per Helvetiæ Alpinas Regiones facta Annis MDCCII. MDCCIII. MDCIV. MDCCV. MDCCVI. MDCCVII. MDCCIX. MDCCX. Plurimis Tabulis Æneis illuſtrata à Johanne Jacobo Scheuchzero, Tigurino, Med. D. Math. Prof. Acad. Leopoldino-Carolinæ & Socc. Regg. Anglicæ ac Pruſſicæ Membro, 4°. 4 voll. *cum figuris.*

Theſaurus Imaginum Piſcium Teſtaceorum; quales ſunt Cancri, Echini, Echinometra, Stellæ Marinæ, &c. Ut & Cochlearum; inter quas numerantur Lunares, Laciniatæ; Trochii, Valvatæ, ſive Semilunares; Valvatæ Striatæ; Caſſides tuberoſæ, verrucoſæ, læves & Murices; Globoſæ; Buccinæ; Strombi; Volutæ; Alatæ; Porcellanæ majores & minores; Cylindri, &c. quibus accedunt Conchylia, ut Nautilus, Cornu Ammonis, &c. Conchæ Univalviæ & Bivalviæ; quarum ſpecies ſunt Solenes Univalvii, Chamæ aſperæ, Chamæ læves, Pectines, Pectunculi, Tellinæ, Solenes, Bivalvii, Muſculi, Pinnæ, Oſtrea, &c. Denique Mineralia; Uti Metalla, Lapides & Argillæ, variis in locis reperta. Quorum omnium maximam partem *Georgius Everhardus Rumphius M. D. Et Academiæ Cæſareæ Naturæ Curioſorum Collega, dictus Plinius Indicus*, collegit, jam vero Naturæ Amator & Curioſus quidam in hunc ordinem digeſſit, & nitidiſſimè æri incidi curavit. *In folio.*

Vaillant Sermo de Structura Florum, horum differentia; uſuque partium eos conſtituentium, habitus in ipſis auſpiciis Demonſtrationis publicæ Stirpium in Horto Regio Pariſino 10. Junii 1717. & Conſtitutio Trium novorum generum Plantarum; Araliaſtri, Scherardiæ, Boerhaaviæ. Cum deſcriptione duarum Plantarum novarum genere poſtremo Inſcriptarum. 4°.

Wilſon Principia Trigonometriæ; ſuccincte demonſtrata, 8°.

Mariotte Oeuvres, diviſées en deux Tomes, comprenant tous les Traitez de cet Auteur, tant ceux qui avoient dêja paru ſéparement, que ceux qui n'avoient pas encore été publiez; Imprimées ſur les Exemplaires les plus exacts & les plus complets; revuës & corrigées de nouveau. 4°. 2 *voll.*

Perrault Oeuvres de Phyſique & de Mechanique, 4°. 2 *voll. avec Figures.*

La plus nouvelle Academie Univerſelle des Jeux, contenant les Regles des Jeux de Cartes permis; des Echecs, du Trictrac, &c. Avec des Inſtructions faciles pour apprendre à les bien joüer. Derniere Edition, revû, corrigé, augmenté & enrichi des Figures en Taille-douce, 2 *Tomes*, 12°.

Voyages tres curieux d'Olearius, fol. 2 *voll.*

—— *remarquables de Mandelſlo, fol.* 2 *voll.*

Plaute par Gueudeville, 12°. 10. *voll.*

Colloques d'Eraſme, 12°. 6. *voll.*

Gronovii Marmorea Baſis, 8°.

Maimonides de Siclis, 4°.

Marckii Diſſert. Philol. in V. Teſtam. 4°.

Magnol Hortus Regius Botanicus Monſpelienſis, 8°.

FINIS.

10